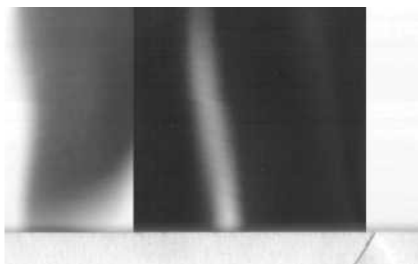

EVANGHELIA DUPĂ LUCA FAPTELE APOSTOLILOR

A FI CREŞTIN — CE ÎNSEAMNĂ ASTA ?

(— fragment — după Waldemar Sardaczuk)

„A FI CREŞTIN —

Da, de acord, dar, ... BIBLIC!!

Toate exemplarele acestei ediţii,
sînt un cadou de la creştinii din Elveţia şi Germania pentru poporul român. Ele nu se vînd, ci sînt gratis.

Waldemar Sardaczuk, AVC, D-6478 NIDDA 11 West Germany

EVANGHELIA DUPĂ LUCA

Introducere

1 Deoarece mulţi au încercat să alcătuiască o istorisire despre lucrurile pe deplin crezute printre noi,
2 după cura ni le-au încredinţat cei care le-au văzut cu ochii lor de la început şi au fost slujitori ai Cuvântului,
Evr.2.3. lPet.5.1. 2Petl.lt. lloanl.l.
3 am găsit şi eu că este bine, prea-alesule Teofile, după ce am făcut cercetări amănunţite asupra tuturor acestor lucruri de la originea lor, să ţi le scriu în ordine, unele după altele,
Fapt.l.lill.4.
4 ca să cunoşti adevărul* lucrurilor în care ai fost învăţat. loanaui.

Vestirea naşterii lui Ioan Botezătorul

5 tn zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot, numit Zaharia, din ceata lui Abia. Soţia lui *era* din fiicele lui Aaron şi se numea Elisabeta.
lCron.24.10,19. MM.2.1.
6 Amîndoi erau drepţi înaintea lui Dumnezeu, umblînd fără pată în toate poruncile şi rînduielile DOMNULUI. ltmp.9.4. 2lmp.20.3. Iovii. **F.pt.7.1;23.1;24.16. Flllp.lt.**
7 N-aveau copii, pentru că Elisabeta era stearpă; şi amîndoi erau înaintaţi în vîrstă.
8 Dar, pe cînd *Zaharia* îşi împlinea slujba preoţească înaintea lui Dumnezeu, la rîndul cetei lui,
9 după obiceiul preoţiei, a ieşit la sorţi să intre să ardă tămîie în templul*
DOMNULUI. E*xl.30.7,8.1Sam.2.28.
lCron.23.13;24.19. 2Cron.8.14;29.11;31.2.
10 în ceasul tămîierii, toată mulţimea se ruga afară. Lcv.is.i7.
11 Atunci un înger al DOMNULUI s-a arătat lui *Zaharia* şi a stat în picioare la dreapta altarului pentru tămîiere.
Ezod.30.1.
12 Şi Zaharia s-a înspăimîntat cînd 1-a văzut şi 1-a cuprins* frica. Judt22;i3.22.
Dan.10.8. Vers.29. Cap.2.9. Fapt.10.4. Apoc.1.17.
B Dar îngerul i-a zis: „Nu te teme, Zaharia, fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată şi soţia ta Elisabeta îţi va naşte un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan.*
14 El va fi pentru tine o pricină de bucurie şi de veselie; şi mulţi se vor bucura de naşterea lui.
15 Căci el va fi mare înaintea DOMNULUI. Nu va bea nici vin, nici altă băutură ameţitoare, şi va fi umplut de Duh Sfînt încă din pîntecele mamei
Sale. Num.6J. Jud.13.4. ter.1.5. Cap.7.33. Oil.l.lS.
16 El va întoarce pe mulţi dintre fiii lui Israel la DOMNUL Dumnezeul lor.
Mal 4 5.6.
n Va merge înaintea Lui în duhul şi în puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor spre copii şi pe cei neascultători spre înţelepciunea celor drepţi, ca să gătească pentru DOMNUL un popor bine pregătit."
Mal.4.5. Mal.l 1.14. Marc.9.12.
18 Şi Zaharia a zis îngerului: „Cum voi cunoaşte lucrul acesta? Fiindcă eu sînt bătrîn şi soţia mea este înaintată
în Zile." Gen.17.17.
19 Şi răspunzînd, îngerul i-a zis: „Eu sînt Gabriel, care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimis să-ţi vorbesc şi să-ţi aduc aceste veşti bune.
Dan.8.16;9.21.MaU8.10.
20 Şi iată, vei fi mut şi nu vei putea vorbi, pînă în ziua cînd se vor întîmpla aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele, care se vor împlini la
timpul lor." Ezec.3.26;24.27.
21 Mulţimea însă aştepta pe Zaharia şi se mira de întîrzierea lui în templu.
22 Cînd a ieşit afară, nu putea să le vorbească; şi au înţeles că avusese o viziune în templu. El le făcea semne şi a rămas mut.
23 Şi cînd i s-au împlinit zilele de slujbă,* s-a dus acasă. 2lmp 11,5 icron.9.25.
24 După aceste zile, Elisabeta, soţia

**4 Sau: siguranţa *9 Gr. naos, locul sfînt; si tn vers.21,22, cap.23.45. "12 Sau: a ci *13 înseamnă: Jehova este îndurător *23 Gr. „leitourgia", slujire spntă; şi în FU.117,20. Ew.S.6;9.21.*
'12 Sau: a căzut peste el 2Cor.9.11

lui, a rămas însărcinată şi s-a ţinut ascunsă cinci luni, căci zicea:
25 „Iată ce mi-a făcut DOMNUL, în zilele în care a privit spre mine, ca să-mi ia dispreţul dintre oameni."
Gen.30.23. Isa.4.1;54.1,4.
Vestirea naşterii lui Isus Hristos
26 Şi în luna a şasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,
27 la o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, din casa lui David. Şi numele fecioarei era Măria.
Mat.1.18. Cap.2.4,5.
28 îngerul a venit la ea şi i-a zis: „Bu-cură-te, tu, căreia ţi s-a făcut mare har; DOMNUL este cu tine; *bine-cuvtntată eşti tu intre femei!"*
Jud.6.12. Dan.9.23;10.19.
29 Şi ea, *văztndu-l,* s-a tulburat la cuvîntul lui şi se întreba în gîndul ei ce putea să fie această salutare.
30 îngerul i-a zis: „Nu te teme, Măria, căci ai aflat har la Dumnezeu!
31 Şi iată, vei rămîne însărcinată şi vei naşte un Fiu, căruia îi vei pune numele Isus. isa.7.14.Mau.21.cap.221.
32 El va fi mare şi va fi chemat Fiul Celui-Prea-înalt şi DOMNUL Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. 2Sam.7.n,!2.
ft.132.ll. lsa.9.6,7. Ier.23.5. Marc.5.7. Apoc.3.7.
33 El va împăraţi peste casa lui Iacov în veci şi împărăţia Lui nu va avea
Sfîrşit." Dan.2.44;7.14,27. Mic.4.7. Ioanl2.34.
34 Dar Măria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu ştiu de bărbat?"
35 Şi răspunzînd, îngerul i-a zis: „Duhul Sfînt Se va coborî peste tine şi puterea Celui-Prea-înalt te va umbri. De aceea Sfîntul* care Se va naşte va fi numit Fiul lui Dumnezeu.
Mat.1.20. Marc.1.1. loanl.34,20.31
36 Şi iată, Elisabeta, ruda ta, a rămas şi ea însărcinată şi va avea un fiu la bătrî-neţe; şi ea, căreia i se zicea stearpă, este acum în a şasea lună.
37 Căci nimic nu este cu neputinţă la Dumnezeu." 0en.i8.14. ier.32.17. Mat.19.26.
38 Şi Măria a zis: „Iată, roaba DOMNULUI; facă-mi-se după cuvîntul tău!" Şi îngerul a plecat de la ea.
Cîntarea Măriei
39 Măria s-a sculat în zilele acelea şi a plecat în grabă în ţinutul muntos, într-o cetate a lui Iuda. 10.21.9,10,11.
40 A intrat în casa lui Zaharia şi a salutat pe Elisabeta.
41 Cum a auzit Elisabeta salutul Măriei, i-a săltat pruncul în pîntece; şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfînt.
42 Ea a strigat cu glas tare şi a zis: „Binecuvîntată eşti tu între femei şi binecuvîntat este rodul pîntecelui tău!
Jud.5.24. Vers.28.
43 Cum mi-a fost dat mie să vină la mine mama Domnului meu?
44 Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul salutului tău, mi-a săltat pruncul în pîntece de bucurie.
45 Ferice de aceea care a crezut, pentru că lucrurile care i-au fost spuse din partea DOMNULUI se vor împlini!"
46 Şi Măria a zis: „Sufletul meu măreşte pe DOMNUL isam.2.1. Ps.34.2,3.
47 şi duhul mi se bucură în Dumnezeu, Mîntuitorul meu,
48 pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată, de acum încolo, toate generaţiile mă vor numi fericită, isam.1.11. p«.i38.6. **MaiJ.u** cap.11.27.
49 pentru că Cel-Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui
este Sfînt Ps.71.19;111.9;12<&.2,3.
50 şi îndurarea Lui *este* din generaţie în generaţie peste cei ce se tem de El.
Gen. 17.7. Exod.20.6. Ps.103.17,18.
51 El a lucrat cu putere cu braţul Său, a risipit pe cei mîndri în gîndu'rile inimii lor.
Pi.33.10;98.1;118.15. ha.4O.10;51.f>;5Z10. lPel.5.5.
52 A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie şi a înălţat pe cei smeriţi. isam.2.6. iov5.11. ps.113.6.
53 Pe cei flămînzi i-a săturat de bunătăţi şi pe cei bogaţi i-a scos afară fără nimic. isam.2.5. Ps.3410.
54 A venit în ajutorul robului Său Israel, ca să-Şi aducă aminte de îndurarea Sa, Ps.98.3. ta\31.3,20.
55 cum făgăduise părinţilor noştri, faţă de Avraam şi sămînţa lui pentru totdeauna."
Gcn.17.19. **MJJ.11** Rom.11.28. Gal.3.16.
56 Şi Măria a rămas împreună cu *Elisabeta* cam trei luni. Apoi s-a întors acasă.
**35 Sau: lucrul sfînt*
Naşterea lui loan Botezătorul
57 După ce s-a împlinit timpul să nască, Elisabeta a născut un fiu.
58 Vecinii şi rudele ei au auzit că DOMNUL a arătat mare îndurare faţă de ea şi se bucurau împreună cu ea.
59 în ziua a opta, au venit să facă cir-cumcizie pruncului şi îl numeau Zaharia, după numele tatălui său.
Gen.17.12. Lev.12.3.
60 Dar mama lui, răspunzînd, a zis: „Nu, ci el se va numi loan."
61 Ei i-au zis: „Nimeni din rudele tale nu poartă numele acesta."
62 Şi au început să facă semne tatălui său, ca să ştie cum ar vrea să fie numit.
63 Şi cerînd o tăbliţă de scris, el a scris, spunînd: „loan este numele lui." Şi toţi s-au minunat.
64 îndată i s-a deschis gura, 1 *s-a dezlegat* limba şi vorbea, binecuvîntînd pe Dumnezeu.
65 Pe toţi vecinii i-a cuprins frica şi, în tot ţinutul acela muntos al Iudeii, se vorbea despre toate aceste lucruri.
66 Toţi cei ce le auzeau le păstrau în inima lor şi ziceau: „Oare ce va fi copilul acesta?" Şi mîna DOMNULUI era cu el.
Papi.11.21.
Cîntarea lui Zaharia
67 Zaharia, tatăl lui, a fost umplut de Duh Sfînt şi a prorocit, zicînd: ioei2.28.
68 „Binecuvîntat să fie DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat şi a răscumpărat pe poporul Său
E*c*i.3.16;4.31. llmp.1.48. Ps.41.13;72.18;106.48;111.9. Cap.7.1<>.
69 şi ne-a ridicat o mîntuire puternică*, în casa slujitorului Său David,
Ps.13217.
70 cum spusese prin gura sfinţilor Săi proroci, care au fost din vechime:
ler.23.5,6;30.10. Dan.9.24. Fape.3.21. Rom.1.2.
71 mîntuire de vrăjmaşii noştri şi din mîna tuturor celor care ne urăsc!
72 Astfel îşi arată El îndurarea faţă de părinţii noştri şi îşi aduce aminte de legămîmul Său cel sfînt,
Lev.26.42. P>.98.3;10.5.8,9;106.45. Ezec.16.60.
73 de jurămîntul prin care Se jurase părintelui nostru Avraam,
Gen.l2.3;17.4;22.16,17.Evr.6.13,17.
74 că, după ce ne va scăpa din mîna vrăjmaşilor noştri, ne va îngădui să-I

slujim fără frică, Rom.6.18,22. Evr.9.14.
75 în sfinţenie şi în dreptate, înaintea Lui, în toate zilele noastre.
Efes.4.24. 2Tes.2.13.2Tim.l.9. Til2.12.

76 Şi tu, copile, vei fi chemat proroc al Celui-Prea-înalt, căci vei merge înaintea feţei DOMNULUI, ca să-I pregăteşti căile
Isa.40.3. Mal.3.1;4.S. Mat.11.10. Vers.17.
77 şi să dai poporului Său cunoştinţa mîntuirii, prin iertarea păcatelor lor,
78 datorită mirei îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălţime,*
79 ca să lumineze peste cei care zac în întunericul şi în umbra morţii şi să ne îndrepte picioarele pe calea păcii."
Ua.9.2;42.7;49.9. Mal.4.16. Fapl.2d.18.
80 Iar copilul creştea şi se întărea în duh. Şi a stat în locuri pustii pînă în ziua arătării lui către Israel.
Mal.3.1;11.7. Cap.2.40.
Naşterea lui Isus Hristos
2 în timpul acela a ieşit o poruncă de la Cezar August: să se facă recensămînt în toată lumea.
2 Recensămîntul acesta s-a făcut întîia oară pe cînd Quirinius era guvernator în Siria. Fapt.5.37.
3 Toţi se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.
4 Iosif s-a suit şi el din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David,' numită Betleem, pentru că era din casa şi din familia lui David,
lSam.16.1,4. Mal.1.16. Cap.1.27. Ioan7.42.
5 să se înscrie împreună cu Măria, care era logodită cu el şi care era însărcinată. Mal.1.18. Cap.1.27.
6 Pe cînd erau ei acolo, s-au împlinit zilele cînd ea trebuia să nască.
7 Şi ea a născut pe Fiul ei Cel întîi-născut, L-a înfăşat în scutece şi L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei. M»UZV
Păstorii din Betleem
8 în ţinutul acela erau nişte păstori care stăteau afară în cîmp şi veghciiu noaptea împrejurul turmei lor.
9 Şi iată, un înger al DOMNI II I H 11 stat deodată lingă ei ;i xliivn I» >M NULUI >i strălucit Împrejurul lor, l'.l
*<S9*Greceşte: un corn de mîntuire "78 Sau: nea cercetat Răsăritul Jr* IUI *'4 ţt a lui David*
LUCA2
s-au înfricoşat foarte tare.* capiu.
10 Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeţi, căci iată, vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot poporul:
Gen.12.3. Mat.28.19. Marc.1.15. Vere.31,32. Cap.24.47. Col.1.23.
11 căci astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mîntuitor, care este Hristos, Domnul.
Iaa.9.6. Mat.l.21;16.16. Cap.1.43. Fapl.2.36.10%
12 Şi acesta este semnul pentru voi: veţi găsi un prunc înfăşat în scutece şi culcat într-o iesle."
13 Şi deodată, împreună cu îngerul, s-a unit o mulţime de oaste cerească, lăudînd pe Dumnezeu şi zicînd:
Gen.28.12;32.1,2. Pi.lO3.2O,21;148.2. Dan.7.10. Evr.U4.Apoc.5.11.
14 „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte şi pace pe pămînt între oamenii plăcuţi Lui!"* isa.57.19.
Cap.l.79;19.38. Rom.5.1. Efe».1.6;2.17;3.10,21. Col.1.20.2Tes.2.18. Hoan3.16;4.9,10. Apoc.5.13.
15 După ce îngerii au plecat de la ei în cer, păstorii au zis unii către alţii: „Hai să mergem pînă la Betleem şi să vedem lucrul acesta care s-a întîmplat, pe care DOMNUL ni 1-a făcut cunoscut."
16 S-au dus în grabă şi au găsit pe Măria şi pe Iosif şi pe Prunc culcat în iesle.
17 După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre acest Copil.
18 Toţi cei ce i-au auzit s-au mirat de cele care le spuneau păstorii.
19 Măria păstra toate cuvintele acelea şi se gîndea* la ele în inima ei.
OcaJ7.lt. Cap.l.«6. Vera.51.
20 Şi păstorii s-au întors, slăvind şi lăudînd pe Dumnezeu pentru toate cele ce auziseră şi văzuseră şi care erau întocmai cum li se spusese.
Isus adus în templu
21 Cînd s-au împlinit cele opt zile pentru a fi circumcis, I-au pus numele ISUS, nume care fusese spus de înger înainte de a fi fost El conceput în pîn-
tece. Gen.17.12. Uv.12.3. Mal.1.21,25. Cap.1.31,59.
22 Şi, cînd s-au împlinit zilele pentru curăţirea lor, după Legea lui Moise, au adus *Pruncul* la Ierusalim ca să-L prezinte înaintea DOMNULUI,
Lev.12.6-8.
23 după cum este scris în Legea Dom-
nului: „Orice întîi-născut de sex masculin va fi numit sfînt pentru DOMNUL", Eiod.13.2. Num.3.13;8.17.
24 şi ca să aducă jertfă o pereche de turturele sau doi pui de porumbel, după cum este scris în Legea DOMNULUI.
Lev.12.2,6,8.
Ctntarea lui Simeon
25 Şi iată, în Ierusalim era un om cu numele Simeon. Omul acesta era drept şi temător de Dumnezeu. El aştepta mîngîierea lui Israel şi Duhul Sfînt era peste el.Isa.401.Marc.15.43.Ven.38.
26 Duhul Sfînt îl înştiinţase că nu va vedea moartea înainte de a vedea pe Hristosul DOMNULUI. Pi.89.48.Evr.ii.5.
27 El a venit în templu, *îndrumat* de* Duhul. Şi cînd părinţii au adus înăuntru pe Pruncul Isus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii, Mau.i.
28 *Simeon* L-a luat în braţe, a bine-cuvîntat pe Dumnezeu şi a zis:
29 „Acum eliberează în pace pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău,
Gen.«.3O. Filip. 1.23.
30 căci ochii mei au văzut mîntuirea
Ta, Ua.S2.10. C«p3.6.
31 pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor,
32 lumina care să descopere popoarele şi slava poporului Tău Israel."
Isa.9.2;42.6;49.6;«0.1,23. Mat.4.1«. Fapl.13.47.
33 Tatăl şi mama Lui se mirau de cele ce se spuneau despre El.
34 Simeon i-a binecuvîntat şi a zis Măriei, mama Lui: „Iată, *Pruncul* acesta este rînduit spre prăbuşirea şi spre ridicarea multora în Israel şi să fie un semn care va stîrni împotrivire.*
Isa.8.14. Oscal4.9. Mat 21.44. Fapt.28.22. Rom 9 32J3. lCor.1.23,24. 2COT.2.16.lPet.2.7,6.
35 Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gîndurile multor inimi."
36 Mai era acolo şi o proroctă, Ana, fiica lui Fanuel, din seminţia lui Aşer. Ea era foarte înaintată în vîrstă şi trăise cu soţul ei şapte ani după fecioria ei.
37 Rămasă văduvă şi fiind în vîrstă de optzeci şi patru de ani, nu se depărta de templu şi noaptea şi zi slujea *lui Dumnezeu* cu post şi cu rugăciuni.
Fapl.26.7. lTim.5.5.
*'9 LiL: s-au înfricoşat cu mare frică *14 Sau: în oameni bună plăcere *19 Şi le cumpănea *27 Sau: în *34 Sau: împotriva căruia se va vorbi*
6
38 A venit şi ea în acelaşi ceas, lăuda pe Dumnezeu şi vorbea despre Isus tuturor celor ce aşteptau răscumpărarea în Ierusalim.
Marc.15.43. Vere.25. Cap.24.21.
întoarcerea în Nazaret
39 După ce au împlinit toate după Legea DOMNULUI, *Iosif si Măria* s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.
40 Iar Copilul creştea şi Se întărea, fiind plin de înţelepciune; şi harul lui Dumnezeu era peste El. cap.i.so.ven.52.
Isus în templu la vîrstă de doisprezece ani
41 Părinţii Lui se duceau la Ierusalim în fiecare an, la sărbătoarea Paştilor.
Exod.23.15,17;34.23. Deul.16.1,16.
42 Şi cînd a fost El de doisprezece ani, s-au suit *la Ierusalim,* după obiceiul sărbătorii.
43 Apoi, după ce au trecut zilele, pe cînd se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim şi părinţii Lui nu ştiau.
44 Şi socotind că era în ceata de călători, au mers cale de o zi şi L-au căutat printre rudele şi cunoscuţii lor.

45 Şi negăsindu-L, s-au întors la Ierusalim, căutîndu-L.
46 După trei zile, L-au găsit în templu, stînd în mijlocul învăţătorilor, ascul-tîndu-i şi punîndu-le întrebări.
47 Toţi care-L auzeau rămîneau uimiţi de priceperea şi de răspunsurile Lui.
Mal.7.28. Marc.1.22. Cap.4.22,32. Ioan7.15,46.
48 Cînd L-au văzut, ei au rămas miraţi. Şi mama Lui I-a zis: „Copile, pentru ce ne-ai făcut aşa? Iată, tatăl Tău şi eu Te-am căutat cu mare îngrijorare."*
49 El le-a zis: „De ce M-aţi căutat? Oare nu ştiaţi că trebuie să fiu în cele ale Tatălui Meu?" ioan2.i6
50 Dar ei n-au înţeles spusele Lui.
Cap.9.45;18.34.
51 Apoi S-a coborît împreună cu ei, a venit la Nazaret şi le era supus. Mama Sa păstra toate cuvintele acestea în inima ei.
Dan 7.28. vers.19
52 Şi Isus înainta în înţelepciune şi în statură şi era plăcut înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor.
lSam.2.26. Vci5.40

LUCA 2, 3

Predica lui Ioan Botezătorul

3 în anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, pe cînd Pilat din Pont era guvernator în Iudeea; Irod, tetrarh al Galileii; Filip, fratele lui, tetrarh al Ituriei şi al Trahonitei; şi Lisania, tetrarh al Abilenei;
2 în zilele marilor preoţi Ana si Caiafa, cuvîntul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
loanll.49,51;18.13. Fapt.4.6.
3 Şi *Ioan* a venit prin tot ţinutul din împrejurimile Iordanului, predicînd botezul pocăinţei, pentru iertarea **păcatelor,**
Mat.3.1. Marc.1.4. cap.1.77.
4 după cum este scris în cartea cuvintelor prorocului Isaia: „Glasul unuia care strigă în pustie: „Pregătiţi calea DOMNULUI, neteziţi-I cărările!
ha 40.3. Mal.3.3. Marc.1.3. Ioanl.23.
5 Orice vale va fi umplută, orice munte şi orice deal vor fi coborîte; *căile* strîmbe vor fi îndreptate şi *cărările* zgrunţuroase vor fi căi netede.
6 Şi orice făptură* va vedea mîntuirea **lui Dumnezeu." Ps.98.2. isa.52.10. op.2.10.**
7 *Ioan* zicea deci mulţimilor care veneau să fie botezate de el: „Pui de vipere, cine v-a înştiinţat să fugiţi de mînia care vine?
Mai.3.7.
8 Faceţi dar roade vrednice de pocăinţă şi nu începeţi să ziceţi în voi înşivă: „Avem pe Avraam ca tată!" Căci vă spun că Dumnezeu, din pietrele acestea poate să ridice copii lui Avraam.
9 Securea a şi fost înfiptă la rădăcina pomilor; deci, orice pom care nu face roadă bună este tăiat şi aruncat în
foc." Mal.7.19.
10 Mulţimile îl întrebau şi ziceau: „Atunci ce trebuie să facem?" Fapt.2.37.
11 Şi răspunzînd, el le zicea: „Cine are două cămăşi să dea celui ce n-are nici una; şi cine are de mîncare să facă la
fel." Cap.l 1.41.2Cor.8.14. Iac.2.15,16.
12 Au venit şi nişte vameşi să fie botezaţi şi i-au zis: „învăţătorule, noi **ce să facem?" Mai.21.32. Cap.7.29.**
13 El le-a zis: „Să nu cereţi nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit."
Cap.19.8.
14 Nişte ostaşi îl întrebau şi ei şi ziceau: „Dar noi ce să facem?" El le-a răspuns: „Să nu luaţi cu forţa de la
**4S Sau: chinuindu-ne *6 LiL: orice came*

LUCA3.4

nimeni, nici să nu învinuiţi pe nedrept, ci să vă mulţumiţi cu plata voastră."
E*od.23.1. Lev.19.11
15 Fiindcă poporul era în aşteptare şi toţi se gîndeau în inimile lor, cu privire la Ioan, dacă nu cumva el este Hris-tosul,
16 Ioan a răspuns tuturor, zicînd: „Cît despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decît mine şi Căruia eu nu sînt vrednic sâ-I dezleg cureaua sandalelor. El vă va boteza cu Duh Sfînt şi cu foc.
Mal 3 11
17 Acela are lopata în mînă, îşi va curaţi în întregime aria şi îşi va strînge grîul în grînar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge." Mic.4.12.
18 Astfel el vestea poporului Evanghelia şi-i dădea încă multe alte îndemnuri.
19 Dar tetrarhul Irod, fiind mustrat de Ioan pentru Irodiada, soţia fratelui său *FUip,* şi pentru toate relele pe care le făcuse Irod,
Mat.14.3. Marc.6.17.
20 a mai adăugat la toate celelalte *rele* şi pe acela că a închis pe Ioan în temniţă.

Botezul lui Isus

21 Fiind botezat tot poporul, a fost botezat şi Isus; şi, rugîndu-Se, s-a deschis
Cerul Mal.3.13. Ioanl.32.
22 şi Duhul Sfînt S-a eoborît peste El în formă de trup, ca un porumbel. Şi din cer a venit un glas: „Tu eşti Fiul Meu prea iubit; în Tine îmi găsesc desfătarea!"

Genealogia lui Isus Hristos

B Isus era cam de treizeci de ani cînd a început *să înveţe* şi era, cum se credea, fiu al lui Iosif, al lui Eli,
Num.4.3,35,39,43,47. Mat.1.16. Ioan6.42.
24 al lui Matat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Ianai, al lui Iosif,
25 al lui Matatia, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Nagai,
26 al lui Maat, al lui Matatia, al lui Semei, al lui Iosif, al lui Ioda,
27 al lui Ioanan, al lui Resa, al lui Zorobabel, al lui Salatiel, al lui Neri,
28 al lui Melhi, al lui Adi, al lui Cosam, al lui Elmodam, al lui Er,
29 al lui Iose, al lui Eliezer, al lui Iorim,
**1 Sau: Sn puterea*
al lui Matat, al lui Levi,
30 al lui Simeon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionam, al lui Eliachim,
31 al lui Melea, al lui Menaan, al lui Matata, al lui Natan, al lui David,
2Sam.5.14. lCron.3.5. Zah.12.12.
32 al lui Iese, al lui Obed, al lui Boaz, al lui Salmon, al lui Naason,
R1114.18. icron.2.10.
33 al lui Aminadab, al lui Aram, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda,
34 al lui Iacov, al lui Isaac, al lui A-vraam, al lui Tara, al lui Nahor,
Gen.l 1.24,26.
35 al lui Seruh, al lui Ragau, al lui Falec, al lui Eber, al lui Sala,
36 al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sem, al lui Noe, al lui Lameh,
Gen.5.6;11.10,12.
37 al lui Metusala, al lui Enoh, al lui Iared, al lui Maleleel, al lui Cainan,
38 al lui Enos, al lui Set, al lui Adam, al lui Dumnezeu. Gen.5.1,2.

Ispitirea lui Isus Hristos

4 Iar Isus, plin de Duh Sfînt, S-a întors de la Iordan şi a fost dus de* Duhul în pustie,

Mu.4.1. Marc.1.12. Cap.2.27. Veis.14.
2 fiind ispitit de Diavolul timp de patruzeci de zile. N-a mîncat nimic în zilele acelea; şi, după ce au trecut *acele zile,* aflămînzit.
Erod.34.2s. itmp.19.8.
3 Diavolul I-a zis: „Dacă eşti Tu Fiul lui Dumnezeu, spune pietrei acesteia să se facă pîine."
4 Şi Isus i-a răspuns: „Este scris: „Omul nu va trăi numai cu pîine, *ci cu orice cuvtnt al lui Dumnezeu."* DCUI.8 3.
5 *Diavolul* L-a suit pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărăţiile pămîntului locuit
6 şi I-a zis: „Ţie îţi voi da toată stă-pînirea şi strălucirea lor, căci mie îmi este dată şi eu o dau oricui voiesc.
Ioanl2.31;14.30. Apoc.13.2,7.
7 Dacă deci Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta."
8 Şi răspunzîndu-i, Isus a zis: *„înapoia Mea, Satan!* Este scris: „Să te închini DOMNULUI Dumnezeului tău şi numai Lui să-I slujeşti!" Deut.6.i3;io.2o.
9 *Diavolul* L-a dus la Ierusalim, L-a aşezat pe streaşină acoperişului tem-plului şi I-a zis: „Dacă eşti Tu Fiul lui
8

Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici;
Mal 4 5
10 căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi cu privire la Tine, să Te păzească;" ps.91.11.
11 şi: „Ei Te vor purta pe mîini, ca nu cumva să Te loveşti cu piciorul de vreo piatră."
12 Şi răspunzînd, Isus i-a zis: „S-a spus: „Să nu ispiteşti pe DOMNUL Dumnezeul tău!" Deut.616.
13 După ce a sfîrşit orice ispită, Diavolul a plecat de la el pînă la un timp.
Ioanl4.30. Evr.4.15.

Isus în Galileea

14 Şi Isus, în puterea Duhului, S-a întors în Galileea şi I s-a dus vestea în tot ţinutul din jur.
Mal.4.12. Vers.l. Ioan4.43. Fapc.10.37.
15 El învăţa pe oameni în sinagogile lor, fiind slăvit de toţi.

Isus tn Nazaret

16 A venit în Nazaret, unde fusese crescut şi, după obiceiul Său, în ziua sabatului a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească
Mat.2.23;13.54. Marc.6.1. FapI.13.14;17.2.
17 şi I s-a dat cartea prorocului Isaia. Cînd a deschis* cartea, a găsit locul unde era scris:
18 „Duhul DOMNULUI este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis *să vindec pe cei cu inima zdrobită,* să predic captivilor eliberarea şi orbilor *căpătarea* vederii, să dau drumul celor apăsaţi
ba.6i.i.
19 şi să vestesc anul de îndurare al DOMNULUI."
20 Şi înfăşurînd cartea, cînd a dat-o înapoi îngrijitorului, S-a aşezat jos. Toţi cei ce se aflau în sinagogă aveau privirile aţintite spre El.
21 Şi El a început să le spună: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta, pe care aţi auzit-o."*
22 Şi toţi mărturiseau pentru El, se mirau de cuvintele de har care ieşeau din gura Lui şi ziceau: „Oare nu este acesta fiul lui Iosif?"
Pt.45.2. Mal.13.54. Mare.6.2. Cap.247. Ioan6.42.
23 Şi El le-a zis: „Fără îndoială, îmi veţi spune proverbul acesta: „Doctore,

LUCA4

vindecă-te pe tine însuţi! Fă şi aici, în patria Ta, ce am auzit că ai făcut în Capernaum." Mai.4.13. Marc.6.1.
24 „Dar", a spus El, „adevărat vă spun că nici un proroc nu este primit bine
în patria Sa. Mal.n.57. Marc.6.4. Ioan4.44.
25 Ba încă, adevărat vă spun că în zilele lui Ilie, cînd a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani şi şase luni, îneît a venit o foamete mare peste toată ţara, erau multe văduve în Israel;
limp.l7.1;18.1. lac.5.17.
26 şi totuşi Ilie n-a fost trimis la nici una din ele, ci la o văduvă din Sarepta Sidonului.
27 Şi mulţi leproşi erau în Israel pe vremea prorocului Elisei; şi nici unul din ei n-a fost curăţit, afară de Naa-man Sirianul."
2împ.5.i4.
28 Toţi cei din sinagogă, auzind aceste lucruri, s-au umplut de mînie.
29 Şi s-au sculat, L-au scos afară din cetate şi L-au dus pînă la sprinceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos, în prăpastie.
30 Dar El, trecînd prin mijlocul lor, a
plecat de acolo. 1oan8.59;10.39.

Vindecarea unui demonizat

31 S-a eoborît în Capernaum, cetate din Galileea, şi învăţa pe oameni în ziua sabatului. Mai4.13.Marc.121.
32 Ei erau uimiţi de învăţătura Lui, căci cuvîntul Lui era cu autoritate.
Mal.7.28,29. Til2.15.
33 în sinagogă se afla un om care avea un duh de demon necurat şi a strigat cu glas tare: Marc 123.
34 „Ah! Ce avem noi cu Tine, Isuse, Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te ştiu cine eşti: Sfîntul lui Dumnezeu."
Ps.16.10. Dan 9.24. Cap 1.53 Verc.41.
35 Şi Isus l-a certat, zicînd: „Taci şi ieşi afară din el!" Şi demonul, după ce l-a trîntit jos, în mijloc, a ieşit afară din el, fără să-i facă vreun rău.
36 Toţi au fost cuprinşi de spaimă şi ziceau unii către alţii: „Ce cuvînt este acesta? El porunceşte cu autoritate şi cu putere duhurilor necurate şi ele ies afară."
37 Şi I s-a dus vestea în toate împrejurimile.

7 7 Lit.: a derulat "21 Lit.: in urechile voastre

Vindecarea soacrei lui Simon

38 După ce a ieşit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon suferea cu febră mare; şi L-au rugat pentru ea.
Matsu.Maici».
39 El S-a plecat spre ea, a certat febra şi ea a lăsat-o. Ea s-a sculat îndată şi a început să le slujească.

Vindecarea mai multor bolnavi

40 La asfinţitul soarelui, toţi cei care aveau bolnavi cu felurite boli, îi aduceau la El. El fşi punea mîinile peste fiecare din ei şi-i vindeca.
Mal.8.16. Marc.1.32.
41 Din mulţi ieşeau şi demoni, care strigau şi ziceau: „Tu eşti Fiul lui Dumnezeu!" Dar El îi mustra şi nu-i lăsa să vorbească,

pentru că ştiau că
El era HriStOSul. Marc.l.25,34;3.11. Veis.34,35.
42 Cînd s-a crăpat de ziuă, *Isus* a ieşit şi S-a dus într-un loc pustiu. Mulţimile au început să-L caute în toate părţile şi au ajuns pînă la El; voiau să-L oprească să nu plece de la ei. Mare.135.
43 Dar El le-a zis: „Trebuie să vestesc Evanghelia împărăţiei lui Dumnezeu şi în alte cetăţi, fiindcă pentru aceasta am fost trimis."
44 Şi predica în sinagogile Galileii.
Marc.1.39.
Pescuirea minunată
5 Pe cînd Se afla lîngă lacul Ghe-nezaret şi îl îmbulzea mulţimea ca să audă Cuvîntul lui Dumnezeu,
Mat.4.18. Marc.1.16.
2 *Isus* a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieşiseră din ele şi îşi spălau mrejele.
3 Suindu-Se într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon, 1-a rugat s-o depărteze puţin de la ţărm. Apoi a stat jos şi învăţa mulţimile din corabie.
4 Cînd a încetat să vorbească, a zis lui Simon: „Depărteaz-o la adînc şi arun-caţi-vă mrejele pentru pescuire!"
Ioan21.6.
5 Simon a răspuns şi I-a zis: „învăţă-torule,* toată noaptea ne-am muncit şi n-am prins nimic; dar, la cuvîntul Tău, voi arunca mrejele." cap.9J3.
6 Şi făcînd aceasta, au prins o aşa de mare mulţime de peşti, că începeau să
li se rupă mrejele.
7 Au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Ei au venit şi au umplut amîndouă corăbiile, aşa că au început să se afunde.
8 Cînd a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus, zicînd: „Doamne, pleacă de la mine, căci sînt un om păcătos!"
2Sam.6.9. ltmp.17.18.
9 Fiindcă îl cuprinsese spaima, pe el şi pe toţi cei care erau cu el, din cauza pescuirii pe care o făcuseră.
10 Tot aşa şi pe Iacov şi pe Ioan, fiii lui Zebedei, care erau împreună* cu Simon. Atunci Isus a zis lui Simon: „Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni." Mai.4.19. Marci.n.
11 Şi trăgînd corăbiile la ţărm, au lăsat toate şi au mers după El.
Mal.4.20;19.27. Marc.1.18. Cap.18.28.
Vindecarea unui lepros
12 Şi pe cînd era într-una din cetăţi, iată, un bărbat plin de lepră, cum L-a văzut pe Isus, s-a aruncat cu faţa *la pămtnt,* L-a rugat şi I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poţi să mă curăţeşti."
Mal 8.1 Marc 1 40.
13 Şi întinzînd El mîna, S-a atins de el şi i-a zis: „Da, voiesc: fii curăţit!" tndată lepra s-a dus de la el.
14 Apoi i-a poruncit să nu spună nimănui. „Ci du-te şi te arată preotului şi adu pentru curăţirea ta ce a rînduit Moise, ca mărturie pentru ei."
Uv.l4.4,10,21,22.Mat.8.4.
15 Se răspîndea tot mai mult vestea despre El şi mulţimi multe se strîn-geau să-L asculte şi să fie vindecate de
bolile lor. Mat.4.25. Marc.3.7. Ioan6.2.
16 Iar El Se retrăgea în locuri pustii şi Se ruga. Mai.14.23. Marc.1.35.
Vindecarea unui paralitic
17 într-una din zile *Isus* îi învăţa şi nişte farisei şi învăţători ai Legii, care veniseră din toate satele Galileii şi Iudeii şi din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea DOMNULUI era *cu El* ca să vindece.
18 Şi iată, nişte oameni purtau pe un pat pe un paralitic şi căutau să-1 ducă înăuntru, ca să-1 pună înaintea Lui.
Mai 9.2. Marc.2.3.
19 Fiindcă n-aveau pe unde să-1 ducă înăuntru din cauza mulţimii, s-au suit pe acoperişul casei şi l-au coborît cu patul lui mic printre cărămizi, în mijloc, înaintea lui Isus.
20 Cînd le-a văzut credinţa, El a zis: „Omule, păcatele îţi sînt iertate."
21 Cărturarii şi fariseii au început să judece şi să zică în ei înşişi: „Cine este Acesta de rosteşte hule? Cine poate să ierte păcatele decît numai Dumnezeu?" Ps.32.5. Isa.43.2S. Mal.9.3. Marc.2.6,7.
22 Dar Isus, care le-a cunoscut gîn-durile, răspunzînd, le-a zis: „Pentru ce judecaţi în inimile voastre?
23 Ce este mai uşor: A zice: „Păcatele îţi sînt iertate" sau a zice: „Scoală-te şi umblă"?
24 Dar ca să ştiţi că Fiul Omului are putere* pe pămînt să ierte păcatele, „Ţie îţi poruncesc", a zis El paraliticului, „scoală-te, ridică-ţi patul şi du-te acasă!"
25 Şi numaidecît s-a sculat în faţa lor, a ridicat *patul* pe care zăcea şi s-a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu.
26 Toţi au rămas uimiţi şi slăveau pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau: „Azi am văzut lucruri minunate."
Chemarea lui Levi
27 După aceea *Isus* a ieşit şi a văzut pe un vameş, numit Levi, stînd la locul de primire a taxelor. Şi i-a zis: „Vino după Mine!" Mat.9.9. Marc.2.13,14.
28 *Vameşul* a lăsat totul, s-a sculat şi a mers după El.
29 Şi Levi i-a făcut un ospăţ mare la el în casă; şi o mulţime de colectori de taxe şi de alţi oaspeţi erau la masă cu
ei. Mal.9.10. Marc.2.15.
30 Fariseii şi cărturarii lor murmurau către ucenicii Lui şi ziceau: „Pentru ce mîncaţi şi beţi împreună cu vameşii şi cu păcătoşii?"
31 Şi răspunzînd, Isus le-a zis: „Nu cei sănătoşi au nevoie de doctor, ci cei bolnavi.
32 N-am venit să chem la pocăinţă pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi."
Mat.9.13.1Tim.l.!5.
întrebarea despre post
33 Ei I-au zis: „De ce ucenicii lui Ioan,

ca şi ai fariseilor, postesc des şi fac rugăciuni, iar ai Tăi mănîncă şi beau?"
Mal.9.14. Marc.2.18.
34 Şi Isus le-a spus: „Oare puteţi face pe nuntaşi* să postească în timpul cînd mirele este cu ei?
35 Vor veni zile cînd mirele va fi luat de la ei; atunci vor posti în acele zile."
36 Le-a spus şi o pildă: „Nimeni nu rupe dintr-o haină nouă un petic ca să-1 pună la o haină veche; altfel, rupe şi haina cea nouă, şi nici peticul luat de la ea nu se potriveşte la cea veche.
Mal.9.16,17. Marc.2.21,22.
37 Şi nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altminteri, vinul cel nou sparge burdufurile, se varsă şi burdufurile se distrug;
38 ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi *fi amtndouă se păstrează.*
39 Şi nimeni, după ce a băut vin vechi, nu voieşte din cel nou, căci zice: „Este mai bun cel vechi."
Spicele de grtu si sabatul
6 într-o altă zi de sabat,* a fost aşa că *Isus* trecea prin lanurile de grîu. Ucenicii Lui smulgeau spice de grîu, le frecau cu mîinile şi le mîncau.
Mat.12.1. Marc.2.23-28.
2 Unii dintre farisei le-au zis: „De ce faceţi ce nu este îngăduit să se facă în sabat?" Ejod.20.10.

3 Şi răspunzînd, Isus le-a zis: „Oare n-aţi citit ce a făcut David, cînd a flă-mînzit el şi cei ce erau împreună cu el:
isam.21.6.
4 cum a intrat în casa lui Dumnezeu, a luat pîinile pentru punerea înainte, a mîncat şi a dat şi celor ce erau cu el, măcar că nu era îngăduit să le mă-nînce decît preoţii?" Lev.24.9.
5 Şi le zicea: „Fiul Omului este Domn şi al sabatului."
Omul cu mîna uscată
6 în altă zi de sabat s-a întâmplat că *Isus* a intrat în sinagogă şi dădea învăţături. Acolo era un om care avea mîna dreaptă uscată.
Mat.12.9. Marc.3.1. Cap.l3.14;14.3. Ioan9.16.
7 Cărturarii şi fariseii pîndeau să vadă dacă El îl va'vindeca în *ziua* sabatului, ca să aibă de ce să-L învinuiască.
8 Dar El le ştia gîndurile şi a zis omului
**5 „Stăpine" gr. epislates, cuvtnt care se găseşte numai în Luca 5.S;8.24,4Sp.33,49;17.13., ca recunoaştere a autorităţii Lui *10 Sau: erau asociaţi*
10
**24 Gr. exousia: dreptul, libertatea de a acţiona dintîi al doilea sabat*
**34 Lit.: fiii camerei de nuntă *î Lit.: în cel*
11
LUCA6
care avea mîna uscată: „Scoală-te şi stai acolo, înaintea tuturor." El s-a sculat şi a stat în picioare.
9 Şi Isus le-a zis: „Vă întreb: Este îngăduit în ziua sabatului a face bine ori a face rău, a scăpa un suflet sau a-1 pierde?"
10 Şi privind în jur peste toţi, a zis *omului:* „întinde-ţi mîna!" El a făcut aşa şi mîna i s-a făcut sănătoasă ca şi cealaltă.
11 Ei s-au umplut de furie şi s-au sfătuit între ei ce ar putea să facă lui Isus.
Alegerea celor doisprezece
12 în zilele acelea, *Isus* S-a dus la munte să Se roage şi a petrecut noaptea în rugăciune către Dumnezeu.
Mal.14.23.
13 Cînd s-a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii Săi şi a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit şi apostoli:
Mil.10.1.
14 pe Simon, căruia i-a dat numele de Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov şi pe Ioan; pe Filip şi pe Bartolomeu;
15 pe Matei şi pe Toma; pe Iacov, *fiul* lui Alfeu şi pe Simon, numit Zilotul;
16 pe Iuda, al lui Iacov; şi pe Iuda Is-carioteanul, care a fost trădător.
Felurite vindecări
n S-a coborît împreună cu ei şi S-a oprit într-un loc şes, unde se aflau mulţi ucenici de ai Lui şi o mare mulţime de oameni care veniseră din toată Iudeea, din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi al Sidonului, ca să-L asculte şi să fie vindecaţi de bolile lor.
Mal.4.25. Marc.3.7.
18 Cei chinuiţi de duhuri necurate erau vindecaţi.
19 Şi tot poporul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieşea o putere care-i vindeca pe toţi.
Mat.l4.3«. Marc.5.30. Cap.8.4*.
Fericirile
20 Şi El Şi-a ridicat ochii spre ucenicii Săi şi a zis: „Ferice de voi *care stnteţi* săraci, pentru că împărăţia lui Dumnezeu este a voastră! **MM.5_MU.**
I«C.2.5.
21 Ferice de voi care sînteţi flămînzi acum, pentru că veţi fi săturaţi! Ferice de voi care plîngeţi acum, pentru că
VOi **Veţi rîde!** Isa.55.1;(il.3;65.13.Mal.S.4,6.
22 Ferice de voi cînd oamenii vă vor
12
urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor batjocori şi vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din cauza Fiului Omului!
Mac.5.11. Ioanl6.2. lPel.2.19;3.I4;4.14.
23 Bucuraţi-vă în ziua aceea şi săriţi de veselie, căci iată, răsplata voastră este mare în cer; căci tot aşa făceau părinţii lor faţă de proroci.
Mat.5.1Z Fapt.5.41;7.51. Col.1.24. Iac.1.2.
24 Dar, vai de voi, bogaţilor, pentru că voi v-aţi primit mîngîierea!
AmoUM. Mal-6.2,5,16. Cap.l2.21;l<>.25. Iac.5.1.
25 Vai de voi care sînteţi sătui, pentru că veţi flămînzi! Vai de voi care rîdeţi acum, pentru că vă veţi întrista şi veţi plînge! Isa.65.13. Prov.14.13.
26 Vai de voi, cînd toţi oamenii vă vor vorbi de bine, fiindcă tot aşa făceau părinţii lor cu prorocii mincinoşi!
Ioanl5.19.'lloan4.5.
Iubirea vrăjmaşilor
27 Dar Eu vă spun vouă, care Mă ascultaţi: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine celor ce vă urăsc,
Erod.23.4. Ptov.25.2I. Mat.5.44. Vere.35. Rom.12.20.
28 binecuvîntaţi pe cei ce vă blestemă, rugaţi-vă pentru cei care se poartă cu dispreţ cu voi. cap.23.34. Fapc.7.60.
29 Celui ce te loveşte peste un obraz, întoarce-i şi pe celălalt. Şi celui ce vrea să-ţi ia haina, nu-i opri *să-ţi ia* şi cămaşa. Mac.5.39.
icor.6.7.
30 Oricui îţi cere, dă-i; şi celui ce-ţi ia ale tale, nu i le cere înapoi.
Deut.15.7,8,10. Pro».21.26. MaC.5.42.
31 Ce voiţi să vă facă vouă oamenii, faceţi-le şi voi la fel. Mai.7.12.
32 Dacă iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce mulţumire aveţi* Şi păcătoşii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei. Mai.5.46.
33 Dacă faceţi bine celor ce vă fac bine, ce mulţumire aveţi? Şi păcătoşii fac aşa.
34 Şi dacă daţi cu împrumut acelora de la care nădăjduiţi să primiţi înapoi, ce mulţumire aveţi? Şi păcătoşii dau cu împrumut păcătoşilor ca să ia înapoi întocmai. Mat.5.42.
35 Voi însă, iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine şi daţi cu împrumut fără să nădăjduiţi ceva înapoi. Şi răsplata voastră va fi mare şi veţi fi fii ai Celui-Prea-înalt; căci El este bun cu cei nemulţumitori şi răi.
Ps.37.26. Vos.27.30. Mal.5.45.
36 Fiţi dar îndurători, cum şi Tatăl vostru este îndurător. Mat.5.48.
Paiul si bîrna, pomul si roadă
37 Nu judecaţi şi nu veţi fi judecaţi; nu condamnaţi şi nu veţi fi condamnaţi; iertaţi şi vi se va ierta. Mat.7.1.
38 Daţi şi vi se va da; ba încă vi se va turna în sîn o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci, cu ce măsură veţi măsura, cu aceea vi se va măsura."
Ps.79.12. Prov.19.17. Mal.7.2. Marc.4.24. Iac.2.13.
39 Le-a spus şi o pildă: „Oare poate un orb să călăuzească pe un alt orb? Nu vor cădea amîndoi în groapă?"
Mal.15.14
40 Ucenicul nu este mai presus de învăţătorul său; dar orice *ucenic* desăvîrşit va fi ca învăţătorul său.
Mal.10.24. Ioanl3.16;15.20.
41 De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău şi nu zăreşti bîrna din ochiul tău? Mat.7.3
42 Sau cum poţi să zici fratelui tău: „Frate, lasă-mă să-ţi scot paiul din ochi" şi, cînd colo, tu nu vezi bîrna din ochiul tău? Făţarnicule, scoate întîi bîrna din ochiul tău şi atunci vei vedea desluşit să scoţi paiul din ochiul fratelui tău. Prov.i8.17.
43 Nu este pom bun care să facă roadă rea şi nici pom rău care să facă roadă bună; • MJU.7.U,I7.
44 căci orice pom se cunoaşte după roadă lui. Nu se culeg smochine din spini, nici struguri din mărăcini.
Mai.12.33.
45 Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar *omul* rău scoate lucruri rele din *vistieria rea a inimii lui;* căci din plinătatea inimii vorbeşte gura. Mai.12.34.35.

Casa zidită pe sttncă
46 Şi de ce-Mi ziceţi: „Doamne, Doamne!" şi nu faceţi ce spun Eu?
Mal.1.6. Mat.7.21;25.11. Cap.13.25.
47 Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele şi le face. Mai.7.24.
48 Se aseamănă cu un om care, construind o casă, a săpat adînc înainte şi a aşezat temelia pe stîncă. A venit o vărsare de ape şi s-a năpustit peste casa aceea, dar n-a putut s-o clatine, pentru că fusese întemeiată pe stîncă.
49 Dar cine a auzit şi nu face, se
LUCA 6, 7
aseamănă cu un om care a construit o casă pe pămînt, fără temelie. Şi s-a năpustit şuvoiul asupra ei, ea a căzut îndată şi prăbuşirea acestei case a fost
Vindecarea robului unui sutaş
7 După ce a sfîrşit toate aceste cuvinte ale Sale înaintea poporului care îl asculta, *Isus* a intrat în Caper-naum. Mai.8.5.
2 Şi robul unui sutaş, la care el ţinea foarte mult, era bolnav pe moarte.
3 Fiindcă auzise despre Isus, a trimis la El pe nişte bătrîni ai iudeilor ca să-L roage să vină să vindece pe robul lui.
4 Iar ei, venind la Isus, L-au rugat stăruitor, zicînd: „Este vrednic să-i faci acest bine,
5 căci iubeşte poporul nostru şi el ne-a construit sinagoga."
6 Isus a plecat cu ei; dar nu era departe de casă, cînd sutaşul a trimis la El pe nişte prieteni să-I spună: „Doamne, nu Te deranja, pentru că eu nu sînt vrednic să intri sub acoperişul meu.
7 De aceea nici nu m-am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine. Ci zi un cuvînt şi robul meu va fi vindecat.
8 Căci şi eu, care sînt sub autoritatea *altuia,* am sub mine ostaşi. Şi zic unuia: „Du-te!" şi se duce; altuia: „Vino!" şi vine; şi robului meu: „Fă acest lucru!" şi-1 face."
9 Cînd a auzit Isus aceste cuvinte, S-a minunat de el, S-a întors spre mulţimea care mergea după El şi a zis: „Vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credinţă atît de mare."
10 Cînd s-au întors acasă, trimişii au găsit pe rob sănătos.
Învierea fiului văduvei din Nain
11 în ziua următoare, Isus Se ducea într-o cetate numită Nain. împreună cu El mergeau ucenicii Lui şi popor mult.
12 Cînd S-a apropiat de poarta cetăţii, iată, duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al mamei lui, care era văduvă; şi cu ea *erau* o mulţime de oameni din cetate.
13 Domnul, cînd a văzut-o, a fost cuprins de milă faţă de ea şi i-a zis: „Nu plînge!"
14 Apoi S-a apropiat şi S-a atins de

LUCA7
sicriu. Cei ce-1 duceau s-au oprit. Şi El a zis: „Tinere, scoală-te, îţi spun!"
dp.8.54. Ioanll.43. Fap(.9.40. Rom.4.17.
îs Şi mortul s-a ridicat şi a început să vorbească. Şi *Isus* 1-a dat înapoi mamei lui.
16 Toţi au fost cuprinşi de frică şi slăveau pe Dumnezeu, zicînd: „Un mare proroc s-a ridicat între noi şi Dumnezeu a cercetat pe poporul Său."
Cap.l.65,<S8;24.19. Ioan4.19;6.14;9.17.
17 Şi vestea aceasta despre El s-a răspîndit în toată Iudeea şi prin toate împrejurimile.
Isus şi Ioan Botezătorul
18 Ucenicii lui Ioan i-au spus despre toate aceste lucruri. M«I.II.2.
19 Şi Ioan, chemînd pe doi dintre ucenicii săi, i-a trimis la Isus, spunînd: „Tu eşti Acela care are să vină sau să aşteptăm pe altul?"
20 Şi bărbaţii aceştia, venind la *Isus,* I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine, spunînd: „Tu eşti Acela care are să vină sau să aşteptam pe altul?"
21 Chiar în ceasul acela *Isus* a vindecat pe mulţi de boli, de chinuri, de duhuri rele, şi multor orbi le-a dăruit vederea.
22 Şi, drept răspuns, Isus le-a zis: „Duceţi-vă şi spuneţi lui Ioan ce aţi văzut şi ce aţi auzit: orbii văd, şchiopii umblă, leproşii sînt curăţiţi, surzii aud, morţii sînt înviaţi şi săracilor li se vesteşte Evanghelia.
Isa.35.5. Mal.11.4. Cap.4.18.
23 Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire!"
24 După ce au plecat trimişii lui Ioan, *Isus* a început să spună mulţimilor despre Ioan: „Ce aţi ieşit să vedeţi în pustie? O trestie clătinată de vînt?
Mal.11.7.
25 Atunci ce aţi ieşit să vedeţi? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine scumpe şi cei ce trăiesc în desfătări sînt în casele împăraţilor.
26 Atunci ce aţi ieşit să vedeţi? Un proroc? Da, vă spun: şi mai mult decît un proroc.
27 El este acela despre care este scris: „Iată, trimit înaintea feţei Tale pe solul Meu, care îţi va pregăti calea înaintea Ta."
28 Vă spun că dintre cei născuţi din femei, nu este nici unul mai mare decît Ioan *Botezătorul* Totuşi cel mai mic în împărăţia lui Dumnezeu este mai mare decît el.
29 (Şi tot poporul care 1-a auzit şi vameşii au socotit drepte *căile lui* Dumnezeu, fiind botezaţi cu botezul lui Ioan;
Ma1.3j.cap.312.
30 dar fariseii şi învăţătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu cu privire la ei, nefiind botezaţi de el.)
Fapt.20.27.
31 Cu cine voi asemăna dar pe oamenii din generaţia aceasta? Şi cu cine seamănă ei? Mal.11.16.
32 Seamănă cu nişte copii, care stau în piaţă şi strigă unii către alţii şi zic: „V-am cîntat din fluier şi n-aţi jucat; v-am cîntat de jale şi n-aţi plîns."
33 Căci a venit Ioan Botezătorul nici mîncînd pîine, nici bînd vin, şi voi ziceţi: „Are demon!"
Mat.3.4. Marc.1.6. Cap.1.15.
34 A venit Fiul Omului mîncînd şi bînd, şi voi ziceţi: „Iată un om mîncăcios şi băutor de vin, un prieten al vameşilor şi al păcătoşilor!"
35 Totuşi înţelepciunea a fost îndreptăţită de către toţi copiii ei." MM.11.19.
Femeia păcătoasă
36 Şi unul din farisei a rugat pe Isus să mănînce la el. Intrînd în casa fariseului, El S-a aşezat la masă.
37 Şi iată, o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă, în casa fariseului; a adus un vas de alabastru cu parfum
38 şi stătea înapoi, lîngă picioarele lui Isus şi plîngea. Apoi a început să-I stropească picioarele cu lacrimile ei şi să le şteargă cu părul capului ei, le

săruta mult* şi le ungea cu parfum.
39 Cînd a văzut lucrul acesta, fariseul care-L invitase şi-a zis: „Omul Acesta, dacă ar fi un proroc, ar şti cine şi ce fel de femeie este aceea care se atinge de el: că este o păcătoasă." cap.15.2.
40 Şi răspunzînd, Isus i-a zis: „Simon, am să-ţi spun ceva." „Spune, învă-ţătorule!" I-a răspuns el.
41 „Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci.
**38 Sau „le acoperea cu sărutări"; la fel in vers.45, Cap.15.20, Fapt.20.37.*

42 Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amîndoi. Spune-Mi: care din ei îl va iubi mai mult?"
43 Şi răspunzînd, Simon I-a zis: „Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult." Şi *Isus* i-a zis: „Drept ai judecat."
44 Şi întorcîndu-Se spre femeie, a zis lui Simon: „Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta şi nu Mi-ai dat apă pentru picioarele Mele; dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei şi Mi le-a şters cu părul capului ei.
45 Tu nu Mi-ai dat sărutare; dar ea, de cînd am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele.
46 Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn; dar ea Mi-a uns picioarele cu parfum.
P..23.5.
47 De aceea îţi spun: Păcatele ei cele multe sînt iertate, căci a iubit mult. Dar cui i se iartă puţin, iubeşte puţin."
lTim.1.14.
48 Apoi a zis femeii: „Iertate îţi sînt păcatele." Mai 9.2 Marc.2.5.
49 Cei ce erau cu El la masă au început să zică între ei: „Cine este Acesta de iartă chiar şi păcatele?" Mat.93. Marc.2.7.
50 Dar El a zis femeii: „Credinţa ta te-a mîntuit; du-te în pace."
Mal.9.22. Marc.5.34, **Cap.8.48.**
Isus vesteşte Evanghelia După aceea, *Isus* umbla din cetate în cetate şi din sat în sat, predicînd şi vestind Evanghelia împărăţiei lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El;
2 şi *mai erau* şi nişte femei, care fuseseră vindecate de duhuri rele şi de boli: Măria, zisă Magdalena, din care ieşiseră şapte demoni;
Mat.27.55,56. **Maic.16.9.**
3 Ioana, soţia lui Cuza, administrato rul lui Irod; Suzana şi multe altele, care slujeau cu averile lor.
Pilda semănătorului
4 Dnd s-a strîns o mulţime mare şi a venit la El popor din felurite cetăţi, *Isus* a spus în pildă: Mai.13.2. Marc.4.1
5 „Semănătorul a ieşit să-şi semene să-mînţa. Pe cînd semăna el, o parte a căzut lîngă drum, a fost călcată în picioare şi au mîncat-o păsările cerului
6 O altă *parte* a căzut pe stîncă şi, cum a răsărit, s-a uscat, pentru că n-avea

8

umezeală.
O altă *parte* a căzut în mijlocul spinilor, spinii au crescut împreună cu ea şi au înăbuşit-o.
8 O altă parte a căzut pe pămînt bun şi a crescut şi a făcut rod însutit." După ce a spus acestea, a strigat: „Cine are urechi de auzit să audă!"
I Ucenicii Lui L-au întrebat ce înţeles are pilda aceasta. Mai. 13.10. Marc.4.10. o Şi El le-a zis: „Vouă v-a fost dat să cunoaşteţi tainele împărăţiei lui Dumnezeu, dar celorlalţi *li se vorbeşte* în pilde, ca „măcar că văd, să nu vadă şi, măcar că aud, să nu înţeleagă."
iM.6.9. Marc.4.12.
II Iată ce înţeles are pilda aceasta: Sămînţa este cuvîntul lui Dumnezeu.
Mal.13.18. Marc.4.14.
12 Cele de lîngă drum sînt cei care aud; apoi vine Diavolul şi ia cuvîntul din inima lor, ca nu cumva să creadă şi să fie mîntuiţi.
13 Cele de pe stîncă sînt aceia care, cînd aud cuvîntul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred pînă la un timp, iar cînd vine ispita, se leapădă.
14 *Sămînţa* căzută între spini sînt aceia care, după ce au auzit *cuvîntul,* îşi văd de drum şi-1 lasă să fie înăbuşit de grijile, bogăţiile şi plăcerile vieţii şi nu aduc rod care să ajungă la coacere.
15 Dar cea care *a căzut* pe pămînt bun sînt ca aceia care, după ce au auzit cuvîntul, îl ţin într-o inimă cinstită şi bună şi aduc roadă în răbdare.
16 Nimeni, după ce a aprins o lumină, n-o acoperă cu un vas, nici n-o pune sub pat, ci o pune în sfeşnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina.
Mat.5.15. Marc.4.21. Cap.11.33.
17 Fiindcă nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, nimic tăinuit care nu va fi cunoscut şi nu va veni la lumină.
Mal. 10.26. **Cap.12.2.**
18 Luaţi seama deci cum ascultaţi; căci celui care are, i se va da; dar celui ce nu are, i se va lua şi ceea ce i se pare
Că are." Mat.l3.12;25.29. Cap.19.26.
Mama şi fraţii lui Isus
19 Mama şi fraţii lui *Isus* au venit la El, dar nu puteau să se apropie de El, din cauza mulţimii. Mai.12.4a.Marc.331.
20 Cineva I-a spus: „Mama Ta şi fraţii Tăi stau afară şi vor să Te vadă."

21 Dar El, răspunzînd, a zis: „Mama Mea şi fraţii Mei sînt cei ce ascultă Cuvîntul lui Dumnezeu şi-1 împli-
Potolirea furtunii
22 într-una din zile, S-a suit într-o corabie împreună cu ucenicii Săi. El le-a zis: „Să trecem pe ţărmul celălalt al lacului!" Şi au plecat în larg.
Mal.8.23. Marc.4.35.

23 Și pe cînd ei vîsleau, *Isus* a adormit. Pe lac s-a stîrnit un vîrtej de vînt, *corabia* se umplea *cu apă* și erau în primejdie.
24 Și venind la El, L-au deșteptat, zicînd: „învățătorule,* învățătorule, pierim!" Dar El, sculîndu-Se, a certat vîntul și valurile înfuriate, care s-au potolit și s-a făcut liniște.
Mal.8.26. Marc.5.1.
25 Apoi a zis ucenicilor Săi: „Unde vă este credința?" Plini de spaimă și de mirare, ei au zis unii către alții: „Cine este Acesta de poruncește și vînturilor și apei și-L ascultă?!" '
Vindecarea unui demonizat
26 Au venit cu corabia în ținutul Gher-ghesenilor, care este în dreptul Galileii.
27 Cînd a ieșit la țărm, La întîmpinat un om din cetate, 'stăpînit de mult timp de demoni; și nu se îmbrăca în haină și nu-și avea locuința într-o casă, ci în morminte.
28 Cînd a văzut pe Isus, a scos un strigăt, a căzut înaintea Lui și a zis cu glas tare: „Ce am eu cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea înalt? Te rog nu mă chinui!"
29 Căci *Isus* poruncise duhului necurat să iasă din omul acela pe care pusese stăpînire de mult timp; era păzit, legat cu cătușe la mîini și cu obezi la picioare, dar rupea legăturile și era mînat de demon prin pustii.
30 Și Isus 1-a întrebat: „Care îți este numele?" „Legiune," a răspuns el; pentru că mulți demoni intraseră în el.
31 Și ei îl rugau stăruitor să nu le poruncească să se ducă în Adînc*
Apoc.20.3.
32 Acolo, pe munte, era o turmă mare de porci care pășteau. Și *demonii* au
rugat pe *Isus* să le dea voie să intre în ei. Și El le-a dat voie.
33 Și demonii, ieșind din omul acela, au intrat în porci și turma s-a repezit de pe rîpă în lac, și s-au înecat.
34 Dar cei ce-i pășteau, cînd au văzut ce se întîmplase, au fugit și au dat de veste în cetate și prin sate.
35 Oamenii au ieșit să vadă ce se întîmplase. Au venit la Isus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, stînd la picioarele lui Isus, îmbrăcat și în toate mințile; și i-a cuprins frica.
36 Cei ce văzuseră *cele petrecute* le-au spus cum fusese vindecat cel care fusese stăpînit de demoni.
37 Și toată mulțimea ținutului din împrejurimea Ghergheseniior* a rugat *pe Isus* să plece de la ei, pentru, că fuseseră cuprinși de o mare frică. Iar El S-a suit într-o corabie și S-a întors.
Mal.8.34.
38 Omul din care ieșiseră demonii îl ruga să-i dea voie să rămînă cu El. Dar *Isus* 1-a trimis acasă, zicînd: Marcs.is.
39 „întoarce-te acasă și istorisește ce lucruri mari ți-a făcut Dumnezeu!" El a plecat și a vestit prin toată cetatea tot ce făcuse Isus pentru el.
Fiica lui lair; femeia cu hemoragie
40 La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de mulțime, căci toți îl așteptau.
41 Și iată, a venit un bărbat, numit lair, care era mai-mare al sinagogii. El a căzut la picioarele lui Isus și L^a rugat să vină pînă la el acasă,
Mal.9.18. Marc.5.22.
42 pentru că avea o singură fiică de vreo doisprezece ani, care era pe moarte. Pe drum, *Isus* era îmbulzit de mulțimi.
43 Și era o femeie care de doisprezece ani avea o hemoragie; ea își cheltuise toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul. Mai.9.20.
44 Ea s-a apropiat pe dinapoi și s-a atins de poala hainei lui *Isus* și îndată hemoragia s-a oprit.
45 Și Isus a zis: „Cine s-a atins de Mine?" Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei care erau cu El au zis: „învățătorule,* mulțimile Te împresoară și Te îmbulzesc, și Tu zici: „Cine s-a atins
*'24 Sau: Stăpîne *31 Abis, prăpastie firi fund '37 Sau: Gadarenilor '45 Stăpîne*

de Mine?"
46 Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am sințit că a ieșit o putere din Mine." Marc 5.30. Cap.6.19.
47 Femeia, cînd a văzut că n-a rămas ascunsă, a venit tremurînd, a căzut înaintea Lui și a spus în fața întregului popor din ce cauză se atinsese de El și cum fusese vindecată numaidecît.
48 Și *Isus* i-a zis: „Fiică, *îndrăznește,* credința ta te-a mîntuit; du-te în pace!"
49 Pe cînd vorbea El încă, vine unul din casa mai-marelui sinagogii, spunînd:
Fiica ta a murit; nu mai supăra pe învățătorul." Marc.5.35.
50 Dar Isus, cînd a auzit lucrul acesta, i-a zis: „Nu te teme; crede numai și ea va fi scăpată."
51 Cînd a ajuns acasă, n-a lăsat pe nici unul să intre împreună cu El, decît pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și pe mama copilei.
52 Toți plîngeau și o boceau. Dar El le-a zis: „Nu plîngeți; fetița n-a murit, **ci doarme!"** **ioanii. 11.13.**
53 Ei rîdeau de El, căci știau că ea murise.
54 Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mînă și a strigat, zicînd: „Copilă, scoală-te!"
Cap.7.14. Ioanll.43.
55 Și duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecît. *Isus* a poruncit să i se dea să mănînce.
56 Părinții ei au rămas uimiți. Dar *Isus* le-a poruncit să nu spună nimănui cele întîmplate. MIL&«9 30. Marc.5.43.
Trimiterea celor doisprezece
9 Isus a chemat pe cei doisprezece *ucenici ai Săi,* le-a dat putere și autoritate peste toți demonii și să vindece bolile.
MaU0.1.Marc.3.13;6.7,
2 Apoi i-a trimis să vestească împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe **cei bolnavi.** Mai.10.7,8. Marc.6.12. Cap.10.1,9.
3 „Să nu luați nimic cu voi pe drum", le-a zis El, „nici toiag, nici traistă, nici pîine, nici bani, nici două haine.
Mal.10.9. Marc.6.8. Cap.lO.4;2Z35.
4 în orice casă veți intra, să rămîneți acolo și de acolo să plecați.
Mauo.ii.Marc.6.10.
5 Și dacă nu vă vor primi, să ieșiți din cetatea aceea și să scuturați chiar și praful de pe picioarele voastre, ca

mărturie împotriva lor."
Mal.10.14. Fapt. 13.51.
> Ei au plecat și au mers din sat în sat, vestind Evanghelia și vindecînd pretutindeni. Marc.6.12.
Nedumerirea lui Irod
[1] Și tetrarhul Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile făcute de *Isus* ți era nedumerit, căci unii ziceau că a înviat Ioan dintre cei morți.
Mal.14.1. Marc.6.14.
8 Unii *ziceau* că s-a arătat Ilie și alții *ziceau* că a înviat vreun proroc din cei din vechime.
9 Dar Irod zicea: „Lui Ioan i-am tăiat capul; cine este oare Acesta despre care aud astfel de lucruri?" Și căuta să-L vadă.
cap.23.8.
înmulțirea plinilor
10 Apostolii, cînd s-au întors, au istorisit *lui Isus* ce făcuseră. El i-a luat cu Sine și S-a dus la o parte, lîngă o cetate numită Betsaida.
Mal.14.13. Marc.6.30.

II Mulţimile, aflînd, au mers după El. Şi *Isus* le-a primit bine, le vorbea despre împărăţia lui Dumnezeu şi vindeca pe cei care aveau nevoie de vindecare.
12 Fiindcă ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s-au apropiat şi I-au zis: „Dă drumul mulţimilor ca să se ducă prin satele şi cătunele din împrejurimi, să găzduiască şi să-şi caute de-ale mîncării, pentru că aici sîntem într-un
lOC pUStiu." **Mal.14.15. Marc.6.35. Ioan6.1 J.**
13 Dar El le-a zis: „Daţi-le voi să mănînce!" Şi ei au răspuns: „Nu avem decît cinci pîini şi doi peşti; afară numai dacă ne vom duce noi înşine să cumpărăm mîncare pentru tot poporul acesta."
14 Şi erau aproape cinci mii de bărbaţi. *Isus* a zis ucenicilor Săi: „Puneţi-i să stea jos, în cete de cîte cincizeci."
15 Aşa au şi făcut: i-au pus pe toţi să stea jos.
16 *Isus* a luat cele cinci pîini şi cei doi peşti, Şi-a ridicat ochii spre cer şi le-a binecuvîntat, le-a frînt şi le-a dat ucenicilor să le pună înaintea mulţimii.
17 Au mîncat toţi şi s-au săturat; şi au ridicat douăsprezece coşuri pline cu fărîmiturile rămase.
17
LUCA9

Mărturia lui Petru
18 Şi a fost aşa: pe cînd *Isus* Se ruga singur deoparte, avînd cu El pe ucenicii Săi, le-a pus întrebarea următoare: „Cine zic oamenii că sînt Eu?"
Mal, 16.13. Marc.8.27.
19 Dar ei, răspunzînd, I-au zis: „Ioan Botezătorul; alţii, Ilie; alţii *zic* că a înviat un proroc dintre cei din vechime." MM 14.2
vm.7,8.
20 „Dar voi", i-a întrebat El, „cine ziceţi că sînt Eu?" „Hristosul lui Dumnezeu," I-a răspuns Petru.
Mal.16.16. IoaM>69.
21 Dar *Isus* le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta, Ma1.i6.20.
22 zicînd că Fiul Omului trebuie să sufere multe, să fie tăgăduit de bătrîni, de preoţii cei mai de seamă şi de cărturari, să fie omorît şi a treia zi să învie.
MaU6.21;17.22.
23 Apoi a zis tuturor: „Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea în fiecare zi şi să Mă urmeze.
Mal.lO.38;16.24. Marc.8.34. Cap.14.27.
24 Fiindcă oricine va voi să-şi scape viaţa, o va pierde;* dar oricine îşi va pierde* viaţa pentru Mine, o va mîntui.
25 Şi ce ar folosi un om să cîştige toată lumea, dacă s-ar distruge sau s-ar pierde pe sine însuşi? Ma1.i6.26. Marc.8.36.
26 Căci de oricine se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele, Se va ruşina şi Fiul Omului cînd va veni în slava Sa şi a Tatălui şi a sfinţilor îngeri.
Mal.10.33. Marc.8.38.2Tim.2.12.
27 Adevărat vă spun că sînt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, pînă ce nu vor vedea împărăţia lui
Dumnezeu." Mat.l6.28.Marc.9.1.
Schimbarea la faţă
28 Cam la opt zile după cuvintele acestea, *Isus* a luat cu El pe Petru, pe Ioan şi pe Iacov şi S-a urcat pe munte să Se roage.
Mat.n.i.Marc.9.2.
29 Pe cînd Se ruga, înfăţişarea feţei I s-a schimbat şi îmbrăcămintea I s-a făcut albă strălucitoare.
30 Şi iată, doi bărbaţi stăteau de vorbă cu El: erau Moise şi Ilie,
31 care se arătaseră în slavă şi vorbeau despre plecarea Lui, care' avea să
ajungă la împlinire în Ierusalim.
32 Petru şi cei care erau cu el erau îngreuiaţi de somn; dar, cînd s-au deşteptat bine, au văzut slava Lui şi pe cei doi bărbaţi care stăteau împreună
CU El. Dan.8.18;10.9.
33 In clipa cînd se despărţeau bărbaţii aceştia de El, Petru a zis lui Isus: „învăţătorule,* este bine să fim aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise şi una pentru Ilie." Nu ştia ce spune.
34 Pe cînd vorbea el astfel, a venit un nor şi i-a acoperit cu umbra lui. Ucenicii s-au înspăimîntat cînd au intrat în nor.
35 Şi din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultaţi!"
Mal.3.17. Fapt.3.22.
36 Cînd s-a auzit glasul acela, Isus a rămas singur. *Ucenicii* au tăcut şi n-au spus, în zilele acelea, nimănui nimic din cele ce văzuseră.
Mai.17.9.
Vindecarea unui demonizat
37 A doua zi, cînd s-au coborît de pe munte, o mulţime mare a întîmpinat

pe ISUS. Mal.17.14. Mare.9.14,17.
38 Şi iată, un om din mijlocul mulţimii a strigat, zicînd: „învăţătorule, Te rog uită-Te la fiul meu, fiindcă îl am numai pe el.
39 Şi iată, un duh îl apucă şi deodată răcneşte; şi îl face să scoată spumă la gură şi cu greu se duce de la el, după ce 1-a zdrobit.
40 Am, rugat pe ucenicii Jăi să-1 scoată şi n-aii putut."
41 Şi răspunzînd, Isus a zis: „O, generaţie necredincioasă şi pornită la rău, pînă cînd voi fi cu voi şi vă voi suferi? Adu aici pe fiul tău!"
42 Pe cînd venea, demonul 1-a trîntit la pămînt şi 1-a scuturat cu putere. Dar Isus a certat duhul necurat, a vindecat pe copil şi 1-a dat înapoi tatălui său.
43 Şi toţi au rămas uimiţi de măreţia lui Dumnezeu. Dar pe cînd toţi se minunau de toate cîte făcea, El a zis ucenicilor Săi:
44 „Ascultaţi bine ce vă spun: Fiul Omului va fi dat în mîinile oamenilor." Mal.17.22.
45 Dar ei nu înţelegeau cuvintele aces-
**24 Sau „distruge": acelaşi cuvînt in vers.25. "33 Sau: Stăpine*

tea, căci erau ascunse pentru ei, ca să nu le priceapă; şi se temeau să-L întrebe în privinţa acestor cuvinte.
Marc.9.32. Cap.2.50; 18.34.
Cine este cel mai mare?
46 Apoi s-a iscat un schimb de cuvinte între ei: cine dintre ei ar fi cel mai **mare.** **Mu.i8.i. Mjrc.934.**
47 Şi Isus, văzînd gîndul inimii lor, a luat un copilaş, 1-a pus lingă El
48 şi le-a zis: „Oricine primeşte pe acest copilaş în Numele Meu, pe Mine Mă primeşte; şi oricine Mă primeşte pe Mine, primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Fiindcă cine este cel mai mic între voi toţi, acela este mare."
Mal.lO.4O;18.5;23.11,12. Marc.9.37. Ioanl2.44;13.20.
49 Şi Ioan, răspunzînd, a zis: „învăţătorule,* noi am văzut pe un om scoţînd demoni în Numele Tău şi l-am oprit, pentru că nu merge după noi."
Num.11.28. Marc.9.38.
50 „Nu-1 opriţi", i-a răspuns Isus, „fiindcă cine nu este împotriva voastră este pentru vpi." Mat.12.30. Cap.11.23.
„Foc din cer"
51 Cînd se împlineau zilele în care urma să fie luat în cer, Isus Şi-a îndreptat hotărît faţa, să meargă la Ierusalim.
Marc 16 19. Fapl.1.2
52 A trimis nişte soli înaintea feţei Sale şi ei s-au dus şi au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să facă pregătiri pentru El.
53 Dar ei nu L-au primit, penti u că faţa Lui era *îndreptată* să meargă spre Ierusalim. ioan4.4,9
54 Ucenicii Săi, Iacov şi Ioan, cînd au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne vrei să spunem să se coboare foc din cer şi să-i mistuie, *cum a făcut Ilie?"*
2lmp.l.10,12.
55 Dar *Isus* S-a întors spre ei, i-a certai *şi le-a zis: „Nu ştiţi de ce duh stntel*
însufleţiţi. Ioan3.17;1147
56 *Căci Fiul Omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci ca să le mîntuiască."* Şi au plecat într-alt sat.
Cum să urmăm pe Isus
57 Pe cînd erau pe drum, un om I-a zis *„Doamne,* Te voi urma oriunde ve merge." M«I.8.IO
58 Şi Isus i-a răspuns: „Vulpile au

vizuini şi păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului n-are unde-Şi odihni capul."
9 Altuia i-a zis: „Vino după Mine!" „Doamne", I-a răspuns el, „lasă-mă să mă duc întîi să îngrop pe tatăl meu." Mai.8.21.
60 Dar *Isus* i-a zis: „Lasă morţii să-şi îngroape morţii şi tu du-te şi vesteşte împărăţia lui Dumnezeu!"
61 Un altul a zis: „Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întîi să mă duc să-mi iau rămas bun de la cei ce sînt în casa mea."
1lmp.19.20.
62 Dar Isus i-a răspuns: „Oricine pune mîna pe plug şi se uită înapoi, nu este potrivit pentru împărăţia lui Dumnezeu."
Trimiterea celor şaptezeci
-i *f*\ După aceea Domnul a mai rîn-
1\J duit alţi şaptezeci* şi i-a trimis
doi cîte doi înaintea feţei Lui, în toate
cetăţile şi în toate locurile pe unde
urma să treacă El. Mat.10.1. Mare.6.7.
2 Şi le-a zis: „Mare este secerişul, dar puţini *sînt* lucrătorii! Rugaţi deci pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Său. Mai.9.373. ioan4.3î.2Te».3.i
3 Duceţi-vă; iată, vă trimit ca pe nişte miei în mijlocul lupilor. M>I.IO.U.
4 Să nu luaţi cu voi nici pungă, nici traistă, nici sandale şi să nu salutaţi pe nimeni pe drum.
2ttnp.4.29. Mat.10.9,10. Marc.6.8. Cap.93.
5 în orice casă veţi intra, să ziceţi întîi: „Pacea să fie peste casa aceasta!"
Mai.10.12
6 Şi dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămîne peste el; altminteri, ea se va întoarce la voi.
7 Să rămîneţi în aceeaşi casă şi să mîncaţi şi să beţi ce vi se va da, căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutaţi din casă în casă.
Mat.lO.10,11. lCor.9.4. lTim.5.18.
8 în orice cetate veţi intra şi unde vă vor primi oamenii, să mîncaţi ce vi se va pune înainte;
9 să vindecaţi pe bolnavii care vor fi acolo şi să le ziceţi: „împărăţia lui Dumnezeu s-a apropiat de voi."
Mal.3.2;4.17;10.7. Cap.9.2. Versl 1.
10 Dar în orice cetate veţi intra şi nu vă vor primi, să vă duceţi pe străzile ei şi
**49 Sau: Stăpîne "1 Sau: şaptezeci şi doi*

f

să ziceţi:
11 „Scuturăm împotriva voastră chiar şi praful din cetatea voastră care s-a lipit de picioarele noastre; totuşi să ştiţi că împărăţia lui Dumnezeu s-a **apropiat."** **Mai. 10,14. cap.9.5 Fapt.13.51**
12 Eu vă spun că în ziua aceea va fi mai uşor pentru Sodoma decît pentru **cetatea aceea.** **MM.IO.IS. Marc.6.11**
13 Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir şi în Sidon lucrările puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit, stînd în sac şi în cenuşă.

Ezec.3.6.MaI.11.21
14 De aceea, la judecată va fi mai uşor pentru Tir şi pentru Sidon decît pentru voi.
15 Şi tu, Capernaum, care ai fost înălţat pînă la cer, vei fi coborît pînă în Locuinţa Morţilor.*
Gen.11.4. Deul.1.28 is». 14.13. Ier.51.53. Ezec.26.20; 32.18. Mal 11 23
16 Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; şi cine vă respinge pe voi, pe Mine Mă respinge; iar cine Mă respinge pe Mine, respinge pe Cel care M-a trimis pe Mine."
Mal.10.40. Marc.9.37. Ioan5.23;13.20. ITes.4.8.
17 Cei şaptezeci s-au întors plini de bucurie, zicînd: „Doamne, chiar şi demonii ne sînt supuşi în Numele Tău!"
18 Isus le-a zis: „Am văzut pe Satan căzînd ca un fulger din cer.
Ioanl2.31;16.11. Apoc.9.1;12.8,9
19 Iată, vă dau autoritate să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, şi nimic nu vă va putea vătăma.
Mare.i<;.i8.
20 Totuşi, să nu vă bucuraţi de faptul că duhurile vă sînt supuse; ci bucuraţi-vă că numele voastre sînt scrise în ceruri."
Exod.32.32. Ps.69.28. Isa.4.3. Dan.12.1. Filin.4.3. Evr.12.23. Apoc.l3.8;20.12;21.27.
21 în acelaşi ceas *Isus* S-a bucurat în Duhul *Sfînt* şi a zis: „Tată, Doamne al cerului şi al pămîntului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi şi le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă aşa a fost plăcut înaintea Ta.
Mai.11.25.
22 Toate lucrurile Mi-au fost date *în mtini* de Tatăl Meu; şi nimeni nu ştie cine este Fiul, afară de Tatăl; nici cine este Tatăl, afară de Fiul şi acela căruia
vrea Fiul să i-L descopere."
Mat.28.18. Ioanll8;3.35;5.27;6.44,46;17.2.
23 Apoi S-a întors spre ucenici şi le-a spus deoparte: „Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeţi voi!
Mal.13.16
24 Căci vă spun că mulţi proroci şi împăraţi au dorit să vadă ce vedeţi voi şi n-au văzut, să audă ce auziţi voi şi n-au auzit."
îpa.i.io.
Pilda samariteanului
25 Şi iată, un învăţător al legii s-a sculat să ispitească *pe Isus* şi I-a zis: „învă-ţătorule, ce să fac ca să moştenesc **viaţa veşnică?"**
Mat.i9.i6;22.35.
26 Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citeşti?"
27 Şi răspunzînd, el a zis: „Să iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta şi cu toată cugetarea ta; şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi."
Uv.19.lB. Deul.6.5.
28 „Bine ai răspuns", i-a zis Isus; „fă aşa şi vei trăi."
Lev.18.5. Ezec.20.11,13,21. Rom. 10.5.
29 Dar el, care voia să se îndreptăţească, a zis lui Isus: „Şi cine este aproapele meu?" cap.i6.is.
30 Şi dînd răspuns, Isus a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între nişte tîlhari, care l-au dezbrăcat, l-au rănit, au plecat şi l-au lăsat aproape mort.
31 Din întîmplare, se cobora pe acelaşi drum un preot şi, cînd a văzut pe omul acesta, a trecut înainte de cealaltă parte.
PSJS.II.
32 Un levit trecea şi el prin locul acela şi, cînd 1-a văzut, a trecut înainte pe alături.
33 Dar un samaritean, care era în călătorie, a venit la el şi, cînd 1-a văzut, i s-a făcut milă de el. ioan4.9.
34 S-a apropiat şi i-a legat rănile, tur-nînd peste ele untdelemn şi vin; apoi 1-a pus pe animalul lui, 1-a dus la o casă de poposire şi a îngrijit de el.
35 A doua zi, *cînd a pornit la drum,* a scos doi dinari, i-a dat gazdei şi i-a zis: „Ai grijă de el şi orice vei mai cheltui, îţi voi da înapoi la întoarcere."
36 Care din aceşti trei ţi se pare că a fost aproapele celui ce căzuse între
***15 Sau: Hades**
tîlhari?"
37 „Cel ce şi-a făcut milă cu el," a zis *învăţătorul.* „Du-te şi fă şi tu la fel", i-a zis Isus.
Marta şi Măria
38 în timp ce mergea cu ucenicii Săi, *Isus* a intrat într-un sat. Şi o femeie, numită Marta, L-a primit în casa ei.
loanll 1:12.2,3
39 Ea avea o soră numită Măria, care s-a aşezat jos la picioarele Domnului şi asculta cuvintele Lui. Fapt.22.3.
40 Marta era împărţită cu multă slujire, a venit la El şi I-a zis: „Doamne, nu Iţi pasă că sora mea m-a lăsat singură să servesc? Zi-i dar să-mi ajute."
41 Dar răspunzînd, Isus i-a zis: „Marta, Marta, pentru multe lucruri te îngrijorezi şi te frămînţi tu,
42 dar un singur lucru trebuie. Măria şi-a ales partea cea bună, care nu i se **va lua."** **PS.27.4**
Tatăl nostru
nŞi iată, pe cînd El era într-un anumit loc, rugîndu-Se, cînd a încetat, unul din ucenicii Săi I-a zis: „Doamne, învaţă-ne să ne rugăm, cum a învăţat şi loan pe ucenicii Tui."
2 El le-a zis: „Cînd vă rugaţi, să ziceţi: *„Tatăl nostru care eşti în ceruri!* Sfinţească-se Numele Tău; să vină împărăţia Ta; *facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şipepămînt.* Mai.6.9
3 Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi;
4 şi ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă şi noi iertăm oricui ne este dator; şi nu ne duce în ispită, *ciscapă-ne de cel rău.*[1]"
5 Apoi le-a mai zis: „Dacă unul dintre voi are un prieten şi se duce la el la miezul nopţii şi-i zice: „Prietene împrumută-mi trei pîini,
6 căci a venit la mine, din călătorie, un prieten al meu şi n-am ce-i pune înainte;"
7 şi, dacă dinăuntrul casei *\\Â,prietenu, acesta* îi răspunde: „Nu mă tulbura acum uşa este încuiată, copiii mei sîn cu mine în pat; nu pot să mă scol să-ţ dau,"
8 vă spun: chiar dacă nu s-ar scula să le dea pentru că-i este prieten, totuşi
LUCA 10, 11
pentru stăruinţa lui supărătoare tot se va scula şi-i va da tot ce-i trebuie.
Op 18.1
I Şi Eu vă spun: Cereţi şi vi se va da; căutaţi şi veţi găsi; bateţi şi vi se va deschide!
Mal.7.7;21.22. Marc.11.24. Ioanl5.7. Iac.1.6. Hoan3.22.
io Fiindcă oricine cere, primeşte; cine caută, găseşte; şi celui ce bate, i se va deschide.
I1 Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pîine, să-i dea o piatră? Ori, *dacă cere* un peşte, să-i dea un şarpe în loc de peşte? Mai.7.9.
12 Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie?
13 Deci, dacă voi, care sînteţi răi, ştiţi să daţi daruri bune copiilor voştri, cu cît mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duh

Sfînt celor ce I-L cer."
Isus şi Beelzebul
14 Şi *Isus* a scos un demon *dintr-un bolnav* care era mut. După ce a ieşit demonul, mutul a vorbit; şi mulţimile s-au mirat.
Mai.9.3112.22.
15 Dar unii dintre ei ziceau: „El scoate demonii cu Beelzebul, căpetenia
demonilor." Mat.934;12.24.
16 Alţii, ca să-L ispitească, îi cereau un semn din cer. MaUUţl&i.
17 Dar El, cunoscîndu-le gîndurile, le-a zis: „Orice împărăţie dezbinată împotriva ei este pustiită şi o casă dezbinată împotriva ei se prăbuşeşte peste alta. Mai.12.25. Mare.3.24. ioan2 25
18 Şi dacă Satan este dezbinat împotriva lui însuşi, cum va dăinui împărăţia lui, fiindcă ziceţi că Eu scot demoni cu Beelzebul?
19 Şi dacă Eu scot demoni cu Beelzebul, fiii voştri cu cine îi scot? De aceea ei înşişi vor fi judecătorii voştri.
20 Dar, dacă Eu scot demoni cu degetul lui Dumnezeu, atunci împărăţia lui Dumnezeu a ajuns pînă la voi.
Eiod.8.19.
21 Cînd omul cel tare şi bine înarmat îşi păzeşte casa, averile îi sînt la
adăpost.* Mal.12.29. Mare.3.27
22 Dar dacă vine peste el unul mai tare decît el şi-1 biruie, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea şi împarte prăzile luate de la el.
Isa.53.12. Col.2.15.
21 Sau:* **în *pace*

23 Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; şi cine nu adună cu Mine risipeşte. MM.12.».
24 Duhul necurat, cînd iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă şi caută odihnă. Fiindcă n-o gă seşte, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieşit." Mai.12.43.
25 Şi cînd vine, o găseşte măturată ş: împodobită.
26 Atunci se duce şi mai ia cu el alte şapte duhuri mai rele decît el, intră împreună în casă, se aşază în ea şi starea de pe urmă a omului aceluia ajunge mai rea decît cea dintîi."
27 Pe cînd spunea *Isus* aceste cuvinte, o femeie din mulţime şi-a ridicat glasul şi I-a zis: „Ferice de pîntecele care Te-a purtat şi de sînii pe care i-ai supt!"
28 Dar El a zis: „Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvîntul lui Dumnezeu şi-1 împlinesc!" Mat.7.21, cap.8.21. iac.1.25.
Semnul lui Iona
29 Pe cînd mulţimile se strîngeau cu grămada, El a început să spună: „Generaţia aceasta este o generaţie vicleană; ea cere un semn, dar nu i se va da alt semn decît semnul lui Iona.
Mal.12.38,39.
30 Căci, după cum Iona a devenit un semn pentru cei din Ninive, tot aşa şi Fiul Omului va fi pentru generaţia
aceasta. Ional.l7;Z10.
31 împărăteasa de la miazăzi se va scula la judecată alături de bărbaţii acestei generaţii şi-i va condamna; pentru că ea a venit de la capătul pămîntului ca să audă înţelepciunea lui Solomon; şi iată, aici este *Unul* mai mare decît Solomon. ilmp.10.1.
32 Bărbaţii din Ninive se vor scula la judecată alături de generaţia aceasta şi o vor condamna, pentru că ei s-au pocăit în urma predicii lui Iona; şi iată, aici este *Unul* mai mare decît Iona.
Lumina
33 Nimeni n-aprinde o lumină ca s-o pună într-un loc ascuns sau sub baniţă; ci o pune în sfeşnic, pentru ca cei care intră să vadă lumina.
Mat.5.15. Marc.4.21. Cap.8.16.
34 Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos,* tot trupul tău este plin de lumina; dar dacă *ochiul tău* este rău, şi trupul tău este plin de întuneric. Mat.6.22.
35 Ia seama deci ca lumina care este în tine să nu fie întuneric.
36 Aşa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci cînd te-ar lumina o lampă cu strălucirea ei."
Şase valuri
37 Pe cînd vorbea *Isus,* un fariseu L-a rugat să prînzească la el. El a intrat şi S-a aşezat la masă.
38 Fariseul a văzut cu mirare că *Isus* nu Se spălase înainte de prînz. Marc.7.3.
39 Dar Domnul i-a zis: „Voi, fariseii, curăţiţi partea de afară a paharului şi a farfuriei, dar lăuntrul vostru este plin de răpire şi de răutate.
Mal 23.25. Till.15.
40 Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n-a făcut şi pe cea dinăuntru?
41 Daţi mai bine milostenie din ce aveţi şi iată, toate vă vor fi curate.
IM.58.7. Dan.4.27. Cap.12.33.
42 Dar vai de voi, fariseilor, pentru că voi daţi zeciuială din izmă, din rută şi din toate zarzavaturile, şi daţi uitării dreptatea şi dragostea de Dumnezeu; pe acestea trebuia să le faceţi şi pe celelalte să nu le lăsaţi la o parte.
Mal.23.23.
43 Vai de voi, fariseilor! Pentru că voi iubiţi scaunele dintîi în sinagogi şi salutările prin pieţe. Mat.23.6. Marc. 12.38.39,
44 Vai de voi, *cărturari şi farisei făţarnici!* Pentru că voi sînteţi ca mormintele care nu se văd şi peste care oamenii umblă fără să ştie." Mai.23.27.
45 Şi răspunzînd, unul dintre învăţătorii Legii I-a zis: „învăţătorule, spunînd aceste lucruri, ne insulţi şi pe noi."
46 „Vai şi de voi, învăţători ai Legii!", a spus *Isus,* „pentru că voi puneţi pe oameni sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeţi de aceste sarcini. Mal.23.4.
47 Vai de voi! Pentru că voi zidiţi mor-
**34 Sau: curat, sincer*

mintele prorocilor pe care i-au ucis părinţii voştri. Mat.23.29.
48 Prin aceasta mărturisiţi că încuviinţaţi faptele părinţilor voştri; căci ei au ucis *pe proroci,* iar voi le zidiţi *mormintele.*
49 De aceea înţelepciunea lui Dumnezeu a zis: „Le voi trimite proroci şi apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alţii îi vor alunga prin persecuţie,
Mal 23 34
50 ca să se ceară de la această generaţie sîngele tuturor prorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii:
51 de la sîngele lui Abel, pînă la sîngele lui Zaharia, ucis între altar şi casă; da, vă spun, se va cere de la generaţia aceasta.
Gen.4 8 20011.24.20,21.
52 Vai de voi, învăţători ai Legii! Pentru că voi aţi luat cheia cunoştinţei: nici voi n-aţi intrat, iar pe cei ce intrau, i-aţi împiedicat."
Mat.23.13.
53 După ce le-a spus aceste lucruri, cărturarii şi fariseii au început să-L pună la strîmtoare şi să-L facă să vor bească despre multe lucruri;

54 îl pîndeau, ca să prindă vreun cuvînt din gura Lui, *pentru care să-L poată*
învinui Marc 12 13
înştiinţări şi încurajări
-| /■» în timpul acela, cînd mulţimile \-*£d* se strînseseră cu miile, aşa că se călcau unii pe alţii, El a început să spună înainte de toate ucenicilor Săi: „Păziţi-vă de aluatul fariseilor, care este făţărnicia! Mai.16.6,12. Mare.8.15
2 Nu este nimic acoperit care nu va fi descoperit, nici ascuns care nu va fi
CUnOSCUt. Mal.10.26. **Marc.4.22.** Cap.8.17.
3 De aceea, orice aţi spus la întuneric va fi auzit la lumină; şi orice aţi şoptit la ureche, în cămăruţe, va fi vestit de pe acoperişul caselor.
4 Vă spun vouă, prietenii Mei: Să nu vă temeţi de cei care ucid trupul şl după aceea nu mai pot face nimic.
IsaJl.73,12,13. Ier.1.8. Mal.10 28. IoanU.14,15
5 Am să vă arăt de cine să vă temeţi temeţi-vă de Acela care, după ce a ucis, are putere să arunce în gheenă;* da, vă spun, de El să vă temeţi!,
6 Nu se vînd oare cinci vrăbii cu doi

bani? Totuşi, nici una din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu. Şi chiar perii de pe cap, toţi vă sînt număraţi. Deci, să nu vă temeţi; voi sînteţi mai de preţ decît multe vrăbii. i Dar Eu vă spun: Pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi şi Fiul Omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;
Mal 10.32. Marc.8.38. mm 2.12. **Iloan2 23.**
dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, va fi lepădat şi el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. io Şi oricui va vorbi împotriva Fiului Omului, i se va ierta; dar oricui va hului împotriva Duhului Sfînt, nu i se va
ierta. Mal.l231,1ZMarc.3.28. Iloan5.16.
1 Cînd vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea căpeteniilor şi înaintea autorităţilor, să nu vă îngrijoraţi cum veţi răspunde, nici ce veţi vorbi,
Mal.10 19. Marc.13.11. Cap.21.14.
12 căci Duhul Sfînt vă va învăţa chiar în timpul* acela ce trebuie să vorbiţi."
Pilda bogatului nebun
13 Unul din mulţime I-a zis: „învăţătorule,* spune fratelui meu să împartă cu mine moştenirea."
14 Dar *Isus* i-a zis: „Omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărţitor peste voi?" ioanisM.
15 Apoi le-a zis: „Vedeţi şi păziţi-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viaţa cuiva nu stă în belşugul avuţiei lui."
lTim.6.7.
16 Şi le-a spus pilda aceasta: „Pămîntul unui om bogat rodise mult.
n Şi el se gîndea în sine şi zicea: „Ce voi face? Fiindcă nu mai am *loc* unde să-mî strîng roadele."
18 „Iată", a zis el, „ce voi face: îmi voi strica hambarele şi voi zidi altele mai mari; acolo voi strînge toate roadele şi toate bunurile mele;
19 şi voi zice sufletului meu: „Suflete, ai multe bunătăţi strînse pentru mulţi ani; odihneşte-te, mănîncă, bea şi înveseleşte-te!"
Eci.11.9.1cor.15.32. iac.5.5.
20 Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ţi se va cere înapoi sufletul; şi lucrurile pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?"
Iov 20.22;27.8. Ps.39.6;527. Ier.17.11. Iac.4.14.
*J *Gheena, locul de chin, este transcrierea în greceşte a expresiei „ Valea Hinom " (2Cron.28.3.). "12 IM.: ceasul "13 „învăţătorule" are acelaşi sens ca „rabi", pe care Luca nu-l foloseşte.*

21 Tot aşa este şi cu cel care îşi adună comori pentru el şi nu se îmbogăţeşte faţă de Dumnezeu."
Mal.6.20. Vers.33. lTim.6.18,19. Iac.2.5.
îngrijorările
22 Şi *Isus* a zis ucenicilor Săi: „De aceea vă spun: Nu vă îngrijoraţi cu privire la viaţa* voastră, ce veţi minca, nici cu privire la trupul vostru, cu ce vă veţi îmbrăca. Mat.6.25.
23 Viaţa este mai mult decît hrana şi trupul *mai mult* decît îmbrăcămintea.
24 Priviţi la corbi: ei nu seamănă, nici nu seceră, n-au nici cămară, nici grînar; şi Dumnezeu îi hrăneşte. Cu cît mai de preţ sînteţi voi decît păsările!
Iov 38.41. Ps.147.9.
25 Şi care dintre voi, chiar îngrijorîndu-se, poate să adauge un cot la statura lui?
26 Deci, dacă nu puteţi face nici cel mai mic lucru, pentru ce vă mai îngrijoraţi de celelalte?
27 Priviţi cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu ţes; totuşi, vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unu] din ei.
28 Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe cîmp, iar mîine va fi aruncată în cuptor, cu cît mai mult *vă va îmbrăca El* pe voi, puţin credincioşilor?
29 Să nu căutaţi ce veţi mînca sau ce veţi bea şi nu vă frămîntaţi mintea;
30 căci toate aceste lucruri, popoarele lumii le caută. Tatăl vostru ştie că aveţi nevoie de ele.
31 Căutaţi mai întîi împărăţia *\\uDum-nezeu* şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Mai.6.33.
32 Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a găsit plăcere să vă dea împărăţia. Mai.11.25,26.
33 Vindeţi tot ce aveţi şi daţi milostenie. Faceţi-vă rost de pungi care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoţul şi unde nu roade molia;
MiU.20il9.21. Cap.16.9. Fapt.2.45;4.34. lTim.6.19.
34 căci unde este comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră.
îndemn la veghere
35 Mijlocul să vă fie încins şi făcliile aprinse. Mat.25.1. Efes.6.14. ipet.1.13.
36 Şi să fiţi ca nişte oameni care aşteaptă pe stăpînul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, cînd va veni şi va bate la uşă.
37 Ferice de robii aceia pe care stăpînul îi va găsi veghind la venirea lui! Adevărat vă spun că el se va încinge, îi va pune să stea* la masă şi se va apropia să-i servească. Mai.24.4«.
38 Fie că vine la a doua strajă *din noapte,* fie că vine la a treia strajă, ferice de ei dacă-i va găsi aşa.
39 Să ştiţi că dacă ar şti stăpînul casei la ce ceas va veni hoţul, ar veghea şi n-ar lăsa să-i spargă casa.
Mat.24.43. lTcs.5.2. 2Pet.3.10. Apoc.3.3;16.15.
40 Şi voi deci fiţi gata, căci Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă gîndiţi."
Mat.24.44;25.13. Marc.13.33. Cap.21.34,36. lTes.5.6. 2Pet.3.12.
41 „Doamne", i-a zis Petru, „pentru noi spui pilda aceasta sau pentru toţi?"
42 Şi Domnul a zis: „Cine este administratorul credincios şi înţelept pe care-1 va pune stăpînul său peste servitorii săi ca să le dea partea lor de hrană* la timpul potrivit? Mai.24.45.
43 Ferice de robul acela pe care stăpînul, la venirea lui, îl va găsi făcînd aşa!

44 Adevărat vă spun că îl va pune peste toată avuţia sa. Mat.24.47.
45 Dar dacă robul acela zice în inima lui: „Stăpînul meu întîrzie să vină" şi începe să bată pe servitori şi pe servitoare, să mănînce, să bea şi să se îmbete, Mai.24.48.
46 stăpînul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se aşteaptă şi în ceasul în care nu ştie şi-1 va despica în două; şi partea lui va fi cu cei necredincioşi.
47 Robul acela care a ştiut voia stăpî-nului său şi nu s-a pregătit deloc şi n-a făcut voia lui, va fi bătut cu multe
lovituri. Nom.15.3O. Deut.25.2.
Ioan9.41;13.22. Fapl.17.30. Iac.4.17.
48 Dar cine n-a ştiut-o şi a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puţine. Cui i s-a dat mult, i se va cere
'22 „ Viaţă" şi „suflet" sint acelaşi cuvînt tn greceşte (nu însă tn cap. 1215) U2 Sau: gnu
24
**37Să stea Întinşi*
mult; şi cui i s-a încredinţat mult, îi vor cere mai mult. *un.i.n.* iTim.1.13.
Focpepămtnt
49 Eu am venit să arunc un foc pe pămînt. Şi cît aş vrea să fie aprins!
50 Dar am un botez cu care să fiu botezat şi cît de mult doresc* să se îndeplinească! Mai 20.22. Marc 10 38
51 Credeţi că am venit să aduc pace pe pămînt? Eu vă spun: nu, ci mai degrabă dezbinare!
Mic.7.6 Mal.10.34. Veu.49. Ioan7.43;9.16;10.19.
52 Căci de acum înainte, din cinci care vor fi într-o casă, trei vor fi dezbinaţi împotriva a doi şi doi împotriva a trei:
Mai.10.35.
53 tatăl împotriva fiului şi fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei şi fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii ei şi nora împotriva soacrei ei."
Semnele timpurilor
54 El a mai zis mulţimilor: „Cînd vedeţi un nor ridicîndu-se la apus, îndată ziceţi: „Vine ploaia!" Şi aşa se întîmplă.
Mal 16 2
55 Şi cînd *vedeţi* suflînd vîntul de la miazăzi, ziceţi: „Va fi cald!" Şi aşa se întîmplă.
56 Făţarnicilor, faţa pămîntului şi a cerului ştiţi s-o cercetaţi; timpul acesta cum de nu-1 deosebiţi?
57 Şi pentru ce nu judecaţi şi voi singuri ce este drept?
58 Cînd te duci cu cel ce este împotriva ta înaintea autorităţii, pe drum caută să te împaci cu el, ca nu cumva să te tîrască înaintea judecătorului, judecă torul să te predea ofiţerului şi ofiţerul să te arunce în închisoare.
Prov.25.8. Ps.32.6. lsa.55.6. Mal.5.25
59 îţi spun că nu vei ieşi de acolo pînă nu vei plăti şi cel mai de pe urmă bănuţ."
Galileenii măcelăriţi de Pilat
Bîn acelaşi timp au venit unii şi au istorisit lui *Isus* ce se întîmplase unor galileeni, al căror sînge îl amestecase Pilat cu jertfele lor. 2 Şi răspunzînd, El le-a zis: „Gîndiţi vo că aceşti galileeni au fost mai păcătos decît toţi ceilalţi galileeni, pentru că au suferit astfel de lucruri?

î Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiţi, toţi veţi pieri la fel.
4 Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloam şi i-a omorit, credeţi că au fost mai vinovaţi* decît toţi ceilalţi oameni care locuiau în Ierusalim?
5 Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiţi, toţi veţi pieri la fel."
Pilda smochinului neroditor
\ El a spus şi pilda aceasta: „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el şi n-a găsit.
ha.5.2. Mal.21.19.
7 Atunci a zis îngrijitorului viei: „Iată că sînt trei ani de cînd vin şi caut rod în smochinul acesta şi nu găsesc. Ta-ie-1! De ce să mai cuprindă şi pămîntul degeaba?"
8 „Domnule", i-a răspuns el, „mai lasă-1 şi anul acesta, pînă îl voi săpa de jur împrejur şi îi voi pune gunoi.
9 Poate că de acum înainte va face roadă; dacă nu, îl vei tăia."
Vindecarea unei femei girbove
10 *Isus* învăţa într-o sinagogă în *ziua* sabatului.
11 Şi iată, acolo era o femeie stăpînită de optsprezece ani de un duh de neputinţă; era gîrbovă şi nu putea nicidecum să-şi ridice capul.
12 Şi Isus, văzînd-o, a chemat-o şi i-a zis: „Femeie, eşti dezlegată de neputinţa ta."
13 Şi-a pus raîinile peste ea şi îndată ea s-a îndreptat şi slăvea pe Dumnezeu.
14 Dar mai-marele sinagogii, mîniat că Isus vindecase în sabat, răspunzînd, a zis mulţimii: „Sînt şase zile în care trebuie să lucrezi; veniţi dar în aceste zile să vă vindecaţi, şi nu în ziua sabatului!"
Erad.20.9. Mal.12.2. Marc.3.2. Cap.6.7;14.3.
15 Atunci Domnul, răspunzîndu-i, a zis: „Făţarnicilor, oare în sabat nu-şi dezleagă fiecare din voi boul sau măgarul de la iesle şi-1 duce să-1 adape?
16 Dar *femeia* aceasta, care este o fiică a lui Avraam şi pe care Satan o ţinea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua sabatului?" cap.19.9
17 Pe cînd vorbea El astfel, toţi potriv-
*50 *Sau: cît sînt de strîmtorat* **4 Lit.: mai mult datori*

nicii Lui au rămas ruşinaţi; şi mulţimea se bucura de toate lucrurile minunate pe care le făcea El.
Sămtnţa de muştar şi aluatul
18 El a mai zis: „Cu ce se aseamănă împărăţia lui Dumnezeu şi cu ce o voi compara? Mat.i3.3i. M«IC4.3O.
19 Se aseamănă cu o sămînţă de muştar pe care a luat-o un om şi a aruncat-o în grădina sa; ea a crescut, s-a făcut copac mare şi păsările cerului şi-au făcut cuiburi in ramurile lui."
20 El a zis iarăşi: „Cu ce voi asemăna împărăţia lui Dumnezeu?
21 Se aseamănă cu aluatul pe care 1-a luat o femeie şi 1-a ascuns în trei măsuri de făină, pînă s-a dospit tot.'
Uşa cea strimtă
21 Şi *Isus* umbla prin cetăţi şi prin sate, învăţînd şi călătorind spre Ierusalim.
Mat.9.35. Marc.6.6.
23 Cineva I-a zis: „Doamne, oare puţini să fie cei ce sînt mîntuiţi?" Dar El le-a spus:
24 „Luptaţi-vă să intraţi pe uşa cea strimtă. Căci vă spun că mulţi vor căuta să intre şi nu vor putea.
Mat.7.13. Ioan7.34;8.21;13.33. Rom.9.31.
25 îndată ce Stăpînul casei Se va scula şi va închide uşa şi voi veţi începe să staţi afară şi să bateţi la uşă, zicînd: „Doamne, deschide-ne!", El vă va răspunde şi va zice: „Nu vă ştiu de unde sînteţi."
Ps.32.6. ka.55.6. Mal.7.23;25.10,12. Cap.6.46.

26 Atunci veţi începe să ziceţi: „Noi am mîncat şi am băut în faţa Ta şi pe străzile noastre ne-ai învăţat."
27 Şi El va răspunde: „Vă spun că nu ştiu de unde sînteţi; depărtaţi-vă de la Mine, voi toţi lucrătorii fărădelegii!"
Ps.6.8. Mat.7.23;25.41. Ven.25.
28 Va fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor cînd veţi vedea pe Avraam, pe Isaac şi pe Iacov şi pe toţi prorocii în împărăţia lui Dumnezeu, iar pe voi aruncaţi afară. Ma(.8.11,12;13.42;24.51.
29 Vor veni de la răsărit şi de la apus, de la miazănoapte şi de la miazăzi şi vor sta la masă în împărăţia lui Dumnezeu.
30 Şi iată, sînt unii din cei de pe urmă care vor fi cei dintîi şi sînt unii din cei
dintîi care vor fi cei de pe urmă."
Mal.l9.30;20.16. Marc.10.31.
Grija pentru Ierusalim
31 în aceeaşi zi au venit cîţiva farisei şi I-au zis: „Pleacă şi du-Te de aici, căci Irod vrea să Te omoare."
32 „Duceţi-vă", le-a răspuns El, „şi spuneţi vulpii aceleia: „Iată, scot demoni şi fac vindecări astăzi şi mîine, iar a treia zi sfîrşesc.
Evr.2.10.
33 Dar trebuie să umblu astăzi, mîine şi în ziua următoare, fiindcă nu se poate ca un proroc să piară afară din Ierusalim.
34 Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci şi ucizi cu pietre pe cei trimişi la tine! De cîte ori am dorit să adun pe copiii tăi, cum îşi adună găina puii sub aripi, şi n-aţi vrut! Mai.23.37.
35 Iată, vi se lasă casa *pustie;* dar vă spun că nu Mă veţi mai vedea pînă veţi zice: „Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele DOMNULUI!"
Lev.26.31,32. P».69.25;118.26. Ua.1.7. Dan.9.27. MicJIZ Mal.21.9. Marc.11.10. Cap.19.38. Ioanl2.13.
Vindecarea unui bolnav de ascită într-o *zi de* sabat, cînd *Isus* a intrat în casa unuia dintre căpeteniile fariseilor, ca să mănînce pîine, ei îl pîndeau.
: Şi iată, înaintea Lui era un om bolnav de ascită.
3 Şi răspunzînd, Isus a zis învăţătorilor Legii şi fariseilor: „Oare este îngăduit a vindeca în ziua sabatului sau nu?"
Mal.12.10.
4 Dar ei tăceau. Atunci *Isus* a luat pe omul acela, 1-a vindecat şi i-a dat drumul.
5 Pe urmă le-a zis: „Cine dintre voi, dacă-i cade copilul* sau boul în puţ, nu-1 va scoate îndată afară în ziua
Sabatului?" Exod.23.5. Dcut.22.4. Cap.13.lS.
i Şi n-au putut să-I răspundă nimic la aceste lucruri.
Despre smerenie
Apoi, cînd a văzut că cei invitaţi la masă alegeau locurile dintîi, le-a spus o pildă. Şi le-a zis:
8 „Cînd eşti invitat de cineva la nuntă, să nu te aşezi la masă în locul dintîi, ca nu cumva, printre cei invitaţi de el, să fie altul mai vrednic de cinste decît

14

tine
9 şi cel ce te-a invitat şi pe tine şi pe el, să vină să-ţi zică: „Dă locul tău omului acestuia!" Atunci cu ruşine vei fi pus să iei locul de pe urmă.
10 Ci, cînd eşti invitat, du-te şi stai jos în locul cel mai de pe urmă, pentru ca, atunci cînd va veni cel ce te-a invitat, să-ţi zică: „Prietene, mută-te mai sus!" Lucrul acesta îţi va face cinste înaintea tuturor celor ce vor sta la masă împreună cu tine.
pro».25.«,7.
11 Căci oricine se înalţă va fi smerit; şi cine se smereşte va fi înălţat."
Iov22.29. Pi.18.27. Prov.29.23. Mat.23.12. Cap.18.14. Isc.4.6. IPM.5.5.
12 A zis şi celui ce-L invitase: „Cînd dai un prînz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi, nici pe fraţii tăi, nici pe rudele tale, nici pe vecinii bogaţi, ca nu cumva să te invite şi ei, la rîndul lor, pe tine, şi să iei astfel o răsplată pentru ce-ai făcut.
13 Ci, cînd dai o masă, cheamă pe
săraci, pe schilozi, pe şchiopi, pe orbi.
Neem.8.10,12.
14 Şi va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ţi răsplătească; dar ţi se va răsplăti la învierea celor drepţi."
Pilda celor invitaţi la cină
îs Unul din cei ce stăteau la masă cu El, auzind aceste lucruri, I-a zis: „Ferice de acela care va mînca pîine în împărăţia lui Dumnezeu!" Apoc.19.9.
16 Şi/ms i-a spus: „Un om a dat o cină* mare şi a invitat pe mulţi. Mat.22.2.
17 La ceasul cinei, a trimis pe robul său să spună celor invitaţi: „Veniţi, căci iată că toate sînt gata!" prov.9.2,5.
18 Dar toţi, fără excepţie, au început să ■ se scuze. Cel dintîi i-a zis: „Am cumpărat un ogor şi trebuie să mă duc să-1 văd; te rog să mă scuzi."
19 Un altul a zis: „Am cumpărat cinci perechi de boi şi mă duc să-i încerc; te rog să mă scuzi."
20 Un altul a zis: „M-am căsătorit şi de aceea nu pot veni."
21 Cînd s-a întors robul, a spus stăpî-nului său aceste lucruri. Atunci stăpînul casei s-a mîniat şi a zis robului său: „Du-te degrabă în pieţele şi străzile cetăţii şi adu aici pe cei săraci schilozi, orbi *şi şchiopi.'"*

22 Şi robul a zis: „Stăpîne, s-a făcut cum ai poruncit şi tot mai este loc."
23 Şi stăpînul a zis robului: „Ieşi la drumuri şi la garduri şi, pe cei care îi vei găsi, sileşte-i să intre, ca să mi se umple casa.
24 Căci vă spun că nici unul din cei invitaţi nu va gusta din cina mea."
Mat.21.43;2Z8. Fapt.13.46.
Cum să fie ucenicul lui Isus
25 împreună cu *Isus* mergeau mari mulţimi. El S-a întors şi le-a zis:
26 „Dacă vine cineva la Mine şi nu urăşte pe tatăl său, pe mama sa, pe soţia sa, pe copiii săi, pe fraţii săi, pe surorile sale, ba chiar însăşi viaţa sa, nu poate fi ucenicul Meu.
Deut.l3.6;33.9. Mal.10.37. Rom.9.13. Apoc.12.11.
27 Şi oricine nu-şi poartă crucea şi vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.
Mat.16.24. Marc.8 34. Cap.9.23. 2Tim.3.12.
28 Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întîi să-şi facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-1 sfîrşească?Pn>v.24.27.
29 Pentru ca nu cumva, după ce i-a pus temelia, să nu-1 poată sfîrşi şi toţi cei ce-1 vor vedea să înceapă să rîdă de el,
30 zicînd: „Omul acesta a început să zidească şi n-a putut termina!"
31 Sau care împărat, cînd merge la război cu un alt împărat, nu stă jos mai întîi, să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
32 Altfel, pe cînd celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să ceară pace.
33 Tot aşa, oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.
34 Sarea este bună; dar dacă şi sarea devine fără gust, cu ce va fi îndreptată? Mal.5.13. Marc.9.50.
35 Nu mai este bună nici pentru pă-mînt, nici pentru gunoi, ci este aruncată afară. Cine are urechi de auzit să audă."

Oaia rătăcită şi drahma pierdută
Toţi vameşii şi păcătoşii se apropiau de *Isus,* ca să-L asculte.
15
*5 *Sau: măgarul*
**Î6 „Cină": masa cea mai importantă din zi*
26
27
LUCA15
2 Şi fariseii şi cărturarii murmurau, zi cînd: „Omul acesta primeşte p< păcătoşi şi mănîncă împreună cu ei.'
Fapl.11.3. Gil.2.1:.
3 Dar EI Ie-a spus pilda aceasta zicînd:
4 „Care om dintre voi, dacă are o sutL de oi şi pierde pe una din ele, nu lasă pe cele nouăzeci şi nouă în pustie şi se duce după cea pierdută pînă cînd c găseşte? Mai.is.i2. ipei.2.10,25
5 După ce a găsit-o, o pune pe umeri săi, bucurîndu-se;
6 şi cînd se întoarce acasă, cheamă pe prietenii şi pe vecinii săi şi le zice „Bucuraţi-vă împreună cu mine, căc mi-am găsit oaia cea pierdută!"
7 Tot aşa vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăieşte, decît pentru nouăzeci şi nouă de oameni drepţi care n-au nevoie de pocăinţă. cap.5J2.
8 Sau care femeie, dacă are zece bani de argint* şi pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa şi nu caută cu grijă pînă cînd îl găseşte?
9 După ce 1-a găsit, cheamă pe prietenele şi vecinele ei, zicînd: „Bucuraţi-vă împreună cu mine, căci am găsit banul pe care-1 pierdusem!"
10 Tot aşa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăieşte."
Pilda fiului risipitor
11 El a mai zis: „Un om avea doi fii.
12 Cel mai tînăr dintre ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine." Şi tatăl le-a împărţit averea.
13 Nu după multe zile, fiul cel mai tînăr a strîns totul şi a plecat într-o ţară depărtată, unde şi-a risipit averea, trăind în destrăbălare. Marc.12.44.
14 După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în ţara aceea şi el a început să ducă lipsă.
15 Atunci s-a dus şi s-a lipit de unul din locuitorii ţării aceleia, care 1-a trimis pe ogoarele lui să-i pască porcii.
16 Mult ar fi dorit el să se sature cu roşcovele pe care Ie mîncau porcii, dar nimeni nu i le dădea.
17 Şi-a venit în fire' şi a zis: „Cîţi argaţi
ai tatălui meu au belşug de pîine, iar eu mor aici de foamei
18 Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu şi-i voi zice: „Tată, am păcătuit împotriva cerului şi înaintea ta
19 şi nu mai sînt vrednic să mă numesc fiul tău; fă-mă ca pe unul din argaţii tăi."
20 Şi s-a sculat şi a plecat la tatăl său. Cînd era încă departe, tatăl său 1-a văzut şi a fost cuprins de milă faţă de el, a alergat şi a căzut pe gîtul lui şi l-a sărutat mult. * Fapt.20.37. Efe».2.i3,i7.
:i Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuit împotriva cerului şi împotriva ta; nu mai sînt vrednic să mă numesc fiul
tău." Pj.51.4.
22 Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceţi repede haina cea mai bună* şi îm-brăcaţi-1 cu ea; puneţi-i un inel în deget şi încălţăminte în picioare!
23 Aduceţi viţelul cel îngrăşat şi tăia-ţi-1! Să mincăm şi să ne înveselim,
24 căci acest fiu al meu era mort şi a înviat,* era pierdut şi a fost găsit." Şi au început să se înveselească.
Vcre.32. Efes.2.1;5.14. Apoc.3.1.
25 Fiul cel mai mare era la ogor. Cînd a venit şi s-a apropiat de casă, a auzit muzică şi jocuri.
26 A chemat pe unul din robi şi a întrebat ce este.
17 Robul acela i-a răspuns: „Fratele tău a venit şi tatăl tău a tăiat viţelul cel îngrăşat, pentru că l-a primit sănătos şi bine."
28 Dar el s-a mîniat şi nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieşit şi l-a rugat *să intre.*
29 Dar, răspunzînd, el a zis tatălui său: „Iată, eu îţi slujesc ca un rob de atîţia ani şi niciodată nu ţi-am călcat vreo poruncă; şi mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied ca să mă înveselesc cu prietenii mei.
0 Iar cînd a venit acest fiu al tău, care ţi-a mîncat averea cu femeile desfrî-nate, i-ai tăiat viţelul cel îngrăşat!"
1 „Copile", i-a zis *tatăl,* „tu totdeauna eşti cu mine şi tot ce am eu este al tău.
12 Dar trebuia să ne înveselim şi să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort şi a înviat, era pierdut şi a fost găsit."
Pilda administratorului nedrept
-| jr Şi *Isus* a mai spus ucenicilor Săi: JLO „Era un om bogat care avea un administrator şi acesta a fost învinuit înaintea lui că-i risipeşte bunurile.
2 El l-a chemat şi i-a zis: „Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă socoteala de serviciul tău, pentru că nu mai poţi fi administrator."
3 Şi administratorul şi-a zis: „Ce voi face, căci stăpînul îmi ia administraţia? Să sap, nu pot; să cerşesc, mi-e ruşine.
4 Ştiu ce voi face ca, atunci cînd voi fi scos din administraţie, să fiu primit în casele lor."
5 A chemat pe fiecare din datornicii stăpînului său şi a zis celui dintîi: „Cit eşti dator stăpînului meu?"
6 „O sută de măsuri* de untdelemn", a răspuns el. Şi i-a zis: „Ia-ţi contractul şi stai degrabă şi scrie cincizeci."
7 Apoi a zis altuia: „Dar tu cît eşti dator?" „O sută de măsuri* de grîu", a răspuns el. Şi i-a zis: „Ia-ţi contractul şi scrie optzeci."
8 Stăpînul lui a lăudat pe administratorul nedrept, pentru că lucrase cu prudenţă. Căci fiii veacului acestuia, faţă de generaţia lor, sînt mai înţelepţi decît fiii luminii. ioani2.36. Etes.5.8. iTes.5.5.
9 Şi Eu vă zic: Faceţi-vă prieteni cu ajutorul bogăţiilor* nedrepte, pentru ca, atunci cînd veţi termina cu toate, să fiţi primiţi în corturile veşnice.
Dan.4.27. Mat.6.19;19.21. Cap.11.41. lTim.6.17,18,19.
10 Cine este credincios în cele mai mici *lucruri,* este credincios şi în cele mari; şi cine este nedrept în cele mai mici *lucruri,* este nedrept şi în cele mari.
Mal.25.21. Cap.19.17.
11 Deci, dacă n-aţi fost credincioşi în bogăţiile nedrepte, cine vă va încredinţa adevăratele *bogăţii?*
12 Şi dacă n-aţi fost credincioşi în ce este al altuia, cine vă va da ce este al vostru?
n Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpîni; căci sau va urî pe unul şi va iubi pe celălalt, sau va ţine numai la unul şi va dispreţui pe celălalt. Nu puteţi sluji Iui Dumnezeu şi lui Mamona." Mai.6.24
14 Fariseii, care erau iubitori de bani,
*"8 Greceşte: drahme *17 Sau: in sine *20 Sau: „l-a acoperit cu sărutări", ea în Mat.26.49. Marc.14.45. Cap. 7.38. Fapt.20.37. '22 Sau: cea*

*lungă, cea dintîi *24 Sau: a venit la viafă*

ascultau şi ei toate acestea şi-şi băteau
JOC de El. Mat.23.14.
15 Şi *Isus* le-a zis: „Voi sînteţi cei care vă îndreptăţiţi înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaşte inimile: pentru că ce este înălţat între oameni este o urîciune înaintea lui Dumnezeu. lSam.16.7. Pt.7.9. Cap 10 29.
16 Legea şi prorocii *au ţinut* pînă la Ioan; de atunci încoace se vesteşte Evanghelia împărăţiei lui Dumnezeu şi fiecare pătru..de în ea, dînd năvală.
Mat.4.17;11.12,13.Cap.7.29.
17 Este mai uşor să treacă cerul şi pă-mîntul decît să cadă o singură frîntură de literă din Lege.
Pi.102.24,27. ta.40*51.6. Mal.5.18. IPW.1.25.
18 Oricine îşi lasă soţia şi se însoară cu alta comite adulter; şi cine se însoară cu cea lăsată de bărbat comite adulter."
Mal.5.32;19.9. Marc.10.11. lCor.7.10.11.
Bogatul şi Lazăr
19 „Era un om bogat, care se îmbrăca în purpură şi în in subţire şi în fiecare zi ducea o viaţă plină de veselie şi de strălucire.
20 La uşa lui era pus* un sărac, numit Lazăr, plin de bube,
21 dorind mult să se sature cu fărîmitu-rile care cădeau de la masa bogatului; pînă şi cîinii veneau şi-i lingeau bubele.
22 A venit timpul cînd săracul a murit şi a fost dus de îngeri în sînul lui Avra-am. A murit şi bogatul şi l-au îngropat.
23 Pe cînd era el în Locuinţa Morţilor,* în chinuri, şi-a ridicat ochii, a văzut de departe pe Avraam şi pe Lazăr în sînul lui
24 şi, strigînd, a zis: „Părinte Avraam, fie-ţi milă de mine şi trimite pe Lazăr să-şi înmoaie vîrful degetului în apă şi să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în văpaia aceasta!"
Isa.66.24. Zab.14.12. Marc.9.44.
25 Dar Avraam a zis: „Copile, adu-ţi aminte că, în viaţa ta, tu ţi-ai primit din plin cele bune şi Lazăr pe cele rele; acum, aici, el este mîngîiat, iar tu eşti
Chinuit. Iov21.13. Cap.6.24.
26 Pe lîngă toate acestea, între noi şi între voi este stabilită o prăpastie mare, aşa că cei care ar vrea să treacă
**6Bap *7Cori *9 Sau: Mamona nedreptăţii; ţi în vers.l 1 *20 Sau: aruncat *23Sau:Hades*

de aici la voi sau de acolo la noi, să nu poată."
27 Şi *bogatul* a zis: „Te rog, atunci, părinte, să trimiţi pe *Lazăr* în casa tatălui meu,
28 căci am cinci fraţi, şi să le mărturisească aceste lucruri, ca să nu vină şi ei în acest loc de chin."
29 Dar Avraam i-a răspuns: „Au pe Moise şi pe proroci; să asculte de ei."
I»820341<>. Ioan539,4S. F«pU5.21;17.U.
; , p;
30 „Nu, părinte Avraam", a zis el; „ci, dacă se va duce la ei cineva dintre cei morţi, se vor pocăi."
31 Şi *Avraam* i-a zis: „Dacă nu ascultă pe Moise şi pe proroci, nu vor fi înduplecaţi nici chiar dacă ar învia cineva dintre cei morţi." ioanmo.n.
Prilejurile depăcătuire -| **1* Şi *Isus* a zis ucenicilor Săi: „Este A / cu neputinţă să nu vină prilejuri de poticnire; dar vai de acela prin care
Vin! Mat.l8.6,7.Marc.9.42.1Cor.lU9.
2 Ar fi mai de folos pentru el săi se lege o piatră de moară de gît şi să fie aruncat în mare, decît să facă pe unul din aceşti micuţi să se poticnească.
3 Luaţi seama la voi înşivă! Dacă fratele tău păcătuieşte *împotriva ta,* mustră-1.* Şi dacă se va pocăi, iartă-1.
Lev.19.17. Prov.17.10. MaU8.15,21.IacJ.19.
4 Şi chiar dacă păcătuieşte împotriva ta de şapte ori pe zi şi de şapte ori pe zi se întoarce la tine şi zice: „Mă pocăiesc", să-1 ierţi."
5 Şi apostolii au zis Domnului: „Mă-reşte-ne credinţa."
6 Şi Domnul a zis: „Dacă aţi avea credinţă cît un grăunte de muştar, aţi zice dudului* acestuia: „Dezrădăci-nează-te şi sădeşte-te în mare!" şi v-ar
aSCUlta. MaU7.20;21.2!.Marc.9.23;11.23.
„Robi netrebnici"
7 Cine dintre voi, dacă are un rob care ară sau paşte oile, îi va zice cînd vine de la cîmp: „Vino îndată şi stai la masă"?
8 Nu-i va zice mai degrabă: „Găteşte-mi să mănînc, încinge-te şi slujeşte-mi pînă voi mînca şi voi bea eu; după aceea, vei mînca şi vei bea şi tu"?
Cap.12.37.
9 Va rămîne el îndatorat faţă de robul
acela, pentru că *robul* a făcut ce i s-a poruncit?
10 Tot aşa şi voi, cînd veţi face tot ce vi s-a poruncit, să ziceţi: „Sîntem nişte robi netrebnici: am făcut ce eram datori să facem."
i<w223;3s.7. FLIU.
Mal.25 .30. Rom J.12;11.33. lCor.9.16,17. Filin.ll.
Cei zece leproşi
11 Pe cînd mergea spre Ierusalim, El a trecut prin mijlocul Samariei şi **Galileii.** **Luc.9.51,52. io«n4.4.**
12 Pe cînd intra într-un sat, L-au întîm-pinat zece leproşi, care au stat departe. uv.i3.«.
13 Ei şi-au ridicat glasul, zicînd: „Isuse, învăţătorule,* fie-ţi milă de noi!"
14 Văzîndu-i, *Isus* le-a zis: „Duceţi-vă, arătaţi-vă preoţilor!" Şi pe cînd se duceau, au fost curăţiţi.
L«.13.2;14.3Z Mal.8.4. Cap.5.14.
15 Unul dintre ei, cînd s-a văzut vindecat, s-a întors slăvind cu glas tare pe Dumnezei'.
16 S-a aruncat cu faţa *la pămînt* la picioarele lui *Isus* şi I-a mulţumit; şi era samaritean.
17 Şi răspunzînd, Isus a zis: „Oare n-au fost curăţiţi toţi cei zece? Dar cei nouă unde sînt?
18 Nu s-a găsit decît străinul acesta să se întoarcă şi să dea slavă lui Dumnezeu?"
19 Apoi i-a zis: „Scoală-te şi du-te. Credinţa ta te-a mîntuit."
Mal.9.22. Marc.5.34ilOJ2. Cap.7.50;8.48;18.4Z
Venirea împărăţiei
20 Şi fiind întrebat de farisei cînd va veni împărăţia lui Dumnezeu, El a răspuns şi le-a zis: „împărăţia lui Dumnezeu nu vine în aşa fel ca să atragă atenţia.
21 Nu se va zice: „Uite-o aici" sau: „Uite-o acolo." Căci iată, împărăţia lui Dumnezeu este în mijlocul vostru."
VMS.23. Rom.14.17.
22 Şi a zis către ucenici: „Vor veni zile cînd veţi dori să vedeţi una din zilele Fiului Omului şi n-o veţi vedea.
Mat.9.15. Ioanl7.12.
23 Vi se va zice: „Iată-L aici," „iată-L acolo!" Să nu vă duceţi, nici să nu-i

Urmaţi. **Mal.24.23.Maicl3.21.C«p.21.8.**
24 Căci, după cum iese fulgerul şi
3 Sau: „dacă va păcătui fratele tău, ceartă-l" *6 Gr.: Sicamin '13 Stăptne
30
luminează de la o margine a cerului pînă la cealaltă, aşa va fi şi Fiul Omului în ziua Sa. Mat.24.27.
25 Dar mai întîi trebuie să sufere multe şi să fie lepădat de generaţia aceasta.
Marc.8.31;9.31;10.33. Cap.9.22
26 Cum a fost în zilele lui Noe, la fel va fi şi în zilele Fiului Omului:
GO1.7.MM.24.37.
27 mîncau, beau, se însurau, se măritau pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie; şi a venit potopul şi i-a distrus pe toţi.
28 Tot aşa, cum a fost în zilele lui Lot: oamenii mîncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, construiau, c.en.19.
29 dar, în ziua cînd a ieşit Lot din Sodoma, a plouat foc şi pucioasă din cer şi i-a distrus pe toţi; Oen.19.16,24.
30 la fel va fi şi în ziua cînd Se va arăta
Fiul Omului. 2TeU.7.
31 în ziua aceea, cine va fi pe acoperişul casei, iar bunurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; şi cine va fi la cîmp, de asemenea, să nu se mai **întoarcă.** **Mai.24.17. Marc.13.15.**
32 Aduceţi-vă aminte de soţia lui Lot.
Gen.19.26.
33 Cine va căuta să-şi scape viaţa, o va pierde; şi cine o va pierde, o va păstra.
Mal.lO.39;16.25. Marc 8 35. Cap.9.24. Ioanl2.25.
34 Vă spun că în noaptea aceea doi *inşi* vor fi în acelaşi pat: unul va fi luat şi **altul va fi lăsat;** **Mat.24.40,41. iTa.4.17.**
35 două *femei* vor măcina împreună: una va fi luată şi alta va fi lăsată;
36 doi bărbaţi vor fi la cîmp: unul va fi luat şi altul va fi lăsat."
37 Şi răspunzînd, *ucenicii* I-au zis: „Unde, Doamne?" Iar El le-a spus: „Unde va fi trupul, acolo se vor strînge
Şi Vulturii." **Iov39.30. Mal.24.28.**
Pilda judecătorului nedrept Şi El le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage neîncetat şi să nu se lase.*
Cip.ll.3',21.36. Rom.12.12. Efes.6.18. Col.4.2. lTc.5.17.
2 Le-a zis: „într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea şi de oameni nu se ruşina.*
3 în cetatea aceea era şi o văduvă care venea des la el şi-i zicea: „Răzbună-mă pe potrivnicul meu!"
4 Un timp n-a vrut *să-i facă dreptate.*
LUCA 17, 18
Dar pînă la urmă şi-a zis: „Măcar că de Dumnezeu nu mă tem şi pe oameni nu-i respect,
totuşi, pentru că văduva aceasta mă tot necăjeşte, o voi răzbuna, ca să nu vină mereu să-mi bată capul." cap.11.8.
6 Şi Domnul a spus: „Auziţi ce zice judecătorul nedrept?
7 Şi Dumnezeu nu va răzbuna pe aleşii Săi care strigă zi şi noapte către El, şi pentru care rabdă îndelung? Apoc6.io.
8 Vă spun că îi va răzbuna îndată. Dar, cînd va veni Fiul Omului, va găsi El oare credinţă pe pămînt?"
Evr.10.37.2P«.3.8,9.
Pilda vameşului şi a fariseului
9 A mai spus şi pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei înşişi că sînt drepţi şi dispreţuiau pe ceilalţi:
Cap.lO.29;16.15.
10 „Doi oameni s-au suit la templu să se roage; unul era fariseu şi altul vameş.
11 Fariseul sta în picioare şi se ruga în sine astfel: „Dumnezeule, îţi mulţumesc că nu sînt ca ceilalţi oameni: apucători, nedrepţi, adulteri sau chiar **ca vameşul acesta.** **i»«.i.i5;58.2. Apoc.3.17.**
12 Eu postesc de două ori pe săp-tămînă, dau zeciuială din tot ce cîştig."
13 Vameşul sta departe şi nu voia nici ochii să şi-i ridice spre cer, ci se bătea în piept, zicînd: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!"
14 Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborît acasă îndreptăţit, decît celălalt. Căci oricine, se înalţă va fi smerit; şi oricine se smereşte va fi
înălţat." **Iov2î.29. Mal.23.12. Iac.4.6. lPel.5*3,6.***
Copilaşii
15 I-au adus şi nişte copilaşi ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, cînd au **văzut *lucrul acesta,* au certat pe *aceia* *care-i aduceau.***
Mat.19.13. Marc.10.13.
16 Dar Isus, chemînd la Sine pe copilaşi, a zis: „Lăsaţi copilaşii să vină la Mine şi nu-i opriţi, căci împărăţia lui Dumnezeu este a unora ca ei!
lCor.14.20. lPet.2.2.
17 Adevărat vă spun că oricine nu va primi împărăţia lui Dumnezeu ca un copilaş, cu nici un chip nu va intra în
ea." **Marc.10.15.**
'1 Sau: sa nu obosească *2 Sau: pe oameni nu-i respecta

Demnitarul bogat
18 Şi l^a întrebat unul din conducătorii poporului, zicînd: „Bunule învăţător, ce trebuie să fac ca să moştenesc viaţa
Veşnică?" Mat.19.16. Mare.10.17.
19 „Pentru ce Mă numeşti bun?" i-a spus Isus. „Nimeni nu este bun, decît Unul singur: Dumnezeu.
20 Ştii poruncile: „Să nu comiţi adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu faci o mărturie mincinoasă, să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta!" Eiod.20.12,16.
Deul.5.16,20. Rom.13.9. Efes.6.2. Cd.3.20.
21 „Toate acestea", I-a zis el, „le-am păzit din tinereţea mea."
22 Cînd a auzit Isus aceasta, i-a zis: „îţi mai lipseşte un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci şi vei avea o comoară în ceruri. Apoi vino şi urmează-Mă."
Mat.6.19,20;19.21. lTim.6.19.
23 Cînd a auzit el acestea, s-a întristat foarte mult, căci era foarte bogat.
24 Dar cînd Isus a văzut că s-a întristat foarte mult, a zis: „Cît de greu vor intra în împărăţia lui Dumnezeu cei care au bogăţii!
Prov.l 1.28. Mal.19.23. Marc.10.23.
25 Fiindcă mai uşor este să treacă o cămilă prin urechea acului decît să intre un bogat în împărăţia lui Dumnezeu."
26 Cei care îl ascultau au zis: „Atunci cine poate să fie mîntuit?"
27 Dar El a zis: „Ce este imposibil la oameni este posibil la Dumnezeu."
Icr.32.17.
28 Atunci Petru a zis: „Iată, noi am lăsat totul şi Te-am urmat."
Zah.8.6. Mal.19.26,27. Cap.1.37.
29 Şi *Isus* le-a zis: „Adevărat vă spun că nu este nimeni care să- şi fi lăsat casă, sau soţie, sau fraţi, sau părinţi, sau copii, pentru împărăţia lui Dumnezeu, Deui.33.9.

30 și să nu primească mult mai mult în veacul acesta, iar în veacul viitor, viață veșnică." i<w42.io.
Isus vestește moartea și învierea Sa
31 Și a luat cu Sine pe cei doisprezece și le-a zis: „Iată, ne suim la Ierusalim și tot ce a fost scris prin proroci despre Fiul Omului se va împlini.
Ps.22. ka.53. Mat.lO.17;16.21;17.22. Marc.10.32.
32 Căci va fi dat în mîna neamurilor; îl
vor batjocori, îl vor insulta, îl vor
SCuipa Mat.27.2. Cap.23.1. Ioanl8.28. Fapt.3.13.
33 și, după ce-L vor biciui, îl vor omorî; dar a treia zi va învia."
M Ei n-au înțeles nimic din aceste lucruri și cuvîntul acesta era ascuns pentru ei și nu înțelegeau cele spuse.
Marc.9.32. Cap.2.5O;9.45. IoanlO.M2.16.
Vindecarea unui orb la Ierihon
35 Pe cînd Se apropia *Isus* de Ierihon, un orb ședea lîngă drum și cerșea.
Mal.20.29. Maic.10.46.
36 Cînd a auzit mulțimea trecînd, a întrebat ce era.
37 I-au spus că trecea Isus, Nazarinea-nul.
38 Și el a strigat, zicînd: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!"
39 Cei care mergeau înainte îl certau să tacă, dar el țipa și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!"
40 Și Isus S-a oprit și a poruncit să-1 aducă la El; și după ce s-a apropiat, 1-a întrebat:
41 „Ce vrei să-ți fac?" „Doamne," a spus el, „să-mi capăt vederea."
42 Și Isus i-a zis: „Capătă-ți vederea! Credința ta te-a mîntuit." cap.17.19.
43 Numaidecît *orbul* și-a căpătat vederea și a mers după *Isus,* slăvind pe Dumnezeu. Tot poporul, cînd a văzut aceasta, a dat laudă lui Dumnezeu.
Cap.5.26. Fapl.4.21;11.18.
Zacheu
■*%* Q Și *Isus* a intrat și trecea prin *JLS* Ierihon.
2 Și iată, un om bogat, chemat cu numele Zacheu, mai-marele vameșilor,
3 căuta să vadă care era Isus; dar nu putea din cauza mulțimii, căci era mic de statură.
4 A alergat înainte și s-a suit într-un sicomor* ca să-L vadă, pentru că pe acolo avea să treacă.
5 Isus, cînd a ajuns la locul acela, a privit în sus, 1-a văzut și i-a zis: „Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi trebuie să rămîn în casa ta!"
6 Și *Zacheu* s-a dat jos în grabă și l^a primit cu bucurie.
7 Cînd au văzut lucrul acesta, toți murmurau, zicînd: „A intrat să găzduiască la un om păcătos!" Mu.9.11. cap.5 30.
8 Dar Zacheu a stat înaintea Domnului și I-a zis: „Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor; și dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit."
End.22.1. lSam.12.3. 2Sam.l2.6. Cap.3.14.
9 Și Isus i-a zis: „Astăzi a intrat mîn-tuirea în casa aceasta, căci și el este fiu al lui Avraam; Rom.4.11,12,16. oai.3.7.
10 pentru că Fiul Omului a venit să caute și să mîntuiască ce era pierdut."
Mat.lO.6;15.24;18.11.
Pilda minelor
11 Pe cînd ascultau ei acestea, *Isus* a mai spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim și ei credeau că împărăția lui Dumnezeu urma să se arate îndată. Fapt.1.6.
12 Deci a zis: „Un om de neam mare s-a dus într-o țară depărtată ca să-și ia o împărăție și să se întoarcă.
Mil.2S.14. Marc.13.34.
13 A chemat zece din robii săi, le-a dat zece mine* și le-a zis: „Puneți-le în negoț pînă mă voi întoarce."
14 Dar cetățenii lui îl urau și au trimis după el o solie să-i spună: „Nu vrem ca omul acesta să împărătească peste noi." Ioanl.ll.
15 Cînd s-a întors el, după ce își primise împărăția, a dorit să cheme pe robii aceia cărora le dăduse banii, ca să știe ce cîștigase fiecare prin negoț.
16 Cel dintîi a venit, zicînd: „Doamne, mina ta a mai adus zece mine."
17 El i-a zis: „Prea bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în foarte puțin, primește stăpînirea peste zece cetăți."
Mal.2S.21. Cap.16.10.
18 A venit al doilea și a zis: „Doamne, mina ta a mai adus cinci mine."
19 El i-a zis și lui: „Primește și tu stăpînirea peste cinci cetăți."
20 A venit un altul și i-a zis: „Doamne, iată-ți mina pe care am păstrat-o învelită într-un ștergar,
21 căci m-am temut de tine, fiindcă ești un om aspru: iei ce n-ai pus și seceri ce n-ai semănat." Mai.2s.24.
22 *Stăptnul* i-a zis: „Rob rău, te voi judeca după cuvintele* tale! Știai că sînt un om aspru, care iau ce n-am pus și secer ce n-am semănat;
2Sam.l.l6. Iovl5.6. Mat.l2.37;25.26.

23 atunci de ce nu mi-ai dat banii schimbătorilor de bani, pentru ca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobîndă?"
24 Apoi a zis celor care erau de față: „Luați-i mina și dați-o celui care are zece mine."
25 „Doamne", i-au zis ei, „el are zece mine."
26 „Vă spun că celui ce are, i se va da; dar, de la cel care n-are, se va lua chiar
Și Ce are. Mat.l3.12;25.29. Marc.4.25. Cap.8.18.
27 Cît despre acei vrăjmași ai mei, care n-au vrut să împărătesc eu peste ei, aduceți-i încoace și tăiați-i înaintea mea."
28 Și spunînd aceste lucruri, *Isus* a pornit înainte, suindu-Se spre Ierusalim.
Marc.10.32.
Intrarea lui Isus în Ierusalim
29 Cînd S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, înspre muntele numit al Măslinilor, a trimis pe doi dintre ucenicii Săi,
Mai.21.1. Marc.11.1.
30 zicînd: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Cînd veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a încălecat nimeni niciodată; dezlegați-1 și aduceți-Mi-1!
31 Dacă vă va întreba cineva: „Pentru ce-1 dezlegați?", să-i spuneți așa: „Pentru că Domnul are nevoie de el."
32 Cei ce fuseseră trimiși s-au dus și au găsit așa cum le spusese El.
33 Pe cînd dezlegau măgărușul, stăpî-nii lui le-au zis: „Pentru ce dezlegați măgărușul?"
34 Și ei au spus: „Pentru că Domnul are nevoie de el."
35 Și l-au adus la Isus. Apoi și-au aruncat hainele pe măgăruș și au suit pe Isus deasupra.
2lmp.9.13. Mal.21.7. Marc.11.7. Ioanl2.14.
36 Pe cînd mergea, își așterneau hainele pe drum. Mai.21.8.
37 Și cînd S-a apropiat de Ierusalim, spre coborîșul Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare, pentru toate minunile pe care le văzuseră.
38 Ei ziceau: „Binecuvîntat este împăratul care vine în Numele DOM-NULUI! Pace în cer și slavă în cele
**4 Un smochin*

32
*I3 O mină este a şaizecea parte dintr-un talant *22 Ut.: gura ta
33

p Ps.ll8.26. Cap.2.14;13.35. **Ef<*.2.14.**
39 Unii farisei din mulţime au zis lui *Isus:* „învăţătorule, ceartă-Ţi ucenicii!"
40 Şi răspunzînd, El le-a zis: „Vă spun că, dacă aceştia vor tăcea, pietrele vor
Striga." **Hab.2.11.**
Isus pltnge pentru cetate
41 Cînd S-a apropiat de cetate şi a văzut-o, *Isus* a plîns* pentru ea,
IoanlI.35.
42 zicînd: „Dacă ai fi cunoscut şi tu, măcar în această zi, lucrurile care sînt pentru pacea ta! Dar acum ele sînt ascunse de ochii tăi.
43 Vor veni peste tine zile cînd vrăjmaşii tăi te vor înconjura cu şanţuri, te vor împresura şi te vor strîmtora din **toate părţile; isa.29.3,4. ier.6.3,6. cap.21.20.**
44 te vor face una cu pămîntul, pe tine şi pe copiii tăi din mijlocul tău; şi nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut timpul cercetării
tale." lîmp.9.7,8. Dan.9.24, **Mk.3.12.**
Mal.24.2. Marc.13.2. Cap.l.68,78;21.6. **lPet.2.12.**
Izgonirea vtnzălorilor din templu
45 Şi intrînd în templu, a început să scoată afară pe cei care vindeau şi cumpărau în el.
Mal.21.12. Marc.11.11,15. Ioan2.14,15.
46 Şi le-a zis: „Este scris: „Casa Mea este o casă de rugăciune", dar voi aţi făcut din ea o peşteră de tîlhari."
Isa.56.7. Icr.7.11.
47 *Isus* învăţa în toate zilele pe popor în templu. Şi preoţii cei mai de seamă, cărturarii şi mai-marii poporului căutau Să-L piardă, Marc.ll.18. Ioan7.19;8.37.
48 dar nu ştiau cum să facă, pentru că tot poporul se ţinea după El, să-L asculte.
Autoritatea lui Isus într-una din acele zile, cînd *Isus* învăţa în templu şi vestea Evanghelia, au venit deodată la El preoţii cei mai de seamă şi cărturarii cu bă-**trînii** **Mat.21.23.**
2 şi I-au zis: „Spune-ne: cu ce autoritate faci Tu aceste lucruri sau cine Ţi-a dat puterea aceasta?" Fapu.7;7.27.
3 Şi răspunzîndu-le, El le-a zis:„Am să vă pun şi Eu o întrebare. Spuneţi-Mi:
4 Botezul lui Ioan era din cer sau de la
oameni?"
5 Dar ei cugetau în ei înşişi, zicînd: „Dacă răspundem: „Din cer", va zice: .Atunci de ce nu l-aţi crezut?"
6 Şi dacă răspundem: „De la oameni", tot poporul ne va ucide cu pietre, căci este încredinţat că Ioan era un
prOrOC." **MaU4.5;21.26. Cap.7.29.**
7 Atunci au răspuns că nu ştiu de unde *venea botezul tui Ioan.*
8 Şi Isus le-a zis: „Nici Eu n-am să vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri."
Pilda viticultorilor
9 Apoi a început să spună mulţimii pilda aceasta: „Un om a plantat o vie, a arendat-o unor viticultori şi a plecat din ţară, pentru mult timp.
Mal.2133.Marc.l2.1.
10 La timpul cuvenit a trimis la viticultori un rob ca să-i dea din rodul viei. Dar viticultorii l-au bătut şi l-au trimis înapoi fără nimic.
11 A mai trimis un alt rob; dar ei l-au bătut şi pe acela, l-au batjocorit şi l-au trimis înapoi fără nimic.
12 A mai trimis un al treilea; ei l-au rănit şi pe acela şi l-au scos afară.
13 Stăpînul viei a zis: „Ce să fac? Voi trimite pe fiul meu iubit; poate că atunci cînd îl vor vedea, îl vor respecta."
14 Dar viticultorii, cînd l-au văzut, s-au sfătuit între ei şi au zis: „Iată moştenitorul; veniţi să-1 ucidem, ca moştenirea să fie a noastră!"
15 Şi l-au scos afară din vie şi l-au omorît. Acum, ce le va face stăpînul viei?
16 Va veni, va nimici pe viticultorii aceia şi via o va da altora." Cînd au auzit ei cuvintele acestea, au zis: „Nicidecum!"
17 Dar El S-a uitat la ei şi le-a zis: „Ce înseamnă cuvintele acestea care au fost scrise: „Piatra pe care au Iepăda-t-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul **unghiului;** **Piii8.22.Mat.21.42.**
18 oricine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; şi pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera"?
Dan.2.34,35. Mar.21.44.
19 Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii căutau să pună mîna pe El chiar
41Apttns tn hohote; şi in Cap.22.62. Rom.1115. Filip.3.18. Apoc.5.4.
34
în ceasul acela, dar se temeau de popor; căci pricepuseră că împotriva lor spusese pilda aceasta.
Birul Cezarului
20 Au început să pîndească pe Isus; şi au trimis nişte oameni mituiţi, care se prefăceau că sînt oameni drepţi, ca să-L prindă cu vorba şi să-L dea pe mîna autorităţii şi a guvernatorului.
Mal.22.15.
21 Ei L-au întrebat: „învăţătorule, ştim că vorbeşti şi înveţi pe oameni cu dreptate şi că nu Te uiţi la faţa oamenilor, ci-i înveţi calea lui Dumnezeu în adevăr: Mat.22.i6. Marc.izi4.
22 se cuvine să plătim bir Cezarului sau nu?"
23 *Isus* le-a priceput viclenia şi le-a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiţi?
24 Arătaţi-Mi un dinar. Al cui chip şi inscripţie sînt pe el?" „Ale Cezarului", au răspuns ei.
25 Atunci El le-a zis: „Daţi deci Cezarului ce este al Cezarului şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu."
26 Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea poporului; ci, miraţi de răspunsul Lui, au tăcut.
Despre înviere
27 Unii din saduchei, care zic că nu există înviere, s-au apropiat şi L-au **întrebat: Ma1.22.23. Marc.12.1s. Fapi.23.6,8.**
28 „învăţătorule, iată ce ne-a scris Moise: „Dacă moare fratele cuiva, avînd soţie, şi moare fără să aibă copii, fratele lui s-o ia de soţie şi să ridice urmaş fratelui său." rxăit.25.5
29 Au fost deci şapte fraţi. Cel dintîi s-a căsătorit şi a murit fără copii.
30 Pe soţia lui a luat-o al doilea; *şi a murit şi el fără copii.*
31 A luat-o şi al treilea; şi tot aşa toţi şapte; şi au murit fără să lase copii.
32 La urmă, a murit şi femeia.
33 Deci, la înviere, soţia căruia dintre ei va fi femeia? Fiindcă toţi şapte au avut-o de soţie."
34 Şi Isus le-a răspuns: „Fiii veacului acestuia se însoară şi se mărită;
35 dar cei găsiţi vrednici să aibă parte de veacul acela şi de învierea dintre cei morţi, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita;

36 pentru că nici nu vor mai putea muri, căci vor fi ca îngerii. Şi ei sînt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.

Rom.8.23. lCor.15.42,49,52. Ho«i3.2.
7 Dar că morţii înviază, a arătat însuşi **Moise, în** ***locul unde*** *este vorba despre* „rug", cînd numeşte pe DOMNUL: „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov."
Enxi.3.6.
38 Dar El nu este un Dumnezeu al celor.morţi, ci al celor vii, căci pentru **El toţi sînt vii."** **Ron.6.10,11.**
39 Şi răspunzînd, unii din cărturari au zis: „învăţătorule, bine ai zis!"
40 Şi nu mai îndrăzneau să-I mai pună vreo întrebare.
Al cui fiu este Hristosul?
41 Şi El le-a zis: „Cum se zice că Hristosul este fiul lui David?
Mat.22.42. Marc.12.35.
42 Căci însuşi David zice în Cartea Psalmilor: „DOMNUL a zis Domnului meu: „Stai la dreapta Mea
Pi.no.i.Fapt.2.34.
43 pînă voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut sub picioarele Tale."
44 Deci David îl numeşte Domn; şi cum este El fiul lui?"
45 Atunci a zis ucenicilor Săi în auzul **întregului popor:** **M.t.23.i.Mwci2.38.**
46 „Păziţi-vă de cărturari, cărora le place să umble în haine lungi şi să fie salutaţi prin pieţe; *să aibă* scaunele dintîi în sinagogi şi locurile dintîi la
Ospeţe, **Mal.23.5. Cap.U.43.**
47 mîncînd casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, fac rugăciuni lungi. Aceştia vor primi o pedeapsă mai **mare."**
Mai.23.14.
Văduva săracă
*f** -i Şi El Şi-a ridicat ochii şi a văzut
ZIJL pe nişte bogaţi care îşi aruncau
darurile în vistierie. M*rc.i2.4i.
2 A văzut şi pe o văduvă săracă aruncînd acolo doi bănuţi.*
3 Şi a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a aruncat mai mult decît toţi ceilalţi; 2CorAi2.
4 căci toţi aceştia au aruncat daruri *pentru Dumnezeu* din surplusul lor, dar ea a aruncat din sărăcia ei, tot ce avea ca să trăiască."
2 Greceşte: leptale

LUCA 21

Nimicirea Ierusalimului şi venirea Fiului Omului
5 Pe cînd vorbeau unii despre templu, că era împodobit cu pietre frumoase şi cu daruri,* *Isus* a zis: Mai.24.1. Marc.13.1.
6 „Vor veni zile cînd, din cele ce vedeţi, nu va rămîne piatră pe piatră care să nu fie dărîmată." cap.19.44.
7 „învăţătorule", L-au întrebat ei, „cînd se vor întîmpla toate acestea? Şi care va fi semnul cînd se vor întîmpla aceste lucruri?"
8 Şi El a răspuns: „Vedeţi să nu vă amăgească cineva! Căci vor veni mulţi în Numele Meu, zicînd: „Eu *sînt Hris-tosul",* şi: „Timpul s-a apropiat." Să nu mergeţi după ei! Mai.24.4. Marc.13.5.
9 Cînd veţi auzi de războaie şi de răscoale, să nu vă înspăimîntaţi, pentru că întîi trebuie să se întîmple aceste lucruri. Dar sfîrşitul nu va fi îndată."
10 „Apoi", le-a zis El, „un neam se va scula împotriva altui neam şi o împărăţie împotriva altei împărăţii.
Mal.24.7.
11 Pe alocuri vor fi mari cutremure de pămînt, foamete şi epidemii; şi vor fi arătări înspăimîntătoare şi semne mari din cer.
12 Dar înainte de toate acestea, vor pune mîinile pe voi şi vă vor persecuta; vă vor preda sinagogilor şi *vă vor pune* în închisori, vă vor aduce înaintea împăraţilor şi înaintea guvernatorilor din pricina Numelui Meu.
Marc.13.9. Fapl.4.3;5.18;12.4;16.24;25.23. 1PM.2.13. Apoc.2.10.
13 Aceste lucruri vi se vor întîmpla ca să fiţi mărturie. Fiiip.1.28. rr».u
14 Puneţi deci în inimile voastre: să nu vă gîndiţi mai dinainte cum să vă apăraţi, Mat.10.19. Marc.13.11. cap.12.11.
15 căci vă voi da o gură şi o înţelepciune căreia nu-i vor putea răspunde nici sta împotrivă toţi potrivnicii voştri. Fapc.6.10.
16 Dar veţi fi daţi în mîinile lor pînă şi de părinţii, fraţii, rudele şi prietenii voştri; şi vor omorî pe unii dintre voi
Mic.7.6. Marc.13.12. Fapl.7.59;12.2.
17 şi veţi fi urîţi de toţi din cauza Numelui Meu. Mai.10.22.
18 Dar nici un păr de pe capul vostru nu va pieri. Mauo.30.
19 Prin răbdarea voastră, vă veţi cîştiga
sufletele voastre.
20 Cînd veţi vedea Ierusalimul înconjurat de oşti, să ştiţi că atunci pustiirea lui este aproape. Mai.24.15. Marc.13.14.
21 Atunci cei din Iudeea să fugă la munţi, cei din mijlocul *Ierusalimului* să iasă afară din el şi cei de prin ogoare să nu intre în el.
22 Căci acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce este scris.
Dan.9.26,27. Zih.11.1.
23 Vai de femeile care vor fi însărcinate şi de cele care vor alăpta în acele zile! Pentru că va fi strîmtorare mare pe pămînt şi mînie împotriva poporului acestuia. Mat.2419.
24 Vor cădea sub ascuţişul săbiei, vor fi duşi captivi printre toate popoarele şi Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri pînă se vor împlini timpurile
neamurilor. Dan.9.27;12.7. Rom.ll.2S.
25 Vor fi semne în soare, în lună şi în stele. Şi pe pămînt va fi strîmtorare printre popoare, care nu vor şti ce să facă la *auzul* urletului mării şi al valurilor. Mat.24.29. Marc.13.24.2pa.310.12.
26 Oamenii îşi vor da sufletul de groază, în aşteptarea celor ce vor veni pe pămînt, căci puterile cerurilor vor
fi Zguduite. Mat.24.29.
27 Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor, cu putere şi cu mare
Slavă. Mal.24.30. Apoc.l.7;14.14.
28 Cînd vor începe să se întîmple aceste lucruri, să vă uitaţi în sus şi să vă ridicaţi capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie."
Rom.8.!9,23.
29 Şi le-a spus o pildă: „Vedeţi smochinul şi toţi copacii. Mat.24.32. Mare.13.2s.
30 Cînd înfrunzesc, voi singuri cunoaşteţi, văzîndu-i, că de acum vara este aproape.
31 Tot aşa, cînd veţi vedea întîmplîndu-se aceste lucruri,'să ştiţi că împărăţia lui Dumnezeu este aproape.
32 Adevărat vă spun că nu va trece generaţia aceasta pînă ce nu se vor împlini toate acestea.
33 Cerul şi pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Mat.24.35.
34 Luaţi seama la voi înşivă, ca nu cumva să vi se îngreuieze inimile cu îmbuibare de mîncare şi băutură şi cu îngrijorările vieţii, şi ziua aceea să vină

peste voi fără veste.
Rom.13.13.1TM.5.6. lPet.4.7.
35 Căci ea va veni ca o cursă peste toţi cei ce locuiesc pe toată faţa pă-
mîntului. lTes.5.2. 2PM.3.10. Apoc3.3;16.15.
36 Vegheaţi deci tot timpul şi rugaţi-vă ca să fiţi socotiţi vrednici să scăpaţi de toate acestea care se vor întîmpla şi să staţi în picioare înaintea Fiului Omului."
P..1.5. Mat.24.4%25.13. Marc.13.33. Cap 18.1. Efcs.6 13.

37 Şi ziua *Isus* învăţa în templu, iar noaptea ieşea şi rămînea pe muntele numit al Măslinilor. cap.22.39. ioans.1,2.
38 Şi tot poporul venea dis-de-dimi-neaţă la El în templu ca să-L asculte.
Sfat împotriva lui Isus Şi sărbătoarea Azimilor, numită Pastile, se apropia.
Mat.2».2.Marc.l4.1.
2 Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii căutau cum să omoare *pe Isus;* căci se temeau de popor. Ps.2.2.ioanii.47.
3 Dar Satan a intrat în Iuda, zis şi Isca-rioteanul, care era din numărul celor doisprezece. Ma1.20.14. Marc.14.10. loan 13.2,27
4 El s-a dus şi a vorbit cu preoţii cei mai de seamă şi cu ofiţerii gărzii cum să-L dea în mîinile lor.
5 Ei s-au bucurat şi s-au învoit să-i dea bani. zah.11.12.
6 El a primit şi căuta un prilej nimerit să dea pe Isus în mîinile lor, fără ştirea poporului.
Sărbătorirea Paştilor
7 Ziua *sărbătorii* Azimilor, în care trebuiau jertfite Pastile, a venit.
Mal.26.17.Marc.14.12
8 Şi *Isus* a trimis pe Petru şi pe Ioan, zicînd: „Duceţi-vă şi pregătiţi-ne Pastile, ca să le mîncăm."
9 „Unde voieşti să pregătim?" L-au întrebat ei.
10 Şi El le-a spus: „Iată, cînd veţi intra în cetate, vă va ieşi înainte un om ducînd un urcior cu apă; mergeţi după el în casa în care va intra
11 şi spuneţi stăpînului casei: „învăţătorul îţi zice: „Unde este camera pen tru oaspeţi, în care să mănînc Pastile cu ucenicii Mei?"
12 Şi vă va arăta o cameră mare de sus aşternută gata; acolo să pregătiţi."
LUCA 21, 22
3 Ei au plecat şi au găsit aşa cum le spusese El; şi au pregătit Pastile.
4 Cînd a sosit ceasul, El a stat la masă şi apostolii împreuna cu El.
Mat.26.20. Marc.14.17.
5 El le-a zis: „Am dorit mult* să mănînc Pastile acestea cu voi înainte de a suferi;
[6 căci vă spun că de acum încolo nu le voi mai mînca pînă ce se vor împlini în împărăţia lui Dumnezeu." cap.14.15.
17 Şi primind un pahar, a mulţumit şi a zis: „LuaţipaAam/ acesta şi împărţiţi-1 între voi;
18 căci vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viţei, pînă cînd va veni împărăţia lui Dumnezeu."
Mat.26.29 Marc.14.25.
19 Şi luînd o pîine, a mulţumit, a frînt-o şi le-a dat-o, zicînd: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceţi lucrul acesta în amintirea Mea!" Mai.20.20. Marc.14.22. icor.11.24.
20 Tot astfel şi paharul, după cină, zicînd: „Acest pahar este legămîntul cel nou în sîngele Meu, care se varsă pentru voi."
1cor.10.i6.
Descoperirea vânzătorului
21 „Dar iată, mîna vînzătorului Meu este cu Mine la masa aceasta.
P..41.9. Mal.26.21,23. Marc.14.18. Io»nl3.21,20.
22 Negreşit, Fiul Omului Se duce după cum este rînduit; dar vai de omul acela prin care este vîndut El!"
Mal.2o.24. Fapt.2.23;4.28.
23 Şi au început să se întrebe unii pe alţii cine dintre ei să fie acela care va face lucrul acesta. Mat.20.22. ioMii3.22.35.
Cine este cel mai mare?
24 Şi a fost şi o ceartă între ei, ca să ştie care dintre ei avea să fie socotit ca cel mai mare. Marc.9.34. c.p.9.40.
25 Şi El le-a zis: „împăraţii popoarelor domnesc peste ele şi celor ce le stă-pînesc li se dă numele de binefăcători.
Mal.20.25. Marc.10.42.
26 Voi să nu fiţi aşa; ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai tînăr; şi cel ce cîrmuieşte, ca cel ce serveşte.
M.l.20.26. Cap.9.48. lPet.5.3
27 Căci cine este mai mare: cine stă la masă sau cine serveşte *la masă?* Nu este cel care stă la masă? Şi Eu totuşi
*5 *Sau: lucruri dedicate*
**15 Sau: cu dor am dorit*
36
37

LUCA22
sînt în mijlocul vostru ca cel care serveşte.
Mat.20.28. Cap.12.37. Ioanl3.13,14. Rlip.2.7.
28 Voi sînteţi aceia care aţi rămas necontenit cu Mine în încercările* Mele.
Evr.4.15.
29 De aceea vă pregătesc o împărăţie, după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o
Mie, Mat.24.47. Cap.12.32. 2Cor.l.7.2Tim.2.12.
30 ca să mîncaţi şi să beţi la masa Mea, în împărăţia Mea, şi să staţi pe scaune de domnie, judecînd pe cele douăsprezece seminţii ale lui Israel."
P».49.14. Mal.8.11:19 28. C«p.l4.15. lCor.6.2. Apoc3.21;19.9.
înştiinţarea lui Petru
31 Şi Domnul a zis: „Simon, Simon, iată, Satan a cerut să vă cearnă ca pe
grîu. Amc»9.9. lPet.5.8.
32 Dar Eu M-am rugat pentru tine ca să nu ţi se micşoreze credinţa şi, după ce te vei întoarce* să întăreşti pe fraţii
tăi." Ps.51.13. Ioanl7.9,ll,15;21.15-17.
33 „Doamne", I-a zis el, „cu Tine sînt gata să merg chiar şi în închisoare şi la moarte."
34 Şi *Isus* i-a zis: „Petre, îţi spun că nu va cînta astăzi cocoşul pînă te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoşti."
Mal 26.34. Marc.14.30. IoanU.38.
35 Apoi le-a mai zis: „Cînd v-am trimis fără pungă, fără traistă şi fără încălţăminte, aţi dus voi lipsă de ceva?" „De nimic", I-au răspuns ei.
Mal.10.9. Cap.9.3;10.4.
36 Şi El le-a zis: „Acum, dimpotrivă, cine are o pungă, s-o ia; cine are o traistă, de asemenea s-o ia; şi cine nu are, să-şi vîndă haina şi să-şi cumpere o sabie.
37 Căci vă spun că trebuie să se împlinească în Mine aceste cuvinte scrise: „El a fost pus în numărul celor fărădelege." Şi lucrurile privitoare la Mine sînt* gata să se împlinească."
Ua.53.12. Marc.IS.28.
38 „Doamne", I-au zis ei, „iată aici două săbii." Şi El le-a zis: „Destul!"
Rugăciunea de pe munte
39 După ce a ieşit, S-a dus, ca de obicei, spre Muntele Măslinilor. Ucenicii *Lui* au mers după El.
___________Mat.26,36, Marc.14.32. Cap.21.37. Ioanl8.1.
40 Cînd a ajuns la locul acela, le-a zis: „Rugaţi-vă ca să nu intraţi în ispită!"
Mat.6.13;26.41. Marc.14.38. Ven.46.
41 Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat **şi Se ruga, Mat.26.39. Marc.14.3s.**
42 zicînd: „Tată, dacă voieşti, depărtează paharul acesta de - la Mine! Totuşi, facă-se nu voia Mea, ci a Ta!"
iiîWnîn
43 Atunci I s-a arătat un înger din cer, **întărindu-L. M.1.4.11.**

44 Şi fiind în luptă grea, Se ruga şi mai fierbinte. Şi sudoarea I se făcuse ca nişte picături mari de sînge, care **cădeau pe pămînt.** **ioani2.27.**
Evr.5.7.
45 Şi sculîndu-Se de la rugăciune, a venit la ucenici şi i-a găsit adormiţi de întristare.
46 Şi le-a zis: „Pentru ce dormiţi? Sculaţi-vă şi rugaţi-vă, ca să nu intraţi în ispită!"
Arestarea lui Isus
47 Pe cînd El încă vorbea, iată, o mulţime; şi cel care se numea Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor. *El* s-a apropiat de Isus ca să-L
Sărute. Mal.26.47. Marc 14.43. Ioanl8.3.
48 Şi Isus i-a zis: „Iuda, cu o sărutare dai tu prins pe Fiul Omului?"
49 Cei care erau în jurul Lui, văzînd ce avea să se întîmple, au zis: „Doamne, să lovim cu sabia?"
50 Şi unul din ei a lovit pe robul marelui preot şi i-a tăiat urechea dreaptă.
Mat.26.Sl. Marc.14.47. loanlS.10.
51 Dar Isus, răspunzînd, a zis: „Lăsaţi! Pînă aici!" Şi S-a atins de urechea *omului* aceluia şi 1-a vindecat.
52 Isus a zis apoi preoţilor celor mai de seamă, ofiţerilor gărzii templului şi bătrînilor care veniseră împotriva Lui: „Aţi ieşit după Mine ca după un tîlhar, cu săbii şi cu ciomege?
Mat.26.SS Mare.J4.48.
53 Cînd eram cu voi zi de zi în templu, n-aţi pus mîna pe Mine. Dar acesta este ceasul vostru şi puterea întunericului."
Ioanl2.27.
Tăgăduirea lui Petru
54 După ce au pus mîna pe Isus, L-au adus şi L-au condus în casa marelui
28* ***Sau:* *ispitirile "32 Sau: vei fi* ***restabilit*** *sau* ***„întărit",*** *ca* ***in Rom.l&25. lPet.5.10. au un*** *sfîrşit*
38
'37 Sau:
preot. Petru mergea după El de **departe.** **Mat.26.57,58. îoanisis.**
55 Au aprins un foc în mijlocul curţii şi au stat împreună jos. Petru s-a aşezat şi el printre ei.
Mat.26.69. Marc.14.66. Ioanl8.17,lS.
56 O slujnică 1-a văzut cum şedea la para focului, s-a uitat ţintă la el şi a zis: „Şi omul acesta era cu El."
57. Dar Petru s-a lepădat, zicînd: „Femeie, nu-L cunosc!"
58 Peste puţin, 1-a văzut unaltulşiazis: „Şi tu eşti unul dintre ei." Iar Petru a zis: „Omule, nu sînt."
Mat.26.71. Marc.14.69. Ioanl8.25.
59 Cam după un ceas, un altul întărea acelaşi lucru, zicînd: „într-adevăr şi omul acesta era cu El, căci este şi el **galileean."** **Mat.26.73. Marc.14.70. ioanis.26.**
60 Şi Petru a zis: „Omule, nu ştiu ce zici!" Şi îndată, pe cînd vorbea el încă a cîntat cocoşul.
61 Şi Domnul S-a întors şi a privit la Petru. Şi Petru şi-a adus aminte de cuvîntul Domnului, cum îi zisese: „înainte de a cînta *azi* cocoşul, te vei lepăda de Mine de trei ori."
Mat.26.34,75. Marc.14.72. Ioanl3.38
62 Şi *Petru,* ieşind afară, a plîns cu amar.
Isus înaintea sinedriului
63 Oamenii care păzeaupe *Isus,* îl batjocoreau, bătîndu-L.
Mal.26.67,68. Marc.14.65
64 L-au legat la ochi, *îl loveau peste faţă* şi-L întrebau, zicînd: „Proroceşte cine Te-a lovit?"
65 Şi spuneau împotriva Lui multe alte batjocuri.
66 Cînd s-a făcut ziuă, bătrînimea po porului, preoţii cei mai de seamă ş cărturarii s-au adunat împreună şi au adus pe *Isus* în sinedriul lor, zicînd:
Mat.27.1. Fapl.4.26;22.5
67 „Dacă eşti Tu Hristosul, spune-ne!' *Isus* le-a răspuns: „Dacă vă voi spune **nu veţi crede;** **Mat.26.63. Marc.14.6i**
68 şi dacă vă voi întreba, nu-Mi veţ răspunde.
69 De acum încolo, Fiul Omului va sta la dreapta puterii lui Dumnezeu."
Mal 26.64. Marc.14.62. Evr.l.3;8.1
70 Toţi au zis: „Deci eşti Tu Fiul Iu Dumnezeu?" Şi El le-a răspuns: „Aşa

cum o spuneţi: da, Eu sînt."
Mat.26.64. Marc.14.62.
I Atunci ei au zis: „Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înşine am auzit-o din gura Lui." Mat.26.65. Marc.14.63.
Isus înaintea lui Pilat şi a lui Irod Şi toată mulţimea lor, ridicîndu- se, L-au dus la Pilat.
Mal.27.2. MarclS.l.]oanl8.28.
2 Şi au început să-L acuze, zicînd: „Pe omul Acesta L-am găsit sucind *mintea* poporului nostru, oprind a plăti bir Cezarului şi zicînd că El este Hris-tosul, un împărat."
Mat.l7.27;22.21. Marc.12.17. Ioanl9.12. Fapt.17.7.
Şi Pilat L-a întrebat: „Eşti Tu împăratul Iudeilor?" „Da", i-a răspuns
ISUS, „Sînt."* Mat.27.11.1Tîm.6.13.
. Şi Pilat a zis preoţilor celor mai de seamă şi mulţimilor: „Eu nu găsesc nici o vină în Omul Acesta." IPM.122.
5 Dar ei stăruiau şi mai mult, zicînd: „întărită poporul, învăţînd pe oameni prin toată Iudeea, începînd din Galileea pînă aici."
6 Cînd a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă Omul Acesta era galileean.
7 Şi cînd a aflat că era de sub stăpînirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla şi el în Ierusalim în zilele acelea.
Cap.3.1.
8 Irod, cînd a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, căci de mult dorea să-L vadă din cauza celor auzite despre El şi nădăjduia să vadă vreun semn făcut
de El. Mat.14.1. Marc.6.14. Cap.9.9.
9 I-a pus multe întrebări, dar *Isus* nu i-a răspuns nimic.
10 Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii stăteau acolo şi-L acuzau cu înfierbîntare.
I1 Irod cu ceata lui de ostaşi se purtau cu El cu dispreţ şi şi-au bătut joc de El şi, îmbrăcîndu-L cu un veşmînt strălucitor, L-au trimis înapoi la Pilat.
Isa.S3.3.
12 în ziua aceea, Irod şi Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci mai înainte erau vrăjmaşi între ei. Fapt.4.27.
13 Şi Pilat, strîngînd pe preoţii cei mai de seamă, pe cei mari şi pe popor,
Mat.27.23. Marc.15.14. Ioanl8.38;19.4.
14 le-a zis: „Mi-aţi adus înainte pe
**3 Sau: Tu spui*

omul Acesta ca pe unul care abate poporul. Şi iată, după ce L-am cercetat amănunţit înaintea voastră, nu L-am găsit vinovat de nici unul din lucrurile de care-L acuzaţi.
15 Şi nici Irod *nu L-a găsit vinovat,* căci ni La trimis înapoi; şi iată, El n-a făcut nimic vrednic de moarte.
16 Eu deci, după ce-L voi pedepsi, îi voi da drumul." Mat.27.26. ioani9.i.
17 *La fiecare sărbătoare Pilat trebuia să le elibereze un întemniţat.*
Mal.27.15. Marc.15.6. Ioanl8.39.
18 Dar ei au strigat cu toţii, într-un glas: „Ia pe Acesta şi eliberează-ne pe Baraba!" Fapi.3.14.
19 *Şi Baraba* fusese aruncat în închisoare pentru o răscoală care avusese loc în cetate şi pentru un omor.
20 Pilat le-a vorbit din nou, dorind să dea drumul lui Isus.

21 Dar ei au strigat, zicînd: „Răstig-nește-L, răstignește-L!"
22 *Pilat* le-a zis pentru a treia oară: „Dar Acesta ce rău a făcut? Eu n-am găsit nici o vină de moarte în El. Așa că, după ce-L voi pedepsi, îi voi da drumul."
23 Dar ei stăruiau, strigînd în gura mare, cerînd ca El să fie răstignit. Și strigătele lor *ţi ale preoţilor celor mai de seamă* au biruit.
24 Și Pilat a hotărît să li se împlinească cererea. Mai.27.26. Marc.15.15. ioani9.i6.
25 Le-a eliberat pe cel care fusese aruncat în închisoare pentru răscoală și omor, pe care-1 cereau ei, iar pe Isus L-a lăsat în voia lor.
Răstignirea lui Isus
26 Pe cînd îl duceau, au pus mîna pe un anume Simon din Cirena, care se întorcea de la cîmp, și i-au pus crucea în spinare ca s-o ducă după Isus.
Mal.27.32. Mare.15.21. Ioanl9.17.
27 în urma lui *Isus* mergea o mare mulțime de popor și de femei, care se băteau în piept și plîngeau după El.
28 Isus S-a întors spre ele și a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plîngeți pe Mine, ci plîngeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri.
29 Căci iată, vor veni zile cînd se va zice: „Ferice de cele sterpe, de pîn-tecele care n-au născut și de sînii care
n-au alăptat!" Mat.24.19. cap.21.23.
30 Atunci vor începe să zică munților: „Cădeți peste noi!" și dealurilor: „Acoperiți-ne!"
Isa.2.19. Oseal0.8. Apoc.6.16;9.6.
31 Căci dacă lemnului verde îi fac ei aceste lucruri, ce va fi cu cel uscat?"
Prov.11.31. Ier.25.29. E2ec.20.47;21.3,4.lPet.4.17.
32 Duceau și pe alți doi, făcători de rele, ca să fie omorîți împreună cu
ISUS. bsa.53.12. Mal.27.38.
33 Cînd au ajuns la locul numit „Căpățîna",* L^au răstignit acolo, pe EI și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stînga.
Mal.27.33. Marc.15.22. Ioanl9.17,18.
34 *Și Isus zicea: „ Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!"* Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgînd la sorți.
Mal.5.44;27.35. Marc.15.24. Ioanl9.23. Fap(.3.17;7.60. lCor.4.12.
35 Mulțimea sta acolo și privea, și împreună cu căpeteniile își băteau joc de *Isus* și ziceau: „Pe alții i-a mîntuit; să Se mîntuiască pe Sine însuși, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu!" Ps.22.17. Zah.12.10. Mal.27.39. Mare.lS.29.
36 Ostașii de asemenea își băteau joc de El, se apropiau, îi dădeau oțet
37 și-I ziceau: „Dacă ești Tu împăratul Iudeilor, mîntuiește-Te pe Tine însuți!"
38 Deasupra Lui era o inscripție cu litere grecești, latinești și evreiești: .Acesta este împăratul Iudeilor."
Mal.27.37. Marc.15.26. Ioanl9.19.
39 Unul dintre tîlharii răstigniți îl insulta, *zicînd:* „Nu ești Tu Hristosul? Mîntuiește-Te pe Tine însuți și *mîntuiefe-ne si* pe noi!"
Mat.27.44. Marc.15.32.
40 Dar celălalt, răspunzînd, l-a înfruntat, zicînd: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu care ești sub aceeași judecată?
41 Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru cele ce-am făcut, dar Acesta n-a făcut nici un rău."
42 Și a zis lui Isus: „Adu-Ți aminte de mine, *Doamne,* cînd vei veni în împărăția Ta!"
43 Și *Isus* i-a răspuns: .Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai."
"33 Latinește: Calvaria
40
Moartea lui Isus
44 Era cam pe la ceasul al șaselea. Și s-a făcut întuneric peste toată țara* pînă la ceasul al nouălea.
Mat.27.45.Marc.15.33.
45 Soarele s-a întunecat și perdeaua templului s-a sfîșiat prin mijloc.
Mat.27.51.Marc.15.38.
46 Isus a strigat cu glas tare și a zis: „Tată, în mîinile Tale îmi încredințez duhul!" Și cînd a zis aceste cuvinte, Si-a dat duhul.
' Pi.31.5. Mal.27.50. Marc.15.37. Ioanl9.30. lPel.2.23.
47 Sutașul, cînd a văzut ce se întîm-plase, a slăvit pe Dumnezeu, zicînd: „Cu adevărat, omul acesta era drept!"
Mal.27.54. Mare.15.39.
48 Și toate mulțimile care veniseră la priveliștea aceea, cînd au văzut cele întîmplate, s-au întors bătîndu-se în piept.
49 Toți cunoscuții lui *Isus* și femeile care-L însoțiseră din Galileea stăteau departe, privind cele ce se petreceau.
Ps.36.11. Mat.27.55. Marc.15.40. Ioanl9.25.
îngroparea lui Isus
50 Și iată, un sfătuitor al sinedriului, numit Iosif, om bun și drept,
Mal.27.57. Marc.15.42. Ioanl9.38.
51 nu luase parte la sfatul și la fapta celorlalți. El era din Arimateea, o cetate a iudeilor, și aștepta și el împărăția lui Dumnezeu. Marc.15.43. cap.2.25,38.
52 El s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus.
53 L-a dat jos, L-a înfășurat într-o pînză de in și L-a pus într-un mormînt săpat în stîncă, în care nu mai fusese pus nimeni. Mat.27.59. Marc.15.46
54 Era ziua Pregătirii și începea ziua
Sabatului. Mal.27.62
55 Femeile care veniseră cu *Isus* din Galileea, urmîndu-L, au văzut mor-mîntul și cum a fost pus trupul Lui,
Marc.15.47. Cap.8.2
56 s-au întors și au pregătit miresme și parfumuri. Apoi, în ziua sabatulu: s-au odihnit, după poruncă. Mare.16.1
învierea lui Isus
în ziua întîi a săptămînii, femeile acestea *ţi altele împreună eu ele* au venit la mormînt dis-de-dimineață și au adus miresmele pe care le pre-

gătiseră. Mat.28.1. Marc.16.1. Cap.23.56. Ioan20.1.
2 Au găsit piatra răsturnată de la mormînt, Mat.28.2. Marc.16.4
au intrat înăuntru și n-au găsit trupul
Domnului Isus. Mare.i6.5vers.23.
4 Pe cînd ele nu știau ce să creadă, iată,
doi bărbați au stat deodată lîngă ele,
în veșminte strălucitoare.
Ioan20.12. Fapt.1.10.
Și pe cînd ele erau pline de teamă, plecîndu-și fețele la pămînt, ei le-au zis: „Pentru ce căutați pe Cel viu între cei morți?
Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte cum v-a spus pe cînd era încă în Galileea,
Mat.l6.21;17.23. Marc.8.31;9.31. Cap.9.22.
7 cînd zicea că Fiul Omului trebuie să fie dat în mîinile păcătoșilor, să fie răstignit și a treia zi să învieze."
8 Și ele și-au adus aminte de cuvintele
Lui. Ioan2.22.
9 Și întorcîndu-se de la mormînt, au istorisit toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți.
Mat.28.8. Mare.16.10.
10 Cele care au spus aceste lucruri apostolilor erau Măria Magdalena, Ioana, Măria, *mama* lui Iacov, și celelalte care erau împreună cu ele.
11 Cuvintele acestea păreau înaintea lor ca basme și nu le credeau.
Mare.16.ll.Vccs.25.
12 Dar Petru s-a sculat și a alergat la mormînt. S-a plecat și s-a uitat înăuntru, dar n-a văzut decît fîșiile de pînză, care stăteau pe pămînt; apoi a plecat acasă, *mirîndu-se de cele*
întîmplate. Ioan20.3,6
Pe drumul Emausului
13 în aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat numit Emaus, la o depărtare de șaizeci de stadii* de Ierusalim
Marc.i6.12.
14 și vorbeau între ei despre tot ce se întîmplase.

15 Pe cînd vorbeau ei şi se întrebau, Isus însuşi S-a apropiat şi mergea împreună cu ei. Ma1.i8.20. vers.36.
16 Dar ochii lor erau împiedicaţi să-L
CUnoaSCă. Ioan20.14;21.4.
17 Şi El le-a zis: „Ce cuvinte sînt acestea pe care le schimbaţi între voi pe drum?" Şi ei s-au oprit, uitîndu-se
*44 Sau: pămintul *13Apwximaiiv 11 km

trişti.»
18 Unul din ei, numit Cleopa, răspun-zînd, I-a zis: „Tu eşti singurul străin aici în Ierusalim, de nu ştii ce s-a întîmplat în el zilele acestea?"
19 „Ce?" le-a zis El. Şi ei I-au răspuns: „Ce s-a întîmplat cu Isus Naza-rineanul, care era un proroc puternic în fapte şi în cuvinte înaintea lui Dumnezeu şi înaintea întregului popor,
kbL21.ll. Cap.7.16. Ioan3.2;4.19;6.14. Fapc.2.2%7.22.
20 cum preoţii cei mai de seamă şi mai-marii noştri L-au dat să fie pedepsit cu moartea şi L-au răstignit.
Cap.23.1. Fapt.13.27,28.
21 Noi nădăjduiam că El este Acela care va răscumpăra pe Israel; dar, cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de cînd s-au întîmplat acestea.
Cap.l.68;2.38. Fapt.1.6.
22 Ba încă, nişte femei de-ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineaţă la mormînt,
Mat.28.8. Marc.16 10 Vets.9,10. Ioan20.18.
23 nu I-au găsit trupul şi au venit, spunînd că ar fi avut şi o viziune de îngeri, care ziceau că El este viu.
24 Unii din cei care erau cu noi s-au dus la mormînt şi au găsit aşa cum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut."
25 Atunci *Isus* le-a zis: „O, nepricepuţi şi zăbavnici cu inima ca să credeţi tot ce au spus prorocii!
26 Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri şi să intre în slava Sa?"
Vers.46. Fapt.17.3. lPeLl.11.
27 Şi a început de la Moisc şi de la toţi prorocii şi le-a explicat în toate Scripturile, lucrurile cu privire la EI.
Oen.3.15;22.18;26.4;49.10. Num.21.9. Deul.18.15. Ps.l6.9,10;22;132.11. Isa.7.14;9.6;40 10,ll;5O.6;53. Ier.23.5;33.14,15. Ezec.34.23;37.25. Dan.9.24. Mic.7.20. Mal.3.1;4.2. Vens.45.
28 Cînd s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut ca şi cum ar merge mai departe.
Gen.32.26;42.7. Marc.6.48.
29 Dar ei au stăruit de El*, zicînd: „Râmîi cu noi, căci este spre seară şi ziua aproape a trecut." Şi a intrat să rămînă cu ei.
Gen.19.3.Fapt.i6.15.
30 Pe cînd stătea la masă cu ei, luînd pîinea, a binecuvântat, a frînt-o şi le-a
dat-O. Mal.1419.
31 Atunci li s-au deschis ochii şi L-au
recunoscut, dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.
32 Şi au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi cînd ne vorbea pe drum şi ne deschidea Scripturile?"
33 Şi sculîndu-se chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim şi au găsit pe cei unsprezece şi pe cei care erau cu ei adunaţi la un loc
J4 şi zicînd: „A înviat Domnul cu adevărat şi S-a arătat lui Simon!"
ICor.iSJ.
35 Şi ei au istorisit ce li se întîmplase pe drum şi cum El li S-a făcut cunoscut la frîngerea pîinii.
Isus Se arată ucenicilor
36 Pe cînd vorbeau ei astfel, însuşi *Isus* a stat în mijlocul lor şi le-a zis: „Pace
VOUă!" Marc.16.14. Ioan20.19. lCor.15.5.
37 Dar ei, plini de frică şi de spaimă, credeau că văd un duh. Marc.6.49.
38 Şi El le-a zis: „Pentru ce sînteţi tulburaţi? Şi de ce vi se ridică astfel de gînduri în inimi?
39 Uitaţi-vă la mîinile şi la picioarele Mele, că Eu sînt; pipăiţi-Mă şi vedeţi: un duh n-are carne şi oase, cum vedeţi **că am Eu."**
ioan20.20.27.
40 Şi după ce a zis aceste cuvinte, le-a arătat mîinile şi picioarele Sale.
41 Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau şi se mirau, El le-a zis: „Aveţi aici ceva de mîncare?"
Gen.45.26. Ioan21.5.
42 I-au dat o bucată de peşte fript *si un fagure de miere.*
43 El le-a luat şi a mîncat înaintea lor.
Fapl.10.41.
44 Şi El le-a zis: „Iată ce vă spuneam cînd încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci şi
în Psalmi." MaU6.2I;17.22;20.18.
Mare.8.31. Cap.9.22;18.31. Ven.6.
45 Atunci le-a deschis mintea ca să înţeleagă Scripturile. Fapi.i6.i4.
46 Şi le-a zis: „Aşa este scris şi aşa trebuia să sufere Hristosul şi să învieze a treia zi dintre cei morţi
Ps.22. Ua.50.6;53.2. VoT.26. Fapt.17.3.
47 şi să se predice, în Numele Lui, pocăinţa şi iertarea păcatelor, către toate popoarele, începînd din Ierusalim.
Gen.13.38,46. P..22.27. Isa.48.6,22. kr.3I.34. Dan.9.24. Osca 2.23. Mic.4.2. Mal.1.11. Fapt.5.31 Hoan2 12.

1

48 Voi sînteţi martori ai acestor lucruri.
Ioanl5.27. Fapt.l.8,22;2.32;3.15.
49 Şi iată, voi trimite peste voi făgăduinţa Tatălui Meu; dar rămîneţi în cetate pînă veţi fi îmbrăcaţi cu putere de sus."
ba.44.3. Ioel2.28. Ioanl4.16,26;15.26;16.7. Fapt.l.4;2.1.
înălţarea la cer a lui Isus
50 El i-a dus afară pînă spre Betania şi,

ridicîndu-Şi mîinile, i-a binecuvîntat.
Fapt.1.12.
51 Pe cînd îi binecuvînta, a fost despărţit de ei şi a fost înălţat la cer.
52 După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie.
2tmp2.ll. Mat.9.17. Marc.16.19. Ioan20.17. Fapt.1.9. Efes.4.8.
53 Şi erau mereu în templu şi lăudau şi binecuvîntau pe Dumnezeu. *Amin.*
Fapl.2.46;5.42.

FAPTELE APOSTOLILOR

*17 Sau: }i de ce sintefi trişti? *29 Sau: L-au constrfns

înălţarea lui Isus
ITeofile, am compus cea dintîi carte cu privire la tot ce a început Isus să facă şi să înveţe, Luci.3.
2 pînă în ziua în care a fost înălţat *la cer,* după ce, prin Duhul Sfînt, dăduse porunci apostolilor pe care-i alesese.
Mat.28.19. Marc.16.15,19. Luc.9.51;24.51. Ioan20.21. Veis.9. Cap.10.41,42. lTim.3.16.
3 După ce suferise, li S-a prezentat El Însuşi viu, prin multe dovezi de netăgăduit, fiind văzut de ei timp de patruzeci de zile şi vorbind despre lucrurile care privesc împărăţia lui Dumnezeu.
Marc.16.14. Luc.24.36. Ioan20.19,26;21.1,14. lCor.15.5.
4 Pe cînd era împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aştepte acolo făgăduinţa Tatălui, „pe care", *le-a zis El,* „aţi
auzit-o de la Mine.
Luc.24.43,49. Ioanl4.16,26,27;15.26;16.7. Cap.2.33.
5 Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veţi fi botezaţi cu Duhul Sfînt."
Ioel3 18. Mal.3.11. Cap.2.4;ll.l፤,16;19.4.
6 Deci, pe cînd erau ei strînşi laolaltă, L-au întrebat, zicînd: „Doamne, în acest timp vei restabili Tu împărăţia lui Israel?"
laa.1.26. Dan.7.27. Am<*9.11. Mat.24.3.
7 Şi El le-a spus: „Nu este treaba voastră să ştiţi timpurile sau perioadele;* pe acestea Tatăl le-a pus sub **stăpînirea Sa. Mai.24.36. Marc.13.32. iTa.5.1.**
8 Ci voi veţi primi putere, cînd va veni Duhul Sfînt peste voi, şi-Mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria şi pînă la marginile
*7 *Sau: datele*

pămîntului."
Luc.24.48,49. Ioanl5.27. Veis.22. Cap.2.1,4,32.
9 După ce a spus aceste lucruri, pe cînd se uitau ei la El, a fost înălţat *la cer* şi un nor L-a primit, luîndu-L din
OChii lor. Uic.24.51. Ioan6.62. Vers.2.
10 Şi cum stăteau ei cu ochii aţintiţi spre cer, pe cînd Se înălţa El, iată, li s-au arătat doi bărbaţi în veşminte albe,
Mal.28.3. Marc.16.5. Luc.24.4. Ioan20.12. Cap.10.3,30.
11 care au şi zis: „Bărbaţi galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus, care a fost înălţat la cer dintre voi, va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergînd la cer."
Dan.7.13. Mat.24.30. Marc.13.26. Luc.21.27. Ioanl4.3. Cap.2.7;13.31. lTes.l.lO;4.16. ZTra.l.lO. Apoc.1.7.
12 Atunci ei s-au întors la Ierusalim, din muntele numit al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim cît un drum în ziua sabatului.* Luc.24.52.
13 Cînd au ajuns *acasă,* s-au suit în camera de sus, unde stăteau. Erau: Petru, Ioan, Iacov, Andrei, Filip şi Toma, Bartolomeu şi Matei, Iacov, *fiul* Iui Alfeu, Simon Zilotul şi Iuda, *fratele* lui Iacov.
Mll.10.2-4. Luc.6.15. Cap.9.37,39;20.8. Iudal.
14 Toţi aceştia stăruiau cu un gînd în rugăciune, împreună cu femeile şi cu Măria, mama lui Isus, şi cu fraţii Lui.
Mat.13.55. Luc.23.49.55;24.10. Cap.2.1,46.
Alegerea lui Matia
15 în zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul fraţilor (numărul celor adunaţi laolaltă era de aproape o sută douăzeci) şi a zis:
Apoc.3.4
16 „Fraţilor,* trebuia să se împlinească Scriptura pe care Duhul Sfînt a spus-o mai înainte, prin gura lui Da-vid, despre Iuda, care a fost călăuza celor ce au prins pe Isus.
Ps.41.9.1.uc.22.47. Ioanl3.l8;18.3.
17 El era numărat printre noi şi primise o parte în această slujbă.
Mal.10.4. l.uc.6.16. Vers.25. Cap.l2.25;20.24;2U9.
18 (Omul acesta a dobîndit un ogor cu plata nelegiuirii, a căzut cu capul în jos, a plesnit prin mijloc şi i s-au vărsat toate măruntaiele.
Mal.26.15;27.5,7,8.2Pel.2.15.
19 *Lucrul acesta* a ajuns cunoscut de toţi locuitorii din Ierusalim, încît ogo-
rul acela a fost numit în dialectul lor: „Acheldama", adică „Ogorul sîn-gelui.")
20 în adevăr, în cartea Psalmilor este scris: „Locuinţa lui să rămînă pustie şi nimeni să nu locuiască în ea." şi „Slujba* lui S-O ia altul." P>.69.25;109.8.
21 Trebuie deci ca, dintre bărbaţii care s-au adunat cu noi în tot timpul în care a trăit* Domnul Isus între noi,
22 cu începere de la botezul lui Ioan pînă în ziua cînd El a fost înălţat de la noi, unul dintre ei să fie martor împreună cu noi al învierii Lui."
Marc.1.1. Ioanl5.27. Vos.8,9. Cap.4.33.
23 Ei au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis şi Iust, şi pe Matia.
Cap.15.22.
24 Şi rugîndu-se, au zis: „Doamne, Tu, care cunoşti inimile tuturor, arată-ne pe care din aceşti doi l-ai ales Tu
lSam.16.7. lCn>n.28.9;29.17. ler.ll.20;17.10. Cap.15.8. Apoc.2.23.
25 ca să primească locul în slujba şi apostolia aceasta, din care Iuda a căzut ca să meargă la locul lui!"
26 Au tras la sorţi şi sorţul a căzut pe Matia, care a fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli.
Coboiîrea Duhului Sfînt
2 în ziua Cincizecimii* erau toţi împreună în acelaşi loc.
Lev.23.15. Deut.16.9. Cap.l.l4;20.16.
2 Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic şi a umplut toată casa unde stăteau ei. cap.4.31.
3 Nişte limbi ca de foc au fost văzute împărţindu-se printre ei şi s-au aşezat pe fiecare dintre ei.
4 Şi toţi au fost umpluţi cu Duh Sfînt şi au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.
Marc.16.17. Cap.l.5;10.46;19.6. lCor.12.10,20,30; 131142
Şi se aflau atunci în Ierusalim iudei, bărbaţi cucernici din toate popoarele care sînt sub cer.
6 Şi cînd s-a auzit sunetul acesta, mulţimea s-a adunat şi a rămas înmărmurită, pentru că fiecare îi auzea vorbind :~ dialectul lui.
[1] Toţi erau uimiţi şi se minunau, zicînd: „Iată, toţi aceştia care vorbesc nu sînt galileeni? capiii
8 Cum dar îi auzim, fiecare în dialectul nostru în care ne-am născut?
9 Părţi, mezi, elamiţi şi cei ce locuiesc în Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont şi Asia,
10 Frigia şi Pamfilia, Egipt, în părţile Libiei dinspre Cirena, oaspeţi din Roma, atît iudei cît şi prozeliţi,
11 cretani şi arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu."
12 Toţi erau uimiţi, nu ştiau ce să creadă şi ziceau unii către alţii: „Ce vrea să însemne aceasta?"
13 Dar alţii, bătîndu-şi joc, ziceau: „Sînt plini de must!"
14 Atunci Petru a stat în picioare cu cei unsprezece, a ridicat glasul şi le-a zis: „Bărbaţi iudei şi voi toţi cei care locuiţi în Ierusalim, să ştiţi lucrul acesta şi ascultaţi cuvintele mele:
15 *oamenii* aceştia nu sînt beţi, cum vă închipuiţi voi, căci este al treilea ceas **din zi, ITCS.5.7.**
16 ci aceasta este ceea ce a fost spus prin prorocul Ioel:

17 „în zilele de pe urmă," zice Dumnezeu, „voi turna din Duhul Meu peste orice făptură:* fiii voştri şi fiicele voastre vor proroci, tinerii voştri vor avea viziuni şi bătrînii voştri vor avea
visuri. Isa.44.3. Ezcc.H.19;36.27
Ioel2.28,29. Zah.12 10. Ioan7.39. Cap.l0.45;21.9.
18 Da, chiar şi peste robii Mei şi peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu şi vor proroci.
Cap.21.4.9,10. lCor.l2.10,28;14.1
19 Voi face să se arate* semne sus în cer şi minuni jos pe pămînt, sînge, foc **şi nor de fum;** **loei 2.30,31**
20 soarele se va preface în întuneric ş luna în sînge înainte de a veni ziua arătării măreţe şi strălucite a DOMNULUI. Mat.24.29. Marc.13.24. Luc.21.25
21 Şi va fi *aşa:* oricine va chem Numele DOMNULUI va fi mîntuit."
*'12 Adică: 1100 metri '16 „Bărbaţi fraţi" (ebraism) *20 Slujba de supraveghetor *21 Lit.: intra fi ieşea în mijlocul nostru *1 Lit.: Şi pe când se împlinea ziua Cincizecimii*
Cuvtntarea lui Petru
22 Bărbaţi israeliţi, ascultaţi cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om ade verit de Dumnezeu înaintea voastri prin lucrări de putere, minuni şi sem ne pe care le-a făcut Dumnezeu prin

El în mijlocul vostru, după cum voi
înşivă Ştiţi, Ioan3.£14.10,ll. Cap.10.38. Evr.2.4.
23 pe Omul acesta, dat în mîinile voastre, după sfatul bine hotărît şi după ştiinţa mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-aţi răstignit şi L-aţi omorît prin mîna celor fărădelege.
Mal.26.24. Luc22.22;24.44. Cap.3.18;4.28;5.30.
A Dar Dumnezeu L-a înviat, dezle-gîndu-I durerile morţii, pentru că nu era cu putinţă ca El să fie ţinut de ea.
Vcr..32. Cap.3.15;4.10il0.40;13.30,34;17.31. Rom.4.24;8.11. lCor.6.14;15.15. 2Cor.4.14. Gal.1.1. Eta5.1.2O. Col.2.12. lTet.1.10. Evr.13.20.1P«.1.24.
25 Căci David zice despre El: „Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu fiu clătinat.
Ps.u.8.
26 De aceea, mi se bucură inima şi mi se înveseleşte limba; chiar şi trupul* mi se va odihni în nădejde,
27 căci nu vei lăsa sufletul Meu Locuinţei Morţilor* şi nu vei îngădui ca Sfîntul Tău să vadă putrezirea.
Ps.16.8-11.
28 Mi-ai făcut cunoscut căile vieţii şi Mă vei umple de bucurie cu starea Ta de faţă."
29 Cît despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraţilor, să vă spun fără sfială că a murit şi a fost îngropat; şi mormîntul lui este în mijlocul nostru pînă în ziua de azi. i!mp.zio. Cap.13.36.
30 Fiindcă David era proroc şi ştia că Dumnezeu îi făgăduise cu jurămînt că va ridica pe unul din urmaşii* săi pe scaunul lui de domnie, 2Sam.7.i2,i3.
Ps.132.11. Luc.l.32,69.Rom.l.3. 2Tim.2.8.
31 el, văzînd mai dinainte, a vorbit despre învierea lui Hristos, că *sufletul Lui* nu va fi lăsat Locuinţei Morţilor şi trupul Lui nu va vedea putrezirea.
Ps.16.10. Cap.13.35.
32 Dumnezeu a înviat pe acest Isus şi noi toţi sîntem martori ai Lui.
Cap.18.Vers.24.
33 Şi acum, fiind înălţat prin dreapta lui Dumnezeu şi primind de la Tatăl făgăduinţa Duhului Sfînt, a turnat ce
vedeţi Şi auziţi. Ioanl4.26;15.2<>;16.7,13.
Cap.l.4;531;10.45. Efes.4.8. Filip.2.9. Evr.10.12.
34 Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: „Stai la dreapta Mea
Ps.110.1. Mat.22.44. lCor.15.25. Efes.1.20. Evr.1.13.

**17LU.:came *19 Lit.:voida rodul coapselor*
*'26LU.: carnea (şiinvers.31) *27 Sau: către hades '30LU.:*

35 pînă voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut sub picioarele Tale."
36 Să ştie bine, deci, toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut Domn şi Hristos pe acest Isus, pe care L-aţi răstignit voi."
cap.5.31.
Cei dinţii credincioşi
37 După ce au auzit *aceste cuvinte,* ei au rămas străpunşi în inimă şi au zis lui Petru şi celorlalţi apostoli: „Fraţilor, ce să facem?"
Zah.12.10. Luc.3.10. Cap.9.6;16.30.
38 „Pocăiţi-vă", le-a zis Petru, „şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; şi veţi primi darul Sfîntului Duh. Luc.24.47. cap.3.19.
39 Căci făgăduinţa aceasta este pentru voi, pentru copiii voştri şi pentru toţi cei ce sînt departe acum, în oricît de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru." 10C12.32.
Cap.3.25;10.45;11.15,18;14.27;15.3,8,14.Efes.2.13,17.
40 Şi cu multe alte cuvinte mărturisea, îi îndemna şi zicea: „Mîntuiţi-vă* din mijlocul acestei generaţii stricate."
Mal.17.17. Luc.9.41.
41 Cei care au primit cuvîntul lui au fost botezaţi; şi în ziua aceea s-au adăugat aproape trei mii de suflete.
42 Ei stăruiau în învăţătura apostolilor, în legătura frăţească,* în frîngerea pîinii şi în rugăciuni. Cap.1.14.
Vcns.46. Rom.12.12. Bfes.6.18. Col.4.2. Ew.10.25.
43 Fiecare era plin de frică şi prin apostoli se făceau multe minuni şi
Semne. Marc.16.17. Cap.4.33;5.12.
44 Toţi cei care credeau erau împreună şi aveau toate în comun. cap.4.32,34.
45 tşi vindeau bunurile şi averile şi le împărţeau între toţi, după nevoile fiecăruia. ha.58.7.
46 Toţi împreună erau nelipsiţi de la templu în fiecare zi; şi frîngînd pîinea acasă, îşi luau hrana cu bucurie şi curăţie* de inimă, Luc.24.53. Cap.l.l4;5.42;20.7.
47 lăudînd pe Dumnezeu şi fiind plăcuţi înaintea întregului popor. Şi Domnul adăuga, în fiecare zi, la numărul lor, pe cei care trebuiau să fie **mîntuiţi. Luc.2.52. Cap.4.33;5.14;11.24. Rom. 14.18.**
Vindecarea ologului din naştere
3 Petru şi Ioan se suiau împreună la templu, la ceasul rugăciunii; era *ceasul* al nouălea. p».55.n. cap.2.46.
2 Acolo era un olog din naştere,* care era adus şi pus în toate zilele ia poarta templului numită „Frumoasă", ca să ceară milostenie de la cei care intrau în templu. io.n9.8. cap.14.8.
3 *Omul* acesta, cînd a văzut pe Petru şi pe Ioan că voiau să intre în templu, le-a cerut milostenie.
4 Petru, ca şi Ioan, s-a uitat ţintă la el şi a zis: „Priveşte la noi!"
s Şi el se uita la ei cu luare aminte şi aştepta să capete ceva de la ei.
6 Dar Petru i-a zis: „Argint şi aur n-am, dar ce am, îţi dau: în Numele lui Isus Hristos Nazarineanul, *scoală-te şi* umblă!"
cap.4.10.
7 L-a apucat de mîna dreaptă şi 1-a ridicat. îndată i s-au întărit tălpile şi gleznele,
8 dintr-o săritură a stat în picioare şi a început să umble. A intrat cu ei în templu, umblînd, sărind şi lâudînd pe Dumnezeu.

isa.35.6.
9 Tot poporul l-a văzut umblînd şi lăudînd pe Dumnezeu. cap.4.u>,2i.
10 îl cunoşteau că era cel care şedea la poarta „Frumoasă" a templului ca să ceară de pomană; şi s-au umplut de uimire şi de admiraţie pentru cele ce i se întîmplaseră. \om9».
11 Fiindcă el se ţinea de Petru şi de Ioan, tot poporul, mirat, a alergat la ei, în porticul numit al lui Solomon.
loanlO.23. Cap.5.12.
Cuvtntarea lui Petru
12 Şi Petru, cînd a văzut lucrul acesta, a răspuns poporului: „Bărbaţi israe-liţi, pentru ce vă miraţi de lucrul acesta? De ce vă uitaţi cu ochii ţintă la noi, ca şi cum prin puterea noastră sau prin evlavia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?
13 Dumnezeul lui Avraam, Isaac şi Iacov, Dumnezeul părinţilor noştri, a preamărit pe robul Său Isus, pe care voi L-aţi dat în mîna lui Pilat şi v-aţi lepădat de El înaintea lui, cînd el se

**40 Sau: scăpaţi "42 Sau: în învăţătura şipănăşia apostolilor din pintecele mamei sale*
**46 Sau: simplitate *2 Sau:*
hotărîse să-I dea drumul.
Mat.27.2. Ioan7J9;12.16;17.1. Cap.5.30.
U Voi v-aţi lepădat de Cel Sfînt şi Drept şi aţi cerut să vi se dăruiască un
UCigaŞ. PU6.10. Mat.27.20.
Marc 1 24; 15.11. Luc.l.35;23.18,20,21. Ioanl8.40;19.15. Cap.2.27;4.27;7.52;13.28;22.14.
15 Aţi omorît pe Iniţiatorul* vieţii, pe care Dumnezeu L-a înviat dintre cei morţi; noi sîntem martori ai Lui.
Cap.2.243Z
16 Prin credinţa în Numele lui *Isus,* Numele Lui a întărit pe omul acesta pe care-1 vedeţi şi-I cunoaşteţi; şi credinţa care vine prin El a dat omului acestuia o vindecare deplină, în prezenţa voastră a tuturor.
Mal.9.22. Cap.4.10;14.9.
n Şi acum, fraţilor, ştiu că din neştiinţă aţi făcut aşa, ca şi mai-marii voştri.
Luc.23.34. Ioanl6.3. Cap.13.27. lCor.2.8. ITim.1.13.
18 Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor, că Hristosul Său va suferi.
Ps.22. Isa.50.6;53.5. Dan.9.26. Luc.24.44. Cap.26.22. lPel.1.10,11.
19 Pocăiţi-vă dar şi întoarceţi-vă *la Dumnezeu,* pentru ca să vi se şteargă păcatele, pentru ca timpurile de înviorare să poată veni prin* prezenţa Domnului cap.2.38.
20 şi să trimită pe Cel care a fost rînduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos,
21 pe care cerul trebuie să-L primească pînă la timpurile restabilirii tuturor lucrurilor, despre care Dumnezeu a vorbit prin gura tuturor sfinţilor Săi proroci din vechime.
Mat.17.11. Luc.1.70. Cap.1.11
22 în adevăr, Moise a zis: „DOMNUL Dumnezeul vostru vă va ridica, dintre fraţii voştri, un proroc ca mine; pe El să-L ascultaţi în tot ce vă va spune.
Deut.18.15,18,19. Cap.7.37
23 Şi oricine * nu va asculta de Prorocu] acela, va fi nimicit din mijlocul poporului."
24 De asemenea, toţi prorocii, de la Samuel şi ceilalţi care au urmat după el şi au vorbit, au vestit zilele acestea
25 Voi sînteţi fiii prorocilor şi ai legă-mîntului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinţii noştri, zicînd lui Avraam „Toate familiile pămîntului vor f

binecuvîntate în sămînţa ta."
Gen.l2.3;18.18;22.18;26.4;28.14. Cap.2.39. Rom.9.4,8; 15.8.Gal.3.8,26.
26 Dumnezeu, după ce a înviat pe Slujitorul Său, L-a trimis întîi vouă, ca să vă binecuvînteze, întorcînd pe fiecare dintre voi de la răutăţile voastre."
Mat.l.21;10.5;15.24. Luc.24.47. Ver«.22. Cap.133233,46.
Petru şi Ioan înaintea sinedrudui
4 Pe cînd vorbeau ei poporului, au venit la ei preoţii, căpitanul templului şi saducheii,
2 foarte necăjiţi că învăţau poporul şi vesteau în Isus învierea dintre cei
morţi. Mat.22.23. Fapt.23.8.
3 Au pus mîna pe ei şi i-au pus sub pază pînă a doua zi, căci se înserase.
4 însă mulţi dintre cei care auziseră cuvîntul au crezut şi numărul bărbaţilor a ajuns *aproape* cinci mii.
5 A doua zi, mai-marii lor, bătrînii şi cărturarii s-au adunat împreună la Ierusalim,
6 cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru şi toţi cei care erau din familia marilor preoţi.
Luc.3.2. Ioanll.49;18.13.
7 Au pus pe *Petru şi pe Ioan* în mijlocul lor şi i-au întrebat: „Cu ce putere sau în numele cui aţi făcut voi lucrul acesta?"
E»od.2.14. Mal 21 13 Cap.7.27.
8 Atunci Petru, fiind plin de Duh Sfînt, le-a zis: „Mai mari ai poporului şi bătrîni *ai lui Israel* Luciziui
9 Fiindcă sîntem traşi astăzi la răspundere pentru binele făcut unui om bolnav *şi sîntem întrebaţi* cum a fost vindecat,
10 s-o ştiţi toţi şi *s-oştie* tot poporul lui Israel: omul acesta se înfăţişează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Hristos Nazarineanul, pe care voi L-aţi răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat dintre cei
morţi. Cap.2.22,23;3.6,16.
11 El este „piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns *să fie pusă în* capul
Unghiului." PU18.22.I«a.28.16. Mat.21.42.
12 în nimeni altul nu este mîntuire, căci nu este sub cer alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim **mîntuiţi." Mat.1.21. Cap.10.43. mm.2.5,6.**
13 Dar văzînd ei îndrăzneala lui Petru
*7J *Sau: Prinţul, Cel care este originea, Autorul; si în Cap.5.31. EW.110;1Z1 *23 Sau: orice suflet*

19Sau:din

şi a lui Ioan, s-au mirat, întrucît ştia că erau oameni fără carte şi simpli; au recunoscut că fuseseră cu Isus.
Mat.ll.25.1Cor.l.27
14 Dar, fiindcă vedeau lîngă ei pe omu care fusese vindecat, nu puteau să zici nimic împotrivă. Cap.3.1

15 Le-au poruncit doar să iasă afar din sinedriu, s-au sfătuit între ei
16 și au zis: „Ce vom face oamenilo acestora? Căci este știut de toţ locuitorii Ierusalimului că prin ei S-E făcut o minune evidentă, pe care n-putem tăgădui. ioanii.47. cap.3.9,iu.
17 Dar, ca să nu se răspîndească vestea aceasta mai departe în popor, să-i amenințăm și să le poruncim să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta."
18 Și după ce i-au chemat, le-au poruncit ca nicidecum să nu mai vorbească și să nu mai învețe pe oameni în Numele lui Isus.
Cap.5.40.
19 Și răspunzînd, Petru și Ioan le-au zis: „Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decît de Dumnezeu; Cap.5.29.
20 căci noi nu putem să nu vorbim despre cele ce am văzut și am auzit."
Cap.l.8;2.3i22.15. lloanl.1,3
21 Dar ei i-au amenințat din nou și i-au lăsat să plece, căci nu știau cum să-i pedepsească, din cauza poporului, fiindcă toți preamăreau pe Dumnezeu pentru tot ce se făcuse.
Mal.21.26. Luc.20.6,19:22.2. Cap.3.7,8;5.26.
22 Căci omul cu care se făcuse acest semn de vindecare avea mai bine de patruzeci de ani.
Rugăciunea celor credincioși
23 După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor și le-au istorisit tot ce le spuseseră preoții cei mai de seamă și bătrînii.
cap.12.12
24 Cînd au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul într-un gînd către Dumnezeu și au zis: „Stăpîne,* Tu ești Dumnezeul care ai făcut cerul, pămîntul, marea și tot ce este în ele!
2lmp.19.15.
25 Tu ai zis *prin Duhul Sfînt,* prin gura *părintelui nostru* David, slujitorul Tău:
„Pentru ce se întărîtă neamurile și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte? Ps.2.1.
26 împărații pămîntului se aflau acolo și domnitorii s-au unit împotriva DOMNULUI și împotriva Hristo-sului Său."
27 în adevăr, împotriva Robului Tău Celui Sfînt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Ponțiu Pilat cu păgînii și cu popoarele lui Israel,
Mal.26.3. Uic.l.35;4.18;22.2;23.1,8. loanlO.36.
28 ca să facă tot ce hotărîse mai dinainte mîna Ta și sfatul Tău. c«p.2.23;3.i8.
29 Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să predice Cuvîntul Tău cu toată îndrăzneala
Vm.13,31.
Cap.9.27;13.46;14.3;19.8;26.26;28.31. Efes.6.19.
30 și întinde-Ți mîna ca să se facă vindecări, semne și minuni prin Numele Robului Tău Celui Sfînt, Isus."
VOT.27. Cap.2.43;3.6,16;5.12.
11 Pe cînd se rugau ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfînt și vesteau Cuvîntul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.
Veu.29. Op.2.2,4;NS.26.
Unirea si dragostea credincioșilor
12 Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet. Nici unul nu zicea că averile lui sînt ale lui, ci aveau toate
în COmun. Cap.2.44;5.12.
Rom.15.5,6.2Cor.13.ll. Klip.l.27;2.2.1PM.3A
13 Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus și un mare har era peste toți.
Cap.l .8,22;2.47.
Căci nu era nici unul printre ei care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vîndute
cap.2.45.
și—1 puneau la picioarele apostolilor; și se împăițea fiecăruia după cum avea nevoie. ve™.37. cap.2.45;5.2;6.i.
6 Și Iosif, numit de apostoli și Bar-naba, adică, în traducere, fiul mîngî-ierii, un levit născut în Cipru,
7 a vîndut un ogor pe care-1 avea, a adus banii și i-a pus la picioarele aț **-tolilor.** **veu.34,35 cap.5.1,2**
Anania și Safira
5 Dar un om, numit Anania, cu soția lui, Safira, a vîndut o moșioară
2 și a oprit pentru sine o parte din preț, cu știrea soției lui; apoi a adus o parte și a pus-o la picioarele apostolilor.
Cap.4.37.
3 Dar Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satan inima ca să minți pe Duhul Sfînt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?
**NumJO.2. Dcul.23.21. Ecl.5.4.1 iir *ZI,* **
4 Dacă o păstrai, nu rămînea ea a ta? Și, fiind vîndută, nu puteai să faci ce vrei? Cum s-a putut să ai în inima ta o astfel de faptă? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu."
5 Și Anania, cînd a auzit cuvintele acestea, a căzut jos și a murit. O mare frică a cuprins pe toți cei care au auzit *aceste lucruri*
6 Și cei tineri s-au sculat, l-au învelit, l-au scos afară și l-au înmormîntat.
Ioanl9.40
7 Cam după trei ore a intrat și soția lui. fără să știe ce se întîmplase.
8 Și Petru i-a zis: „Spune-mi: cu atît ați vîndut moșioară?" „Da", a răspuns ea, „cu atît."
9 Atunci Petru i-a zis: „Cum de v-ați înțeles între voi să ispitiți pe Duhul DOMNULUI? Iată, picioarele celor care au îngropat pe soțul tău sînt la ușă și te vor lua și pe tine."Mau.7. ven.3.
10 Ea a căzut îndată la picioarele lui și a murit. Cînd au intrat tinerii, au găsi-t-o moartă; au scos-o afară și au îngropat-o lîngă soțul ei.
11 O mare frică a venit peste toată adunarea și peste toți cei care au auzit
aceste lucruri. Vera.5. Cap.2.43;19.17.
Apostolii vindecă pe mulți
12 Prin mîinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în popor. Toți erau cu un gînd în porticul lui Solo-
'24 Gr. „despotes", stăpin absolut: ţi &i Luc.2.29. lTim.6.1,2. 2Tim.Z21. TU Z9. lPeLZIS. 2PetZl. Iuda 4. Apoc.6.10.

C»p.2.43(3.n;4J2;14J;19.n Rom.15.19.2Cor.12.12. Evr.2.4.
13 și nici unul din ceilalți nu îndrăznea să se alipească de ei; dar poporul îi
lăuda. Ioan9.22;12.42;19.38. Cap.l47;4.21
14 Și mai mult ca oricînd, credincioși erau adăugați Domnului, mulțimi de bărbați și de femei,
15 încît scoteau pe bolnavi chiar pe străzi și îi puneau pe paturi și pe așter

nuturi, pentru ca, atunci cînd va veni Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul dintre ei.
Mal.9.21;14.36. Cap.19.12.
6 Și de asemenea, mulțimea din cetățile dimprejur se aduna la Ierusalim, aducînd pe cei bolnavi și pe cei chinuiți de duhuri necurate, și toți se vindecau. Muc.i6.i7,i8. loanu.u.
Apostolii prigoniți
7 insă marele preot și toți cei care erau împreună cu el, adică partida saducheilor, s-au sculat plini de invidie,

Cip.4.1A6.
,8 au pus mîinile pe apostoli şi i-au aruncat în închisoarea comună.
uic.21.12
9 Dar un înger al DOMNULUI a deschis uşile închisorii, noaptea, i-a scos afară şi le-a zis: cap.12.7,16,26.
20 „Duceţi-vă, staţi în templu şi vestiţi poporului toate cuvintele vieţii acesteia." IoaM>.<8;i7.3. Hoao5.ll.
21 Cînd au auzit ei aceasta, au intrat dis-de-dimineaţă în templu şi învăţau. Marele preot şi cei care erau cu el au venit, au adunat sinedriul şi pe toată bătrînimea fiilor lui Israel şi au trimis la închisoare să aducă pe *apostoli*
Luc.22.4. Cap.4.5,6.
22 Slujitorii, la venirea lor, nu i-au găsit în închisoare. S-au întors şi au spus astfel:
23 „Am găsit închisoarea încuiată cu toată grija şi pe păzitori stînd în picioare la uşi; dar, cînd am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru."
24 Cînd au auzit aceste cuvinte, preotul, căpitanul templului şi preoţii cei mai de seamă au rămas înmărmuriţi cu privire la ei, neştiind la ce ar putea duce aceasta. Cap.4.1.
25 Cineva a venit şi le-a spus: „Iată, oamenii pe care i-aţi pus în închisoare stau în templu şi învaţă poporul."
26 Atunci căpitanul a plecat cu slujitorii şi i-au adus, dar nu cu forţa, căci se temeau să nu fie ucişi cu pietre de
popor. Mal.21.26
27 Ei i-au adus şi i-au pus înaintea sine-driului. Şi marele preot i-a întrebat, zicînd:
28 „Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învăţaţi în Numele acesta? Şi voi iată, aţi umplut Ierusalimul cu învăţătura voastră şi căutaţi să

aruncaţi asupra noastră sîngele Aces tui Om."
Mal.23.35;27.25. Cap.2.2336;3.15;4.18;7.52.
29 Petru şi apostolii, răspunzînd, a zis: „Trebuie să ascultăm mai mult d Dumnezeu decît de oameni. Cap.4.1,
30 Dumnezeul părinţilor noştri a înviа pe Isus, pe care voi L-aţi omorît atîrnîndu-L pe lemn.
Cap.3.13,15;22.14;10.39;13.29. Gal.3.13.1PM.2.24
31 Pe El, Dumnezeu L-a înălţat cu puterea Lui şi L-a făcut Domn şi Mîntuitor, ca să dea lui Israel pocăinţa şi iertarea păcatelor.
Mat.1.21. Luc.24.47. Cap.2.33,36;3.15,26;13.38 Efc.1.7. Filip.2.9. Col.1.14. Evr.Z10;12.2.
32 Noi sîntem martori ai acestor lu cruri, ca şi Duhul Sfînt, pe care Dum nezeu L-a dat celor care ascultă de El." Ioanl5.26,27. Cap.2.4;10.44.
33, Cînd au auzit ei aceste cuvinte, îi tăia la inimă şi s-au sfătuit să-i omoare.
Cap.2.37;7.54.
34 Dar un fariseu numit Gămăliei, un învăţător al Legii, preţuit de tot poporul, s-a sculat în picioare în sinedriu şi a poruncit să-i scoată pe oameni afară, pentru puţin timp. cap.22.3.
35 Şi le-a zis: „Bărbaţi israeliţi, luaţi seama bine la voi înşivă, ce aveţi de gînd să faceţi oamenilor acestora.
36 Căci nu de mult s-a ridicat Teuda, care zicea că el este cineva şi la care s-au alipit aproape patru sute de bărbaţi. El a fost omorît şi toţi cei care îl ascultaseră au fost risipiţi şi nimiciţi.
37 După el s-a ridicat Iuda Galileea-nul, în zilele recensămîntului, şi a tras mult popor după el; a pierit, şi toţi cei care-1 urmaseră au fost risipiţi.
38 Şi acum, eu vă spun: Depărtaţi-vă de oamenii aceştia şi lăsaţi-i în pace. Dacă planul sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va distruge;
Prov.2130. Ua.8.10. Mal.15.I3.
39 dar dacă este de la Dumnezeu, nu-i veţi putea nimici. Să nu fiţi găsiţi lup-tînd împotriva lui Dumnezeu."-
Uc.21.15. Cap.7.51;9.5;23.9. lCor.1.25.
40 Ei au ascultat de sfatul lui. Şi, che-mînd pe apostoli, i-au bătut, le-au poruncit să nu mai vorbească în Numele lui Isus şi le-au dat drumul.
Mat.lO.17;23.34. Marc.13.9. Cap.4.18.
41 Ei au plecat deci dinaintea sinedriu-
*J *Sau: elenistii, evrei care nu erau din Palestina* *4 *Gr.: diakonia* *9 *Din Libertum (in Africa)*

lui, bucurîndu-se că au fost învredniciţi să fie batjocoriţi pentru Numele
LuL Mal.5.12. Rom.5.3.
2Cor.12.10. Fllip.1.29. Evr.10.34. lac.1.2. lPct.4 13,16.
42 Şi în fiecare zi, în templu şi în case, nu încetau să înveţe pe oameni şi să răspîndească vestea bună că Isus este HristOSul. Cap.2.4«;4.20,29.

Cei şapte slujitori

6 în zilele acelea, cînd s-a înmulţit numărul ucenicilor, *evreii* care vorbeau greceşte* murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărţirea ajutoarelor de toate zilele.
Vcis.7. Cap.2.41;4.4,35;5.14;9.29;11.20.
2 Cei doisprezece, chemînd mulţimea ucenicilor, au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvîntul lui Dumnezeu ca să servim* la mese. E«xi.i8.i7.
3 De aceea, fraţilor, căutaţi printre voi şapte bărbaţi cu o mărturie *bună,* plini de Duh *Sfiit* şi de înţelepciune, pe care îi vom pune la* lucrarea aceasta.
DeuU.13. Cap.l.21;16.2. lTim.3.7.
Iar noi vom stărui necurmat în rugăciune şi în slujirea* cuvîntului."
Cap.2.42.
5 Vorbirea aceasta a plăcut întregii mulţimi şi au ales pe Ştefan, bărbat plin de credinţă şi de Duh Sfînt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena şi pe Nicolae, un prozelit din Antiohia.
Cap.8.5,26;11.24;21.8. Apoc.2.6,15.
• I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, şi-au pus mîinile peste ei.
Cap.l.24;8.17;9.17;13.3. lTim.4.14;5.22. 2Tim.l.6.

Ştefan învinuit

Cuvîntul lui Dumnezeu sporea, numărul ucenicilor se înmulţea foarte mult în Ierusalim şi o mare mulţime de preoţi erau ascultători de credinţă.
Ioanl2.42. Cap.l2.24;19.20. Col.1.6.
Ştefan era plin de har şi de putere şi făcea minuni şi semne mari în popor.
Unii din sinagoga numită a Libertinilor,* a Cirinenilor şi a Alexandrinilor, împreună cu cei din Cilicia şi din Asia, s-au ridicat şi *au început o* ceartă de cuvinte cu Ştefan; o dar nu puteau să stea împotriva

**2 Gr: diakoneo *3 Sau: rindui peste*
înţelepciunii şi Duhului cu care vorbea el. Exod.4.12. Isa.54.17. Luc.21.15. Cap.5.39.
11 Atunci au mituit pe nişte oameni să zică: „Noi l-am auzit spunînd cuvinte de hulă împotriva lui Moise şi a lui Dumnezeu."
ilmp.21.10,13. Mat.26.5»,w.
12 Au întărîtat poporul, pe bătrîni şi pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mîna pe el şi l-au dus în sinedriu.
13 Au pus nişte martori mincinoşi, care au zis: „Omul acesta nu încetează să spună cuvinte *de hulă* împotriva *acestui* locaş sfînt
şi împotriva Legii.
14 L-am auzit zicînd că acest Isus, Nazarineanul, va dărîma locaşul acesta şi va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise."
Dan.s*M.* cap.25.8.
15 Toţi cei care stăteau în sinedriu s-au uitat ţintă *la Ştefan* şi faţa lui li s-a arătat ca o faţă de înger.
Cuvîntarea lui Ştefan
7 Şi marele preot a zis: „Aşa stau lucrurile?"
2 Şi *Ştefan* a spus: „Fraţilor şi părinţilor, ascultaţi! Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam cînd era în Mesopotamia, înainte de a
locui în Haran, cap.22.1
3 şi i-a zis: „Ieşi din ţara ta şi din rudenia ta şi du-te în ţara pe care ţi-o voi arăta." Ow.111.
4 El a ieşit atunci din ţara caldeenilor şi a locuit în Haran. De acolo, după ce a murit tatăl său, *Dumnezeu* l-a strămutat în ţara aceasta în care locuiţi
voi
acum. Gen.ll.31;12.4,5.
5 în *fara* aceea, nu i-a dat nimic de moştenire, nici măcar o palmă de loc,* ci i-a făgăduit că i-o va da în stăpînire lui şi seminţei
lui după el, pe cînd n-avea nici un copil.
Gen.l2.7;13.15;15.3,8;26.3.
6 Şi Dumnezeu i-a spus că sămînţa lui va rămîne un timp într-o ţară străină, va fi robită şi va fi asuprită patru sute de ani.
Gen.i5.i3,i6.Exod.12.40.Gai.317
7 „Dar pe poporul căruia îi vor fi robi, îl voi judeca Eu", a zis Dumnezeu. „După aceea vor ieşi şi-Mi vor sluji în locul acesta."
Exod.3.12.
8 Apoi i-a dat legămîntul circumciziei şi astfel *Avraam,* cînd i s-a născut lsaac, l-a circumcis în ziua a opta; şi Isaac, pe Iacov; şi
Iacov, pe cei doi-

sprezece patriarhi.
Gen.l7.9-ll;21.2-4;25.26;29.31;30.5;35.18,23.
Iar patriarhii, care invidiau pe Iosif, l-au vîndut, *ca să fie dus* în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el
Gen37.4,ll,28;39.2,21,23. Fi.10S.17.
10 şi l-a scăpat din toate necazurile lui; i-a dat înţelepciune şi trecere înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, care l-a pus
guvernator peste Egipt şi peste toată casa lui. *Omitubti**
11 Dar a venit o foamete peste toată ţara Egiptului şi Canaanului. Nevoia era mare şi părinţii noştri nu găseau hrană.
OmMM.
12 Iacov însă a auzit că în Egipt era grîu şi a trimis pe părinţii noştri întîia dată
acolo; Gen.42.1.
13 şi a doua oară, Iosif s-a făcut cunoscut fraţilor săi şi faraon a cunoscut familia lui Iosif. Gen.45.4.16.
14 Apoi Iosif a trimis să cheme pe tatăl său Iacov şi pe toată rudenia lui, şaptezeci şi cinci de suflete.
Goi.45.9,27;46.27. Deul.10.22.
15 Şi Iacov s-a coborît în Egipt, unde a murit şi el şi părinţii noştri.
Gen.46.5;49.33. Exod.1.6.
16 Şi au fost strămutaţi la Sihem şi au fost puşi în mormîntul pe care îl cumpărase Avraam, cu o sumă de bani, de la fiii lui Emor,
tatăl lui Sihem.
Gen.23.16;33.19. Exod.13.19. IM.24.32.
17 Se apropia timpul cînd trebuia să se împlinească făgăduinţa pe care Dumnezeu o făcuse lui Avraam. Poporul a crescut şi s-a
înmulţit în Egipt,
bm.15.ll Exod.1.7-9. Ps.105.24,25. Vera.6.
18 pînă cînd s-a ridicat *peste Egipt* un altîmpărat, care nu cunoştea pe Iosif.
19 *împăratul acesta* a uneltit împotriva poporului nostru şi a asuprit pe părinţii noştri, să-şi lepede pruncii, ca să nu trăiască.
Exod.1.22.
20 în timpul acela s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. * El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.
Exod.2.2. Evr.i 1.23.
21 Şi cînd a fost lepădat, l-a luat fiica lui faraon şi l-a crescut pentru ea, ca *să-i fie* fiu. Exod.2.3-10.
22 Şi Moise a fost instruit în toată înţelepciunea egiptenilor şi era puternic în cuvinte şi în fapte. uic.24.19.
23 Şi cînd a împlinit patruzeci de ani,
**5 Lit.: nici chiar unde să-şi pună piciorul *20Sau: era de o frumuseţe divină (ebraism)*

i-a venit în inimă dorinţa să cerceteze pe fraţii săi, pe fiii lui Israel.
Exod.2.11,12.
24 Şi văzînd pe unul dintre ei suferind nedreptate, i-a luat apărarea şi a răzbunat pe cel asuprit, lovind pe egiptean.
25 Credea că fraţii lui vor înţelege că Dumnezeu, prin mîna lui, ie dădea eliberare; dar n-au înţeles.
26 A doua zi, pe cînd se băteau ei, Moise s-a arătat în mijlocul lor şi i-a îndemnat la pace, zicînd: „Voi sînteţi fraţi; de ce vă
nedreptăţiţi unul pe
altul?" Exod.2.13.
27 Dar cel care nedreptăţea pe aproapele său 1-a îmbrîncit, zicînd: „Cine te-a pus pe tine stăpînitor şi judecător peste noi?
LJC.I2.I4. cap.4.7.
28 Vrei să mă omori şi pe mine cum ai omorît ieri pe egiptean?"
29 La acest cuvînt, Moise a fugit şi a locuit ca străin în pămîntul Midian, unde i s-au născut doi fii.

Exod.2.15,22;4.20;18.3,4.
30 Şi cînd s-au împlinit patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustia Muntelui Sinai, în para focului unui rug.
Exod.3.2.
31 Şi Moise, cînd 1-a văzut, s-a mirat de viziunea aceasta şi, pe cînd se apropia să vadă ce este, a auzit glasul DOMNULUI:
32 „Eu sînt Dumnezeul părinţilor tăi, Dumnezeul lui Avraam, al lui'Isaac şi al lui Iacov." Şi Moise, tremurînd, n-a îndrăznit să privească. Mat.22.32. Evr.n.i6.
33 Şi DOMNUL i-a zis: „Scoate-ţi încălţămintea din picioare, căci locul pe care stai este un pămînt sfînt.
Exod.3.5. Ios.5:15.
34 Am văzut suferinţa poporului Meu care este în Egipt, le-am auzit gemetele şi M-am coborît să-i salvez. Acum, vino, te voi trimite în Egipt."
Exod.3.7.
35 Pe acest Moise, de care se lepă-daseră ei, zicînd: „Cine te-a pus pe tine stăpînitor şi judecător?" Dumnezeu 1-a trimis ca stăpînitor şi salvator, cu *ajutorul* îngerului care i se arătase în rug. Exod.1419. Num.20.i6.
36 El i-a scos, făcînd minuni şi semne în Egipt, la Marea Roşie şi în pustie,
patruzeci de ani.
Exod.lZ41;14.21,27-29;16.1,35;33.1,7-ll,14.P».105.27.
37 Acesta este Moise, cel care a zis fiilor lui Israel: Dumnezeu vă va ridica un Proroc ca mine dintre fraţii voştri; *de El să ascultaţi"*
Deut.18.15,18. Msl.17.5. Cap.3.22.
38 El este acela care, în adunarea* *is-raeliţilor* în pustie, cu îngerul care i-a vorbit pe Muntele Sinai şi cu părinţii noştri, a primit cuvinte vii, ca să ni le
dea. Eiod.l9.3,17;21.1. Deut.5.27,31;33.4.
ba.63.9. loanl.17. Rom.3.2. Gal.3.19. Evr.2.2.
39 Părinţii noştri n-au vrut să i se supună, ci l-au lepădat şi în inimile lor s-au întors spre Egipt,
40 zicînd lui Aaron: „Fă-ne nişte dumnezei care să meargă înaintea noastră, căci acestui Moise, care ne-a scos din ţara Egiptului, nu ştim ce i s-a în-
tîmplat." Elod.32.1.
41 Şi în zilele acelea au făcut un viţel, au adus jertfă idolului şi s-au bucurat de lucrul mîinilor lor. Dem.9.16. P».io6.i9.
42 Dar Dumnezeu S-a întors de la ei şi i-a dat să se închine oştirii cerului, după cum este scris în cartea proro-cilor: „Mi-aţi adus voi vite înjunghiate şi jertfe timp de patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?...
Deut.4.19;17.3. 2tmp.l7.16;21.3. Ps 81.12. Ier.19.13. Ezcc.20.25,39. Anx* 5.25,26. Rom.1.24. 2T».2.I1.
43 Da, aţi purtat cortul lui Moloh şi steaua zeului Remfan, chipurile acelea pe care le-aţi făcut ca să vă închinaţi lor. De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon."
44 Părinţii noştri aveau în pustie cortul mărturiei, aşa cum îl rîhduise Cel care a spus lui Moise să-1 facă după modelul pe Care-1 Văzuse. Exod.25.40;26.30. Ew.8.5.
45 Şi părinţii noştri l-au adus, la rîndul lor, cu Iosua, cînd au intrat în stăpî-nirea popoarelor pe care Dumnezeu le-a alungat dinaintea părinţilor noştri; şi a rămas acolo pînă în zilele lui David.
Iot.3.14. Neem.9.24. P>.44.2;78.55. Cap.13.19.
46 Acesta a căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu şi a cerut să găsească o locuinţă pentru Dumnezeul lui Iacov.
lSam.16.1. 2Sam.7.1. ltmp.8.17. lCron.22.7. Ps.89.19;132.4.5. Cap.13.22.
47 Şi Solomon a fost acela care I-a zidit
O Casă. l!mp.6.1;8 20. lCron.!7.12;2Croii.3.1.
**38 Gr. „ ekklesia " (cea chemata afară din), cuvint folosit pentru Israel (Deut.18.6), pentru adunări publice (Fapt.19.32) şi pentru adunarea (biserica) lui Dumnezeu (Fapt.8.1 etc.)*
52
48 Dar Cel Prea înalt nu locuieşte în *locaşuri* făcute de mîini, cum zice prorocul: itmp.8.27.2croa.246.i8. Cap.i 7.24.
49 „Cerul este scaunul Meu de domnie şi pămîntul este aşternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă îmi veţi zidi voi Mie," zice DOMNUL, „sau care va fi locul Meu de odihnă?
lu.66.lj. M«|JJ4J5;23.22.
50 N-a făcut mîna Mea toate aceste lucruri?..."
Uciderea lui Ştefan
51 ...„Oameni tari la cerbice,* necii-cumcişi cu inima ţi cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviţi Duhului Sfînt; ca părinţii voştri, *aşa. faceţi* şi voi.
Elod.32.9;33.3. **Lev.**26.41. Dem.10.16. Iu.48.4 Ier.4.4;6.10;9.26. **Ezec44.9.**
52 Pe care dintre proroci nu i-au persecutat părinţii voştri? Au omorît pe cei care vesteau mai dinainte venirea Celui Drept, pe care acum voi L-aţi dat prins şi L-aţi omorît,
2Cron.36.16. Mal.21.35;23.34,37. lTn.Z15. C»p.3.14.
53 voi, care aţi primit Legea dată prin îngeri şi n-aţi păzit-o!..."
Exod.20.1. Gal.3.19. Evr.2.2.
54 Cînd au auzit ei aceste lucruri, îi tăia pe inimă şi scrîşneau din dinţi împotriva lui. C«pJJ3
55 Dar *Ştefan,* fiind plin de Duh Sfînt, şi-a aţintit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu şi pe Isus stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu
Cap.6.5
56 şi a zis: „Iată, văd cerurile deschise şi pe Fiul Omului stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu."
Dan.7.13. Ezec.1.1. MM.3.16. Cap.10.11
57 Ei au început atunci să răcnească şi-au astupat urechile şi s-au năpustii toţi într-un gînd asupra lui.
58 L-au tîrît afară din cetate şi aruncau cu pietre în el. Martorii şi-au pus hainele la picioarele unui tînăr numi
Saul. Lev.24.16. Deul.l3.9,10;17.7
llmp.21.13. Uic.4.29. Cap.8.1;2Z20. Evr.13.lZ
59 Şi aruncau cu pietre în Ştefan, care se ruga* şi zicea: „Doamne Isuse primeşte duhul meu!" PIJIS. UK.23.46
60 Apoi a îngenuncheat şi a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le ţine în sea mă păcatul acesta!" Şi spunînd aces tea, a adormit.
MM.5.44. UK.6.28;23.34. Cap.9.4;20.36;21.5
FAPTELE APOSTOLILOR 7, 8
Prigonirea celor credincioşi
8 Saul se învoise la uciderea lui *Ştefan.* în ziua aceea s-a pornit o mare prigonire împotriva bisericii care era în Ierusalim. Şi toţi, afară de apostoli, s-au împrăştiat prin ţinuturile Iudeii şi ale Samariei.
C.p.7J8;11.19;2Z20.
Nişte bărbaţi cucernici au îngropat pe Ştefan şi au ţinut pentru el un mare
dollU. Gm.23J;5fl.lO. 2Sam.3.31.
Dar Saul devasta biserica: intra prin case* şi, tîrînd pe bărbaţi şi pe femei, **îi preda închisorii.** cap.7J8;9.i,i3^i;
2Z4;26.10,ll. lCor.15.9. Gal.1.13. Filip.3.6. lTim.1.13.
. Cei care se împrăştiaseră mergeau din loc în loc şi vesteau* cuvîntul.
Mal.10.23.Cp.ll.iy.
5 Şi Filip s-a coborît într-una din cetăţile Samariei şi le-a predicat pe Hris-
tOS. Cap.6.5.
Mulţimile luau aminte cu un gînd la cele spuse de Filip, cînd au auzit şi au văzut semnele pe care le făcea.
7 Căci din mulţi ieşeau duhuri necurate, scoţînd mari ţipete; mulţi paralitici şi şchiopi erau vindecaţi. Marc.i6.i7.

8 Şi a fost o mare bucurie în cetatea aceea.
9 Dar mai înainte de aceasta era în cetate un om, numit Simon, care se socotea o mare personalitate; el practica vrăjitoria, uimind pe poporul **Samariei.** c«pjj6;i3.6.
10 Toţi, de la mic pînă la mare, îi dădeau atenţie, zicînd: .Aceasta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numeşte „mare".
11   îi dădeau atenţie, pentru că de mult timp îi uimise cu vrăjitoriile lui.
12 Dar cînd au crezut pe Filip, care vestea   Evanghelia   împărăţiei   lui Dumnezeu şi a Numelui lui Isus Hris-tos, au fost botezaţi atît bărbaţi cît şi **femei.** cap.1.3.
13   Chiar Simon a crezut şi, fiind botezat, nu se mai despărţea de Filip; şi privea cu uimire minunile şi semnele mari care se făceau.
Petru şi loan tn Samaria
14 Apostolii care erau în Ierusalim, cînd au auzit că Samaria a primit cuvîntul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru şi pe Ioan.
*'51Sau:cugltulinjepenit *59 Sau: invoca *3 Sau: casa după casa U Sau: cvantfielizau*

15   Aceştia au coborît şi s-au rugat pentru ei ca să primească Duh Sflnt.
16   Căci nu Se coborîse* încă peste nici unul dintre ei, ci fuseseră numai botezaţi pentru Numele Domnului Isus.
Mal.28.19. Cap.2.38; 10.48:19.2,5.
17   Atunci *Petru şi loan* au pus mîinile peste ei şi aceia au primit Duh Sfînt.
Cap.6.6;19.6. Evr.6.2.
18   Cînd a văzut Simon că Duhul *Sfînt* era dat prin punerea mîinilor apostolilor, le-a oferit bani,
19   zicînd: „Daţi-mi şi mie puterea aceasta, pentru ca, peste oricine-mi voi pune mîinile, să primească Duh Sfînt."
20   Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea obţine cu bani.
2Împ.5 16. Mal.10.8. Cap.2.38;10.45;11.17.
21   Tu n-ai nici parte, nici sorţ în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.
22   Pocăieşte-te deci de această răutate a ta şi roagă-te Domnului să ţi se ierte gîndul acesta al inimii tale, dacă este
CU putinţă, **Dan.4.27. 2Tim.2.25.**
23   căci văd că eşti plin de fiere amară şi în lanţurile fărădelegii."   Evr.12.15.
24   Şi Simon a răspuns: „Rugaţi-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întîmple nimic din ce aţi zis."   Gen.20.
7,17. Exod.8.8. Num.21.7. ltmp.13.6. Iov42.8. Iac.5.16.
25   După ce au mărturisit şi au vorbit despre cuvîntul Domnului, *Petru şi loan* s-au întors la Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate ale samaritenilor.
Filip şi etiopianul
26   Şi un înger al DOMNULUI a vorbit lui Filip, zicînd: „Scoală-te şi du-te spre miazăzi, pe drumul care coboară de la Ierusalim la Gaza şi care este pustiu."
27   El s-a sculat şi a plecat. Şi iată, un etiopian, un famen cu mare putere la împărăteasa Candace a etiopienilor şi îngrijitorul tuturor vistieriilor ei, care venise la Ierusalim să se închine,
Ţef.3.10. Ioanl2.20.
28   se întorcea de acolo şi, stînd în carul lui, citea pe prorocul Isaia.
29   Şi Duhul a zis lui Filip: „Du-te şi
ajunge carul acesta!"
30   Şi Filip a alergat şi a auzit pe etiopian citind pe prorocul Isaia. El i-a zis: „înţelegi tu ce citeşti?"
31   Iar el a zis: „Cum aş putea *sâ tn/eleg,* dacă nu mă va călăuzi cineva?" Şi a rugat pe Filip să se urce în car şi să stea împreună cu el.
32   Locul din Scriptură pe care-1 citea era acesta: „El a fost dus ca o oaie la tăiere şi, ca un miel fără glas înaintea celui ce-1 tunde, aşa nu Şi-a deschis **gura;** **isa.53.73.**
33   în smerirea Lui, judecata i-a fost luată. Şi cine va face cunoscut pe cei din generaţia Lui? Căci viaţa i-a fost luată de pe pămînt."
34   Şi famenul, răspunzînd lui Filip, i-a zis: „Te rog, despre cine vorbeşte prorocul astfel? Despre sine sau despre un altul?"
35   Atunci Filip, deschizînd gura şi înce-pînd de la scriptura aceasta, i-a spus vestea bună despre Isus.
Uic.24.27. Cap.18.28.
36   Pe cînd îşi urmau ei drumul, au dat peste o apă şi famenul a zis: „Iată apă; ce mă împiedică să fiu botezat?"
Cap.10.47.
37   *Filip a zis: „Dacă crezi din toată inima, se poate." Famenul a răspuns: „ Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dum -nezeu."*
38   A poruncit să fie oprit carul, s-au coborît amîndoi în apă şi Filip a botezat pe famen.
39   Cînd au ieşit afară din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip şi famenul nu 1-a mai văzut. Şi famenul şi-a văzut de drum, plin de bucurie.
ltmp.18.12. 2Împ.2.16. Ezec.3.12,14.
40   Iar Filip se afla la Azot, de unde s-a dus pînă la Cezareea. Şi vestea Evanghelia în toate cetăţile prin care trecea.
Isus Se arată lui Saul
9 Dar Saul sufla încă ameninţarea şi uciderea   împotriva   ucenicilor Domnului. A venit la marele preot
Cap.8.3. Gal.1.13 lTra.1.13.
2 şi i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii *umblînd* pe Calea *credinţei,** atît bărbaţi cît şi femei, să-i aducă legaţi la
16 Sau: căzuse *2 Sau: că sini ai Căii

Ierusalim.
3   Pe drum,   cînd s-a   apropiat   de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. dp.22.42t.12. icor.15.8.
4   El a căzut la pământ şi a auzit un glas, zicîndu-i: „Saul, Saul, pentru ce Mă prigoneşti?" Mat.2s.40.
5   „Cine eşti Tu, Doamne?" a spus el. Şi *Domnul* a zis: „Eu sînt Isus, pe ca-re-L prigoneşti. Cap.5.39.
6   Dar scoală-te, intră în cetate şi ţi se va spune ce trebuie să faci."
Luc.3.10. Cap.2.37;16.30.
7   Oamenii   care-1   însoţeau   stăteau înmărmuriţi; auzeau glasul,* dar nu **vedeau pe nimeni. Dan.10.7. c«p.22.9;2<>.i4.**
8   Saul s-a sculat de la pămînt şi, măcar că ochii îi erau deschişi, nu vedea nimic. L-au luat de mînă şi l-au dus în Damasc.
9   Şi trei zile n-a văzut şi n-a mîncat, nici n-a băut.
10   în Damasc era un ucenic, numit Anania. Domnul i-a zis într-o viziune: „Anania!"   „Iată-mă,   Doamne,"   a răspuns el.
c.p.22.12.
11   Şi Domnul i-a zis: „Scoală-te, du-te pe strada care se numeşte „Dreaptă" şi caută, în casa lui Iuda, pe unul cu numele Saul, *un om* din Tars. Căci **iată, el se roagă** **cap.2i.39;22.3.**
12   şi a văzut *In viziune* pe un om, numit Anania, intrînd la el şi punîndu-şi mîinile peste el, ca să-şi capete iarăşi vederea."
13   „Doamne", a răspuns Anania, „am auzit de la mulţi despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinţilor Tăi în Ierusalim;
14   şi aici are autoritate, din partea preoţilor celor mai de seamă, ca să lege pe toţi care cheamă Numele Tău."
Vere.21. Cap.7.59;22.16. lCor.1.2. 2Tin>.2.22.
15   Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el este un vas pe care Mi l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, *înaintea* împăraţilor şi *înaintea* fiilor lui Israel; Cap n.2;222i;
25.22,23:26.1,17. Rom.1.1,5:11.13. lCor.15.10. OaLl. 15:2.7,8. Efes.3.7,8. lTim.2.7. 2Tim.l.ll.
16   şi îi voi arăta cît de mult trebuie să sufere pentru Numele Meu."
Cap.20.23:21.11. 2Cor.ll.23.
17   Anania a plecat şi, intrînd în casă, a pus mîinile peste el şi a zis: „Frate

Saul, Domnul Isus, care ţi S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeţi vederea şi să fii umplut de
Duh Sfînt." Cap.2.4;4.31;8.17;13.52;22.12,13.
18 Şi îndată au căzut de pe ochii lui un fel de solzi şi el şi-a căpătat iarăşi vederea şi, sculîndii-se, a fost botezat.
19 Şi luînd mîncare, a prins putere. Şi *Saul* a rămas cîteva zile cu ucenicii care erau în Damasc. cap.26.20.
20 Şi îndată a predicat în sinagogi pe Isus, că El este Fiul lui Dumnezeu.
Cap.8.37.
21 Toţi cei care-1 ascultau rămîneau uimiţi şi ziceau: „Nu este el acela care făcea prăpăd în Ierusalim printre cei care chemau Numele acesta şi n-a venit el aici ca să-i ducă legaţi înaintea preoţilor celor mai de seamă?"
Cap.8.3. Vait Gal.1.13,23.
22 Totuşi Saul se întărea tot mai mult şi făcea de ruşine pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Acesta este Hristosul.
cap.is.28.
Iudeii caută să omoare pe Saul
23 După ce s-au împlinit mai multe zile, iudeii s-au sfătuit să-1 omoare;
Cap.23.12;25.3. 2Cor.ll.2«.
24 dar uneltirea lor a ajuns la cunoştinţa lui Saul. Porţile erau păzite zi şi noapte, ca să-1 omoare. 2cor.11 JZ.
25 Dar într-o noapte, ucenicii l-au luat şi l-au coborît prin zid, dîndu-1 jos într-o COŞniţă. Ios.2.15. lSam.19.12.
26 Cînd a ajuns în Ierusalim, Saul a căutat să se alipească de ucenici; dar toţi se temeau de el, necrezînd că era **ucenic. cap.22.17. Gau.17,18.**
27 Dar Barnaba 1-a luat cu el, 1-a adus la apostoli şi le-a istorisit cum, pe drum, *Saul* văzuse pe Domnul, care i-a vorbit, şi cum în Damasc vorbise cu îndrăzneală în Numele lui Isus.
Vers.20,22. Cap.4.36;13.2.
28 De atunci se ducea şi venea împreună cu ei în Ierusalim, Gai.i.is.
29 vorbind cu îndrăzneală în Numele Domnului. Şi el vorbea şi discuta cu evreii care ştiau greceşte, dar ei căutau să-1 omoare.
Vers.23. Cap 6.1:11.20. 2Cor.ll.26.
30 Şi fraţii, afiînd aceasta, l-au adus jos la Cezareea şi l-au trimis la Tars.
*7 *Sau: sunetul*

Enea şi Tabita
31 Şi Biserica în toată Iudeea, Galilee. şi Samaria era în pace, zidindu-se ş. umblînd în frica Domnului şi, prin mîngîierea Duhului Sfînt, creştea.
Cap.8.
32 Pe cînd Petru trecea prin tot ţinutui, s-a coborît şi la sfinţii care locuiau în Lida. Cap.8.i4.
33 Acolo a găsit pe un om, cu numele Enea, care zăcea de opt ani paralizaf în pat.
34 „Enea," i-a zis Petru, „Isus Hristos te vindecă; scoală-te şi fă-ţi patul!" Ş: el s-a sculat îndată. cap.3.6,i6;4.io.
35 Toţi locuitorii din Lida şi din Sarona l-au văzut şi s-au întors la Domnul.
lCron.5.16. Cap.11.21.
36 în Iope era o ucenică, numită Tabita, care în traducere înseamnă Dorea.* Ea era plină de fapte bune ş de milostenii, pe care le făcea.
lTim.2.10. TU3.8.
37 în zilele acelea s-a îmbolnăvit şi a murit. După ce au scăldat-o, au pus-o în camera de sus. Cap.i 13.
38 Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, cînd au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-1 roage: „Nu întîrzia să vii pînă la noi!"
39 Petru s-a sculat şi a plecat împreună cu ei. Cînd a sosit,' l-au dus în camera de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plîngînd şi arătîndu-i hainele şi cămăşile pe care le făcea Dorea, pe cînd era cu ele.
40 Şi Petru, scoţînd pe toţi afară, a îngenuncheat şi s-a rugat; apoi s-a întors spre trup şi a zis: „Tabita, scoală-te!" Ea a deschis ochii şi, cînd a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor.
Mat.9.25. Marc.5.41,42. Ioanll.43. Cap.7.60.
41 El i-a dat mîna şi a ridicat-o. A chemat pe sfinţi şi pe văduve şi le-a dat-o vie.
42 *Minunea* aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope şi mulţi au crezut în
Domnul. Ioanll.45;lZll.
43 Şi *Petru* a rămas multe zile în Iope, la un oarecare Simon, un tăbăcar.
Cap.10.6.
Sutaşul Comeliu
■* *r*\ în Cezareea era un om cu nu-**Xvr** mele Corneliu, sutaş din cohorta
**36 Tabita in arameică şi Dorea in greacă înseamnă: gazetă.*

numită „Italiana".
2 El era cucernic şi temător de Dumnezeu împreună cu toată casa lui, făcea poporului multe milostenii şi se ruga mereu lui Dumnezeu.
Ven.22^5. Cap.8.2;22.12.
3 Pe la ceasul al nouălea din zi a văzut lămurit, într-o viziune, pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el şi i-a zis: „Comeliu!" Ven.30.Cap.ll.13.
4 Iar *Comeliu,* uitîndu-se ţintă la el şi fiind foarte înfricoşat, a zis: „Ce este, Doamne?" Şi *îngerul* i-a zis: „Rugăciunile şi milosteniile tale s-au suit ca aducere aminte înaintea lui Dumnezeu.
i Trimite acum nişte oameni la Iope şi cheamă pe Simon, zis şi Petru.
6 El găzduieşte la un oarecare Simon, un tăbăcar, a cărui casă este lîngă mare." cap.9.43;ii.i4.
7 Cum a plecat îngerul care vorbise cu el, a chemat pe doi dintre servitorii săi şi un ostaş cucernic, dintre aceia care erau mereu cu el
8 şi, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la Iope.
9 A doua zi, pe cînd ei erau pe drum şi se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperişul casei, pe la ceasul al şaselea.
cap.n.s.
10 A flămînzit şi dorea să mănînce. Pe cînd îi pregăteau mîncarea, o stare de extaz a venit peste el.
1 A văzut cerul deschis şi un vas ca o faţă de masă mare, legată de cele patru colţuri, coborîndu-se şi lăsîndu-sepepămînt.
cap.7j6.Apoc.19.11.

12 In ea se aflau toate *animalele* cu patru picioare şi reptilele pămîntului şi păsările cerului.
13 Şi un glas i-a zis: „Petru, scoală-te, taie şi mănîncă!"
14 „Nicidecum, Doamne", a zis Petru, „căci niciodată n-am mîncat ceva întinat sau necurat."
Lcv.ll.4;2O.2S. Dcul. 14.3,7. Ezec.4.14.
15 Şi glasul i-a zis a doua oară: „Ce a curăţit Dumnezeu, să nu numeşti întinat." Mat.15.11.ven.28.
Rom.15.14,17,20. lCor.10.25. lTim.4.4. TUI.15.
6 Lucrul acesta s-a făcut de trei ori şi, îndată după aceea, vasul a fost ridicat la cer. 17 Pe cînd Petru nu ştia ce să creadă
despre înţelesul viziunii pe care o avusese, iată că oamenii trimişi de Corneliu, întrebînd de casa lui Simon, s-au oprit la poartă
18 şi, strigînd, întrebau dacă Simon, zis şi Petru, găzduia acolo.
19 Şi pe cînd Petru se gîndea la viziunea aceea, Duhul i-a zis: „Iată, trei bărbaţi te caută; Cap.n.iz
20 scoală-te, deci, coboară-te şi du-te cu ei fără să te îndoieşti, căci Eu i-am trimis." cap.15.7.
21 Petru s-a coborît şi a zis oamenilor acelora: „Iată, eu sînt acela pe care-! căutaţi; care este pricina pentru care aţi venit?"
22 Şi ei au răspuns: „Sutaşul Corneliu, om drept şi temător de Dumnezeu şi vorbit de bine de tot poporul iudeu, a fost înştiinţat *de Dumnezeu,* printr-un înger sfînt, să te cheme în casa lui şi să audă cuvinte de la tine." Cap.22.12.
23 *Petru* i-a invitat înăuntru şi i-a găzduit. A doua zi s-a sculat şi a plecat cu ei. L-au însoţit şi cîţiva fraţi din Iope.
vere.45.Cap.11.1z
24 în cealaltă zi au ajuns în Cezareea. Iar Corneliu îi aştepta cu rudele şi prietenii apropiaţi, pe care-i chemase.
25 Cînd era să intre Petru, Corneliu, ieşindu-i înainte, s-a aruncat la picioarele lui şi i s-a închinat.
26 Dar Petru 1-a ridicat, zicînd: „Scoală-te! Şi eu sînt om."
Cap.14.14,15. Apoc.l9.10;22.9.
27 Şi, vorbind cu el, a intrat şi a găsit adunaţi pe mai mulţi.
28 „Ştiţi", le-a zis el, „că nu este îngăduit unui iudeu să se unească sau să vină la unul dintre străini; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om întinat sau necurat.
Ioan4.9;18.28. Cap.ll.3;15.8,9. Gal.2.12,14. Efes.3.6.
29 De aceea am venit fără împotrivire cînd m-aţi chemat; vă întreb, deci: cu ce gînd aţi trimis după mine?"
30 Şi Corneliu a zis: „Acum patru zile, *postisem* pînă la ceasul acesta şi mă rugam în casa mea la ceasul al nouălea; şi iată, un bărbat cu o haină strălucitoare a stat înaintea mea
Mat.28.3. Marc.llS.5. Uic.24.4. Cap.10.3.
31 şi a zis: „Corneliu, rugăciunea ta a fost ascultată şi milosteniile tale au fost amintite înaintea lui Dumnezeu.

32 Trimite, deci la Iope şi cheamă pe Simon, zis şi Petru. El găzduieşte în casa lui Simon, un tăbăcar, lîngă mare; *etnd va veni el, îţi va voiii."*
33 Am trimis îndată la tine şi bine ai făcut că ai venit. Acum, deci, toţi sîn-tem aici, înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ţi-a poruncit Domnul."
34 Atunci Petru, deschizîndu-şi gura, a zis: „în adevăr, înţeleg că Dumnezeu nu este părtinitor Deu1.10.17.2cra1.197.iov
34.19. Rom.2.11. O«1.2.6. Efo.6.9. Col.3.25. lPet.1.17.
35 ci că, în orice popor, cine se teme de El şi practică dreptatea este primit de
El. Cap.15.9. Rom.2.13,27;
3.22,29;10.12,13. lCor.12.13. Gal.3.28. Efe».Z13,18;3.6.
36 El a trimis cuvîntul său fiilor lui Israel şi le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos, care este Domnul
tuturor. lsa.57.19. Mal.28.18. Rom.10.12.
lCor.15.27. Etes.l.20,22;2.14,16,17. Col.1.20. lPa.3.22. Apoc.l7.14;19.16.
37 Ştiţi mărturia care s-a răspîndit prin toată Iudeea, începînd din Galileea, în urma botezului vestit de Ioan: Luc.4.14.
38 cum Dumnezeu a uns cu Duh Sfînt şi cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcînd bine şi vindecînd pe toţi cei care erau înrobiţi puterii Diavolului; căci Dumnezeu era cu El.
Luc.4.18. Ioan3.2. Cap.2.22;4.27. Evr.1.9.
39 Noi sîntem de asemenea martori a tot ce a făcut El în ţinutul iudeilor şi în Ierusalim. Ei L-au omorît, atîrnîndu-L pe lemn. Cap.2-2O;5.3O.
40 Pe El, Dumnezeu L-a înviat a treia zi şi I-a fost dat să Se arate Cap.2.24.
41 nu la tot poporul, ci nouă, martorilor aleşi mai dinainte de Dumnezeu, nouă care am mîncat şi am băut împreună cu El, după ce a înviat dintre cei morţi.
Uc.24.30,43. Ioanl4.17,22;21.13. Cap.13.31.
42 Isus ne-a poruncit să predicăm poporului şi să mărturisim că El a fost rînduit de Dumnezeu, Judecător al celor vii şi al celor morţi.
Mal.28.19,20 IoanS.22,27. Cap.l.8;17Jl. Rom.14.9,10. 2Cor.5.10. 2Tim.4.1. lPel.4.5.
43 Toţi prorocii mărturisesc despre El că, oricine crede în El, primeşte, prin Numele Lui, iertarea păcatelor."
Isa.53.11. Ier.31.34. Dan 9 24 Mic.7.18. Zah.13.1. Mal.4.2. Cap.l5.9;26.18,2Z Rom.10.11. Gal.3.22.
44 în timp ce Petru spunea cuvintele

acestea, Duhul Sfînt S-a coborît* peste toţi cei ce ascultau cuvîntul.
Cap.4.31;8.15-17;11.15.
45 Toţi cei credincioşi circumciziei, care veniseră cu Petru, au rămas uimiţi cînd au văzut că darul Duhului Sfînt s-a revărsat şi peste celelalte
popoare; Vers.23. Cap.lU8.Gal.3.14.
46 căci îi auzeau vorbind în limbi şi mărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a răspuns:
47 „Se poate opri apa ca să nu fie botezaţi aceştia care au primit Duhul
Sfînt Ca Şi noi?" Cap.U.17;15.8,9. Rom.10.12.
48 Şi a poruncit să fie botezaţi în Numele Domnului Isus Hristos. Atunci l-au rugat să mai rămînă cîteva zile la
ei. Cap.2.38;8.16. lCor.1.17.
Petru îşi explică purtarea
n Apostolii şi fraţii care erau în Iudeea au auzit că şi neamurile au primit cuvîntul lui Dumnezeu.
2 Şi cînd Petru s-a suit la Ierusalim, cei circumcişi' îl mustrau,
Cap.10.45. Gal.2.12.
3 zicînd: „Ai intrat la nişte oameni necircumcişi şi ai mîncat cu ei!"
Cap 10.28. Gal.2.12.
4 Dar Petru a început să le spună pe rînd cele întîmplate, zicînd: UK.I.3.
5 „Eram în cetatea Iope şi, pe cînd mă rugam, am căzut într-o stare de extaz şi am avut o viziune: un vas ca o faţă de masă mare, legată de cele patru colţuri, se cobora din cer şi a venit pînă la **mine.** cap.10.9.
6 Cînd m-am uitat în ea, am văzut *animalele* cu patru picioare de pe pămînt, fiarele sălbatice, reptilele şi păsările cerului.

7 Şi am auzit un glas, care îmi zicea: „Petru, scoală-te, taie şi mănîncă."
8 Dar eu am zis: „Nicidecum, Doamne, căci nimic întinat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea."
9 Şi un glas mi-a răspuns a doua oară din cer: „Ce a curăţit Dumnezeu, să nu numeşti întinat."
10 Lucrul acesta s-a făcut de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăşi în cer.
11 Şi iată, îndată trei oameni, trimişi din Cezareea la mine, au stat la poarta casei în care eram.
12 Şi Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără
să am vreo îndoială. Aceşti şase fraţi m-au însoţit şi ei, şi am intrat în casa
Omului. Ioanl6 13. Cap.l0.19il5.7;10.23.
13 El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stînd înaintea lui şi zicîndu-i: „Trimite la Iope şi cheamă pe Simon, zis şi Petru,
cap.10.30.
14 care-ţi va spune cuvinte prin care vei fi mîntuit tu şi toată casa ta."
15 Şi, cum am început să vorbesc, Duhul Sfînt a căzut peste ei, ca şi peste noi la început. cap.2.4.
16 Şi mi-am adus aminte de cuvîntul Domnului, cum a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veţi fi botezaţi cu Duh
Sfînt." Isa.44.3.
Ioel2.28;3.18. Mм.3.1 1. Ioan 1.26,33. Cap.l.5;19.4.
17 Deci, dacă Dumnezeu Ie-a dat acelaşi dar ca şi nouă care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu ca să-L pot opri pe Dumnezeu?"
Cap.lO.47;15.8,9.
18 După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit şi au slăvit pe Dumnezeu, zicînd: „Dumnezeu a dat deci şi celorlalte popoare pocăinţa, spre viaţă."
Rom.l0.12,13;15.9,l«.
Barnaba ţi Saul la Antiohia
19 Cei care se împrăştiaseră din cauza necazului care a avut loc cu prilejul lui Ştefan, au ajuns pînă în Fenicia, în Cipru şi în Antiohia, vestind Cuvîntul numai iudeilor. Cap&i.
20 Totuşi, printre ei au fost cîţiva oameni din Cipru şi din Cirena, care au venit în Antiohia, au vorbit şi grecilor şi le-au vestit Evanghelia Domnului
ISUS. Cap.6.1;9.29.
21 Mîna Domnului era cu ei şi un mare număr *de oameni* au crezut şi s-au **întors Ia Domnul.** LUC.I.M. cap.2.47;9.35.
22 Vestea despre ei a "-'ns la urechile bisericii care era * jsalim şi au trimis pe Barnab Antiohia.
Cap.9.27.
23 Cînd a ajuns el şi - văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat şi i-a îndemnat pe toţi să rămînă cu inimă hotărîtă alipiţi de Domnul;
caP.i3.43;i4.22.
24 căci el era un om bun, plin de Duh Sfînt şi de credinţă. Şi o mulţime destul de mare s-a adăugat la Domnul.
Cap.5.14;6.5. Vm.21.
25 Şi *Barnaba* s-a dus apoi la Tars ca să

"44 Lix.: a căzut "2 Lit.: din circumcise

caute pe Saul cap.9.30.
26 şi, cînd 1-a găsit, 1-a adus la Antiohia. Un an întreg s-au strîns laolaltă în adunare şi au învăţat pe mulţi oameni. Şi ucenicii au fost numiţi creştini, pentru prima oară, în Antiohia.
27 în acele zile s-au coborît nişte proroci din Ierusalim la Antiohia.
Cap.2.17;13.1;15.32;21.9. lCor.12.28. Efea.4.11.
28. Unul dintre ei, numit Agab, s-a sculat şi a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în toată lumea. Şi a şi fost, în adevăr, în zilele împăratului **Claudiu. Cap.21.10.**
29 *Ucenicii* au hotărît să trimită, fiecare după puterea lui, un ajutor* fraţilor care locuiau în Iudeea,
Rom.15.26. lCor.16.1.2Cor.9.1.
30 ceea ce au şi făcut; şi au trimis acest ajutor bătrînilor, prin mîna lui Barnaba şi a lui Saul. cap.12.25.
Petru în închisoare
-t ? în acel timp, împăratul Irod a JL«w pus mîinile pe unii din biserică, pentru ca să-i chinuiască,
2 şi a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui
Ioan. Mal.4.21;20.23.
3 Cînd a văzut că lucrul acesta place iudeilor, a mai pus mîna şi pe Petru. Erau zilele Azimilor. E*od.i2.i4,i5;23.i5.
4 După ce 1-a prins şi 1-a pus în închisoare, 1-a pus sub paza a patru cete de cîte patru soldaţi, cu gînd ca, după Paşti, să-1 scoată înaintea poporului.
Ioan21.18.
5 Deci Petru era păzit în închisoare, iar adunarea nu înceta să înalţe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.
6 în noaptea zilei cînd Irod urma să-1 aducă înainte, Petru dormea între doi soldaţi, legat cu două lanţuri, şi nişte sentinele păzeau închisoarea la uşă.
7 Şi iată, un înger al DOMNULUI a stat lîngă el şi o lumină a strălucit în închisoare; şi lovind pe Petru în coastă, 1-a deşteptat şi i-a zis: „Scoală-te, repede!" Şi lanţurile i-au căzut de pe mîini. cap.5.19
8 Apoi îngerul i-a zis: „încinge-te leagă-ţi sandalele." Şi el a făcut aşa. i-a zis: „Pune-ţi haina pe tine şi vino după mine."
9 *Petru* a ieşit afară şi a mers după el fără să ştie dacă ce făcea îngerul era

adevărat; i se părea că are o viziune.
P».126.1.Cap.lO.3,17;11.5.
0 După ce au trecut de straja întîi şi a doua, au ajuns la poarta de fier care dă în cetate, şi ea li s-a deschis singură; au ieşit şi au trecut într-o stradă, îndată îngerul a plecat de lîngă el.
Cap.16.26.
1 Cînd Petru şi-a venit în fire, a zis: „Acum ştiu sigur că Domnul a trimis pe îngerul Său şi m-a scăpat din mîna lui Irod şi de la tot ce aştepta poporul
iudeu." Iov 5.19. P«J3.18,19;34.7,22;41.2;97.10. Dan.3.28;6.22.2Cor.l.lO. Evr.1.14. 2Pel.2.9.
12 Şi cînd şi-a dat bine seama, s-a îndreptat spre casa Măriei, mama lui Ioan, zis şi Marcu, unde erau adunaţi mulţi laolaltă şi se rugau.
Vcrs.5. Cap.4.23;15.37.
13 A bătut la uşa care dădea în pridvor şi o slujnică, numită Roda, a venit să asculte.
14 A recunoscut glasul lui Petru şi, de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru să dea de veste că Petru stătea înaintea

porţii.
15 „Ţi-ai ieşit din minţi!" i-au zis ei. Dar ea susţinea că aşa era. Ei, dimpotrivă, ziceau: „Este îngerul lui."
Gen.48.16. Mal.18.10.
16 Petru însă bătea mereu. Au deschis şi au rămas uimiţi cînd l-au văzut.
n El le-a făcut semn cu mîna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din închisoare şi a zis: „Spuneţi acestea lui Iacov şi fraţilor." Apoi a ieşit şi
S-a duS într-alt loc. Cap.l3.16;19.33;21.40.
18 Cînd s-a făcut ziuă, ostaşii, au fost într-o mare agitaţie, ca să ştie ce s-a întîmplat cu Petru.
19 Irod, după ce 1-a căutat şi nu 1-a găsit, a luat la cercetare pe paznici şi a poruncit să-i omoare. Şi s-a coborît din Iudeea la Cezareea, şi a stat acolo.
Moartea lui Irod
20 Şi *Irod* era în mare vrăjmăşie cu cei din Tir şi din Sidon. Dar aceştia au venit toţi într-un gînd la el şi, după ce au cîştigat de partea lor pe Blast, care era mai-mare peste camera de dormit a împăratului, au cerut pace, pentru că ţara lor se hrănea din cea a împăratului.
llmp.5.9,11. Ezec.27.17.
21 într-o zi stabilită, Irod s-a îmbrăcat
**29 Gr.: „diakonia"; şi în cap.l.l7,25;6.1;10.24;1125;21.19.*

cu hainele lui împărăteşti, a stat pe scaunul lui înalt împărătesc şi le ţinea un discurs.
22 Poporul a strigat: „Glas de Dumnezeu, nu de om!"
23 îndată 1-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Şi a murit mîncat de **viermi. 1sam.25.3g. 2sam.24.17. p» 115.1.**
24 tnsă cuvîntul lui Dumnezeu creştea **şi se răspîndea. ba.5s.11. cap.6.7;i9.2o. Coi.1.6.**
25 Barnaba şi Saul, după ce şi-au împlinit însărcinarea, s-au întors de la Ierusalim, luînd cu ei pe Ioan, zis şi
MarCU. Vera.12. C«p.l3.5,13;1537.
Barnaba şi Saul tn cea dinţii călătorie misionară
în biserica din Antiohia erau niş- te proroci şi învăţători: Barnaba, Simeon, numit Niger,* Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu tetrarhul Irod, şi Saul.
Cap.ll.22-27;14.26;15.35. Rom.16.21
2 Pe cînd slujeau Domnuiui şi posteau, Duhul Sfînt a zis: „Puneţi-Mi deoparte pe Barnaba şi pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat."
Num.8.14. Mal.9.38. Cap.<>.15;14.26;22.21. Rom.1.1; 10.15. Oal.l.l5;2.9. Efes.3.7,8. lTim.2.7. ZTim.1.11. Evr.5.4.
3 Atunci, după ce au postit şi s-au rugat, şi-au pus mîinile peste ei şi i-au lăsat să plece. cap.6.6.
4 Iar ei, fiind trimişi de Duhul Sfînt, s-au coborît la Seleucia şi de acolo au plecat cu corabia la Cipru. cap.4.36.
5 Ajunşi la Salamina, au vestit cuvîntul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Aveau ca slujitor pe Ioan.
Vci».46. Cap.l2.25;15.37.
6 După ce au străbătut toată insula pînă la Pafos, au găsit un vrăjitor, proroc mincinos, un iudeu, cu numele Bar-Isus,
cap.8.9.
7 care era cu proconsulul Sergius Paulus, un om înţelept. Acesta, che-mînd pe Barnaba şi pe Saul, dorea să audă cuvîntul lui Dumnezeu.
8 Dar Elima vrăjitorul', căci aşa se traduce numele lui, le stătea împotrivă, căutînd să abată pe proconsul de la **credinţă.**
EKxu.ii.îTimAs.
9 Atunci Saul, care se mai numeşte şi Pavel, fiind plin de Duh Sfînt, s-a uitat ţintă la el cap.4.8.
10 şi a zis: „Om plin de toată viclenia şi de toată răutatea, fiu al Diavolului, vrăjmaş al oricărei dreptăţi, nu mai încetezi tu să stiimbi căile drepte ale
Domnului? Mil.13.38. loanS.44. Iloan3.8.
11 Acum iată, mîna Domnului este asupra ta: vei fi orb şi nu vei vedea soarele pînă la un timp." îndată a căzut peste el ceaţă şi întuneric şi căuta, bîjbîind, nişte oameni care să-1 ducă **de mînă. Exod.9.3. isam.5.6.**
12 Atunci proconsulul, cînd a văzut ce se întîmplase, a crezut şi a rămas uimit de învăţătura Domnului.
în Perga şi In Antiohia Pisidiei
13 Pavel şi cei care-1 însoţeau au pornit cu corabia din Pafos şi au venit la Perga în Pamfilia. Ioan s-a despărţit de ei şi s-a întors la Ierusalim, capisjs.
14 Din Perga şi-au urmat drumul înainte şi au ajuns în Antiohia din Pisidia. în ziua sabatului au intrat în sinagogă
Ş1 au Stat JOS. Cap.l6.13;17.2;18.4.
15 După citirea Legii şi a Prorocilor, mai-marii sinagogii au trimis să le zică: „Fraţilor, dacă aveţi un cuvînt de îndemn pentru popor, vorbiţi."
Uc.4.16. Vera.27. Evr.13.22.
16 Şi Pavel s-a sculat, a făcut semn cu mîna şi a zis: „Bărbaţi israeliţi şi voi **care vă temeţi de Dumnezeu, ascultaţi:**
Cap.lO.35;12.17.Ver«.26,42,43.
17 Dumnezeul acestui popor, Israel, a ales pe părinţii noştri. A ridicat la cinste pe poporul acesta în timpul şederii lui în ţara Egiptului şi 1-a scos din Egipt cu braţul Său cel înălţat.
Exod.l.l;6.6;13.l4,16. Dem.7.6,7. P«.105.23,24. Cap.7.17.
18 Timp de aproape patruzeci de ani i-a îngrijit ca o mamă în pustie.
Eiod.16.35. Num.14.33,34. P«.95.9,10. Cap.7.36.
19 Şi după ce a nimicit şapte popoare în ţara Canaanului, le-a dat de moştenire pămîntul lor.
Deul.7.1. I<x.l4.1,2. P«.78.55.
20 După aceste lucruri, timp de aproape patru sute cincizeci de ani, le-a dat judecători, pînă la prorocul Samuel.
Jud.2.16. lSam.3.20.
21 Ei au cerut apoi un împărat. Şi, timp de patruzeci de ani, Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chis, din seminţia **lui Beniamin;**
isam.8.5;io.i.
22 apoi 1-a înlăturat şi le-a ridicat împă-
' Adică: negru '8 Sau: magul

rat pe David, despre care a mărturisit, zicînd: „Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toată voia Mea."
lSam.l3.14;15.23,26,28;16.1,13. 2Sam.2.4;5.3. Pt.89.20. Oteal3.ll. Cap.7.46.
23 Din sămînţa acestui om, Dumnezeu, potrivit promisiunii Sale, a ridicat lui Israel un Mîntuitor, Isus.
2Sam.7.12. PS.13Z11. Isa.11.1. Mat.1.21. Luc.1.32,69. Cap.2.30. Rom.l.3;ll 26.
24 înainte de venirea Lui, Ioan vestise botezul pocăinţei la tot poporul lui **Israel. Mat.3.1. Luc.33.**
25 Şi Ioan, cînd era la sfîrşitul alergării lui, zicea: „Cine credeţi că sînt eu? Nu sînt eu Acela; ci iată că după mine vine Unul căruia eu nu sînt vrednic să-I dezleg încălţămintea picioarelor."
Mat.3.11. Marc.1.7. Luc.3.16. Ioanl.20,27.
26 Fraţilor, fii ai neamului lui Avraam şi cei dintre voi care vă temeţi de Dumnezeu, vouă v-a fost trimis cuvîntul acestei mîntuiri;
Mal.10 6. Luc.24.47. Cap.3.26. Vers.46.
27 căci cei care locuiesc în Ierusalim şi mai-marii lor n-au cunoscut pe *Isus* şi, judecîndu-L, au împlinit cuvintele prorocilor, care se citesc în fiecare
Sabat. Uc.23.34;24.20,44.Vers.l4,15.
Cap.3.17;15.21;26.22;28.23. lCor.2.8.
28 Măcar că n-au găsit în El nici o vină de moarte, ei au cerut lui Pilat să-L omoare. Mat.27.22. Marc.15.13,14.
Luc.23.21,22. Ioanl9.6,15. Cap.3.13,14.
29 Şi, după ce au împlinit tot ce este scris despre El, L-au dat jos de pe lemn şi L-au pus într-un mormînt.
Mat.27.59. Marc.15.46. Luc.23.53;18.3l;24.44. Ioan 19.28,30,36-38.

30 Dar Dumnezeu L-a înviat dintre cei
morţi. **Mat.28.6. Cap.2.24;3.13,15,26;5.30**
31 El S-a arătat, timp de mai multe zile. celor ce se suiseră cu El din Galileea la Ierusalim şi care acum sînt martorii Lui înaintea poporului.
Mal.28.16. Cap.l.3,8,ll;2.32;3.15;5.32. lCor.15.5-7
32 Şi noi vă aducem vestea aceasta bună a făgăduinţei făcută părinţilor,
Gen.3.15;12.3;22.18. Cap.26.6. Rom.4.13. Gal.3.16
33 că Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, fiii lor, înviind pe Isus, după cum este scris în psalmul al doilea: „Tu eşt Fiul Meu, astăzi Te-am născut."
Ps.2.7. Evr.l.5;5.5
34 Dar că L-a înviat dintre cei morţi, ca

să nu Se mai întoarcă în putrezire, a spus-o astfel: „Vă voi da lucrurile sfinte* pe care le-am asigurat lui David." ita.55.3.
35 De aceea, mai zice şi în alt *psalm:* „Nu vei îngădui ca Sfîntul Tău să vadă **putrezirea."** **Pt.uuo. cap.2.31.**
36 Şi David, după ce a slujit celor din generaţia lui prin voia lui Dumnezeu, a murit, a fost adăugat lîngă părinţii săi şi a văzut putrezirea.
ltmp.2.10. Cap 2.29.
37 Dar Acela pe care L-a înviat Dumnezeu n-a văzut putrezirea.
38 Să ştiţi dar, fraţilor, că prin El vi se vesteşte iertarea păcatelor;
fer.31.34. Oan.9.24. Luc.24.47. Iloan2.12.
39 şi oricine crede este îndreptăţit prin El de toate lucrurile de care n-aţi putut fi îndreptăţiţi prin legea lui Moise.
Ua.53.11. RomJ.28;8.3. Eyr.7.19.
40 Deci luaţi seama să nu vină peste voi ce se spune în proroci:
Ua.29.14. Hab.1.5.
41 „Uitaţi-vă, dispreţuitorilor, mirati-vă şi pieriţi; căci în zilele voastre Eu fac o lucrare pe care n-o veţi crede nicidecum, dacă v-ar istorisi-o cine-va."
42 Cînd au ieşit afară, ei i-au rugat să le vorbească şi în sabatul următor despre aceleaşi lucruri.
43 Şi după ce s-a împrăştiat sinagoga, mulţi dintre iudei şi dintre prozeliţii* temători *de Dumnezeu* au mers după Pavel şi după Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei şi-i îndemnau să stăruie în harul lui Dumnezeu.
Cap. 11.23; 14.21 Tit2.ll. Evr.12.15.1PM.5.12.
44 în sabatul următor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să asculte cuvîntul lui Dumnezeu.
45 Iudeii, cînd au văzut mulţimile, s-au umplut de invidie, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel şi-1 batjocoreau.*
Cap.18.6. lPet.4.4. IudalO.
46 Dar Pavel şi Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: „Cuvîntul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întîi vouă; dar, fiindcă voi îl lepădaţi şi singuri vă judecaţi nevrednici de viaţa veşnică, iată, ne întoarcem spre neamuri.
Exod.32.10. Deut.32.21. I«a.55.5. Mal.lO.6;21.43.
Vcrs.26. Cap.3.26;18.6;28.28. Rom.l.l6;10.19.
47 Căci aşa ne-a poruncit Domnul:
34 Sau: harurile *43 Persoane dintre neamuri, hotăiite să se închine în felul iudeilor *45 Sau: hulind

„Te-am pus ca să fii Lumina neamurilor, ca să duci mîntuirea pînă la marginile pămîntului." IM.42.M9.6. Luc.2.32.
48 Cei dintre neamuri se bucurau cînd au auzit lucrul acesta şi preamăreau cuvîntul Domnului. Şi toţi cei care erau rînduiţi pentru viaţa veşnică au crezut. cap.2.47.
49 Şi cuvîntul Domnului se răspîndea în toată ţara.
50 Dar iudeii au întărîtat pe femeile cucernice mai bogate şi pe mai-marii cetăţii, au stîrnit o prigonire împotriva lui Pavel şi a lui Barnaba şi i-au izgonit din hotarele lor. 2T1mJ.11
51 Dar ei, scuturînd praful de pe picioare împotriva lor, au venit în **Iconia;** **Mat.10.14. Marc.6.11. UK*.S. cap is.6.**
52 şi ucenicii erau plini de bucurie şi de
Duh Sfînt. **Mat.5.12. Ioanl6.22 Cap.2*M***
în Iconia
-ţ A în Iconia, *Pavel şi Barnaba* au *XrT* intrat în sinagoga iudeilor şi au
vorbit astfel încît o mare mulţime de
iudei şi de greci au crezut.
2 Dar iudeii care n-au crezut au întărîtat şi au răzvrătit sufletele celor dintre neamuri împotriva fraţilor.
3 Totuşi au rămas destul de mult timp şi vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care însoţea mărturia despre cuvîntul harului Său, dînd să se facă semne şi minuni prin mîinile lor. Ew.2.4.
4 Mulţimea din cetate s-a dezbinat: unii erau cu iudeii, alţii cu apostolii.
Csp.13.3.
5 Cei dintre neamuri şi iudeii, împreună cu mai-marii lor, s-au ridicat ca să-i batjocorească şi să-i ucidă cu pietre.
2Tim.3.n.
6 Aflînd de lucrul acesta, ei au fugit în cetăţile Licaoniei: Listra şi Derbe, şi în ţinutul din jur, Mat.10.23
7 şi vesteau Evanghelia acolo.
în Listra şi în Derbe
8 în Listra era un om neputincios de picioare, olog din naştere, care nu umblase niciodată. Cap.3.2
9 El asculta pe Pavel cînd vorbea; *Pavel* s-a uitat ţintă la el şi, fiindcă a văzut că are credinţă ca să fie vindecat, Mal.8.10;9
28,29
10 a zis cu glas tare: „Scoală-te drept în picioare!" Şi el s-a sculat dintr-o săritură şi umbla. isa.356

11 Iar mulţimile, care au văzut ce a făcut Pavel, şi-au ridicat glasul şi au zis în limba licaoneană: „Zeii, făcîndu-se asemenea oamenilor, s-au coborît la
noi." Cap.8.10;28.6.
12 Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel Mercur, pentru că el era purtătorul cuvîntului.
13 Preotul lui Jupiter, al cărui *templu* era la intrarea cetăţii, a adus tauri şi coroane înaintea porţilor şi voia să le aducă jertfă, împreună cu mulţimile.
14 Dar apostolii Barnaba şi Pavel, cînd au auzit lucrul acesta, şi-au rupt hainele, s-au repezit în mulţime şi au strigat:
Mat.26.6s.
15 „Oamenilor, de ce faceţi lucrul acesta? Şi noi sîntem oameni cu aceleaşi patimi ca voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceţi de la aceste lucruri deşarte la Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul, pămîntul şi marea şi tot ce este în ele.
Gen.1.1. lSam.12.21. ltmp.16.13 Ps.33.6;146.6. Icr.14.22. An» 2.4. Cap.10.26. lCor.8.4. ITM.1.9. Iac.5.17.Apoc.l4.7;19.10.
16 El, în generaţiile trecute a lăsat pe toate popoarele să umble pe căile lor,
Ps.81.12. Cap.17.30.1PM.4.3.
17 măcar că nu s-a lăsat fără mărturie, întrucît v-a făcut bine, v-a trimis ploi din cer şi timpuri roditoare, v-a dat hrană din belşug şi v-a umplut inimile de bucurie." Lev.26.4
Deul.11.14:28.12. Iov 5.10. Ps.65.10;68.9;147.8. fer.14.22. Mal.5.45. Cap.17.27. Rom.1.20.
18 Şi zicînd acestea, abia au putut să împiedice mulţimile, ca să nu le aducă jertfă.
19 Dar nişte iudei au venit din Antio-hia şi Iconia, au înduplecat mulţimile şi, după ce au împroşcat pe Pavel cu pietre, l-au tîrît afară din cetate, gîn-dind că a murit. 2cor.11.25.2Tim.3.ii.

20 Dar pe cînd era înconjurat de ucenici, el s-a sculat şi a intrat în cetate. Şi a doua zi a plecat cu Barnaba la Derbe.
21 După ce au vestit Evanghelia în cetatea aceasta şi au făcut mulţi ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia şi la Antiohia,
Mat.2s.19.
22 întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie în credinţă şi spunea că în împărăţia lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri.
Mat.lO.38;16.24. Luc.22.28,29. Cap.ll.23;13.43. Rom.8.17.2Tim.2.11,12;3.12.
23 Au rînduit bătrîni* în fiecare adunare şi, după ce s-au rugat şi au postit, i-au încredinţat în mîna Domnului, în care crezuseră.
nti.5.
24 Au trecut apoi prin Pisidia, au venit în Pamfilia,
25 au vestit Cuvîntul *Domnului* în Perga şi s-au coborît la Atalia.
26 De acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră încredinţaţi harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care o împliniseră.
cap.i3.i,3;is.4o.
27 După venirea lor au adunat biserica şi au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei şi cum deschisese neamurilor uşa credinţei.
Cap.i5.4,i2;2i.i9.
lCor.16.9.2Cor.2.12. Col.4.3. Apoc.3.8.
28 Şi au rămas acolo cu ucenicii, destul de mult timp.
Adunarea din Ierusalim Cîţiva oameni veniţi din Iudeea învăţau pe fraţi: „Dacă nu sînteţi circumcişi după obiceiul lui Moise, nu puteţi fi mîntuiţi." Gen.17.10. Lev.12.3.
Ioan7.22. Vers.5. Gal.2'.12;5.2. Filip.3.2. Col.2.8.11,16.
2 Avînd loc o tulburare şi nu puţină discuţie din partea lui Pavel şi a lui Barnaba împotriva *tor, fraţii* au hotă-rît ca Pavel şi Barnaba şi cîţiva dintre ei să se suie la Ierusalim, la apostoli şi la bătrîni, ca să-i întrebe asupra acestei neînţelegeri. Gai.2.1
3 Ei, deci, după ce au fost însoţiţi de adunare, şi-au urmat drumul prin Fe-nicia şi Samaria, istorisind întoarcerea neamurilor *la Dumnezeu;* şi au făcut o mare bucurie tuturor fraţilor.
Cap.14.27. Rom.lS.24. lCor.16.6,11
4 Cînd au ajuns la Ierusalim, au fost primiţi de adunare, de apostoli şi de bătrîni şi au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei.
vers.12. cap i4.27;2i.i9.
5 Atunci, unii din partida* fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat şi au zis că *neamurile* trebuie să fie circumcise ş: să li se ceară să păzească legea lu Moise.
6 Apostolii şi bătrînii s-au adunat laolaltă ca să cerceteze acest lucru.
7 După ce s-a făcut multă discuţie, s-a sculat Petru şi le-a zis: „Fraţilor, ştiţf că Dumnezeu, din zilele de la început, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, neamurile să audă cuvîntuf

Evangheliei şi să creadă. Cap.10.20ii1.12.
Şi Dumnezeu, care cunoaşte inimile,
a mărturisit pentru ei şi le-a dat Duh
Sfînt, Ca Şi nouă. lCron.28.9. Cap.l.24;10.44.
N-a făcut nici o deosebire între noi şi ei, întrucît le-a curăţit inimile prin credinţă.
Cap.10.15,28,43. Rom.10.11. lCor.1.2.1P«.1.22.
10 Acum, deci, de ce ispitiţi pe Dumnezeu şi puneţi pe gîtul ucenicilor un jug pe care nici părinţii noştri, nici noi nu l-am putut
piTta? Mai.23.4. G«I.S.I. 1 Ci credem că noi, ca şi ei, sîntem mîntuiţi prin harul Domnului Isus
***HlistOS."* RomJ.24. Etes.28. Til2.11;3.4,5.**
12 Toată mulţimea a tăcut şi a ascultat pe Barnaba şi pe Pavel, care au istorisit toate semnele şi minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul neamurilor. C1p.14.27.
13 Cînd au încetat ei de vorbit, a răspuns Iacov, zicînd: „Fraţilor, ascul-taţi-mă! Cap.12.17.
14 Simon a spus cum, mai întîi, Dumnezeu Şi-a aruncat privirile ca să ia dintre neamuri un popor pentru Numele Său.
15 Şi cu aceasta se potrivesc cuvintele prorocilor, după cum este scris:
16 „După aceea, Mă voi întoarce şi voi ridica din nou cortul cel căzut al lui David, îi voi rezidi dărîmăturile şi-1 voi înălţa,
Amos 9.11,12.
17 pentru ca rămăşiţa de oameni să caute pe DOMNUL, ca şi toate neamurile peste care este chemat Numele Meu,
18 zice DOMNUL, care face aceste lucruri, cunoscute din veşnicie."
19 De aceea, eu sînt de părere să nu tulburăm pe cei dintre neamuri care se întorc la Dumnezeu, veis.28. iTet.1.9.
20 ci să li se scrie să se ferească de pîngăririle idolilor, de desfrînare, de *animalele* sugrumate şi de sînge.
Gen.9.4;35.2. Exod.20.3.23. Lev.3.17. Deut.12.16,23. Ezec.20.30. lCor.6.9,18;8.1;10.20,28. Gal.5.19. E[e>.5.3. Col.3.5. lTes.4.3. lPel.4.3. Apoc2.14.20.
21 Căci, încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni care-1 predică, fiindcă este citit în sinagogi în fiecare **sabat."**
Csp.i3.i5.27.
22 Atunci apostolii şi bătrînii, cu întreaga adunare, au găsit cu cale să aleagă vreo cîţiva bărbaţi dintre ei şi
*"23 Sau: si alegîndu-lepresbiteri *5 Sau: secta*

să-i trimită la Antiohia, împreună cu Pavel şi cu Barnaba: pe Iuda, zis şi Barsaba, şi pe Sila, bărbaţi căpetenii printre fraţi.
Cap.1.23
23 Şi au scris astfel prin mîna lor: .Apostolii, bătrînii şi fraţii, către fraţii dintre neamuri care sînt în Antiohia, în Siria şi în Cilicia: salutare!
24 Fiindcă am auzit că unii plecaţi dintre noi, fără vreo însărcinare din partea noastră, v-au tulburat prin cuvintele lor şi v-au zdruncinat sufletele *zicînd să fiţi circumcisi şi să păziţi legea*;
Ven.1. Gal.2.4;5.12. TUI. 10,11.
25 noi, după ce ne-am adunat cu toţii, cu un gînd am găsit cu cale să alegem nişte oameni şi să-i trimitem la voi, împreună cu iubiţii noştri Barnaba şi Pavel,
26 bărbaţi care şi-au expus viaţa pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.
Cap.l3.5O;14.19. lCor.15.30. 2Cor.ll.23,26.
27 Am trimis deci pe Iuda şi pe Sila, care vă vor spune, prin viu grai, aceleaşi lucruri.
28 Căci s-a părut că este bine Duhului Sfînt şi nouă să nu punem peste voi nici o altă greutate, decît aceste lucruri necesare:
29 să vă feriţi de lucrurile jertfite idolilor, de sînge, de *animale* sugrumate şi de desfrînare, de care, dacă vă veţi păzi, bine veţi face. Fiţi sănătoşi!"
Lev.17.14. Vcu.20. Cap.21.25. Apoc.2.14,20.
30 Ei deci, fiind trimişi, s-au coborît la Antiohia şi, strîngînd mulţimea, au dat scrisoarea.

31 După ce au citit-o, ei s-au bucurat de mîngîiereape *care le-o aducea.*
32 Iuda şi Sila, care şi ei erau proroci, au îndemnat pe fraţi şi i-au întărit cu
multe Cuvinte. Cap.I4.22;18.23.
33 După ce au stat acolo un timp, fraţii i-au lăsat să se întoarcă în pace la cei care i-au trimis. 1cor.i6.11. Evr.11.31.
34 *Totuşi Sila a găsit de cuviinţă să rămînă acolo.*
35 Pavel şi Barnaba au rămas în Antiohia şi învăţau şi predicau, împreună cu mulţi alţii, cuvîntul Domnului.
Cap.13.1.
Pavel se desparte de Barnaba
36 După cîteva zile, Pavel a zis lui Barnaba: „Să ne întoarcem acum şi să mergem pe la fraţii din toate cetăţile
în care am vestit cuvîntul Domnului, *ca să vedem* ce mai fac."
Cip.l3.4,I3,14,51;14.1A24,25.
37 Barnaba propunea să ia cu el şi pe Ioan, numit şi Marcu,
C«p.l2.12J5;13.5. Col.4.10.2Tim.4.11. Rlim.24.
38 dar Pavel socotea că nu este bine să ia cu ei pe acela care îi părăsise din Pamfilia şi nu-i însoţise în lucrare.
Cap.13.13.
39 S-a produs între ei, deci, o asemenea neînţelegere, încît ei s-au despărţit unul de altul. Barnaba a luat cu el pe Marcu şi a plecat cu corabia la Cipru.
40 Dar Pavel, alegînd pe Sila, a plecat, după ce a fost încredinţat de fraţi harului Domnului. cap.i4.2«.
41 El a străbătut Siria şi Cilicia, întărind adunările. c»p.i6.5.
Timotei
-t ir Şi a ajuns la Derbe şi la Listra. Şi *\Sj* iată, acolo era un ucenic, cu numele Timotei, fiul unei iudeice credincioase şi al unui tată grec.
Cap,14.6;19.22. Rom.16.21. lCor.4.17. Filip.2.19. lTes.3.2. lTim.1.2.2Tim.l.2^.
2 El avea *o bună* mărturie de la fraţii din Listra şi din Iconia. Pl
§
3 Pavel a vrut să-1 ia cu el şi, după ce 1-a luat, 1-a circumcis, din cauza iudeilor care erau în acele locuri, căci toţi ştiau că tatăl lui era grec.
lCor.9.20.O*i.2J;5.2.
Pe cînd treceau prin cetăţi, învăţau pe fraţi să păzească hotăririle apostolilor şi bătrînilor din Ierusalim.
Cip.15.28,29.
Adunările deci se întăreau în credinţă şi sporeau la număr în fiecare zi.
C»p.l5.41.
Fiindcă au fost opriţi de Duhul Sfînt să predice cuvîntul în Asia, au trecut prin ţinutul Frigiei şi al Galatiei.
Ajunşi lîngă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia, dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie.
Au trecut atunci prin Misia şi s-au
COborît la Troa. 2Cor.2.11 2Tim.4.13.
Noaptea, lui Pavel i s-a arătat o viziune: un om din Macedonia sta în picioare şi îl ruga, zicînd: „Treci în Macedonia şi ajută-ne!"
Cap.10.3H. 2COT.2.13.
io După viziunea aceasta *a lui Pavel,* am căutat îndată să ne ducem în

21 vestesc nişte obiceiuri pe care noi, romanii, nu trebuie nici să le primim, nici să le practicăm."
22 Mulţimea s-a ridicat şi ea împotriva lor şi judecătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei şi au poruncit să-i bată
CU nuiele. 2Cor.6.5;11.23,25. lTa.2.2.
23 După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniţă şi i-au dat în grija temnicerului să-i păzească bine.
24 *Temnicerul,* primind o astfel de poruncă, i-a aruncat în temniţa dinăuntru şi le-a strîns picioarele în butuci.
25 Pe la miezul nopţii, Pavel şi Sila se rugau şi lăudau pe Dumnezeu cu cîntări, iar cei închişi îi ascultau.
26 Şi deodată s-a făcut un mare cutremur de pămînt, încît s-au clătinat temeliile temniţei. îndată s-au deschis toate uşile şi s-au dezlegat legăturile fiecăruia. Cap.4.31;5.19;12.7,10.
27 Temnicerul s-a trezit din somn şi, cînd a văzut uşile temniţei deschise, a scos sabia şi era să se omoare, căci gîndea că cei închişi au fugit.
28 Dar Pavel a strigat cu glas tare, zicînd: „Să nu-ţi faci nici un rău, căci toţi sîntem aici!"
29 Atunci *temnicerul* a cerut lumină, s-a repezit înăuntru şi, tremurînd de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel şi ale lui Sila,
30 i-a condus afară şi le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu
mîntuit?" UcJ.10. Cap.2,37;».6.
31 Şi ei i-au spus: „Crede în Domnul Isus şi vei fi mîntuit tu şi casa ta!"
Io«n3.1636;6.47. lloanS.10.
32 Şi i-au vestit cuvîntul Domnului, atît lui cit şi tuturor celor din casa lui.
33 *Temnicerul* i-a luat cu el chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănile şi a fost botezat îndată el şi toţi ai lui.
34 După ce i-a dus în casă, le-a pus masa şi s-a bucurat cu toată casa Iui că a crezut în Dumnezeu. mc.5.29;isi.6.
35 Cînd s-a făcut ziuă, judecătorii au trimis pe cei care purtau nuielele,* zicînd: „Dă drumul oamenilor acelora."
36 Şi temnicerul a spus lui Pavel aceste cuvinte: .Judecătorii au trimis să vi se

Macedonia, căci înţelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.
Pavel la Filipi Lidia n După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia şi a doua zi la Neapolis.
12 De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintîi cetate din acel ţinut al Macedoniei, o colonie* *romană.* în cetatea aceasta am stat cîteva zile.
Filip.1.1.
13 Şi în ziua sabatului am ieşit afară pe poarta *cetăţii,* lîngă un rîu, unde credeam* că se află un loc de rugăciune. Am stat jos şi am vorbit femeilor care erau adunate.
14 Şi o femeie cu numele Lidia, vînză-toare de purpură, din cetatea Tiatira, care era temătoare de Dumnezeu, asculta. Domnul i-a deschis inima ca să ia aminte la cele vorbite de Pavel.
Luc.24.45.
15 După ce a fost botezată ea şi casa ei, ne-a rugat şi ne-a zis: „Dacă mă socotiţi credincioasă Domnului, intraţi şi rămîneţi în casa mea." Şi ne-a con-strîns *să intrăm.*
Gen.l9.3;33.11.Jud.l9.21.Luc.24.29.
Temnicerul din Filipi
16 Pe cînd ne duceam la rugăciune, ne-a ieşit înainte o sclavă, care avea un duh de ghicire.* Prin preziceri, ea aducea mult cîştig stăpînilor ei.
lSam.28.7. Cap.19.24.
n Ea s-a luat după Pavel şi, strigînd după noi, zicea: „Oamenii aceştia sînt robii Dumnezeului Celui Prea înalt şi ei vă vestesc calea mîntuirii."
18 Aşa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors şi a zis duhului: „în Numele lui Isus Hristos, îţi poruncesc să ieşi din ea!" Şi a ieşit chiar în ceasul acela. MmM&
19 Cînd au văzut stăpînii ei că s-a dus nădejdea cîştigului lor, au pus mîna pe Pavel şi pe Sila şi i-au tîrît în piaţă, înaintea

autorităţilor.
Mal.10.13. Cap.19.25,26. 2COT.6.5
20 I-audatpemînajudecătorilor*şiau zis: „Oamenii aceştia ne tulbură ceta-tea; fiind iudei, 1lmp.i8.17. cap.n.6.
*12 Unde cetăţenii aveau aceleaşi drepturi ca cei din capitali (Roma) *13 Sau: unde era obiceiul *16 în greceşte: duh al lui Python *20 Sau: pretorilor (magistraţi din colonii) *35 Sau: actorii

dea drumul; acum deci ieşiţi afară şi duceţi-vă în pace."
37 Dar Pavel le-a zis: „După ce ne-au bătut cu nuiele în faţa tuturor, fără să fi fost condamnaţi, pe noi care sîntem romani, ne-au aruncat în temniţă şi acum ne scot afară pe ascuns? Nu merge aşa, ci să vină ei înşişi să ne scoată afară." cap.22.2s.
38 Cei care purtau nuielele au spus aceste cuvinte judecătorilor. Aceştia s-au temut cînd au auzit că ei erau romani.
39 Şi au venit să se roage de ei, i-au scos afară şi i-au rugat să părăsească **cetatea.** **Mai.8.34**
40 Ei au ieşit din temniţă şi au intrat *tn casa* Lidiei; şi, după ce au văzut şi au mîngîiat pe fraţi, au plecat.
în Tesalonic
■*i n Pavel şi Sila* au trecut prin Am-*JL I* fipoli şi Apolonia şi au venit în Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor.
2 Pavel, după obiceiul său, a intrat la ei şi trei zile de sabat a vorbit cu ei din Scripturi,
Luc.4 16 Cap.9.2O;13.5,14;14.1;16.13;19.8.
3 dovedind şi lămurind că Hristosul trebuia să sufere şi să învieze dintre cei morţi. „Şi acest Isus, pe care vi-L vestesc eu", zicea el, „este Hristosul."
Uc.24.26,46. Cap.18.28. Gal.3.1.
4 Unii dintre ei şi o mare mulţime de greci *temători de Dumnezeu* şi nu puţine femei cu influenţă au crezut şi s-au alăturat lui Pavel şi lui Sila.
Cap.l5.22,2732,4O;28.24.
5 Dar iudeii, din invidie, au luat cu ei nişte oameni fără căpătîi din mujţime, au făcut o adunătură şi au tulburat cetatea. S-au năpustit asupra casei lui Iason şi căutau *pe Pavel şi pe Sila,* ca să-i aducă afară la popor.
6 Fiindcă nu i-au găsit, au tîrît pe Iason şi pe vreo cîţiva fraţi înaintea mai-marilor* cetăţii şi strigau: „Oamenii aceştia care au răscolit lumea, au venit
Şi aici **Cap 16.20 Rom.16 21**
7 şi Iason i-a găzduit. Ei toţi lucrează împotriva poruncilor Cezarului şi spun că este un alt împărat: Isus."
Luc.23.2. Ioanl9.12. lPel.2.13.
8 Şi mulţimea şi mai-marii cetăţii, cînd au auzit aceste lucruri, s-au tulburat.
9 Şi au dat drumul lui Iason şi celorlalţi, numai după ce au căpătat de la ei o garanţie.
în Bereea
10 Fraţii au trimis îndată, noaptea, pe Pavel şi pe Sila la Bereea. Cînd au sosit, au intrat în sinagoga iudeilor.
Cap.925.Vm.14.
11 Aceştia aveau un caracter mai nobil decît cei din Tesalonic. Au primit cuvîntul cu toată bunăvoinţa şi cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea este aşa.
Iu.34.16. Luc.16.29. Ioan5 J9.
12 Mulţi dintre ei au crezut, şi dintre femeile cu influenţă ale grecilor şi dintre bărbaţi, nu puţini.
13 Dar iudeii din Tesalonic, cînd au aflat că Pavel vestea cuvîntul lui Dumnezeu şi în Bereea, au venit şi acolo, ca să tulbure şi să agite mulţimile.
14 Atunci fraţii au trimis îndată pe Pavel spre mare; dar Sila şi Timotei au **rămas acolo.** **Mat.10.23.**
în Atena
15 Dar cei care însoţeau pe Pavel I-au dus pînă la Atena. Şi primind poruncă pentru Sila şi Timotei, să vină cît mai curînd la el, au plecat. Cap.18.5.
16 Dar pe cînd Pavel îi aştepta în Atena, i se întărită duhul la vederea acestei cetăţi pline de idoli. 2P«.2.8.
17 în sinagogă discuta cu iudeii şi cu oamenii temători *de Dumnezeu,* iar în piaţă, în fiecare zi, cu aceia pe care-i întîinea.
18 Unii din filozofii epicurieni şi stoici discutau cu el. Şi unii ziceau: „Ce vrea să spună palavragiul acesta?" Alţii, cînd l-au văzut că vesteşte pe Isus şi învierea, ziceau: „Pare că vesteşte nişte zei* străini!"
19 Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag,* zicînd: „Putem să ştim care este această învăţătură nouă, pe care o vesteşti tu?
20 Fiindcă tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea deci să ştim ce vrea să însemne aceasta."
1 Căci toţi atenienii şi străinii care
6 „Politarhi", nume special al judecătorilor din Tesalonic *18 Sau: demoni Morte", unde era tribunalul care supraveghea morala atenienilor

'19 „Colina lui
locuiau acolo, nu-şi petreceau timpul cu nimic altceva decît să spună sau să asculte ceva nou.
22 Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului şi a zis: „Bărbaţi ateni-eni! In toate privinţele, vă găsesc foarte religioşi.*
23 Căci trecînd şi privind de aproape la lucrurile la care vă închinaţi voi, am găsit şi un altar pe care este scris: „Dumnezeului necunoscut." Ceea ce voi cinstiţi fără să cunoaşteţi, aceea vă vestesc eu.
24 Dumnezeu, care a făcut lumea şi tot ce este în ea, este Domnul cerului şi al pămîntului şi nu locuieşte în temple **făcute de miini.** **Mm.i 1.25.Cap7.4314.13.**
25 El nu este servit de mîini omeneşti, ca şi cînd ar avea nevoie de ceva, El, care dă tuturor viaţa, suflarea şi toate
lucrurile. **Gen.2.7.Num.l<>.22.**
Io»12.10-,27.3;33.4. Ps.50.8. Ua.42.5;57.16. Zah.12.1.
26 El a făcut fiecare neam de oameni dintr-un singur sînge, ca să locuiască pe toată faţa pămîntului; le-a aşezat timpuri rînduite şi hotare locuirii lor,
Deuc.32.8
27 ca ei să caute pe Dumnezeu şi, bîjbîind, să-L găsească, măcar că nu este departe de fiecare dintre noi.
Cap.14.17. Rom.1 20.
28 Căci în El avem viaţa, mişcarea şi fiinţa, după cum au zis şi unii dintre poeţii voştri: „Căci vlăstarii Lui sîntem." Col.1.17. Evr.U. Tul.12.
29 Astfel dar, fiind vlăstari ai lui Dum-neze'u, nu trebuie să gîndim că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite potrivit artei şi imaginaţiei omului. iu.40.is.

30 Dumnezeu, deci, trecînd cu vederea timpurile de neştiinţă, porunceşte acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască,
Uc.24.47
Cap.14.16. Rom.3.25. Tillll.lZ 1PM.1.14;4.3.
31 pentru că a rînduit o zi în care va judeca după dreptate pămîntul.locuit, prin Omul pe care L-a rînduit şi despre care a dat tuturor o dovadă de netăgăduit prin faptul că L-a înviat dintre cei morţi..."
Cap.2.24;10.42. Rom.2.16;14.10.
32 Cînd au auzit ei de învierea morţilor, unii îşi băteau joc, iar alţii ziceau „Asupra acestor lucruri te vom ascul-

ta altădată."
33 Astfel Pavel a ieşit din mijlocul lor.
34 Totuşi unii s-au alăturat lui şi au crezut; între aceştia era şi Dionisie Areopagitul, o femeie numită Dama-ris şi alţii împreună cu ei.
în Corint
-i Q După aceea, *Pavel* a plecat din **IO** Atena şi s-a dus la Corint.
2 A găsit pe un iudeu, numit Acuila, de origine din Pont, venit de curînd din Italia, împreună cu soţia lui, Priscila, deoarece Claudiu poruncise ca toţi iudeii să plece din Roma. A venit la ei
Rom.16.3. lCor.16.19.2Tim.4.19.
3 şi fiindcă erau de aceeaşi meserie, a rămas la ei şi lucrau; căci erau de meserie făcători de corturi.
Cap.20.34. lCor.4.12. lTc.2.9.2TO.3A
4 *Pavel* sta de vorbă în sinagogă în fiecare sabat şi îndupleca pe iudei şi pe greci. ap.17.1
5 Dar cînd au coborît Sila şi Timotei din Macedonia, Pavel s-a dedat în totul cuvîntului şi dovedea iudeilor că **Isus era Hristosul.**
i<w32.is. cap.17.3,14,15.
6 Fiindcă ei i se împotriveau şi-1 batjocoreau, *Pavel* şi-a scuturat hainele şi le-a zis: „Sîngele vostru să fie asupra capului vostru. Eu sînt curat; de acum **încolo, mă voi duce la celelalte neamuri."** **Lev.20.9,U,12.2Sam.l.l<. Necm.5.13. Eiec.3.18,19;18.13;33.4,9. Mal.10.14. Cap.l3.45,46,51;20.2«;28.28. lPet.4.4.**
7 Şi după ce a ieşit de acolo, a intrat în casa unui om temător de Dumnezeu, numit *TUu* Iust, a cărui casă era vecină cu sinagoga.
g Dar Crisp, mai-marele sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Şi mulţi dintre corinteni, care auziseră, au crezut şi au fost botezaţi.
lCor.1.14.
9 Noaptea, Domnul a zis lui Pavel într-o viziune: „Nu te teme, ci vorbeşte **şi nu tăcea,** **cap.23.11.**
10 căci Eu sînt cu tine şi nimeni nu va pune mîna pe tine ca să-ţi facă rău, fiindcă am mult popor în această
cetate." **Ier.l.l8,19.M«t.28.20.**
11 *Aici* a rămas un an şi şase luni şi învăţa printre ei cuvîntul lui Dumnezeu.
12 Pe cînd Gallio era proconsulul al
22 Sau: temători de zei (demoni)

Ahaiei, iudeii s-au ridicat cu un gînd împotriva lui Pavel, l-au dus înaintea scaunului de judecată B şi au zis:*„Omul* acesta îndupleca pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva legii."
14 Pavel voia să înceapă vorba, cînd Gallio a zis iudeilor: „Dacă ar fi vorba de vreo nedreptate sau de vreo faptă rea, v-aş suporta după cuviinţă, iudeilor. Cap.23.29;25.11,19.
15 Dar dacă sînt neînţelegeri asupra unui cuvînt, asupra unor nume şi asupra legii pe care o aveţi, treaba voastră; eu nu vreau să fiu judecător peste aceste lucruri."
16 Şi i-a alungat de la scaunul de judecată.
17 Atunci au pus toţi mîna pe Sosten, mai-marele sinagogii, şi-1 băteau înaintea scaunului de judecată; dar Gallio nu lua în seamă nimic din acestea.
lCor.l.l
Pavel în Ierusalim şi în Antiohia
18 Şi Pavel, după ce a rămas destule zile acolo, şi-a luat rămas bun de la fraţi şi a plecat cu corabia spre Siria, împreună cu Priscila şi Acuila, după ce şi-a tuns capul în Chencrea, căci făcuse o făgăduinţă. Num tis R« 16 I.
19 Au ajuns în Efes şi *Pavel* a lăsat acolo pe însoţitorii lui. A intrat în sinagogă şi a discutat cu iudeii,
20 care l-au rugat să rămînă la ei mai mult timp. El însă n-a voit,
21 ci şi-a luat rămas bun de la ei, zicînd: *„Trebuie numaidecît ca sărbătoarea care vine s-o ţin in Ierusalim.* Dacă va voi Dumnezeu, mă voi întoarce iarăşi la voi." Şi a plecat din Efes, cu corabia.
Cap.l9.21;20.16. lCor.4.19. Evr.6.3. lac.4.15.
22 Şi coborîndu-se în Cezareea, s-a suit *la Ierusalim* şi, după ce a salutat adunarea, s-a coborît la Antiohia.
A treia călătorie. Apolo
23 După ce a stat cîtva timp acolo, a plecat şi a străbătut, din loc în loc, ţinutul Galatiei şi Frigiei, întărind pe
tOţi ucenicii. Cap.l4.22;15.32,41.Gal.l.2;4.14.
24 Dar la Efes a venit un iudeu, cu numele Apolo, de origine din Alexandria, bărbat care avea darul vorbirii şi era tare în Scripturi.
lCor.U2;3.5,6;4.6. TU3.13.
25 El era învăţat în ce priveşte Calea
Domnului, avea un duh înfocat şi vorbea şi învăţa amănunţit pe oameni despre Isus, măcar că nu cunoştea decît botezul lui Ioan.
Rom.12.11.cap.193.
26 A început a vorbi cu îndrăzneală în sinagogă. Acuila şi Priscila, cînd l-au auzit, l-au luat la ei şi i-au arătat mai amănunţit Calea lui Dumnezeu.
27 Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, fraţii au scris ucenicilor să-1 primească. Cînd a ajuns, a ajutat mult pe cei care crezuseră prin har, icor.3.6.
28 căci convingea cu mare putere pe iudei înaintea poporului, arătîndu-le prin Scripturi că Isus era Hristosul.
Cap.9.22;17.3. Ven.5.
In Efes
Pe cînd Apolo era în Corint, Pavel, după ce a trecut prin ţinuturile de sus *ale Asiei,* a ajuns la *Efes. Aici* a întîlnit cîţiva ucenici
lCor.U2;3.5,6.
2 şi le-a zis: „Aţi primit voi Duh Sfînt cînd aţi crezut?" Şi ei i-au spus: „Nici n-am auzit că există Duh Sfînt."
lSam.3 7. Cap.8.16.
3 „Dar cu ce *botez* aţi fost botezaţi?" le-a zis el. Şi ei au răspuns: „Cu botezul lui Ioan." cap.18.25.
t Atunci Pavel a zis: „Ioan a botezat în adevăr *cu* botezul pocăinţei şi spunea poporului să creadă în Cel care venea după el, adică în Isus."
Mat.3.11. Ioanl.15,27,30. Cap.l.5;11.16;13.24,25.

i Cînd au auzit ei, au fost botezaţi pentru Numele Domnului Isus. cap.8.16.
i Cînd şi-a pus Pavel mîinile peste ei, Duhul Sfînt a venit peste ei şi vorbeau
în limbi Şi proroceau. Cap.2.4;6.6;8.17;10.46.
' Erau cu toţii cam doisprezece bărbaţi.
; Şi intrînd în sinagogă, a vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni, discu-tînd cu ei şi înduplecîndu-i despre lucrurile privitoare la împărăţia lui
Dumnezeu. Cap.l.3;17.2;18.4;28.23.
Dar, fiindcă unii erau împietriţi şi necredincioşi şi vorbeau de rău Calea înaintea mulţimii, *Pavel* a plecat de la ei, a despărţit pe ucenici de ei, discutînd în fiecare zi, în şcoala *unuia numit* Tiranus. vere.23.
Cap.9.2;22.4;24.14.2Tim.U5.2PM.2.2. ludalO.
o Lucrul acesta a ţinut doi ani, încît toţi cei care locuiau în Asia, iudei şi greci, au auzit cuvîntul Domnului.
11 Şi Dumnezeu făcea minuni extraordinare prin mîinile lui Pavel,
Marc 16.20. Cap.14.3.
12 pînă acolo că peste cei bolnavi se puneau ştergare sau şorţuri care fuseseră atinse de trupul lui, şi-i lăsau bolile şi ieşeau afară *din ei* duhurile
rele. 2tmp.4.29. Cap.5.15.
13 Nişte exorcişti iudei, care umblau din loc în loc, au încercat să cheme Numele Domnului Isus peste cei care aveau duhuri rele, zicînd: „Vă jur pe Isus, pe care-L predică Pavel!"
Mal.12.27. Marc.9.38. Luc.9.49.
14 Cei care făceau lucrul acesta erau şapte fii ai lui Sceva, un mare preot iudeu.
15 Dar duhul cel rău le-a răspuns: „Pe Isus îl cunosc şi pe Pavel îl ştiu; dar voi, cine sînteţi?"
16 Şi omul în care era duhul cel rău a sărit asupra lor, a pus stăpînire pe amîndoi şi i-a biruit, în aşa fel că au fugit goi şi răniţi din casa aceea.
17 Lucrul acesta a fost cunoscut de toţi iudeii şi grecii care locuiau în Efes şi frica a căzut peste toţi; şi Numele Domnului Isus era slăvit. Luc.i.65;7.i6.
18 Mulţi dintre cei care crezuseră veneau să mărturisească şi să spună ce făcuseră. Mat.3.6.
19 Şi mulţi dintre cei care făcuseră vrăjitorii* şi-au adus cărţile şi le-au ars înaintea tuturor; preţul lor s-a socotit la cincizeci de mii de arginţi.
20 Cu atîta putere se răspîndea şi biruia CUVÎntul Domnului. Cap.6.7;12.24.
Răscoala argintarului Dimitrie
21 După ce s-au împlinit aceste lucruri, Pavel şi-a pus în gînd* să se ducă la Ierusalim, trecînd prin Macedonia şi prin Ahaia, zicînd: „După ce vc' merge acolo trebuie să văd şi Roma.
Cap.l8.21;20.22;23.11. Rom.15.24-28. Gal.2.1.
22 A trimis în Macedonia pe doi dintre ajutoarele lui,* pe Timotei şi pe Erast, iar el a mai rămas un timp în Asia.
Cap.13.5. Rom.16.23. 2Tim.4.20
23 în timpul acela s-a făcut o mare tulburare cu privire la Calea *Domnului.*
Cap.9.2.2Cor.l.8.
24 Un argintar, cu numele Dimitrie,

făcea temple de argint de-ale Dianei şi aducea lucrătorilor săi nu puţin cîştig cu ele. ap.i6.1c19.
25 I-a adunat la un loc, împreună cu cei de meserii asemănătoare, şi le-a zis: „Bărbaţi, ştiţi că din acest cîştig ne este traiul;
26 şi vedeţi şi auziţi că Pavel acesta, nu numai în Efes, dar aproape în toată Asia, a înduplecat şi a abătut o mare mulţime şi zice că *zeii* făcuţi de mîini nu sînt dumnezei.
PU15.4. Ua.44.10-20. Ier.10.3.
27 Primejdia care vine din acest fapt nu este numai că meseria noastră cade în dispreţ, dar şi că templul marei zeiţe Diana* este socotit ca o nimica şi chiar măreţia aceleia care este cinstită în toată Asia şi în toată lumea este nimicită."
28 Cuvintele acestea i-au umplut de mînie şi au început să strige: „Mare este Diana efesenilor!"
29 Şi cetatea s-a tulburat. Au năvălit cu toţii într-un gînd în teatru şi au luat cu ei pe macedonenii Gaius şi Aristarh, însoţitori ai lui Pavel în călătorie.
Cap.20.4;27.2. Rom.16.23. lCor.U4.Col.4.10.Filim.24.
30 Pavel voia să vină înaintea poporului, dar ucenicii nu l-au lăsat.
31 Chiar şi unii din mai-marii Asiei,* care-i erau prieteni, au trimis la el şi-1 rugau să nu se ducă la teatru.
32 Unii strigau una, alţii alta, căci adunarea era în învălmăşeală şi cei mai mulţi nici nu ştiau pentru ce se adunaseră.
33 Atunci au scos din mulţime pe Alexandru, pe care iudeii îl împingeau înainte. Şi Alexandru a făcut semn cu mîna şi voia să se apere înaintea poporului. Cap.12.17. lTim.1.20.2Tim.4.14.
34 Dar, recunoscînd că este iudeu, au strigat cu toţii într-un glas, timp de aproape două ceasuri: „Mare este Diana efesenilor!"
35 Totuşi mai-marele cetăţii a potolit mulţimea şi a zis: „Bărbaţi efeseni, cine este acela care nu ştie că cetatea efesenilor este păzitoarea templului marei Diane şi a chipului ei căzut din cer?*
36 Fiindcă nimeni nu poate să tăgă-

*"19 Sau: magie, practici oculte *21Sau:induh "22 Sau: cei ce-i slujeau *27 Diana esu numele latin al zeiţei Artemis a grecilor *31 Sau „asiarhi": magistraţi care deschideau sărbătorile publice *35 Sau: din Jupiter (Zeus)*

duiască lucrurile acestea, trebuie să vă potoliţi şi să nu faceţi nimic în grabă.
37 Căci aţi adus aici pe oamenii aceştia, care nu sînt vinovaţi nici de jefuirea templului, nici de hulă împotriva zeiţei noastre.
38 Deci, dacă Dimitrie şi meşterii lui au să se plîngă împotriva cuiva, sînt zile de judecată şi sînt proconsuli: să se acuze unii pe alţii.
39 Dar dacă umblaţi după altceva, se va hotărî într-o adunare legală.
40 Noi sîntem în primejdie să fim învinuiţi de răscoală pentru cele întîm-plate astăzi, căci n-avem nici un temei ca să putem îndreptăţi tulburarea aceasta."
41 Şi spunînd aceste lucruri, a dat drumul adunării.
în Macedonia şi in Grecia
Cînd a încetat tulburarea, Pavel a chemat pe ucenici şi, *după ce le-a dat îndemnuri,* şi-a luat rămas bun de la ei şi a plecat în Macedonia.
lCor.16.5. lTim.1.3.
2 A străbătut ţinutul acela şi a dat o mulţime de sfaturi. Apoi a venit în Grecia,
3 unde a rămas trei luni. Era gata să plece cu corabia în Siria, dar iudeii i-au întins curse. Atunci s-a hotărît să se întoarcă prin Macedonia. 2cor.11.as
4 Avea ca însoţitori pînă în Asia pe Sopater din *Bereea, fiul* lui Pir, Aris-tarh şi Secund din Tesalonic, Gaiu din Derbe, Timotei, precum şi Tihic şi Trofim, care erau din Asia.
Cap.l6.1;19.29;21.29;27.2. Efes.6.21. Col.4.7,10. 2Tim.4.12,2O. TI13.12.

5 Aceştia au plecat înainte şi ne-au aşteptat la Troa.
6 Iar noi, după zilele Azimilor, am plecat cu corabia din Filipi şi, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat şapte zile.
EKX1.12.K15. Cap.16.8.2Cor.2.12.3Tim.4.13.
învierea lui Eutih
7 în ziua dintîi a săptămînii eram adunaţi laolaltă ca să frîngem pîinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, a stat de vorbă cu ei şi şi-a prelungit vorbirea pînă la miezul nopţii.
Cap.2.42,46. lCor.l0.16;11.20;16.2. Apoc.1.10.
8 în camera de sus, unde eram adunaţi, erau multe lumini. Cap.1.13.
9 Şi un tînăr, cu numele Eutih, stînd pe fereastră, a fost copleşit de un somn adînc; în timpul lungii vorbiri a lui Pavel, biruit de somn, a căzut de la etajul al treilea şi a fost ridicat mort.
10 Dar Pavel s-a coborît, s-a repezit la el,* 1-a luat în braţe şi a zis: „Nu vă tulburaţi, căci sufletul lui este în el."
ltmp.17.21.2lmp.4.34. Mal 9 24.
11 După ce s-a suit iarăşi, a frînt pîinea, a mîncat şi a mai vorbit cu ei mult timp, pînă la ziuă. Apoi a plecat.
12 Băiatul a fost adus viu şi au fost foarte* mîngîiaţi.
Pavel la Milet
13 Şi noi, venind înainte la corabie, am navigat pînă la Asos, ca să luăm de acolo pe Pavel; căci aşa rinduise, pentru că el trebuia să facă drumul pe jos.
14 Cînd s-a întîlnit cu noi la Asos, l-am luat în corabie şi ne-am dus la Mitilene.
15 De aici am mers cu corabia şi a doua zi am ajuns în faţa insulei Chios. în ziua următoare, de abia am atins Samos, ne-am oprit în Troghilion şi, a doua zi, am venit la Milet.
16 Pavel se hotărîse să treacă pe apă pe lîngă Efes, ca să nu piardă timpul în Asia; căci se grăbea ca, dacă-i va fi cu putinţă, să fie în Ierusalim de ziua Cincizecimii.
Cap.2.1;18.21;19.21;21.4,12;24.17.1Cor.l6.8.
Cuvintarea de rămas bun
n însă, din Milet, Pavel a trimis la Efes şi a chemat pe bătrînii* adunării.
18 Cînd au venit la el, le-a zis: „Ştiţi cum m-am purtat cu voi tot timpul, din cea dintîi zi în care am sosit în Asia,
Cap.l8.19;19.1,10.
19 slujind* Domnului cu toată smerenia, cu lacrimi şi prin încercările pe care mi le ridicau uneltirile iudeilor.
20 *Ştiţi* că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos, ci v-am vestit şi v-am învăţat înaintea tuturor şi în case,
21 mărturisind iudeilor şi grecilor: pocăinţa faţă de Dumnezeu şi credinţa în Domnul nostru Isus Hristos.
Mirc.1.15. Luc.24.47. Csp.2.38;18.5.
10 Sau: a căzut peste el *12 Lit.: nu puţin *17 Gr.: presbuteros *'19 Slujind ca **un rob*

22 Şi acum, iată, fiind legat în duhul meu, mă duc la Ierusalim, fără să ştiu ce mi se va întîmpla acolo, cap.mi.
23 decît numai că Duhul Sfînt îmi mărturiseşte în fiecare cetate, că mă aşteaptă lanţuri şi necazuri.
Cip.21.4,U.lTc«JJ.
24 Dar eu nu ţin numaidecît la viaţa mea, ca şi cum mi-ar fi scumpă, *ci vreau* numai să-mi sfîrşesc *cu bucurie* calea şi slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.
Cap.l.l7;21.13. Rom.8.35. 2Cor.4.1,16. Gal.1.1. 2Tim.4.7.TillJ.
25 Şi acum, iată, ştiu că nu-mi veţi mai vedea faţa, voi toţi aceia în mijlocul cărora am umblat, predicînd împărăţia *lui Dumnezeu.* vers.33. Rom.1s.23.
26 De aceea vă mărturisesc astăzi că sînt curat de sîngele tuturor, 2Cor.7.i
27 căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.
Luc.730. loanlS.lS. Ven.20. ETes.1.11.
28 Luaţi seama dar la voi înşivă şi la toată turma în care v-a pus Duhul Sfînt supraveghetori,* ca să păstoriţi biserica lui Dumnezeu, pe care a cîş-tigat-o cu sîngele Celui al Său.
lCor.12.2S. Etei.l.7,14. Col.1.14. lTim.4.16. Evr.9.12,14.1PO.1.19;5.2. Apoc.5.9.
29 Ştiu că după plecarea mea se vor strecura între voi lupi răpitori, care nu **vor cruţa turma,** Mat.7.15.2PM.2.1
30 şi se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăţa lucruri stri-căcioase, ca să tragă pe ucenici după
ei. **lTim.1.20. Hoan2.19.**
31 De aceea vegheaţi şi aduceţi-vă aminte că, timp de trei ani, noapte şi zi, n-am încetat să sfătuiesc, cu lacrimi, pe fiecare dintre voi. cap.19.10.
32 Şi acum, vă încredinţez *în mina* lui Dumnezeu şi a cuvîntului harului Său, care vă poate zidi şi *vă poate* da moştenirea împreună cu toţi cei sfinţiţi.
Cap.9.31;26.18. Efes.1.18. Col.l.l2;3.24. Evr.9.15;13.9 IPM.1.4.
33 N-am poftit nici argintul, niciaurul nici hainele cuiva.
lSam.123. lCor.9.12. 2Cor.7.2;11.9;12.17
34 Voi înşivă ştiţi că mîinile acestea au lucrat pentru nevoile mele şi ale celor care erau cu mine.
Cap.18.3. lCor.4.111TC.Z9. 2Tes.3.8
35 în toate privinţele, v-am arătat* că lucrînd astfel, trebuie să ajutaţi pe ce

slabi şi să vă aduceţi aminte de cuvintele Domnului Isus, pe care El însuşi le-a spus: „Este mai ferice să dai decit **să primeşti."**
Rom.15.1. icor.9.12.
2Oor.U.9,12ll2.13. Efcs.4.28. lTo.4.1 W.14.2TM3.8.
36 Şi spunînd aceste lucruri, a îngenuncheat şi s-a rugat împreună cu ei
tOţi. Cap.7JS0;2U.
37 Şi au izbucnit cu toţii în lacrimi, au căzut pe gîtul lui Pavel şi l-au acoperit
CU Sărutări. Gen.45.14;«.29. Uic.738.
38 Căci erau întristaţi mai ales de cuvîntul pe care Ii—1 spusese, că nu îi vor mai vedea faţa. Şi l-au însoţit pînă la corabie.
Spre Ierusalim
După ce ne-am smuls din bra- ţele lor, am plecat pe apă şi
ne-am dus drept la Cos, a doua zi la
Rodos şi de acolo la Patara.
2 Am găsit o corabie care urma să treacă în Fenicia, ne-am suit în ea şi am plecat.
3 Am zărit *insula* Cipru, am lăsat-o în stînga şi am navigat spre Siria; apoi ne-am dat jos în Tir, unde urma să se descarce corabia.
4 Acolo am găsit pe ucenici şi am rămas şapte zile. *Ucenicii,* prin Duhul, ziceau lui Pavel să nu se suie la **Ierusalim.**
cap.20.23.vers.12.
5 Dar cînd am împlinit zilele, am plecat şi ne-am văzut de drum; ţi ne-au însoţit toţi, cu soţiile şi copiii, pînă afară din cetate. Am îngenuncheat pe mal şi ne-am rugat. cap.20.36.
6 Şi îmbrăţişîndu-ne unii pe alţii, noi ne-am urcat în corabie, iar ei s-au întors acasă.
Pavel la Cezareea

7 După ce ne-am sfîrşit călătoria, din Tir am plecat la Ptolemaida, unde am salutat pe fraţi şi am stat la ei o zi.
8 A doua zi, am plecat şi am ajuns la Cezareea. Am intrat în casa lui Filip evanghelistul, care era unul dintre cei şapte, şi am găzduit la el.
Cap.6J;8.26,40. Efes.4.11.2TJm.4.5.
9 El avea patru fiice fecioare, care proroceau. iocB.2s.cap.2.i7.
10 Fiindcă stăteam de mai multe zile acolo, un proroc, numit Agab, s-a coborît din Iudeea cap.11.28.
*2S *Gr: episkopos* *3S *Sau: v-am arătat prin exemplu*

11 şi a venit la noi. A luat brîul lui Pavel, şi-a legat picioarele şi mîinile şi a zis: „Iată ce zice Duhul Sfînt: „Aşa vor lega iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brîul acesta şi-1 vor da în mîinile neamurilor." cap.20.23.vcrs.33.
12 Cînd am auzit aceste lucruri, atît noi cît şi cei de acolo am rugat pe Pavel să nu se suie la Ierusalim.
13 Dar Pavel a răspuns: „Ce faceţi de plîngeţi aşa şi-mi rupeţi inima? Eu sînt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să şi mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus." cap.20.24.
14 Şi pentru că el nu voia să fie înduplecat, noi ne-am liniştit şi am zis: „Facă-se voia Domnului!"
Mal.6.10;26.4Z Uic.ll.2;22.42.
15 După zilele acelea ne-am pregătit de plecare şi ne-am suit la Ierusalim.
16 Cîţiva ucenici din Cezareea au venit şi ei cu noi şi ne-au dus la unul numit Mnason, din Cipru, vechi ucenic, la care aveam să găzduim.
Pavel la Ierusalim în templu
17 Cînd am ajuns la Ierusalim, fraţii ne-au primit cu bucurie. cap.15.4.
18 A doua zi, Pavel a mers cu noi la Iacov şi toţi bătrînii au venit acolo.
Cap.15.13. Gali. 19*9.
19 După ce i-a salutat, el le-a istorisit cu de-amănuntul ce făcuse Dumnezeu în mijlocul neamurilor prin slujba
lui. Cap.l.l7;13.4,12;20.24. Rom.15.16,19.
20 Cînd l-au auzit, au preamărit pe Dumnezeu. Apoi i-au zis: „Vezi, frate, cîte mii de iudei au crezut şi toţi sînt plini de rîvnă pentru lege!
Cap.22.3. Rom.10.2. Gal.1.14.
21 Dar ei au auzit despre tine că înveţi pe toţi iudeii care trăiesc printre neamuri să se lepede de Moise, că le zici să nu facă circumcizie copiilor şi să nu umble potrivit cu obiceiurile.
22 Ce este de făcut? Negreşit, mulţimea trebuie să se adune, căci vor auzi că ai venit.
23 Deci, fă ce-ţi vom spune noi: Avem aici patru bărbaţi care au făcut o făgăduinţă.
24 Ia-i cu tine, curăţeşte-te împreună cu ei şi cheltuieşte tu pentru ei, ca să-şi radă capul. Şi astfel vor cunoaşte toţi că nu este nimic *adevărat* din cele ce au auzit despre tine, ci că şi tu umbli întocmai după rînduială, păzind le-

gea. Num.6.2,13,18. Cap.18.18.
25 Cu privire la neamurile care au crezut, noi am hotărît şi le-am scris că trebuie să se ferească de lucrurile jertfite idolilor, de sînge, de *animale* sugrumate şi de desfrînare."
Cap.15.20,29.
26 Atunci Pavel a luat pe oamenii aceia, s-a curăţit şi a intrat cu ei a doua zi în templu, vestind împlinirea zilelor curăţirii, cînd se va aduce jertfă pentru fiecare dintre ei.
Num.6.13. Cap.24.18.
Prinderea lui Pavel
27 Către sfîrşitul celor şapte zile, iudeii din Asia, cînd au văzut pe *Pavel* în templu, au întărîtat tot poporul, au pus mîinile pe el, cap.24.is;26.2i.
28 strigînd: „Bărbaţi israeliţi, daţi ajutor! Iată omul care învaţă pretutindeni împotriva poporului, împotriva Legii şi împotriva locaşului acestuia; a adus şi pe nişte greci în templu şi a profanat acest loc sfînt." cap.24.5,6.
29 în adevăr, îl văzuseră mai înainte pe Trofim Efeseanul împreună cu el în cetate şi socoteau că Pavel îl adusese în templu.
cap.20.4.
30 Toată cetatea s-a pus în mişcare şi poporul s-a strîns din toate părţile. Au pus mîna pe Pavel şi l-au scos afară din templu, ale cărui uşi au fost închise îndată. cap.26.21.
31 Pe cînd încercau să-1 omoare, s-a dus vestea la comandantul cohortei, că tot Ierusalimul s-a tulburat.
32 Acesta a luat îndată ostaşi şi şutaşi şi a alergat la ei. Cînd au văzut pe comandant şi pe ostaşi, au încetat să mai bată pe Pavel.
cap.23.27;24.7.
33 Atunci comandantul s-a apropiat, a pus mîna pe el şi a poruncit să fie legat cu două lanţuri şi a întrebat cine este şi ce a făcut.
Cap.2023.Ven.11.
34 Dar prin mulţime unii strigau într-un fel, alţii într-alt fel; fiindcă nu putea deci să înţeleagă adevărul din cauza tulburării, a poruncit să fie dus în fortăreaţă.
35 Cînd a ajuns pe trepte, Pavel a trebuit să fie purtat de ostaşi, din cauza violenţei mulţimii;
36 căci mulţimea poporului venea după el, strigînd: „La moarte cu el!"
Luc.23.18. Joanl9.15. Cap.22.22.
Pavel cere voie să vorbească
37 Tocmai cînd era să fie dus în fortăreaţă, Pavel a zis comandantului: „îmi este îngăduit să-ţi spun ceva?" Iar el a zis: „Ştii greceşte?
38 Nu eşti tu, deci, egipteanul acela care s-a răsculat acum în urmă şi a dus în pustie pe cei patru mii de ucigaşi?"
Cap.5.36.
39 „Eu sînt iudeu", a spus Pavel, „din Tarsul din Cilicia, cetăţean al unei cetăţi nu fără însemnătate. Te rog, dă-mi voie să vorbesc poporului."
Cap.9.11;22.3.
40 După ce i-a dat voie, Pavel a stat în picioare pe trepte şi a făcut semn poporului cu mîna. S-a făcut o mare tăcere şi Pavel le-a vorbit în limba evreiască, spunînd: cap.12.17.
„Fraţilor* şi părinţilor, ascultaţi acum apărarea mea faţă de voi!"
2 Cînd au auzit ei că le vorbeşte în limba evreiască, au ţinut şi mai multă linişte. Şi el le-a zis:
3 „Eu sînt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar am fost crescut în cetatea aceasta; am învăţat la picioarele lui Gămăliei, în întregime potrivit legii părinţilor noştri şi am fost tot atît de plin de rîvnă pentru Dumnezeu cum sînteţi şi voi toţi azi.
Dcut.33.3. 2tmp.4.38. Luc.10.39. Cap.5.34;21.20,39-*2i.S.* Rom.10.2.2Cor.ll.22. Gal.1.14. Filip.3.5.
4 Am prigonit pînă la moarte această Cale, am legat şi am pus în închisoare bărbaţi şi femei.
Cap.8.3;26.9-ll. Filip.3.6. lTim.1.13
5 Marele preot şi toată bătrînimea îm sînt martori. Primind şi scrisori de la ei către fraţi, m-am dus spre Damasc să aduc legaţi la Ierusalim pe cei care se aflau acolo, ca să fie pedepsiţi.
Luc.22.66. Cap.4.5;9.2;26.10,12
6 Cînd eram pe drum şi mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare Iu mină din cer.
cap.9326.12,13
7 Am căzut la pămînt şi am auzit un glas care-mi zicea: „Saul, Saul, pentru ce Mă prigoneşti?"
8 „Cine eşti, Doamne?" am răspun eu. Şi El mi-a zis: „Eu sînt Isus Naza rineanul, pe care tu îl prigoneşti."
9 Cei care erau cu mine au văzut Iu

mina *ţi s-au umplut de frică, dai* n-au auzit glasul Celui care-mi vorbea.
Dan.10.7. cap.9.7.
0 Şi eu am zis: „Ce să fac, Doamne?" „Scoală-te", mi-a răspuns Domnul, „du-te în Damasc şi acolo ţi se va spune despre tot ce ţi-a fost rînduit să faci."
1 Fiindcă nu puteam să văd din cauza strălucirii* luminii aceleia, cei care erau cu mine m-au luat de mînă şi am ajuns în Damasc.
2 Şi a venit la mine un oarecare Anania, bărbat temător *de Dumnezeu,* după Lege, şi pe care taţi iudeii care locuiesc *tn Damasc* îl vorbeau de bine. cap.9.n;io.2i irnn.3.7.
3 Venind la mine şi stînd alături de mine, el mi-a zis: „Frate Saul, capă-tă-ţi vederea." Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea şi l-am văzut.
4 El mi-a zis: „Dumnezeul părinţilor noştri te-a ales mai dinainte ca să cunoşti voia Lui, să vezi pe Cel Drept şi să auzi un glas din gura Lui;
Cap.3.13,14;5.3O;7.52;9.15;26.16. lCor.9.1;11.23;15.8. Gal.1.12.
15 căci îi vei fi martor faţă de toţi oamenii pentru lucrurile pe care le-ai văZUt şi le-ai auzit. Cap.4.20;23.11;26.16.
16 Şi acum, de ce întîrzii? Scoală-te, fii botezat şi fii spălat de păcatele tale, chemînd Numele *Domnului "*
Cap.2.38;9.14. Rom.10.13. Evr.10.22.
n Cînd m-am întors la Ierusalim şi mă rugam în templu, s-a întîmplat să fiu în extaz cap.9.26.2cor.i22.
18 şi să-L văd, zicîndu-mi: „Grăbeşte-te şi ieşi repede din Ierusalim, căci nu vor primi mărturia ta despre Mine."
Mal.10.14. Vers.14.
19 Şi am zis: „Doamne, ei ştiu că eu puneam în închisoare şi băteam prin sinagogi pe cei care credeau în Tine
Mal.lO.17.Cap.8.3.Vers.4.
20 şi că atunci cînd se vărsa sîngele lui Ştefan, martorul Tău, eram şi eu de faţă, îmi uneam încuviinţarea mea cu a celorlalţi şi păzeam hainele celor ce-1 omorau."
Luc.11.48. Cap.7.58;8.1. Rom.1.32.
21 Atunci El mi-a zis: „Du-te, căci te voi trimite departe, la neamuri..."
Cap.9.15;13.2.46,47;18.6;2«.17. Rom.l.5;11.13;15.1(>. Gal.l.l5,16;2.7,8. Efes.3.7,8. *lTim.Zl.* 2Tim.l.U.
22 Ei l-au ascultat pînă la cuvîntul
'1 LU.: bărbaţi fraţi (ebraisrn) "11 Sau: slavei

acesta, şi-au ridicat glasul şi au zis: „Ia de pe pămînt pe un astfel de om, căci nu se cuvine să trăiască!" cap.2ij6;25.24
23 Şi scoteau strigăte, îşi aruncau hainele şi azvîrleau cu ţărînă în văzduh.
24 Comandantul a poruncit să ducă pe Pavel în fortăreaţă şi să-l cerceteze bătîndu-1 cu biciul, ca să afle din ce cauză strigau aşa împotriva iui.
25 Pe cînd îl întindeau pentru bicele de curele, Pavel a zis sutaşului care era alături de el: „Vă este îngăduit să bateţi pe un roman care nu este **judecat?"** Q1p.i6.37.
26 La auzul acestor cuvinte, sutaşuls-a dus să dea de ştire comandantului şi a zis: „Ce ai de gînd să faci? Bărbatul acesta este cetăţean roman."
27 Şi cînd a venit, comandantul a zis lui *Pavel:* „Spune-mi, eşti roman?" „Da", i-a spus el.
28 Şi comandantul a zis: „Eu cu o mare sumă *de bani* am dobîndit cetăţenia aceasta." „Şi eu", a zis Pavel, „sînt chiar născut *roman."*
29 Numaidecît cei care aveau să-l cerceteze s-au dat la o parte; şi comandantul, cînd a aflat că Pavel era roman, s-a temut, pentru că-1 legase.
Pavel înaintea sinedriului
30 A doua zi, fiindcă voia să ştie bine pentru ce este acuzat de iudei, 1-a dezlegat şi a poruncit să se adune laolaltă preoţii cei mai de seamă şi tot sine-driul; apoi a adus pe Pavel jos şi 1-a pus înaintea lor.
Pavel s-a uitat ţintă la sinedriu şi a zis: „Bărbaţi fraţi, eu am umblat cu toată curăţia conştiinţei mele înaintea lui Dumnezeu, pînă în ziua aceasta..."
Cap.24.16. lCor.4.4.2Cor.U2;4.2.2Tim.l.3. Evr.13.18.
2 Dar marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lîngă el să-l lovească **peste** gură. llmp.22.24. Ier.20.Z Ioanl8.22.
3 Atunci Pavel i-a zis: „Te va bate Dumnezeu, perete văruit! Tu stai să mă judeci după lege şi, călcînd legea, porunceşti să fiu bătut?"
Lev.19.15. Dcul.25.lJ. Ioan7.51.
4 Cei care stăteau lîngă el i-au zis: „Insulţi pe marele preot al lui Dumnezeu?"
5 Şi Pavel a zis: „N-am ştiut, fraţilor, că este marele preot; căci este scris: „Pe mai-marele poporului tău să nu-1 vorbeşti de rău."
BaJd.22.28. Ecl.10.20. Cap.24.17.2Pel.2.10. Iuda8.
6 Dar Pavel, ştiind că o parte din ei erau saduchei, iar cealaltă farisei, a strigat în sinedriu: „Fraţilor, eu sînt fariseu, fiu de farisei; sînt judecat din cauza nădejdii în învierea morţilor."
Cap.24.15,21¡26.3,«;28.20. FilipJ.5.
7 Cînd a zis cuvintele acestea, s-a stîrnit o neînţelegere între farisei şi saduchei şi mulţimea s-a dezbinat.
8 Căci saducheii zic că nu este înviere, nici înger, nici duh; pe cînd fariseii le mărturisesc pe amîndouă.
Mal.22.23. Marc.12.18. Luc.20.27.
9 S-a făcut o mare zarvă; şi cîţiva cărturari din partida fariseilor, sculîndu-se în picioare, au început o ceartă aprinsă, zicînd: „Noi nu găsim nici un rău în omul acesta; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger?"...
Cap.539;22.7,17,18;25.25;26.31.
10 Fiindcă neînţelegerea creştea, comandantul se temea ca Pavel să nu fie rupt în bucăţi de ei. De aceea a poruncit trupei să se coboare, să-l smulgă* din mijlocul lor şi să-l ducă în fortăreaţă.
11 în noaptea următoare. Domnul a stat lîngă el şi i-a zis: „îndrăzneşte, căci după cum ai mărturisit despre Mine la Ierusalim, tot aşa trebuie să mărturiseşti şi la Roma.
Cap.l8.9;27.23,24.
Pavel la Cezareea
12 La ziuă, iudeii s-au unit şi s-au legat cu blestem că nu vor mînca, nici nu vor bea pînă nu vor omorî pe Pavel.
Vm.21,30. Cap.25.3.
13 Cei care făcuseră între ei jurămîntul acesta erau mai mulţi de patruzeci.
14 Ei s-au dus la preoţii cei mai de seamă şi la bătrîni şi le-au zis: „Noi ne-am legat cu mare blestem să nu gustăm nimic pînă nu vom omorî pe Pavel.
15 Deci acum, voi, împreună cu sine-driul, daţi de ştire comandantului şi rugaţi-1 să-l aducă mîine jos, înaintea voastră, ca şi cum aţi vrea să-i cercetaţi cauza mai amănunţit şi, pînă să
**10 Să-l răpească (acelaşi cuvînl si in Cap.8.39.2Cor.lZl 1 Tes.4.17. Apoc.lZ5.)*

ajungă el, noi sîntem gata să-l omorîm."
16 Dar fiul surorii lui Pavel a auzit despre această uneltire, s-a dus în fortăreaţă şi i-a spus lui Pavel.
17 Şi Pavel a chemat pe unul din şutaşi şi a zis: „Du pe tînărul acesta la comandant, căci are să-i spună ceva."
18 *Sulaşul* a luat pe tînăr cu el, 1-a dus la comandant şi i-a zis: „Pavel cel deţinut m-a chemat şi m-a rugat să aduc la tine pe acest tînăr, care are să-ţi spună ceva."
19 Şi comandantul 1-a luat de mînă, 1-a dus deoparte şi 1-a întrebat: „Ce ai să-mi spui?"
20 El a răspuns: „Iudeii s-au sfătuit să te roage să aduci mîine pe Pavel înaintea sinedriului, ca şi cum ai avea să-l cercetezi mai cu de-amănuntul.
21 Deci tu să nu fii înduplecat de ei, pentru că mai mulţi de patruzeci dintre ei îl pîndesc şi s-au legat cu blestem să nu mănînce şi să nu bea nimic pînă nu-1 vor omorî; acum stau gata şi nu aşteaptă decît promisiunea ta."
22 Comandantul a lăsat atunci pe tînăr să plece şi i-a poruncit: „Să nu spui nimănui că mi-ai făcut cunoscut aceste lucruri."

23 Şi chemînd pe doi dintre şutaşi, le-a zis: „La a treia oră din noapte, să aveţi pregătiţi două sute de ostaşi, şaptezeci de călăreţi şi două sute de suliţari, ca să meargă pînă la Cezareea."
24 *Le-a poruncii* să aducă animale şi pentru Pavel, ca să-l pună călare şi să-l ducă sănătos şi teafăr la guvernatorul Felix.
25 Şi i-a scris o scrisoare cu următorul cuprins:
26 „Claudius Lisias către preaalesul guvernator Felix: sănătate!
27 Acest bărbat, pe care l-au prins iudeii, era să fie omorît de ei; şi eu m-am dus cu trupe şi l-am scăpat, căci am aflat că era roman. cap.2-i.33;24.7
28 Am vrut să aflu cauza pentru care îl acuzau şi l-am adus înaintea sinedriului lor. Cap.22.30
29 Am găsit că era acuzat pentru întrebări privitoare la legea lor, dar că nu are nici o nelegiuire care să fie vrednică de moarte sau de lanţuri.
Cap.l8.15;25.19;26.31

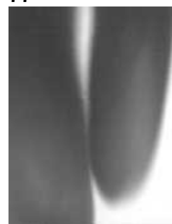
30 Mi s-a dat însă de ştire că *iudeii* îl pîndesc pe acest bărbat ca să-l omoare; l-am trimis îndată la tine şi am făcut cunoscut şi celor ce-1 învinuiesc să spună înaintea ta ce au împotriva
lui. *FU SănătOS!"* Vm.20. Cap.24.8;25.6.
31 Deci ostaşii, după porunca pe care o primiseră, au luat pe Pavel şi l-au dus noaptea pînă la Antipatrida.
32 A doua zi au lăsat pe călăreţi să-şi urmeze drumul înainte cu el, iar ei s-au întors în fortăreaţă.
33 Ajunşi în Cezareea, *călăreţii* au dat guvernatorului scrisoarea şi au adus pe Pavel înaintea lui.
34 Şi după ce a citit-o, a întrebat din ce ţinut este Pavel. Cînd a aflat că este din Cilicia, cap.21.39.
35 a zis: „Te voi asculta cu de-amănuntul, cînd vor veni acuzatorii tăi." Şi a poruncit să fie păzit în palatul* lui
Irod. Mal.27.27.Cap.24.1,10;25.16.
înaintea lui Festus După cinci zile a coborît marele preot Anania cu unii din bătrîni şi cu un orator numit Terţul. Au adus înaintea guvernatorului plîngere împotriva lui Pavel. Cap.21.27;23.2,30,35;25.2.
2 *Pavel* a fost chemat şi Terţul a început să-l învinuiască, zicînd: „Tu ne faci să ne bucurăm de o pace mare şi poporul acesta a căpătat îmbunătăţiri sănătoase prin îngrijirile tale.
3 Lucrul acesta îl mărturisim cu toată mulţumirea în tot timpul şi în tot locul, preaalesule Felix.
4 Dar, ca să nu te ţin prea mult, te rog să asculţi, în bunătatea ta, cîteva cuvinte.
5 Am găsit pe omul acesta, că este o ciumă: pune la cale răzvrătiri printre toţi iudeii de pe tot pămîntul, este mai marele partidei nazarinenilor
Uc.23.2. Cap.6.13;16.20;17.6;21.28. lPel.Z12.15.
6 şi a încercat să profaneze chiar şi templul. Şi am pus mîna pe *e\.Am vrui să-l judecăm după legea noastră;*
loanl8.31.Cap.21.28.
7 *dar a venit comandantul Lisias, l-a smuls cu multă violenţă din mtinile noastre* Cap.21.33
8 *fi a poruncit acuzatorilor lui să vină înaintea ta.* Dacă-1 vei cerceta, tu însuţi vei putea să afli de la el toate
**35 Sau: pretoriul*

lucrurile de care îl acuzăm noi."
Cap.28.30.
9 Şi iudeii s-au unit la învinuirea aceasta şi au spus că aşa stau lucrurile.
10 După ce guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, Pavel a răspuns: „Fiindcă ştiu că de mulţi ani eşti judecătorul poporului acestuia, voi răspunde cu curaj pentru apărarea mea.
H Aşa cum poţi afla, nu sînt mai mult de douăsprezece zile de cînd m-am suit să mă închin la Ierusalim.
Cap.21.26.Vm.17.
12 Nu m-au găsit nici în templu, nici în sinagogi, nici în cetate discutînd cu cineva sau făcînd răscoală în mulţime,
Cap.23.8;28.17.
13 aşa că n-ar putea dovedi lucrurile de care mă acuză acum.
14 îţi mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinţilor mei după Calea pe care ei o numesc partidă; eu cred tot ce este scris în Lege şi în Proroci
AHK*8.14. Cap.9.2;2<>.22;28.23. 2Tim.l.3.
15 şi am în Dumnezeu nădejdea aceasta, pe care o primesc şi ei, că va fi o înviere a celor drepţi şi a celor nedrepţi.
Dan.12.2. IoanS.28,29. Cap.23.6;2«.6,7;28.20.
16 De aceea mă deprind să am totdeauna o conştiinţă fără vină înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor.
Cap.23.1.
n După o lipsă de mai mulţi ani, am venit să aduc milostenii poporului meu şi *să-i prezint* daruri.
Cap.ll.29,30;20.16. Rom.15.25. 2Cor.8.4; Gal.2.10.
18 Tocmai atunci nişte iudei din Asia m-au găsit curăţit în templu, nu cu **mulţime, nici cu zarvă.** CaP.2i.26,27;26.2i.
19 Ei înşişi ar trebui să se înfăţişeze înaintea ta şi să mă acuze, dacă au **ceva împotriva mea.** cap.23J0;25.i6.
20 Sau să spună chiar aceştia ce rău au găsit în mine cînd am stat înaintea sinedriului,
21 afară numai de strigătul acesta pe care l-am scos, stînd în mijlocul lor: „Pentru învierea morţilor sînt eu judecat astăzi de voi."
Cap.23.6;28.20.

22 Felix, care ştia destul de bine despre „Calea" aceasta, i-a amînat, zicînd: „Voi cerceta cauza voastră cînd va veni comandantul Lisias."
23 Şi a poruncit sutaşului să păzească pe *Pavel,* dar să-1 lase mai liber şi să nu oprească pe nimeni dintre prietenii lui
să-1 servească.
Cap.Z7.3;28.I6.
24 După cîteva zile a venit Felix cu soţia lui, Drusila, care era iudeică, a chemat pe Pavel şi 1-a ascultat despre credinţa în Hristos.
25 Dar pe cînd vorbea el despre dreptate, despre înfrînare şi despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a răspuns: „De astă dată, du-te; cînd voi mai avea timp potrivit, te voi chema."
26 Totodată el spera că Pavel îi va da bani; de aceea trimitea şi mai des să-I cheme şi vorbea cu el.
Şi
§
27 Şi când s-au împlinit doi ani, Felix a avut ca urmaş pe Porcius Festus. Şi Felix a vrut să facă pe placul iudeilor şi 1-a lăsat pe Pavel închis.
Ejod.23.2. Cap.l2.3;25.9,14.
Festus, deci, cînd a venit în ţi- nutul său, după trei zile s-a suit de la Cezareea la Ierusalim.
2 Preoţii cei mai de seamă şi căpeteniile iudeilor i-au adus plîngeri împotriva lui Pavel. L-au rugat cu **stăruinţă**
caP.24.i.v«*i5.
3 şi i-au cerut, ca o favoare pentru ei, să trimită să-1 aducă la Ierusalim, pregătind nişte oameni care îl pîndeau, ca **să-1 omoare**

pe drum. cap.23.12,15.
4 Festus a răspuns că Pavel este păzit în Cezareea şi că el însuşi avea să plece în curînd *acolo.*
„Deci", a zis el, „persoanele cu autoritate dintre voi să coboare împreună cu mine şi, dacă este ceva rău în omul acesta, să-1 învinuiască."
Cap.18.14.Ven.18.
6 Şi rămînînd între ei nu mai mult de opt sau zece zile, s-a coborît Ia Cezareea. A doua zi a stat pe scaunul de judecător şi a poruncit să fie adus Pavel.
Cînd a sosit *Pavel,* iudeii care cobo-rîseră de la Ierusalim l-au înconjurat şi au adus împotriva lui multe şi grele învinuiri, pe care nu le puteau dovedi.
Marc.15.3. Luc.23.2,10. Cap.24.5,13.
8 Pavel se apăra: „N-am greşit cu nimic nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva templului, nici împotriva
Cezarului." Cap.6.13;24.1£28.17.
' Dar Festus, care voia să capete bunăvoinţa iudeilor, răspunzînd lui Pavel, a zis: „Vrei să te sui la Ierusalim şi să fii judecat pentru aceste lucruri **acolo înaintea mea?"** cap.24.27. veis.20.
10 Dar Pavel a zis: „Eu stau înaintea scaunului de judecată al Cezarului, unde trebuie să fiu judecat. Iudeilor nu le-am făcut nici un rău, după cum ştii şi tu foarte bine.
11 Dacă am făcut vreo nedreptate sau am comis ceva vrednic de moarte, nu mă dau în lături de la moarte; dar dacă nu este nimic *adevărat* din lucrurile de care mă acuză ei, nimeni nu mă poate da lor. Apelez la Cezar."
Ven.25. Cap.l8.14;23.29;26.3U2;28.19.
12 Atunci Festus, după ce a discutat cu sfatul *lui,* a răspuns: „Ai apelat la Cezar, înaintea Cezarului te vei duce."
împăratul Agripa la Cezareea
13 După cîteva zile, împăratul Agripa şi Berenice au sosit la Cezareea, ca să-1 salute pe Festus.
14 Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel şi a zis: „Felix a lăsat legat pe un bărbat
cap.24.27.
15 împotriva căruia, cînd eram eu în Ierusalim, preoţii cei mai de seamă şi bătrînii iudeilor mi s-au plîns şi i-au cerut condamnarea.
16 Le-am răspuns că la romani nu este obiceiul să se dea *la moarte* nici un om înainte ca cel învinuit să-i aibă pe acuzatori faţă în faţă şi să fi avut putinţa să se apere de lucrurile de care este acuzat.
17 Ei au venit deci aici şi fără întîrziere am stat a doua zi pe scaunul meu de judecător şi am poruncit să fie adus omul acesta.
18 Acuzatorii, cînd s-au înfăţişat, nu l-au învinuit de nici unul din lucrurile rele pe care mi le închipuiam eu.
19 Aveau împotriva lui numai nişte neînţelegeri cu privire la religia* lor ş: la un oarecare Isus, care a murit şi despre care Pavel afirma că este viu.
Cap.l8.15;23.29
20 Fiindcă nu ştiam ce hotărîre să iau în neînţelegerea aceasta, l-am întrebat dacă vrea să meargă la Ierusalim şi să fie judecat acolo pentru aceste lucruri.
21 Dar Pavel a făcut apel ca să fie supus hotărîrii lui Augustus şi am poruncit să fie păzit pînă îl voi trimite

la Cezar."
2 Şi Agripa a zis lui Festus: „Aş vea să aud şi eu pe bărbatul acela." „Mîine", a spus *Festus,* „îl vei auzi."
Cap.9.15.
23 A doua zi deci, Agripa şi Berenice au venit cu mare pompă şi au intrat în auditoriu împreună cu comandanţii şi cu oamenii cei mai distinşi ai cetăţii. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus *acolo.*
24 Atunci Festus a zis: „împărate Agripa şi voi toţi care sînteţi de faţă cu noi, îl vedeţi pe omul acesta, despre care toată mulţimea iudeilor mi-a cerut, atît în Ierusalim cît şi aici, strigînd că nu trebuie să mai trăiască.
Cap.22.22.Ven.2,3,7.
25 Fiindcă am înţeles că n-a făcut nimic vrednic de moarte şi fiindcă singur a apelat la Augustus, am hotărît
Să-1 trimit. Ven.11,12. Cap.23.9,29;26.31.
26 Eu n-am nimic temeinic de scris domnului meu cu privire la el; de aceea l-am adus înaintea voastră şi îndeosebi înaintea ta, împărate Agripa, ca, după ce se va face cercetarea, să am ce scrie.
27 Căci mi se pare fără sens să trimit pe un deţinut fără să arăt învinuirile ce i se aduc."
Pavel înaintea lui Agripa Şi Agripa a zis lui Pavel: „îţi este îngăduit să vorbeşti pentru tine însuţi." Atunci Pavel a întins mîna şi a răspuns pentru apărarea sa:
„Mă socotesc fericit, împărate Agripa, că am să mă apăr astăzi înaintea ta pentru toate lucrurile de care sînt acuzat de iudei,
3 mai ales că tu cunoşti foarte bine toate obiceiurile şi neînţelegerile dintre iudei. De aceea, te rog să mă asculţi cu îngăduinţă.
4 Felul meu de a trăi din tinereţea mea este cunoscut de toţi iudeii, pentru că am fost de la începutul ei în Ierusalim, în mijlocul poporului meu.
5 Dacă vor să mărturisească, ei ştiu de la început că am trăit ca fariseu, după cea mai riguroasă partidă a religiei
noastre. Cap.22.3;23.6;24.15,21. Filip3.5.
6 Şi acum sînt aici ca să fiu judecat pentru nădejdea făgăduinţei pe care
**19 Sau: felul lor de închinare*

Dumnezeu a făcut-o părinţilor noştri
Gen.3.15;22.18;2«.4;49.1l>. Deul.18.15. 2Sam.7.12. Pi.132.11. Iia.4.2;7.14;9.6;40.10. Ier.23.5;33.1416.
Fj!ec.34.23;37.24. Dan.9.24. Mic.7.20. Cap.l3.3J23.6. Rom.15.8. Til 2.13.
7 şi a cărei împlinire o aşteaptă cele douăsprezece seminţii ale noastre, care slujesc necurmat *lui Dumnezeu,* zi şi noapte. Pentru această nădejde, împărate, sînt acuzat de iudei.
LUC2J7. lTctJ.10. lTîm.5.5. Hlip3.ll. Incl.l
8 Ce? Vi se pare de necrezut că Dum nezeu înviază morţii?
9 Şi eu, ce-i drept, gîndtam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus Nazarineanul
Ioanl6.2. lTim.1.13.
10 şi aşa am şi făcut în Ierusalim. Am aruncat în închisoare pe mulţi sfinţi, căci am primit împuternicirea aceasta de la preoţii cei mai de seamă; şi cînd erau ei condamnaţi la moarte, îm.' dădeam şi eu aprobarea.

Cap.8.3;9.14,21;22.5. Gal.1.13.
11 I-am pedepsit adesea în toate sinagogile şi îmi dădeam toată silinţa ca să-i fac să hulească. Şi, fiind furios peste măsură împotriva lor, îi persecutam pînă şi în cetăţile străine.
Cp.22.19.
12 Şi cînd, pentru aceasta, m-am dus la Damasc cu împuternicire şi cu drept de lucrare de la preoţii cei mai de
Seamă, Cap.9.3;22.6.
13 pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu şi împrejurul celor ce erau cu mine o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe cea a soarelui.
14 Am căzut cu toţii la pămînt şi eu am auzit un glas, care-mi zicea în limba evreiască: „Saul, Saul, pentru ce Mă prigoneşti? îţi este greu să loveşti cu piciorul împotriva unor ţepuşe."
15 „Cine eşti, Doamne?" am zis eu. Şi Domnul a zis: „Eu sînt Isus, pe care tu îl prigoneşti.
16 Dar scoală-te şi stai în picioare, căci M-am arătat ţie ca să te pun slujitor şi martor atît al lucrurilor pe care le-ai văzut, cît şi al celor pentru care Mă voi arăta ţie. cap.22.15.
17 Te-am luat din mijlocul poporului acestuia şi din mijlocul neamurilor la care te trimit, cap.22.21.
18 ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină şi de sub puterea Satanei la Dumnezeu, ca să
78
primească iertare de păcate şi o moştenire împreună cu cei ce sînt sfinţiţi prin credinţa în Mine." i™.35j;42.7.
L.uc.1.77,79. IO«B8.12. Cap.20.32. 2Cor.4.4;6.14. Eta.l.ll,tt;4.18£.S. CoU.12,13. lTt».5.5. lPel.2.9,25.
19 Astfel, împărate Agripa, n-am fost neascultător viziunii cereşti,
20 ci am vestit întîi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudeea şi la celela!*? neamuri, să se pocăiască şi să se înto,"-că la Dumnezeu, făcînd fapte vrednice de pocăinţă.
Mj.1 38. Cap.9.20,22,29;n.26;13.14,16-21.
21 Din cauza acestor lucruri au pus iudeii mîna pe mine în templu şi au căutat să mă omoare. cap.21.3031.
22 Dar, mulţumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas pînă în ziua aceasta şi am mărturisit înaintea celor mici şi celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ceea ce au spus prorocii şi Moise că se va întîmpla,
Luc.24.27,44. Ioau5.46. Cap.24.14,28.23 Rom.3.21.
23 *anume* că Hristosul trebuia să sufere şi că El, Cel dintîi prin învierea morţilor, va vesti lumina atît poporului, cît şi neamurilor."
Luc.Z32;24.26,46. lCor.15.20. Col.1.18. Apoc.1.5.
24 Pe cînd vorbea el astfel pentru apărarea lui, Festus a zis cu glas tare: „Pavel, eşti nebun! învăţătura ta cea multă te face să dai în nebunie."
2tmp.9.11. Ioanl0.20. lCor.l.23;2.13,14;4.10.
25 „Nu sînt nebun, preaalesule Festus", a spus Pavel, „dimpotrivă, rostesc cuvinte ale adevărului şi ale înţelepciunii.
26 împăratul ştie aceste lucruri şi de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală; căci sînt încredinţat că nu-i este nimic necunoscut din ele, fiindcă nu s-au petrecut într-un colţ.
7 Crezi tu în Proroci, împărate Agripa?... Ştiu că crezi."
28 Şi Agripa a zis lui Pavel: „Curind mai vrei tu să mă îndupleci să devin creştin!"
29 „Fie curînd, fie tîrziu", a zis Pavel, „să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toţi cei care mă ascultaţi astăzi, să fiţi aşa cum sînt eu, afară de lanţurile acestea." icw.7.7.
30 împăratul, guvernatorul, Berenice şi toţi cei ce stăteau împreună cu ei s-au sculat.
1 Şi cînd au plecat, ziceau unii către alţii: „Omul acesta n-a făcut nimic
vrednic de moarte sau de lanţuri."
Cap.23.9,29;25.25.
32 Şi Agripa a zis lui Festus: „Omului acestuia i s-ar fi putut da drumul, dacă n-ar fi apelat la Cezar." Cp.25.11.
Plecarea lui Pavel la Roma
s> fi După ce s-a hotărît să plecăm cu
Zi I corabia în Italia, pe Pavel şi pe
alţi cîţiva prizonieri i-au dat pe mîna
unui sutaş din cohorta Augusta, numit
Iuliu. dp.25.12,25.
2 Ne-am urcat într-o corabie de la Adramit, care urma să treacă prin locurile de pe coasta Asiei, şi am pornit. Era cu noi Aristarh Macedoneanul din Tesalonic. cap.19.29.
3 A doua zi am ajuns la Sidon; şi Iuliu, care se purta omenos cu Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prietenii săi ca să fie îngrijit de ei.
cap.24.23;28.i6.
4 După ce am plecat de acolo, am navigat adăpostiţi de *insula* Cipru, pentru că vînturile erau potrivnice.
5 După ce am trecut marea de-a lungul coastei Ciliciei şi Pamfiliei, am ajuns la Mira, în Licia.
6 Acolo sutaşul a găsit o corabie din Alexandria, care pleca spre Italia, şi ne-a suit în ea.
7 Timp de mai multe zile am navigat încet cu corabia şi nu fără greutate am atins înălţimea Cnid, unde nu ne-a lăsat vîntul să ne apropiem. Am înaintat la adăpostul Cretei, alături de Salmona.
8 Cu greu am mers de-a lungul ţărmului şi am ajuns la un loc numit „Limanuri Bune", de care era aproape cetatea Lasea.
9 Trecuse destul de mult timp şi călătoria pe mare se făcea primejdioasă, pentru că trecuse chiar şi vremea „postului"*. De aceea Pavel a sfătuit pe ceilalţi, Lev.23.27.29.
10 zicînd: „Bărbaţilor, călătoria văd că nu se va face fără primejdie şi fără multă pierdere, nu numai pentru încărcătură şi pentru corabie, dar chiar şi pentru vieţile noastre."
11 Dar sutaşul a ascultat mai mult de cîrmaci şi de stăpînul corăbiei decît de cele spuse de Pavel.
12 Şi fiindcă limanul nu era bun de iernat, cei mai mulţi au fost de părere

să plece cu corabia de acolo, ca să încerce să ajungă la Fenix, port din Creta, aşezat spre miazăzi-apus şi spre miazănoapte-apus, ca să ierneze acolo.
13 Sufla un vînt uşor de miazăzi şi, ca unii care se credeau stăpîni pe ţintă, au ridicat ancorele şi au pornit cu corabia de-a lungul ţărmului Cretei.
14 Dar nu după mult timp, s-a dezlănţuit asupra *insulei* un vînt furtunos, numit Eurachilon.
15 Corabia a fost smulsă fără să poată lupta împotriva vîntului şi ne-am lăsat duşi în voia lui.
16 Am trecut repede pe la adăpostul unei insule numită Clauda şi cu greu am putut să fim stăpîni pe luntre.
17 După ce au ridicat-o, au întrebuinţat mijloace de ajutor, încingînd corabia cu frînghii şi, de teamă să nu cadă peste Sirta, au lăsat pînzele jos; şi astfel s-au lăsat duşi *de vSnt.*
18 Fiindcă eram bătuţi foarte tare de furtună, a doua zi au început să arunce încărcătura peste bord
19 şi a treia zi, ei, cu mîinile lor, au aruncat uneltele corăbiei. ionai.5.
20 Soarele şi stelele nu s-au văzut mai multe zile şi furtuna era aşa de puternică, încît la urmă pierdusem orice nădejde de scăpare.
21 Oamenii nu mîncaseră de mult timp. Atunci Pavel s-a sculat în mijlocul lor şi a zis: „Bărbaţilor, trebuia să mă ascultaţi şi să nu fi pornit cu corabia din Creta, ca să fi scăpat de acest dezastru şi de această pierdere.
22 Acum vă îndemn să aveţi curaj, pentru că nici unul dintre voi nu va pieri, ci numai corabia.
23 Căci un înger al Dumnezeului al Căruia sînt eu şi Căruia îi slujesc, a stat lîngă mine azi noapte
Dan.6.16. Cap.23.11. Rom.1.9. 2Tim.l.3.
24 şi mi-a zis: „Nu te teme, Pavel! Tu trebuie să stai înaintea Cezarului; şi iată, Dumnezeu ţi-a dăruit pe toţi cei ce merg cu corabia împreună cu tine."

25 De aceea, bărbaţilor, aveţi curaj, căci am încredere în Dumnezeu că se va întîmpla aşa cum mi s-a spus.
Luc.1.45. Rom.4.20,21.2Thn.U2.
26 Dar trebuie să fim azvîrliţi pe vreo
insulă." Cap.28.1.

*9 *Postul zilei Ispăşirii* *14 *Sau: Euroctydon, vini de la nord-est*

27 în noaptea a paisprezecea, pe cîn. eram împinşi încoace şi încolo cu corabia pe *Marea* Adriatică,* pe la miezul nopţii, marinarii au bănuit « se apropie de pămînt.
28 Au măsurat adîncimea apei şi a. găsit douăzeci de* stînjeni; au mers puţin mai departe, au măsurat-o dii nou şi au găsit cincisprezece stînjeni.
29 De teamă să nu se lovească de stînci, au aruncat patru ancore din partea dinapoi a corăbiei şi doreau să se facă ziuă.
30 Dar, deoarece marinarii căutau să fugă din corabie şi lăsaseră luntrea în mare, sub pretext că ar vrea să arunce ancorele spre partea dinainte a coră biei,
31 Pavel a zis sutasului şi ostaşilor: „Dacă aceştia nu vor rămîne în cora bie, nu puteţi fi salvaţi."
32 Atunci ostaşii au tăiat funiile luntre şi au lăsat-o să cadă.
33 Şi pînă să se facă ziuă, Pavel a îndemnat pe toţi să mănînce, zicînd: „Astăzi sînt paisprezece zile de cînd staţi mereu de veghe şi n-aţi luat nimic de mîncare.
34 De aceea vă îndemn să mîncaţi, căci lucrul acesta este pentru scăparea voastră şi nici unuia dintre voi nu vi se va pierde un fir de păr de pe cap."
llmp.1.52. Mal.10.30 Uicl2.7;21.18.
35 După ce a spus aceste cuvinte, a luat pline, a mulţumit lui Dumnezeu înaintea tuturor, a frînt-o şi a început să mănînce.
lSam.9.13. Mal.15.36, Marc.8.6. Ioan6.ll. lTim.4.3,4.
36 Toţi s-au încurajat şi au luat şi ei şi au mîncat.
37 In corabie eram cu toţii două sute şaptezeci şi şase de suflete.
Cap.2.41;7.14. Rom.13.1. lPel.3.20.
38 După ce s-au săturat, au uşurat corabia, aruncînd grîul în mare.
39 Cînd s-a făcut ziuă, n-au recunoscut pămîntul, dar au văzut de departe un golf care avea maluri nisipoase şi au hotărît să împingă corabia la ţărm, dacă va fi cu putinţă.
40 Au tăiat ancorele, ca să le lase în mare, şi au slăbit, în acelaşi timp, funiile cîrmelor; apoi au ridicat pînza cea mică după suflarea vîntului şi se îndreptau spre ţărm.
41 Şi dînd peste un loc scăldat din două părţi de mare, au înţepenit corabia; şi partea dinainte *a corăbiei* s-a împlîn-tat şi stătea neclintită, pe cînd partea dinapoi a început să se rupă de izbitura valurilor. 2cor.11.25.
42 Sfatul ostaşilor a fost să omoare pe prizonieri, ca să nu scape vreunul prin înot.
43 Sutaşul însă, care voia să scape pe Pavel, î-a oprit de la gîndul acesta. A poruncit ca cei care pot înota să se arunce *tn apă* şi să iasă cei dintîi la ţărm,
44 iar ceilalţi *să se aşeze* unii pe scîn-duri, iar alţii pe frînturi de corabie şi aşa s-a făcut că au ajuns toţi teferi Ia uscat.
Trei luni în insula Malta ^O După ce am scăpat, am aflat că •vO insula se numea Malta.* cap.27.26. ! Barbarii* ne-au arătat o bunăvoinţă puţin obişnuită: ne-au primit pe toţi la un foc mare, pe care-I aprinseseră din cauza ploii care cădea şi din cauza frigului. Rom.1.14. lCor.14.ll.CoL3.ll.
3 Iar Pavel strînsese o grămadă de uscături şi le pusese pe foc; o viperă a ieşit afară din cauza căldurii şi s-a prins de mîna lui. Barbarii, cînd au văzut vipera atîr-nată de mîna lui, au zis unii către alţii: „Omul acesta este desigur un ucigaş, căci „Dreptatea"* nu vrea să-1 lase să trăiască, măcar că a fost scăpat din mare."
Totuşi el a scuturat vipera în foc şi n-a simţit nici un rău.
1 Ei se aşteptau să-1 vadă umflîndu-se sau căzînd deodată mort; dar, după ce au aşteptat mult şi au văzut că nu i se întîmplă nimic neobişnuit, şi-au schimbat părerea şi ziceau că este un
zeu. LuclO.19.Cap.14.il.
în împrejurimi erau moşiile mai-ma-relui insulei, numit Publius. El ne-a primit şi ne-a găzduit foarte prieteneşte trei zile.
1 Şi s-a întîmplat că tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri şi de dizenterie. Pavel s-a dus la el, s-a rugat, a pus mîinile peste el şi 1-a vin-
decat. Marc.6.5;7.32. Luc.4.*0.
Cap.19.11,12. lCor.12.9,28. Iac.5.14,15.
9 Şi după ce s-a întîmplat acest lucru, au venit şi ceilalţi bolnavi din insula aceea şi au fost vindecaţi.
10 Ni s-a dat mare onoare şi la plecarea noastră ne-au dat cele necesare.
Mat.15.6. lTim.5.17.

Sosirea la Roma

11 După trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria, care iernase lîngă insulă şi care purta semnul Dios-curilor.*
12 Am ajuns la Siracuza şi am rămas acolo trei zile.
13 De acolo am mers înainte pe lîngă coastă şi am venit la Regium; şi după o zi vîntul schimbîndu-se spre miazăzi, a doua zi am venit la Puzole,
14 unde am găsit pe fraţi, care ne-au rugat să mai rămînem şapte zile cu ei. Şi aşa am ajuns la Roma.
15 De acolo ne-au ieşit înainte, pînă în „Forul lui Apius" şi pînă la „Cele trei Cîrciumi", fraţii care auziseră despre noi. Cînd i-a văzut, Pavel a mulţumit lui Dumnezeu şi a prins curaj.
16 Cînd am ajuns la Roma, *sutaşul a predat pe prizonieri comandantului pretoriului, iar* lui Pavel i s-a îngăduit să rămînă singur, cu ostaşul care-1

păzea. Cap.24.23;273.
17 După trei zile *Pavel* a chemat pe mai-marii iudeilor şi, cînd s-au adu nat, le-a zis: „Fraţilor, fără să fi făcut ceva împotriva poporului sau obiceiurilor părinţilor noştri, am fost dat legat din Ierusalim în mîinile romanilor. Cap.21.33;24.12,13;25.8.
18 După ce m-au supus la cercetare, ei aveau de gînd să-mi dea drumul, pentru că nu era în mine nici o vină vrednică de moarte. Cap.22.24;24.10;25.8;2S.31.
19 Dar iudeii au vorbit împotrivă şi am fost nevoit să apelez la Cezar, fără să am dealtfel nici un gînd să învinuiesc poporul meu. cap.25.11
20 De aceea, v-am chemat să vă văd şi să vorbesc cu voi, căci din cauza nădejdii lui Israel port eu acest lanţ."
Efes.3.1;4.1.;6.20. 2Tim.l.l6;Z9. Filim.10.13.
FAPTELE APOSTOLILOR 28
21 Şi ei i-au spus: „Noi n-am primit din Iudeea nici o scrisoare cu privire la tine şi n-a venit aici nici un frate care să fi dat de ştire sau să fi vorbit ceva rău despre tine.
22 Dar am vrea să auzim ce gîndeşti, pentru că despre partida aceasta am aflat, căci pretutindeni se vorbeşte împotriva ei."
Luc.2.34. Cap.24.5,14. lPet.2.12;4.14.
23 I-au hotărît o zi şi au venit mai mulţi la locuinţa lui. El le-a istorisit, mărturisind împărăţia lui Dumnezeu, şi a căutat să-i încredinţeze, prin Legea lui Moise şi prin Proroci, despre lucrurile privitoare la Isus. *Vorbirea finea* de dimineaţa pînă seara.
Uc.24.27. Cap.l7J;19.8;26.6,2i
24 Unii au fost convinşi de ce le spunea el, însă alţii n-au crezut. Cap.i4.4;i7.4;i9.9.
25 Fiindcă ei au plecat acasă în neînţelegere unii cu alţii, Pavel a adăugat aceste cuvinte: „Bine a spus Duhul Sfînt, prin prorocul Isaia, către părinţii voştri,
26 cînd a zis: „Du-te la poporul acesta şi zi-i: „Veţi auzi cu urechile voastre, şi nu veţi înţelege; veţi privi cu ochii voştri, şi nu veţi vedea.
Isa.6.9. Ier.5.21. Ezec.12.2. Mat.13.14,15. Marc.4.12. Luc.8.10. Ioa.il2.40. Rom.U.8.
27 Căci inima acestui popor s-a împietrit; ei aud greu cu urechile, şi-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înţeleagă cu inima, să se întoarcă *la Dumnezeu* şi să-i vindec."
28 Să ştiţi dar că mîntuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă celorlalte neamuri şi o vor asculta.
Mat.21.41,43. Cap.l3.46,47;18.6;22.21;26.17,18. Rom.11.11.
29 *Ctnd a zis aceste cuvinte, iudeii au plecat, vorbind cu aprindere intre eu*
30 Şi el a rămas doi ani întregi într-o casă, pe care o luase cu chirie. Primea* pe toţi care veneau să-1 vadă,
31 predicînd împărăţia lui Dumnezeu şi învăţînd cele privitoare la Domnul Isus Hristos, cu toată îndrăzneala şi fără nici o piedică. cap.4.31. Efa.6.19.
**27Lk: Adria *28 Aproximativ 37 metri */ Sau: Meliia *2 Nume dat celor care nu făceau parte dintre greci sau dintre romani *4 Nemesis*

**// Fraţii Gemeni: fiii iui Zeus "30 Primea cu bucurie;* fi *in cap.I5.4;18.27.*

A FI CREŞTIN — CE ÎNSEAMNĂ ASTA ?

Din cartea scrisă de Waldemar Şardaczuk: *„Afi creştin — Da, de acord, însă, ... biblic!"*

Păreri internaţionale!

Nu e o glumă nemţească, cu toate că s-a petrecut într-un oraş din estul Germaniei de vest. Acolo, alaltăieri, am pus mai multor oameni întrebarea: „A fi creştin — ce însemnează asta?". Doi bărbaţi tineri s-au văzut încurcaţi, jenaţi, puşi în situaţia de a-şi da reciproc prioritate la răspuns. Cu toate că, numai cu un an înainte absolviseră cateheza Confirmaţiunii, au trebuit să recunoască: „Nu ştim!"

O femeie din aceeaşi localitate a răspuns foarte deschis şi spontan: „Eu merg duminică de duminică la biserică, şi chiar cînt în corul bisericii, însă ce o fi asta — habar n-am! Mirat, am întrebat: „Nu a lămurit pastorul ce înseamnă a fi creştin?" — „Nu, niciodată!" Acum am întrebat direct: „Sînteţi dumneavoastră însuşi creştin"? Ea a negat; şi ca să nu rămîn complet dezamăgit, mi-a sugerat un indiciu: „rugăciune, rugăciune, rugăciune!" La întrebarea mea, dacă rugăciunile ar primi răspuns, şi-a dat cu părerea: „cîteodată da, cîteodată nu."

Asta a fost aşadar neconcludent. Bine, eu am mai auzit încă multe răspunsuri; totuşi majoritatea au fost enunţuri flexibile, ca de exemplu „ A trăi după Predica de pe munte", „A face bine" sau ceva asemănătoare.

Oare oamenii din Lumea a Treia sînt mai pregătiţi decît noi? în Africa, în orice caz, răspunsurile la întrebare au fost surprinzător de clare, ca şi în America de Sud de altfel. Ceva îmbucurător am întîmpinat în Kenya, imediat după graniţa Ugandei. Chiar organizaserăm împărţirea ajutoarelor transportate pentru Uganda, cînd aproape epuizaţi de foame ne-am îndreptat spre primul restaurant întîlnit. Chelnerul era un adolescent de culoa-

re, plin de energie. Serviciul lui a fost excelent, lucru care ne-a încîntat. în încheiere, i-am adresat şi lui întrebarea ce o pusesem atîtor oameni: „Eşti tu un creştin?" — „Bineînţeles" a venit în mod automat răspunsul, cu o precizare hotărîtoare: „Isus Hristos este Domnul meu" — „Aparţii de vreo adunare?" — am vrut să ştiu. Şi din nou răspunsul a fost clar: „Da" şi a continuat cu pronunţarea numelui unei adunări, a cărui membru a devenit în urma botezului personal. L-am tras pe tînărul chelner la piept şi chiar acolo în restaurant ne-am îmbrăţişat. Ne-am bucurat chiar acolo, pe loc, de bucuria descoperirii unui frate de credinţă.

Experienţe asemănătoare fac pretutindeni. în Brazilia aproape că sînt specializat în a chestiona şoferii de pe Taxi. Şi aici răspunsurile apar de regulă clare, da sau nu, motivat în modul cel mai serios, precis. Chiar în avion, între S.U.A. şi Canada mi-a răspuns stewardesa: „Eu am fost catolică, m-am întors la Dumnezeu, sînt acum un copil al lui Dumnezeu şi chiar botezată cu Duhul Sfînt". Bucuroasă, şi-a chemat colega şi m-a reprezentat ca fratele ei de credinţă şi apoi şi-a exprimat regretul că în avion nu există o sală destinată unei ore de rugăciune. A trebuit să mă rog pentru o a treia colegă. Ea ar fi chiar

născută din nou, însă neumplută cu Duhul Sfînt. Probabil, spunea ea cu o mimă glumeaţă, aici, deasupra norilor sîntem mai aproape de cer.
Să revenim la Europa.
Aici ar trebui să relatez o chestiune din Berlin. Cu o grupă de tineri creştini, am organizat un fel de serviciu religios în aer liber. Unii trecători s-au oprit şi au ascultat, alţii au rîs. Cînd am ţinut o scurtă cuvîntare, am fost întrerupt de cineva, care striga deranjant, într-un dialect local: „încetaţi cu iubitul Dumnezeu, că El nu există. Biblia este o carte de poveşti! Isus niciodată n-a trăit! Popii ar trebui să mai termine ...!" Acum, nu mi-a venit bine, să cuvîntăm amîndoi deodată. Şi am făcut cîţiva paşi spre el, i-am luat mîna bărbăteşte, spunîndu-i: „ Mă bucur să am ocazia în mijlocul Berlinului, să strîng mîna unui păgîn adevărat". Revoltat, a sărit să mă ia de guler, urlînd: „Neruşi-noasă jignire, eu cred că sînt mai bun creştin decît dumneata". Mie mi-a rămas numai o replică: „Scuzaţi-mă, dacă eu rîd. Dumnezeu nu există, Isus niciodată nu a trăit, Biblia este o carte de basme şi păstorii sînt înşelători — Aşa arată declaraţia dumneavoastră de credinţă. Şi mai credeţi, că aţi fi un bun creştin?"
Aşadar, dădusem de un necunoscător, atotcunoscător, şi în final, un ignorant.

Ce înseamnă A NU FI încă CREŞTIN?
1. *Fă binele.* Berlinezul din relatarea noastră făcea binele, şi după părerea lui, era un creştin, din cauza asta. Totuşi „fă binele", şi ce derivă mereu din asta, încă nu înseamnă a fi creştin. Chiar şi umaniştii, comuniştii, ateiştii şi mulţi alţii, sînt harnici în probleme sociale, în recomandarea dreptăţii, îngrijoraţi pînă în detaliu de reuşita planurilor, ori, în situaţii extreme. Asta e o poziţionare nobilă, şi comparînd-o cu cele lipsite de vre-un sîm-bure de eficienţă, este chiar salutară. însă prin asta nu se face cineva creştin. Spun asta tare şi răspicat, în interesul celor ce gîndesc aşa. Ei înşişi s-ar revolta dacă ar fi denumiţi creştini!
2. *Roagă-te.* Autocarul nostru călătorea din Amman spre Damasc. Pe traseu s-a făcut o pauză. în staţia de autobuz, unde eram staţionaţi, am văzut cum doi oameni au scos un carton, 1-au desfăşurat şi sub soarele coborînd spre asfinţit, s-au aplecat rugîndu-se. Din fericire am fost informat, (altfel m-aş fi plecat cu ei în rugăciune) că ei nu sînt creştini, ci musulmani, ceea ce a rezultat şi din modul lor de închinare. Multe sute de milioane de oameni se roagă regulat, cu rîvnă. Sub mari poveri, suferinţe trupeşti, cum ar fi foame, disciplină, meditaţie şi suferinţă pînă la sacrificiu. Acestea reprezintă un indiciu major că există o dorinţă externantă după Dumnezeu, însă aceşti rugători nu sînt neapărat creştini. Culturile populare vechi, dintotdeauna şi de pretutindeni, arată cum oamenii se rugau la zei, la chipuri cioplite şi demoni, ba chiar la duhuri, la morţi şi zeiţe, în religiile orin-duirilor primitive. Da, în fiecare om se ascunde setea de dăruire, de adorare, fiecare îşi construieşte o ocrotire proprie prin juruinţe şi jurăminte sacre, de a corespunde minimului de împăcare cu oarecare „înalte puteri". Este uimitor faptul că, chiar contemporanii noştrii, oameni moderni, cultivaţi, siguri de şi pe sine, sînt dominaţi de frică, şi în faţa hazardului aşteaptă AJUTORUL NOROCULUI, lipsit de viaţă; -cam asta numesc ei tot „RUGĂCIUNE"!!
Că în subconştientul nostru un gînd despre Dumnezeu dormitează, arată principalul,, că adică omul în necaz sau în pericol de moarte, caută şi strigă stăruitor după Dumnezeu, sfinţi, demoni sau, chiar pe mama. Aşteptăm aşadar un ajutor extern, şi după consumarea situaţiei critice, recunoaştem: „am avut noroc", sau „mi-a mers şi de data asta bine" sau mulţumim unei oarecare puteri.
Ce rezultă de aici? Chiar dacă ne-am ruga lui Dumnezeu, lui Isus, Măriei sau tuturor sfinţilor împreună şi în mod vădit s-a

obţinut şi experimentat o ascultare a rugăciunii, un răspuns clar, asta încă nu înseamnă neapărat că eşti creştin. Arată cel mult că Dumnezeu în harul său, în dragostea şi îndelunga Sa răbdare vrea să ajute omului aflat în necaz. Mulţi însă nu vor să recunoască asta, şi pierd ocazia să se întoarcă la Dumnezeu. — Da, rugăciunea este o posibilitate de a deveni creştin şi o importanta îndeletnicire, dacă într-adevăr există; însă rugăciunea ca atare te poate face tot atît de puţin creştin, cum o rîndunică poate aduce primăvara.
3. *A merge la biserică.* Nimeni nu mă va contrazice, dacă absolutizez, că, a merge la biserică nu înseamnă automat şi „a fi creştin". Ba se aude des, ca un ptrotest: „Cei mai mulţi care în necaz fug la biserică, sînt cei mai răi". Nu, drumul bisericii, fără deosebire în care biserică se merge, el singur, încă nu poate spune cu autoritate că „sînt creştin". în cel mai fericit caz, dacă cineva participă la serviciile unei biserici bune (o biserică bună este una în care se predică şi se trăieşte Biblia, ca şi Cuvînt al lui Dumnezeu) va descoperi aici ajutor, pentru a deveni creştin.
4. *Botez.* Tradiţionalul botez, cum se practică în bisericile dominante la milioane de sugari şi copii mici, necuvîntători, este străin de Biblie şi s-a prezentat însuşi, ca total ineficient, fără vreo valoare de efect. Nu există de altfel nici o organizaţie sau asociaţie, în toată lumea care la adoptarea de noi membri să practice un obicei, ca biserica, unde copii fără grai vor fi făcuţi pentru toată viaţa membri în

comunitate, fără ca biserica să prezinte în consecinţă, antidotul adecvat. Totuşi, generaţii de generaţii s-a încetăţenit această practică nocivă, a cărei rezultate vor fi prezentate prea tîrziu, după moarte. — Nu, botezul copiilor nu ajunge, să ducă oamenii în cer. De aceea se pretinde acest imperativ: „aveţi grijă". Rezultă, aşadar, că un om, supus unui tratament bisericesc, numit „sacrament-taină", va fi transformat în aşa fel, încît dintr-un păcătos ji un păgîn va rezulta un creştin!! Foarte interesantă reacţie!! In realitate efectul botezului copiilor asupra acestora este ineficient, din moment ce este ne-biblic, cu toate strădaniile acestor „botezători" de a le da valoare de infailibilitate. Ba practicarea acestui act, ne duce oarecum către limitele magiei!?! „Un sacrament, (o taină), este o sfîntă practică, fără de care, cel ce o practică sau cel care o administrează, nu poate fi fericit, sfinţit" — se spune în tradiţiile bisericii. Cu toate că această formulare a fost de teologi personal respinsă, este totuşi folosită în relaţiile acestora cu masele. g5

Să dau un exemplu: Un copil, care va fi botezat, nu poate crede. Aşadar, este „subiectul" necredincios, căci fără grai fiind în principiu, el nu poate avea nici credinţă nici îndoieli. Cu toate acestea, aşa îl asigură biserica, copilul este iertat de toate păcatele. După cum arată istoria bisericii, începînd cu secolul al treilea s-a „construit" un termen nou, „păcatul moştenit". Acest „păcat moştenit" este calul fals, pe care se înşăuează la fel falsul botez al copiilor. Botezul sugarilor trebuie să spele păcatul moştenit. Aici este nasturele fals care va încheia şi urmările acetui fals. Biblia spune, de altfel, clar (Ezechiel 18) că fiul nu va suporta consecinţele păcatului tatălui şi nici reciproc. Nimeni nu moşteneşte păcatele părinţilor, pentru care să răspundă înaintea lui Dumnezeu, şi pentru care să fie condamnat de Dumnezeu. (Altceva este dacă prin înclinaţii ereditare se ajunge la o apăsătoare conştiinţă păcătoasă.) La fel nu poate nimeni chiar prin apă sau cuvînt, însă fără o personală hotărîre, să fie eliberat de vina păcatului. Sau alt aspect din „Declaraţia tainelor bisericeşti": Se întîmplă adesea că preotul, pastorul şi oricare, care deţine taine (deci un fel de administrator de taine!), le denaturează, făcîndu-le nevrednice (întinate). Asta înseamnă că, împuterniciţi, speciali, oficianţi ai tainelor sînt ei înşuşi necredincioşi, trăiesc în imoralitate sau asemănător, motiv pentru care le-ar trebui ridicate şi anulate drepturile de „serviciu". Totuşi, hotărăşte biserica, tainele administrate chiar în aceste condiţii sînt valabile şi absolute, căci, se spune, nu contează credinţa celui ce le administrează ci a celui ce le primeşte, a celui căruia i s-au administrat. Deci, nu ce face sau ce este popa, ci ce spune popa!? Să reamintim aici învăţătura sacramentelor: o taină ar fi o sfîntă practică fără să aibă legătură cu cel ce o admistrează, şi produce fericire independent de acesta. După cum am văzut, este totuşi nebiblic; este o întorsătură periculoasă, şi, în ce priveşte viaţa veşnică, total fatală.

Să rezumăm deci: Creştin nu devine nimeni mergînd la biserică, făcînd binele, rugîndu-se sau chiar botezîndu-se. Niciodată prin credinţă de masă, tradiţională.

Mulţi consideră că ajunge, dacă cred în Dumnezeu şi acceptă cîteva acte creştine, ca de pildă dragostea, prietenia, speranţa, Crăciunurile sau alte ocazii auto- delimitate. Rătăcire! Diavolul însuşi crede în Dumnezeu — spune Biblia (Iacov 2:19) şi totuşi nu e ceea ce se numeşte creştin. De ce am fi noi mai mult, în aceleaşi condiţii date?

Pe de altă parte, adevărata credinţă are principala însemnătate hotărîtoare pentru creştinii în devenire. Cu asta ajungem la răspunsul al întrebării.

Ce înseamnă A FI CREŞTIN?

A fi creştin are ceva, în mod inevitabil, de a face cu Isus Hri-stos. Numele „creştini" s-a acordat prima dată în afara Israelului, mai precis în Antiohia (Siria). Acolo s-au adunat ucenicii lui Isus, deoarece în Israel au fost prigoniţi. Peste tot au povestit despre credinţa lor, despre Domnul lor, tot aşa şi în Antiohia. Aici au predicat Evanghelia (Vestea Bună) în special grecilor. Aceştia au ascultat cu rîvnă, mulţi au crezut evanghelia şi s-au pocăit, întorcîndu-se la Domnul Isus Hristos. Ei au format o mică adunare, unde se împărtăşeau cu regularitate din cuvîntul lui Dumnezeu. Tot timpul acestor oameni a fost umplut de puterea evangheliei, aşa încît ei au fost transformaţi de aceasta. Vorbirea lor, gîndirea lor, întreaga lor activitate trăda influenţa acestui Isus în ei. Dimensiunea nouă a vieţii, pe care o trăiau, nu făcea altceva decît să mire pe concetăţenii. Curînd s-a dus vestea despre ei peste tot, o grupare religioasă deosebită, însă i s-a administrat un nume pentru identificare, mai mult de batjocură: „creştinii". Oamenii nu se gîndeau atunci că acest nume va face istorie în lume.

Probabil că termenul „creştin" s-a făcut cam aşa: Se purtau discuţii despre oamenii lui Isus. Cineva întreabă: „Aţi auzit deja?" — „Da, sigur, în casa de vis-a-vis a fost adus un paralizat. Imediat după asta s-a auzit un cor de strigăte şi lauda lui Dumnezeu întrecea toate cele; puţin mai tîrziu apare paralizatul însuşi din casă, fugind pe picioarele proprii, mai bine zis sărind şi ţopăind încoace şi încolo, şi dînd slavă lui Dumnezeu foarte zgomotos." — „Unde? Cînd? Cum s-a întîmplat? Ai văzut tu însuşi?" — au întrebat ascultătorii. Aici ia altul cuvîntul, spunînd: „Nu numai asta s-a întîmplat. Eu am avut un vecin total orb, şi mersese şi el acolo ..." — „încotro?" — „Ce ştiu eu, în orice caz acum el poate vedea clar şi

numai despre Isus al său pălăvrăgeşte toată ziua. Şi încă asta nu-i totul: El nu mai merge la nici o biserică; sfinţii noştri, pretinde el c-ar fi idoli morţi, nu mai bea şi refuză să mai viziteze frumoasa noastră preoţită". „Bine, pe tot ce e-n lume, unde se întîmplă astfel de lucruri? Vreau să le văd cu ochii mei!" — strigă un venit amestecat în discuţie. „Unde, unde sînt astea?" — „Unde să fie? La ... la aceia, cum se spune, la ... (cu sfială) la „creştini"!"
87

Cam aşa afost atribuit noul nume. O expresie a fost enunţată şi rămîne întipărită ca o caracterizare pentru lumea ce trebuia umplută de bucurie, durere fiind destulă...
Să reţinem deci: Numele „creştin" vine de la „Christos" (numele grecesc pentru „Hristos"). Creştinii erau oameni botezaţi de Isus Hristos, care au trăit aşa încît contemporanii lor i-au recunoscut „asemănători lui Hristos".
Cel mai tîrziu acum ar trebui interesatul cititor să apuce sfatul Noului Testament. Noul Testament este a doua parte a Bi-blier. Aici se poate citi tot ce este cu Isus Hristos şi cu oamenii lui. în Faptele Apostolilor, capitolul 11, versetele 19-26 se găseşte relatarea pe care am încercat s-o redau pînă aici cu cuvintele mele.
Creştinii sînt oameni care trăiesc sub autoritatea lui Isus Hristos, fiind propietatea Sa. Ei L-au făcut pe Isus domnitor în vieţile proprii. Ei sînt pregătiţi şi consimt liber să trăiască pentru Isus aşa consecvent, cum Biblia învaţă, şi dacă trebuie, chiar să moară pentru EL!!
Ei erau oameni, despre care dumneavoastră, gîndiţi că nu există, sau aproape că nu există. Dacă însă dumneavoastră personal începeţi a fi creştin, veţi putea personal preciza că există încă foarte mulţi, care şi-au luat în serios credinţa!
DE CE trebuie SA FIU creştin?
Vă vine din inimă o astfel de întrebare? De ce să fiu creştin, dacă e aşa de ostenitor, că-şi pierde omul personalitatea? De ce să fii creştin, dacă trebuie mereu să întrebi „un Domn" ce trebuie şi ce e permis să faci? Da, după toată vitregia lumii, mai trebuie să ajungi într-o asemenea interdependenţă?
Bună întrebare! Aş dori un răspuns aici, aducînd un alt exemplu al unei întîmplări trăite în Berlin.
Am avut o întîlnire de recreere. Seara am avut servicii religioase în cort. într-o seară, după încheierea serviciilor, un ber-linez tînăr, curios, a venit în faţă, întrebînd: „Ce se întîmplă aici — e cortul de bere deja gol? Sau e un spectacol de circ?" — „Nu", am lămurit noi — ,,aceasta e un cort de misiune, aici avem servicii religioase!" Aici a rîs, cu superioritate: „Doamne, dar cine mai crede azi în Dumnezeu?" — „Eu, de exemplu" — i-am răspuns imediat. Lucru care 1-a animat, zicînd: „încetează cu Dumnezeu, că nici nu există, nu , nu, asta n-o
cred!" Aşa şi cam aşa spunea el în bătaie de joc. ,,'Oi tace,..." am încercat eu, „asculţi cu plăcere istorisiri? Pot să-ţi povestesc eu una?" — „Dă-i drumul" — a cuvîntat el.
Şi-am început: „Ca de obicei, te plimbi pe malul lacului, de-conectîndu-te. Aici, dintr-o dată, un strigăt: Ajutor, ajutor! Da, e clar că cineva asta imploră: ajutorul. După cum îmi permit să te apreciez, tu nu stai mult în cumpănă ci plonjezi în apă după condamnatul la înec, să-1 salvezi. Plonjarea ta este foarte precipitată, şi tu te accidentezi serios, însă cu ultimile forţe reuşeşti, să-1 salvezi ..." Tînărul ascultător era foarte concentrat în povestirea mea. Şi am continuat: „ Tu ai salvat un om, punîndu-ţi serios viaţa ta în pericol. Omul s-a văzut pe picioare, şi-a scuturat apa şi buruienile de pe haine, şi fără să spună un cuvînt, fără să privească în urmă, grăbit, a plecat. Ce ai spune tu despre un astfel de om?"
Răspunsul lui a fost spontan, gălăgios: „Dom'le, dar ăsta ar fi un porc" — „Porcul eşti tu" am contraatacat eu, liniştit. El a făcut un salt, intenţionînd să-mi cuprindă gîtul (nu de simpatie), însă eu am continuat: „Reacţia ta este corectă. Cine îşi tratează astfel salvatorul vieţii, este într-adevăr mai josnic decît un animal, chiar porc fiind acesta. — Totuşi, tu însuţi, ce spui despre Isus? Cum îl tratezi? Isus, s-a pus la dispoziţia ta, să te salveze, din pierzarea vecinică să te scoată. Ca să nu rămînem în grozăvia iadului să o îndurăm a suportat el pedeapsa, o moarte pe cruce, plină de chinuri!" Fără să fiu întrerupt am continuat:
„Spatele lui Isus a fost brăzdat de îngrozitoarea biciuire la care a fost supus, capul Lui a fost plin de răni îm urma înţepăturilor coroanei de spini. Dureri nespuse au trebuit să fie. Totuşi, nu a fost decît începutul. Pe spatele plin de sînge, răni deschise, adînci, i-au pus aspra şi greaua cruce. Prin zăduful amiezii şi batjocora duşmanilor, scuipat şi bătut, a trebuit s-o ducă singur, sus pe deal, pe Golgota. Sosiţi acolo, s-au tras de pe El hainele şi l-au aşezat pe această unealtă martirică, romană, crucea. Sub lovituri de ciocan au fost bătute prin palmele şi picioarele lui cuiele mari, de cort. Fantezia nu realizează imaginea durerii lui, cînd trupul lui prins în cuie pe cruce este cu aceasta ridicat, şi crucea este fixată în pămînt."
„Şi toate acestea" — concludeam eu — „le-a luat Isus pe sine, cu toate că a fost nevinovat şi chiar duşmanii lui, nu puteau o cît de mică condamnare să-i aducă, nicidecum vreun păcat. De ce a procedat El aşa? A procedat aşa, ca să salveze oamenii pierduţi, chiar pe tine!"

89
Berlinezul meu a rămas liniştit şi buimăcit. Dintr-un flecar, a devenit un ascultător cuminte... Iubite cititor, deschide tu personal o dată relatările suferinţelor Sale, răsfoieşte ultimele capitole din Matei, Marcu, Luca şi Ioan! De ce trebuie eu să fiu creştin? — sună întrebarea noastră. Răspunsul meu personal este acesta: *,,Eu sînt creştin ca mulţumire pentru Salvatorul vieţii mele!".* El, Hristos, a murit pentru mine — eu trăiesc pentru El. Să-i mulţumeşti salvatorului vieţii înseamnă să accepţi salvarea Sa şi să trăieşti pentru El. Asta este numai o parte a răspunsului. Mai departe ar fi de spus: După total umilitoarea moarte, Isus nu a rămas în mormînt. Intrarea mormîntului a fost blocată cu un mare bloc de piatră, sigiliile romane ca şi soldaţii acestui imperiu trebuiau să-1 păstreze pe Isus înăuntru. însă a treia zi, Dumnezeu, Tatăl, L-a deşteptat pe Isus, şi a ieşit afară înviat, în trup. Păzitorii romani au rămas înmărmuriţi. întristaţi, prietenii Lui, care nu puneau în calcul o înviere a Lui, l-au văzut. Patruzeci de zile se arăta-se ucenicilor săi cu neîndoielnice dovezi ale învierii sale. Odată au fost mai mult de 500 de bărbaţi laolaltă, care l-au văzut. Acestea nu au fost întîlniri momentane sau apariţii scurte. Nu, Isus i-a vizitat, cu toate că uşile şi ferestrele erau încuiate, El a vorbit cu ei şi le-a arătat rănile sale, ba chiar unul a fost invitat să-şi pună mîna pe locul rănilor. Cu alţii a mîncat peşte, a frînt pîinea, i-a întovărăşit pe o mai lungă durată de călătorie. într-adevăr, Isus trăieşte după moarte! Asta înseamnă: Isus Hristos este Domn peste moarte, este mai tare decît puterea morţii! El este Domn peste toate! De ce trebuie să fiu creştin?
Hristos este Domnul peste viaţă şi moarte, şi eu vreau să trăiesc cu El în prietenie. Da, noi putem fi prietenii acestui Isus, dacă îi dăruim Lui încrederea noastră. Toată slava şi puterea, care Ii sînt date în ceruri şi pe pămînt, le foloseşte, punîndu-le spre paza şi ocrotirea urmaşilor Săi, la dispoziţia acestora. Prietenie cu Isus, înseamnă a avea un ajutor, care plin de iubire şi cu tărie poartă interesele noastre.
Nu am dreptul să tac, în faţa adevărului, că orice om, fără să fie creştin, este pierdut. Iadul nu este o iscodire pedagogică, prin care să se sperie copiii mici. Iadul nu este nici o invenţie a preoţilor sau a bisericii. Din contră, mulţi teologi neagă chiar pedeapsa veşnică; ei nu se pot tîrgui cu iubirea lui Dumnezeu, dacă există cu adevărat, şi, ei sint pierduţi şi condamnaţi.
Totuşi, cine îşi ordonă puţin gîndirea, poate recunoaşte nespusa durere a lui Dumnezeu pentru păcatele noastre. Nu este păcatul, ruinarea vieţii? Şi nu a dăruit Dumnezeu totul, ca să
90
ne salvăm din asta? Nu ne oferă El în Isus iertarea? Nu a ales singur blestemul iadului, Cel care ne-a cîştigat prin cruce vindecarea?
Nimeni nu a vorbit despre iad, cum a făcut-o Isus.Nimeni nu ne somează de a intra pe poarta strimtă, a întoarcerii, a pocăinţei căci altfel nu există salvare, cum o face Isus. Da, Isus merge chiar mai departe şi spune că ar fi mai bine să pierdem un ochi sau o mînă, dacă aceasta ar fi cauze la păcat, decît să avem parte de o pierzare vecinică.
Eu sînt creştin şi pentru asta, adică pentru că sînt scăpat prin Hristos de iad, de focul vecinie, că rătăcitul de mine este mîntuit.
Cum se devine creştin?
Această presantă întrebare rezultă din toate cîte le-am avut în discuţie pînă aici. Noi am văzut cum a fost în Antiohia: întîi — au auzit Evanghelia; al doilea — au crezut mesajul; al treilea — s-au pocăit. Să luăm în consideraţie încă o întîmplare timpurie, întîmplarea Rusaliilor (Faptele Apostolilor 2): Acolo sînt mii adunaţi laolaltă şi trăiesc evenimentul turnării Duhului Sfînt. Ei văd ucenicii plin de duh şi aud cum aceştia, în limbi niciodată învăţate, laudă pe Dumnezeu şi sînt capabili prin minunata inspiraţie, să vorbeacă pentru ascultători străini, în limbile acestora, circa cincizeci de limbi. în încheiere se ridică Petru şi, în prima lui mare predică, declară: „Isus a înviat din morţi! El trăieşte, noi L-am văzut, L-am auzit, L-am atins cu mîinile noastre ... !"
Care a fost reacţia ascultătorilor? O parte din ei s-au ridicat batjocoritori: Repede au terminat cu timpul divin şi au plecat plini de dispreţ. Alţii au recunocut şansa ce li se acordă, şi au întrebat mişcaţi: „Ce trebuie să facem?" Şi răspunsul lui Petru: „Pocăiţi-vă!" (Asta înseamnă: Schimbaţi-vă gîndul minţii, re-gretaţi-vă şi mărurisiţi-vă păcatele, rugaţi-vă după iertare!) „Botezaţi-vă!" „Primiţi Duhul Sfînt!"
Din partea catolicilor, se crede că Petru ar fi fost primul Papă. (Nu aceasta este tema pe care o dezbatem aici. Totuşi dacă avem în vedere ce nebiblic şi necreştin au trăit mulţi dintre urmaşii acestora, ne devine clar un lucru: Dumnezeu a stabilit ca înlocuitor al lui Isus pe pămînt pe Duhul Sfînt.) Umplut cu Duhul Sfînt, Petru face declaraţii care devin obligatorii pentru toţi oamenii din toate vremile şi de peste tot, adică cum se devine creştin:
91
Jft Pocăinţă (Schimbare de sens) % Credinţă (Dăruire de sine) * Botez (Legămînt de credinţă)
Acestea sînt, aşadar, trei lucruri pe care omul le poate face, trebuie să le facă şi să lase harul lui Dumnezeu să aibă efect în acestea. (Chiar Isus face cam aşa rezumatul învăţăturii sale: „Cine va crede şi se va boteza, va fi mîntuit...!" Marcu 16:16.) Mai tîrziu, Petru vizitînd un străin, a trebuit, spre

mirarea proprie să recunoască faptul că şi aceştia primesc din făgăduinţele lui Dumnezeu, şi numai el ştie ce greu i-a fost să recunoască: „ ... noi, ca şi ei, sîntem mîntuiţi prin harul Domnului Isus Hristos." F.Ap. 15:1 (Citiţi la fel F.Ap. 10: 34-48 şi 3: 19-20!)
Pavel, cel mai tîrziu ajuns apostol dintre toţi apostolii dă acest mesaj lumii întregi (F.Ap. 17:30) „.. .Dumnezeu porunceşte acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, ...!" Curînd, a început să se tezaurizeze învăţătura, şi istoria lui Isus, sub forma scripturilor, la fel, apostolul îşi pune în valoare mărturia proprie despre autenticitatea lor, precizînd că la baza învăţăturii lui Isus stau următoarele (Evrei, cap. 1-6): Pocăinţa de fapte (lucrări) moarte — credinţa în Dumnezeu — Botezul (împreună cu punerea mîinilor, înviera morţilor şi judecata viitoare). Cum se devine creştin, cum se începe?

Să rezumăm

Paşii sînt după cum urmează: Omul individual, vine la Dumnezeu, în mod personal. Cu credinţa că Dumnezeu este prezent. Cu căinţă pentru trecut, pentru păcat, necurăţie, fărădelege şi nesăbuire. Se roagă lui Dumnezeu după iertare, îndurare şi primire şi îşi predă viaţa lui Isus Hristos.

Şi acum, voi fi indiscret, personal

Dacă nu v-aţi încumetat să parcurgeţi aceşti paşi, ce vă împiedică să-i faceţi acum, chiar?
O Cel mai bine se procedează aşa cum Ioan, apostolul lui Isus, în prima sa epistolă a propus: „Dacă ne mărurisim păcatele, El este credincios şi drept ca să ne ierte păcatele şi să ne curăţească

de orice nedreptate! 1. Ioan 1:9) — Dragă cititorule, fă o probă şi încearcă măcar o dată aceasta. Caută-ţi un loc, unde singur şi nederanjat să te rogi, adică să poţi conversa cu Dumnezeu. Discută din toată inima, necramponat. Isus Hristos are de la Tatăl Său toată puterea (Matei 28:18). întoarce-te spre El plin de teamă sfîntă, cel mai bine pe genunchi. Roagă-te cam aşa:
,,Doamne Isuse, acum vin la Tine, ... (Dacă ai îndoieli cu privire la existenţa Sa, spune-I asta liniştit, şi roagă-L să ţi se descopere!) ,, ... mă sprijin pe faptul că Tu exişti, şi Cuvîntul Tău e adevărat. Mă rog pentru iertarea păcatelor mele . . . (Numeşte toate lucrurile care ştii că le-ai înfăptuit şi nu sînt corecte, cum ar fi fapte nedrepte, cuvinte şi gînduri rele. Dacă aceste le-ai nominalizat şi le-ai spus, roagă-te mai departe:),,... Doamne, iartă-mi toate cele enunţate şi enumerate mai sus. Iartă-mi viaţa fără Tine. Mă doresc scos de sub puterea păcatului, a lui Satan. Eliberează-mă şi curăţeşte-mă prin sîngele Tău sfînt, pe care L-ai vărsat pentru mine pe cruce. Şi te rog dă-mi Duhul Tău cel Sfînt să locuiască în inima mea. Dumnezeul meu, mă subordonez sub domnia Ta. Vreau să Te urmez în ascultare, să Te slujesc, să trăiesc cu Tine.
Dragă Isuse, îţi mulţumesc pentru că m-ai împăcat cu Dumnezeu — Tatăl şi pot avea părtăşie cu El prin moartea şi învierea Ta. Doamne, eu mă încred în Tine! Amin."
Citeşte versetele 5-9 a capitolului 1 din prima epistolă a lui Ioan. Crede principiile dumnezeeşti că cei care îşi mărturisesc păcatele, primesc iertarea imediată a lui Dumnezeu, şi sînt curăţiţi de nedreptate. Acum, Biblia îţi dă dreptul să te numeşti copil al lui Dumnezeu şi să ştii că aparţii famliei sale. (Ioan 1:11-14; 1. Petru 1:23; 1. Ioan 3:1-2). De acum te poţi numi creştin, căci aparţii lui Isus!
0 După aceasta particulară, personală experienţă, un lucru să devină deschis: Recunoaşte-L pe Isus. Imediat şi fără ruşine. Unde mai există legături şi lucrui care trebuiesc puse la punct, în raport cu oamenii, trebuie achitat totul în spiritul iertării şi îngăduinţei. Mărturiseşte prin asta pe Isus!
O Al treilea pas, ar putea fi mai greu: caută creştini, care cred şi practică întreaga Biblie. Caută o adunare a credicioşilor şi alătură-te lor. Asta in urma botezului care ţi se va face aici (F.Ap. 2:39-47). Accentul cade aici pe „biblic", căci există

multe grupări care cam fac excepţie de la acest „biblic". în adunarea „biblică" vei găsi o şcoală a uceniciei, a misiunii (diferind după adunare), botezul cu Duhul Sfînt (vindecare, profeţie, minuni, şi altele asemănătoare, vezi 1. Cor. capitolele 12-14). Nu te lăsa în rătăcire: ce a făcut Isus, la timpul Său, pe pămînt, e şi astăzi realizabil. Puterea lui Dumnezeu nu încetează, ea este aceeaşi nelimitată tare şi vie ... (Ioan 14:12). Dimpotrivă, timpul diavolului se scurge, şi judecata lui va fi definitivă, după cum definitiv nimicit va fi. (Luca 10:18; Apoc. 12: 7-12 şi 20: 1-3; 11-15).

Trăind cotidian ca creştin

Ce bucurie aduce naştera unui copil! Cîtă mişcare, ce cîntare, ce jubilare, ce treabă! — Această stare de

bucurie are aceeaşi valabilitate cînd cineva devine copil de Dumnezeu şi cîştigă viaţa vecinică. Un nou născut este supus neprevăzutelor pericole, tre-buieşte hrănit şi îngrijit, crescut şi educat. Tot aşa de important este pentru un creştin nou născut să ia în considerare toate premisele spirituale şi cu toată grija urmăreşte ca în noua făptură, de ucenic al Iui Isus, să devină tare în cuvînt şi faptă, să-şi realizeze maturitatea în zile rele ca şi în zile bune, să ajungă la coacere, şi, nu în ultimul rînd, la ţintă. Chiar Isus nu promite o călătorie comodă. Mai mult, în ideea de sacrificiu şi lucru, uneori extenuant, Isus trasează o misiune inconfundabilă, adică neobişnuita lucrare de a cuceri lumea, de a smulge oamenii din ea dîndu-le Vestea Bună, realizînd din aceştia prin aceasta adevăraţi ucenici: „ ... învăţaţi-i să păzească tot ce v-am poruncit Eu!" (Matei 28:19-20) Urmează cinci sfaturi practice, de bază. Pentru fiecare deget al mîinii cîte unul:

1. Cuvîntul inspirat (Biblia)

Citeşte zilnic cuvîntul lui Dumnezeu, ca hrană pentru omul lăuntric. Biblia ne dă cunoştinţă, atenţionare, în- curajare, corectare, mîngîiere, perspectivă — ea e tocmai „scrisoarea de dragoste" a lui Dumnezeu către omenire. Cu toate că valoarea ei ridicată este evidentă şi recunoscută, depărtîndu-se mult de alte scrieri, vei vedea ce minunăţie izvorăşte din ea, modul personal în care Dumnezeu vor-beşte către tine, te copleşeşte! Descoperă-o acuma!

2. Rugăciunea

Rugăciunea nu însemnează repetarea unor expresii, ci rugăciunea este vorbire, şi ascultare. Vorbeşte cu Dumnezeu în modul cel mai personal, după cum nevoile curente te învaţă. Vărsaţi focul inimii tale, cîntă şi slăveşte-I măreţia, adu-I toate cererile tale. Şi învaţă-te să auzi vocea lui Dumnezeu în inima ta.

3. Părtăsia

Familia lui Dumnezeu (adunarea) scuteşte de rătăcirile spirituale. Aşa că serviciul divin nu este o îndeletnicire împovărătoare, ci este un minunat privilegiu, o ocazie fericită, cînd Dumnezeu se întîlneşte cu credincioşii în părtăşie, minunată posibilitate de împliniri spirituale şi ajutor dumnezeesc.

4. Lucrare — Acţiune

Consacră-te activităţii imediat! Pune în slujbă capacităţile tale, în vecinătate, la serviciu şi în adunare, ca Evanghelia lui Isus să lucreze. împarte cu alţii talentele tale. Pune la dispoziţie casa ta, proprietatea ta, timpul tău, forţele tale, totul, în mod vizibil. Creştinii predică şi experimentează iubirea lui Dumnezeu, dar şi lucrează şi acţionează în consecinţă, ajutînd pe cei ce sînt în nevoi.

5. *Misiune*

„A fi mîntuit înseamnă a avea simţul salvării". Da, ace- astă propoziţie este exactă. Fiecare creştin este preo-\ J cupat să cîştige pentru Hristos cît mai mulţi oameni ' ' posibil. Lasă ca schimbarea vieţii tale prin puterea lui Dumnezeu să fie vizibilă, antrenînd oamenii spre primirea evangheliei salvării noastre prin Isus Hristos! Şi eu am făcut aşa.

95

Dacă vreţi să ştiţi mai mult despre viaţa de creştin,
scrieţi va rugăm la adresa din această carte.
Noi vom încerca să vă ajutăm să găsiţi o adunare creştină
în apropierea dumneavoastră.
(Se va trece adresa adunării care imparte această carte!)

